பெரியார் பல்கலைக்கழகம்

(NAAC 'A++' Grade - State University - NIRF Rank 59
State Public University Rank 25)

சேலம் - 636 011

தொலைநிலை மற்றும் இணையவழி கல்வி மையம்

முதுகலைத்தமிழ்

முதலாமாண்டு – முதற்பருவம்

விருப்பப்பாடம் - II:

பண்பாட்டு மானுடவியல்

(Candidates admitted from 2025-26 onwards)

PERIYAR UNIVERSITY

CENTRE FOR DISTANCE AND ONLINE EDUCATION (CDOE)

M.A தமிழ் 2025 admission onwards

ELECTIVE - II

பண்பாட்டு மானுடவியல்

Prepared by:

முனைவர் இரா. வசந்தமாலை
பேராசிரியர்
தமிழ்த் துறை
பெரியார் பல்கலைக்கழகம்
சேலம்-11

Scrutinized & Verified by:

BOS Members,
Centre for Distance and Online Education (CDOE)
Periyar University
Salem - 636011

பாடத்திட்டமும் பொருளடக்கமும்

பண்பாட்டு மானுடவியல்

இயல் எண்	பாடத்தலைப்புகள்	பக்க எண்
1.	மானிடவியலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	1-66
2.	மானிடவியலின் உடப்பிரிவுகள்	67-92
3.	சாதி முறை/வர்க்கச் சமூகங்கள்	93-111
4.	சமயம், வழிபாடு ஆதி வழிபாட்டு மரபுகள்	112-177
5.	தொல்காப்பியம் - நன்னூல் வினையியல் ஒப்பீடு	178-218

அலகு - 1

மானிடவியலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

அறிவுத்துறை ஒன்றின் பூர்வ வரலாறு

- மானிடவியல் ஒரு முறையான அறிவியல் என்ற நிலையில் ஓர் இளம் துறையாகும். கல்விப்புலம்சார்ந்து இத்துறை தோன்றி ஏறக்குறைய 135 ஆண்டுகள்தாம் ஆகின்றன.
- அதாவது சர் எட்வர்டு பர்னட் டைலர் கி.பி 1884ஆம் ஆண்டு ஆக்ஸ்ஃபோர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் மானிடவியல்துறைக்குப் பொறுப்பேற்ற ஆண்டுதான் இத்துறை முறையான தோற்றத்தைப் பெற்றது.
- இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் டைலர் பெற்ற நியமனமே கல்விசார் நிலையில் மானிடவியலர் பெற்ற முதல் பதவியாகும். இதன் பின்னரே உலகெங்கும் மானிடவியல்துறை வேரூன்றத் தொடங்கியது.
- இருப்பினும் மானிடவியல் துறையானது தத்துவவாதிகள் உள்பட பல்வேறு துறை அறிஞர்களின் அறிவு வேட்கையினாலும் தேடுதலாலும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே தோற்றம் பெற்று விட்டது. அவ்வாறு கூறுவதே அந்த அறிஞர்களின் உழைப்புக்கு நாம் செலுத்தும் நன்றிக் கடனாகும்.
- தொடக்கக் காலத்திலிருந்தே ஐரோப்பியர்கள் உலகின் எந்தெந்தப் பகுதிகளுக்குச் சென்று வாழ்ந்தனரோ அங்கெல்லாம் சமகாலத்திய மேலைத் தத்துவ மரபுகளின் வேர்கள் பரவியிருந்தன. இந்தத் தத்துவ மரபுகளின் அடிப்படையில் பல சமூக அறிவியல்கள் தோன்றின.
- மானிடவியலும் பல மேலைத் தத்துவக் கருத்துகளின் தொகுப்பாகக் காலத்தினூடே வளர்ந்து வந்துள்ளது. தொடக்கக் காலத் தத்துவவியலார் மனிதனையும், அவனது சமூக

அமைப்புகளையும், பண்பாட்டுக் கோலங்களையும் கண்ணுற்று அவற்றை உய்த்துணரும் போக்கில் பலவாறு சிந்தனை செய்தனர். அந்தச் சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடே இன்றைய சமூக அறிவியல்களின் வளர்ச்சியாகும். தத்துவ விவாதங்களும் விளக்கங்களுமே எல்லா அறிவுத்துறைகளின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாக அமைந்தன.

- மானிடவியலின் இன்றைய நிலையை அறிய அது எந்தெந்த ஆதாரங்களைக்கொண்டு வளர்ந்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதற்குப் பல்வேறு கால மக்களின் மரபுகள், வாழ்க்கை முறைகள், நம்பிக்கைகள் முதலானவற்றைத் தொடக்கத்திலிருந்து எந்தெந்த முறைகளில் ஆராய்ந்தனர் என்பதை அறிய வேண்டும்.
- இதற்கடுத்து மனிதனைப் பண்பாட்டு நிலையிலும்,உயிரியல் நிலையிலும் ஆராயும் இக்கால மானிடவியல் எவ்வாறு வளர்ச்சி பெற்றது என்பதையும் அறியவேண்டும். இவற்றைத் தொகுத்துக் காண்பது மானிடவியலின் தொடர்ச்சியான வரலாற்றைக் காண்பதற்கு உதவும். இவையனைத்தையும் பெருமளவு புரிந்துகொள்ள இந்த நூல் உதவும்.
- இக்கால மானிடவியல் கடலென விரிந்த துறையாகும். அதை உடல்சார் மானிடவியல் (physical anthropology), சமூகப் பண்பாட்டு மானிடவியல் (socio-cultural anthropology) என்னும் இருபெரும் பிரிவுகளில் நின்று அறிவதே மிகவும் பொருத்தம். இவ்விரு பெரும் பிரிவுகளில் ஒன்றான சமூகப் பண்பாட்டு மானிடவியலைப் பற்றியதே இந்தநூல். இருப்பினும் உடல்சார் மானிடவியலைப் பற்றியும் அதன் உட்பிரிவுகளைப் பற்றியும் சுருக்கமாக இந்த நூல் விவரிக்கும்.
- பண்பாட்டு மானிடவியல் பிரிவில் எளிதில் கையாள முடியாத அளவிற்கு மிகப்பெருமளவில் செய்திகளை மானிடவியலார் சேகரித் துள்ளனர். இச்செய்திகளை முறைப்படுத்திப்

பொருளுள்ளவை யாகவும் பயனுள்ளவையாகவும் அளிக்க இந்த நூல் உதவும்.

- மானிடவியலின் நீண்ட வரலாற்றையும், அதனின்று இக்கால மானிடவியல் எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்பதையும் அறிய விழைவோருக்கு இந்த நூல் அரிய கருத்துகளை ஒழுங்குபடுத்தித் தரும். நம் மூதாதையர்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும், சிந்தனைப் போக்குகளையும் இந்த நூல் விவரிக்கின்றது.
- மானிடவியல் அறிஞர்களையும் அவர்களின் கோட்பாடுகளையும் பற்றிய முதன்மையான செய்திகளைத் தருவதோடு அவர்களின் மூல நூல்களைப் படித்து அதிலிருந்து நேரடியாகச் செய்திகளைப் பெற இயலாத குறையையும் இந்த நூல் நீக்கும். மானிடவியலறிவு மூலம் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் இந்திய மக்களின் பண்பாட்டையும் அறியும் நிலையில், சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டிய இடங்கள் தவிர இந்த நூல் முழுவதிலும் இயன்ற மட்டும் தமிழ் மண்ணின் பண்புகளும் இந்தியச் சூழலிற்குட்பட்ட பண்புகளும் சிறப்பு நிலையில் எடுத்தாளப் பட்டுள்ளன.

மானிடவியலின் தோற்றம்

- மானிடவியலின் வளர்ச்சியில் பல காரணிகள் பங்கு பெற்றுள்ளன. இருப்பினும் மேற்கத்தியத் தத்துவமும், மேற்கத்திய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளுமே அடித்தளமாய் அமைந்துள்ளன. மனிதர்களின் தோற்றம், தன்மை, அவர்களுக்குள் உள்ள வேறுபாடுகள் முதலானவை குறித்துப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுப்பப்பட்ட வினாக்களே இன்றைய மானிடவியலின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமாய் அமைந்தன.
- மனிதனைப் பற்றிய அந்தக் காலத்தவர்களின் ஊகங்களும் ஆர்வமும் நீண்ட வரலாறு கொண்டவை. பல்வேறுபட்ட மக்களின்

வழக்கங்களை அறிவதில் பழம்பொருள் ஆய்வாளர்கள் (antiquarians) மிகுந்த ஆர்வங்காட்டினர்.

- அவர்களில் ஹெரோடாட்டஸ், ஸ்ட்ராபோ ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர். பரந்து விரிந்த பண்டைய பிரான்ஸ் நாட்டில் (Gaul) பலவகையான மக்கள் வாழும் முறையை அறியும் பொருட்டு, சீசர் என்பார் அந்த நிலப்பரப்பை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஆராய்ந்தார். இன்று பண்பாட்டு வகைகளையும், பண்பாட்டுப் பரவலையும் ஆராய்வதில் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கும் பண்பாட்டுப் பரப்புக் (culture area) கோட்பாட்டை அன்றே சீசர் பயன்படுத்தியுள்ளார் எனக் கருதவேண்டியுள்ளது.
- இதுபோன்று பலசெய்திகளைத் தொகுத்துக் காணும்போது மட்டுமே தொன்மைக் காலத்தில் மனிதனைப் பற்றி அறிவதில் எவ்வாறான சிந்தனைகள், செயற்பாடுகள் நிலவின என்று அறிய முடியும். இதற்கு மானிடவியலின் வரலாற்றைப் பல நிலைகளாகப் பகுத்து அறிய வேண்டியது அவசியமாகிறது. மானிடவியல் தோன்றியது முதல் இன்றைய நிலை வரை அது நான்கு காலகட்டங், களாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்பார் பென்னிமன் (1965). அவை:

1. கருவுற்ற காலம் (formulatory period-கி.பி.1835 க்கு முன்னர்)
2. ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட காலம் (convergent period: கி.பி. 1835 முதல் 1859 வரை)
3. ஆக்கநிலைக் காலம் (constructive period:கி.பி. 1859-1900 வரை
4. வளர்ச்சியுற்ற காலம் (critical period: 1900 முதல் 1935 வரை)

மானிடவியலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் உலக வரலாற்றோடு பின்னிப்பிணைத்தவையாக உள்ளன மேற்கூறிய நான்கு நிலைகளுள் முதல் மூன்றைப் பின்வரும் வரலாற்றுப் படிமலர்ச்சியோடு (evolution) இணைத்து அறிவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும்.

1. புத்தாய்வுக் காலத்திற்கு முந்தைய காலம் (period before the age of exploration)
2. புத்தாய்வுக் காலம் (age of exploration)
3. அறிவொளிக் காலம் (the enlightenment period)

புத்தாய்வுக் காலத்திற்கு முந்தைய காலம்

- இக்காலகட்டத்தை அறிய முற்படும்போது கிறித்து பிறப்பதற்கு முன்னர் வாழ்ந்த சிந்தனையாளர்கள் தொடங்கிப் புத்தாய்வுக் கால அறிஞர்கள் வரை அனைவரின் கருத்துகளைத் தொகுத்துக் காணவேண்டும். மானிடலியல் சார்ந்த சிந்தனை எந்தக் காலகட்டத்தில் தோன்றியது என்று மிகவும் துல்லியமாகக் கூறமுடியாது.
- அவ்வாறு ஒருவர் அறிய முயன்றால் பிளேட்டோ, அரிஸ்டாட்டில் காலம்வரை செல்ல வேண்டும் அல்லது அவர்களுக்கு முந்தையவர்கள் காலத்திலிருந்தே அறிய வேண்டும் (இவான்ஸ் பிரிட்சர்டு 1981: 3)
- இக்காலத்தைச் சேர்ந்த சிந்தனையாளர்களில் செனோபேன்ஸ் (கி.மு.570-475), ஹெரோடாட்டஸ் (கி.மு 484-425), புரோட்டோகோரஸ் (கி.மு.480-410), டெமோகிரிட்டஸ் (கி.மு.460-370), சாக்ரட்டீஸ் (கி.மு. 470-399), பிளேட்டோ (கி.மு.427-347), அரிஸ்டாட்டில் (கி.மு. 384-322), எப்பிக்கூரஸ் (கி.மு.341 - 270) ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.
- இவர்கள் அனைவருமே இன்றைய மானிடவியலோடு தொடர்புடைய பல கருத்துகளை வெவ்வேறு நிலைகளில் சிந்தித்தவர்கள். இக்கால மானிடவியலில் இவர்களின் கருத்துகள் ஆராயப்பட்டும், மறுக்கப்பட்டும், மாற்றங்கள் பெற்றும், அப்படியே ஏற்கப்பட்டும் உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

செனோபேன்ஸ் (ஏறக்குறைய கி.மு.570-475)

- மானிடவியல் சார்ந்த கருத்துக்களை முதன் முதலில் சிந்தித்தவர் செனோபேன்ஸ். இவர் கிரேக்க நாட்டைச் சேர்ந்தவர்; பல இடங்களுக்குப் பயணம் செய்தவர்; பல்வேறு வகையான மக்களை நேரில் கண்டவர். பல இடங்களுக்குப் பயணம் செய்து புதிய புதிய மக்களினத்தவர்களை நேரில் கண்டதால் மனித சமூகத்தைப் பற்றிப் பல நிலைகளில் சிந்தித்தார்.
- மனித சமூகம் என்பது மக்களால் ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட அமைப்பே என்பார் செனோபேன்ஸ். அதோடு கடவுளர்கள் மனிதர்களாகப் பூமியில் படைக்கப்பட்டனர் என்றும், சமயம் என்பது ஒரு சமூகப் படைப்பே என்றும் இவர் உறுதியாக நம்பினார் (ஹண்டர் & விட்டன் 1976: 13). இவ்வகைக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்த முதல் சிந்தனையாளர் என்னும் சிறப்பு இவருக்கு உண்டு.

ஹெரோடாட்டஸ் (ஏறக்குறைய கி.மு 484-425)

- தொடக்கக் காலத்தில் உலகின் பல பகுதிகளுக்கும் அரிய பயணங்களை மேற்கொண்டவர் ஹெரோடாட்டஸ். போக்குவரத்து வளர்ச்சியுறாத அந்தக் காலத்தில் இவர் இருந்த இடத்திலிருந்து கிழக்கு மேற்காக 1700 மைல்களும், தெற்கு வடக்காக 1600 மைல்களும் சென்று வந்தார் என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள்.
- இவர் மேற்கொண்ட பயணங்கள் மூலம் 50க்கும் மேற்பட்ட மக்களினத்தவர்களைக் கண்டு அவர்களின் வாழ்க்கை முறைகளை விரிவாக எழுதினார். அதோடு இவர் சென்றுவந்த பகுதிகளைப் பற்றியும், அவற்றின் புவியியல், இயற்கைக் கூறுகளைப் பற்றியும் விரிவாக எழுதினார். இதனாலேயே

கிரேக்க இலக்கியவியலார் முதற்கொண்டு அனைவரும் இவரை வரலாற்றியலின் தந்தை' எனப் போற்றுகின்றனர்.

- ஹெரோடாட்டஸின் சமகாலத்தவர்கள் பல்வேறு இனமக்களையும், அவர்களின் மாறுபட்ட வாழ்க்கை முறைகளையும் ஆராய முற்பட்டனர் என்றாலும், இவர் அளவிற்குப் பரந்த நிலையில் அவர்களால் ஆராய இயலவில்லை. இவர் மக்கள் வழங்கிய மொழிகள், மக்களின் உருவ வகைகள், பொருள்சார் பண்பாடு (material culture), திருமணம், விவாகரத்து, சமூகச் சட்டமுறைகள், அரசு, நீதிமுறைகள், போர், சமயம் போன்ற பல கூறுகளை விரிவாக ஆராய்ந்து எழுதினார்.
- அதோடு, குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கும் பேறுகாலத்தின்போது மனைவி அனுபவிக்கும் துன்பங்களுக்கும் விலக்குகளுக்கும் ஈடாகக் கணவனும் அவ்வகையான துன்பங்களை ஏற்கும் பேறுகாலத் தனிமையை (couvade) முதன்முதலில் கண்டறிந்து எழுதினார் (மக்கன் ஜா 1983: 2).
- இத்தகைய வழக்கம் பண்பாட்டு மானிடவியலில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளதால் ஹெரோடாட்டஸ் பெயர் இன்றும் மானிடவியலில் இடம் பெற்றுள்ளது. எண்ணற்ற மனித இனத்தவர்களை அவர்களின் சூழலிலேயே ஆராய்ந்து எழுதிய மிகத் தொடக்கக் கால அறிஞர் ஹெரோடாட்டஸ். இதனால் (இவரை வரலாற்றியலின் தந்தை என்பதோடு 'கிரேக்க இனவரைவியலின் தந்தை' என்று கூறுவதும் மிகவும் பொருத்தமே.
- ஹெரோடாட்டஸ் பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் சென்று வெவ்வேறு வகையான இனத்தவர்களை அறிந்த பின்னர் கிரேக்கர்களின் பண்பாடே உயர்ந்தது எனக் கருதினார். இருப்பினும் இவர் அனைத்து மக்களின் பண்பாட்டையும் ஒருமுகக் கண்கொண்டு பார்க்க விரும்பினார். ஒரு பண்பாட்டைச் சேர்ந்த எந்தப் பழக்கவழக்கமும் பொருளற்ற தன்மையில் அவர்களின்

பண்பாட்டில் இடம்பெற வில்லை என்பதை நன்கு உணர்ந்தார். இக்கருத்தே மானிடவியலின் மையக் கருத்தாக இன்றும் உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

- இன்று இனவரைவியல் தனிப் பரப்பாகத் திகழ்வதுபோன்று ஹெரோடாட்டஸ் காலத்தில் இல்லை என்றாலும் இதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டுச் செய்திகளைச் சேகரித்ததே மானிடவியலுக்கு அவர் ஆற்றிய மிகப்பெரும் பங்களிப்பாகும்.

டெமோகிரிட்டஸ் (ஏறக்குறைய கி.மு.460-370)

- ஹெரோடாட்டசுக்குப் பிறகு கிரேக்கச் சிந்தனையாளர்கள் பலர் மனித சமூகத்தின் தன்மைகளை ஆராயத் தொடங்கினர். குறிப்பாக சமூகத்தின் படிமலர்ச்சியையும் பண்பாட்டின் தோற்றத்தையும் அறிய விழைந்தனர். இவர்களுள் டெமோகிரிட்டஸ் குறிப்பிடத் தக்கவர். (இவர் தொல்குடிகளிடம் காணப்பட்ட வழக்கங்களை ஒருமுகப்படுத்தி அதன் மூலம் பொதுவான கோட்பாடுகளை வகுக்க முயன்றார்.
- தொன்மை மக்கள் காட்டுப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த காலத்தில் தன்னந்தனியாக உணவு ஈட்டவோ கொடிய விலங்குகளிடமிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ளவோ இயலவில்லை. ஆகளே அவர்கள் மற்றவர் களுடன் ஒன்றுசேர்ந்து அவர்களின் உதவியுடன் வாழமுற்பட்டனர். இதனால் தோன்றியதே சமூக வாழ்க்கை. சமூகம் எனும் இந்த
- இனவரைவியல் (ethnography) என்பது பண்பாட்டு மானிடவியலின் முதன்மையான பிரிவுகளுள் ஒன்று. இப்பிரிவு ஒவ்வொரு தனிப் பண்பாட்டைப் பற்றி அல்லது ஓர் இனக்குழுவைப் பற்றி விரிவாக அறிய மானிடவியலின் உட்பிரிவுகள்' என்ற அடுத்த அத்தியாயத்தில் 'பண்பாட்டு மானிடவியல்" என்னும் உட்தலைப்பின் கீழ்க் காண்க.

- அமைப்பு தேவையின் அடிப்படையிலேயே தோன்றியது என்றார் (மேலது:3). டெமோகிரிட்டசின் இக்கருத்துகள் அனைத்தும் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.
- இவர் மனித சமூகத்தின் படிமலர்ச்சி குறித்தும் விவாதித்தார். மனித சமூநம் தொன்மை நிலையிலிருந்து நாகரிக நிலை வரை படிப்படியாக வளர்ச்சியுற்று வந்துள்ளது என்றும், இந்த வளர்ச்சி அந்தந்தக் காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட வாழ்க்கைப் போராட்டங்களிலிருந்து மீளுவதற்கு மக்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகளின் மறு வடிவமே என்றும் கூறினார்) படிமலர்ச்சிக் கருத்துக்களுக்கடுத்து இவர் பண்பாட்டுக் கூறுகள் (culture traits) தோன்றிய முறை குறித்தும் சிந்தனை செய்தார்.
- இதற்கு மனிதனை விலங்கினங்களோடு ஒப்புமைப்படுத்தினார். மனிதன் விலங்குகளிடமிருந்து கற்ற பல்வேறு உத்திகளின் அடிப்படையிலேயே பல பண்பாட்டுக் கூறுகள் தோன்றின என்று இவர் நம்பினார். இதனால் இவர் மனிதனை முதன்முதலில் பறவைகளோடும் விலங்குகளோடும் ஒப்புமைப்படுத்தி ஆராய்ந்தவர் எனும் பெயரைப் பெற்றார் (மேலது: 3).
- மனிதன் சிலந்தியிடமிருந்து நெசவு செய்வதையும், தூக்கணாங் குருவியிடமிருந்து வீடுகட்டும் முறையையும், நைட்டிங்கேல் பறவை யிடமிருந்து இசையையும், அன்னத்திடமிருந்து பாடுவதையும் கற்றுக் கொண்டான் என்பார் இவர் (மேலது: 3). இதைப் போன்றே வேறு சில பண்பாட்டுக் கூறுகளின் தோற்றத்தையும் விவரிப்பார். இன்றைய அறிதல்சார் மானிடவியலாரின் (cognitive anthropologists) கருத்துகளுடன் ஓரளவு தொடர்புடையனவாக இவருடைய சிந்தனைகள் அமைந்திருந்தன என்று கருதலாம்.

புரோட்டோகோரஸ் (ஏறக்குறைய கி.மு.480-410)

- இவர் தம் சீரிய சிந்தனைகள் மூலம் பண்டைய கிரேக்க இலக்கியத்தில் ஒரு நிலையான இடத்தைப் பெற்றவர். உண்மை அல்லது ஒதுக்குதல் (Truth or the Rejection) என்ற இவரது புகழ்மிக்க நூலில் மனிதன் அனைத்தையும் கணிக்கக் கூடியவன் என்றும், இறைவன் இந்த உலகில் நிலைபெற்றுள்ளானா இல்லையா என்பதைக் கூறவியலாது என்றும், பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் மனிதனே முதற்பொருளாக உள்ளான் என்றும், தொடக்கக் காலச் சமூகம் ஏற்றத்தாழ்வுகளின்றி ஒரு படித்தானதாக (homogeneous) இருந்தது என்றும், மனித சமூகத்தில் குடும்பச் சிக்கல்களைத் தீர்க்கும் நீதிமுறை, ஒழுக்கமுறை,மொழி போன்ற சில கூறுகள் தொடக்கத்திலேயே தோன்றிவிட்டன என்றும் கூறினார் மேலது: 3).

சாக்ரட்டீஸ் (ஏறக்குறைய கி.மு.470-399)

- பண்டைய கிரேக்க இலக்கியங்கள் பெரும் செல்வாக்குப் பெறுவதற்கு மூலகாரணமாகத் திகழ்ந்தவர்களில் சாக்ரட்டீசும் ஒருவர். இவர் மானிடவியல் நோக்கில் பெருமளவு சிந்தித்தவர் எனலாம். இவரின் சிந்தனைகள் பெரும்பாலும் மனித சமூகத்தைப் பற்றியனவாக இருந்தன. ஒவ்வொரு சமூகமும் சில உலகளாவிய விழுமங்களால் நெறிப் படுத்தப்படுகின்றது.
- சமூகத்தில் நிலவும் ஒழுக்க முறைகளுக்குப் பின்னால் அறவியல் கூறுகள் இருப்பதைக் காணமுடியும்; உலகளாவிய நீதிமுறை ஒன்றின் அடிப்படையிலேயே ஒவ்வொரு சமூகத்தின் சட்டதிட்டங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. உலகில் உள்ள எவ்வகையான சமூக வாழ்விலும் உலகளாவிய விதிமுறைகள் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணமுடியும் எனத் திட்டவட்டமாகக் கூறினார்.
- மனித சமூகத்தில் இடம்பெற்றுள்ள உலகளாவியக் கூறுகளைச் சாக்ரட்டீஸ் விவரிக்கும்போது, இவை கண்ணுக்குப்

புலப்படாதவை ; ஒரு சில சூழல்களில் இவற்றைப் பற்றிச் சொற்களால்கூட விவரிக்க வியலாத் தன்மையைப் பெற்றவை எனக் கூறுவார்.இவரது கருத்துப்படி, சமூகத்தின் அனைத்துக் கூறுகளையும் அறிந்து, அதன்படி ஒருவர் வாழவேண்டுமானால் அவருக்கு முறைப்படியான கல்வி இன்றியமையாததல்ல; பள்ளிக்குச் சென்று ஆசிரியரிடம் கற்க வேண்டிய தேவையுமில்லை; வகுப்புகளுக்குச் செல்லாமலேயே சமூக வாழ்க்கையைக் கற்க இயலும்.

- ஆனால் மனிதன் செய்யும் மிகப் பெரும் தவறு அவன் அறியாமையில் வாழ்வதேயாகும். ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் சமூகத்தின் இயல்பான நிகழ்ச்சிகளையும் நடைமுறைகளையும் முறைப்படியான பயிற்சி மூலம் (பள்ளிக் கல்வி) கற்றுக்கொள்ளாமல் இயல்பான நிலையில் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதால் மட்டுமே அவனது சொந்த சமூகத்தின் நெறிமுறைகளை (norms) முழுமையாக அறிய முடியும் என்றார் (மேலது: 4).
- சாக்ரட்டீசின் இவ்வகைக் கருத்துகள் அனைத்தும் சமூகத்தைப் பற்றிய தத்துவமாகவே அமைந்தன. இவர் கருத்துகள் பண்டைய அறிவார்ந்த கிரேக்க அறிஞர்களால் மிகவும் விரும்பி விவாதிக்கப் பட்டன. இன்றைய சமூக அறிவியல்களில் விவாதிக்கப்படும் பலகோட்பாடுகளில்கூட அவர்தம் கருத்துகள் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைப் பெற்றுள்ளன.

பிளேட்டோ (ஏறக்குறைய கி.மு.427-347)

- இவர் சாக்ரட்டீசின் மாணவர்; கிரேக்கச் சிந்தனையாளர் குழுவில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றவர். இவர் சாக்ரட்டீசின் சில கருத்து களை மறுத்துப் பேசியதும், அவரால் எழுப்பப்பட்ட விடை காணப் படாத சில கேள்விகளுக்கு முடிவு

காண்பதில் ஈடுபட்டதும் இவரது குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பாகும்.

- மனித சமூகம் என்பது மக்களின் தேவைகளுக்காகத் தோன்றியது. மிகத் தொடக்கக் காலத்தில் மக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் ஒன்றுகூடி வாழ முற்பட்டபோது அவர்களின் தேவையை ஈடுசெய்ய ஒவ்வொரு வரும் அவரவருக்குத் தெரிந்த வேலையைச் செய்து தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டனர்.
- இதனடிப்படையிலேயே உழவர்கள், நெசவாளர்கள், கருமார்கள், தச்சர்கள், வணிகர்கள், தொழிலாளிகள், படைவீரர்கள், ஆட்சியாளர்கள் போன்ற பல்வேறு வகுப்பினர் தோன்றினர் என்பார் பிளேட்டோ (தாஸ் 1972: 65). இக்கருத்தை இவர் வேறு வகையிலும் கூறுவார். மனித சமூகம்' என்னும் அமைப்பு, தொன்மை மனிதனின் நுண்ணறிவிலிருந்து தோன்றியதாகும். இம்மக்கள் அவர்களின் தேவைகளைப் பற்றியும் சுற்றுப்புறச் சூழலைப் பற்றியும், அங்கு எவ்வாறு வாழவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் நன்கு அறிந்திருந்தனர் என விளக்கினார்.
- பிளேட்டோவின் இவ்வகைக் கருத்துகளில் ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்சரும் பிற சிந்தனையாளர்களும் பெருமளவு தாக்கம் பெற்றிருந்தனர் (காலின்ஸ் 1901: 399-408). பிளேட்டோ மனித சமூகத்தின் தோற்றம் குறித்துச் சிந்திப்பதில் மிகுதியாகக் கவனம் செலுத்தவில்லை என்றும் அதைக் கோட்பாட்டு ரீதியில் விவரிக்க முனையவில்லை என்றும் சில திறனாய்வாளர்கள் கருதுவர். அவரின் சிந்தனை முழுவதும் ஒரு விரும்பத்தக்க சமூகம் அல்லது மாதிரி சமூகம் (model society) எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதாகவே இருந்தது என்றனர்.
- இதற்கடுத்துப் பிளேட்டோவின் சிந்தனை சமூகத்தின் படிமலர்ச்சி பக்கம் திரும்பியது. இவரின் படிமலர்ச்சிக் கருத்துகள் ஒருவழிப் படிமலர்ச்சிக் கோட்பாட்டை (unilineal evolutionism) ஒத்திருந்தது. சமூகம் ஒரே வழியில் (unilineal) மட்டுமே

வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது எனக் கருதினார். சமூகத்தின் படிமலர்ச்சி பற்றி ஆராய்வது இவரது முதன்மையான ஆய்வாக இல்லை என்பதை இங்கு நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

- இவருடைய சிந்தனைகள் அனைத்தும் பல கால் கட்டங்களைக் கடந்து வந்துள்ள மனித சமூகத்தில் அனைத்துச் காலங்களிலும் நிலைபெற்றிருந்த கூறுகள் என்னென்ன என்பதைப் பற்றியதாகவே இருந்தன.
- விரும்பத்தக்க சமூகம் அல்லது மாதிரி சமூகத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது பண்டைய கிரேக்க மக்கள்தொகைக் கொள்கையை ஒத்துப்போகிறார் பிளேட்டோ. நகரங்களிலோ நகர அரசுகளின் பரப்பிலோ மக்கள்தொகை மிகுதியாக இருக்கக்கூடாது என்பதே இக்கொள்கையின் கருத்தாகும். பிளேட்டோ மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தை விரும்பாதவர். அதே நேரத்தில் நகர அரசுகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில இனத்தவர்களின் இனப்பெருக்கம் மூலம் மக்கள்தொகை கட்டுக்குள் இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை முன்மொழிந்த முதல் சிந்தனையாளர் என்ற பெயரையும் பெற்றவர் (மக்கன் ஜா 1983: 4).
- பிளேட்டோவின் கருத்துகள் இக்கால மானிடவியலில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை எனினும் 19ஆம் நூற்றாண்டுப் படிமலர்ச்சிக் கோட்பாட்டாளரின் சில கருத்துகளோடு ஒத்திருந்தன. குறிப்பாக, தொடக்கக் காலச் சமூகம் தந்தைவழித் தலைமையைப் பெற்றிருந்தது என்ற ஹென்றி மெய்ன் கருத்தோடு இவருடைய கருத்துக்களும் தொடர்புகொண்டிருந்தன.

அரிஸ்டாட்டில் (ஏறக்குறைய கி.மு. 384-322)

- கிரேக்கச் சிந்தனையாளர்கள் அனைவரையும் கடந்து நிற்பவர் அரிஸ்டாட்டில். இவரே முதன்முதலில் 'Anthropologist' (மானிட வியலர்) என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தியவர். எவனொருவன் தன்னைப்பற்றி விவாதிக்கிறானோ அவனே 'மானிடவியலார்' என்னும் கருத்தில் இச்சொல்லைப் பயன்படுத்தினார்.
- மனிதனையும் அவனது சமூகத்தையும் பற்றிய அரிஸ்டாட்டிலின் கருத்துகள் இன்றும் மானிடவியலில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன. இவரது புலமைத்துவம் பல பரிமாணங்களைக் கொண்டது: பல பொருள்கள் பற்றியது.
- இயற்கையிலேயே மனிதன் சமூக இயல்புடைய வனாக உள்ளான் என் முதன்முதலில் வாதிட்டவர் இவரே எனலாம். பிறக்கும்போதே மனிதனின் இயல்புகள் சமூகத்தோடு ஒன்றுபடும் தன்மைகளைப் பெற்றுள்ளன என்றும், இத்தன்மைகள் மொழி, பழக்கங்கள், வழக்கங்கள், அறிவார்ந்த முறையில் சிந்தித்தல் போன்றவற்றில் புதைந்துகிடக்கின்றன என்றும் இவர் கருதினார் (வீச்சன்பெர்கர் 1924:45-80).
- சமூகம், பண்பாடு ஆகியவற்றை அறிவதில் அரிஸ்டாட்டில் கொண்டிருந்த அணுகுமுறை இக்கால முறையைப் பெரிதும் ஒத்திருப் பதால் இவர் மானிடவியல் கண்கொண்டு ஆராய்ந்த முன்னோடிகளில் மூத்தவர் எனக் கருதப்படுகிறார். பண்பாடு என்பது சமூகத்தினர் அனைவரும் கற்றுணர்ந்த ஒன்று என்பது இவரது கருத்து.
- சமூகத்தின் பல்வேறு தன்மைகளை நன்கு ஆராய வேண்டுமானால் இயல் நிகழ்ச்சிகளைக் கண்ணுற்று ஆராயும் பட்டறிவுமுறை (empirical method) மூலம் காணவேண்டியது அவசியமென்றார். இதில் சமூகத்தின் பல்வேறு கூறுகளின் உறவுகளை உற்றுநோக்கி அவற்றைப் பகுத்தாய்தல் அவசியமெனக் கருதினார். இன்றைய அமைப்பிய வாதிகள்

(structuralists) பாணியில் அன்றே சிந்தித்தவர் அரிஸ்டாட்டில் என்பது இதன்மூலம் அறியலாம்.

- பண்பாட்டையும் சமூகத்தையும் பற்றிய கருத்துகளைத் தவிர உயிரியல்சார் பண்புகள் குறித்தும் அரிஸ்டாட்டில் சிந்தித்தார். விலங்கு களின் வம்சாவளி', 'விலங்குகளின் வரலாறு', 'விலங்குகளின் இடம் பெயரும் முறை' முதலியவை குறித்துப் பல கட்டுரைகள் எழுதினார்.
- இவருடைய கருத்துகள் இன்றைய உடல்சார் மானிடவியலோடு ஒத்திருக்கவில்லை என்றாலும் விலங்கினங்களின் பண்புகளைக் கொண்டு மனித சமூகத்தை அறிய விழைந்த முன்னோடி அரிஸ்டாட்டில் இவரது இந்த அணுகுமுறை இன்று மானிடவியலில் உயிர்மூச்சாக உள்ள முழுமை அணுகுமுறையைச் (holistic approach) சார்ந்தததது எனவும் கூறலாம் (மக்கன் ஜா 1983: 5).

எப்பிக்கூரஸ் (ஏறக்குறைய கி.மு.341-270)

- அரிஸ்டாட்டிலுக்குப் பின்னர்) அங்கிருந்த அரசியல் நிலை மிகவும் சிர்கெடத் தொடங்கியது. இயல்பான வாழ்க்கையில் பெரும் குழப்பங்களும் மாறுதல்களும் ஏற்பட்டன. இதனால் அறிஞர்களின் மனப்போக்குகளும் சமூகத்தைப் பற்றிய எண்ணங்களும் மாற்றம் பெறத் தொடங்கின.
- இம்மாற்றங்களைப் பற்றி விளக்க முற்பட்ட சிந்தனையாளர்கள் பல்வேறு கருத்துடையவர்களாக இருந்தனர். இவர்கள் பல கோட்பாட்டுக் குழுவினராகக் காணப்பட்டனர். அவர்களில் எப்பிகூரஸைத் தலைவராகக் கொண்ட சிந்தனைக் குழுவினரும் முக்கியமானவர்கள்.
- டொமோகிரிட்டஸ் கோட்பாட்டில் பெருமளவு பற்றுடையவராய் எப்பிக்கூரஸ் இருந்தார். இவர் சமூகம் என்பது முற்றிலும் மனிதனோடு மட்டும் தொடர்புடையது; கடவுளுடனோ பிற

ஆற்றல்களுடனோ தொடர்பற்றது எனக் கூறினார். அதோடு கடவுளைப் பற்றிய நம்பிக்கையும், அதிர்ஷ்டம், தலைவிதி, ஊழப்பயன் போன்றவற்றில் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையும் தவறானவை மட்டுமல்லாமல் ஆபத்தானதுமாகும் என வாதிட்டாார் (தாஸ் 1972: 5).

- இவர் மனிதனையும் சமூகத்தையும் பற்றி மேலும் பல கருத்து களைத் தெரிவித்தார். சமூக வாழ்வை ஏற்படுத்திக்கொண்டவன் மனிதனே. ஆகவே அவனால் மட்டுமே அதை மாற்றியமைக்க இயலும். சமூகத்திற்கேற்ப மனிதன் தகவமைய வேண்டும். ஏனெனில், மனிதன் தன் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் கருவியாகவே சமூகத்தை ஏற்படுத்தினான். அதோடு மனிதன் இறந்த பிறகு அவனது உடலும் ஆவியும் உடனடியாக இயற்கையோடு மறைந்துவிடுகின்றன.
- ஆவி மட்டும் பல காலம் வாழ்வதில்லை என்றார். எப்பிகூரசின் சில கருத்துகளைப் பண்டைய கிரேக்க அறிஞர்கள் பெரும் சர்ச்சைக் குள்ளாக்கினர் (லீச்சன்பெர்கர் 1924: 60-68). இருப்பினும், இவருடைய கருத்துகளில் சமூகமும் மனிதனும் பெரும்பங்கு இடம்பெற்றுள்ளன என்பதை எவராலும் மறுக்க இயலாது.

பிற சிந்தனையாளர்கள்

- கிரேக்க, ரோமப் பேரரசுகளின் வீழ்ச்சிக்குப்பின் மனிதனையும் சமூகத்தையும் பற்றிய அறிஞர்களின் சிந்தனை பெரும் மாற்றத்திற்கு உள்ளானது. இதற்குக் காரணமாக அமைந்தது கிறித்தவ சமயத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியுமாகும். கிறித்தவத்தின் வளர்ச்சி சமூகத் தத்துவவியலாரை அவர்களின் பழைய பிடியிலிருந்து விலக்கி, சமய நெறிமுறைகளுக்குட்பட்ட முறையில் சிந்திக்கும் நிலைக்குக் கொண்டு வந்தது.
- கிறித்தவத்தின் தோற்றத்தால் ஏற்பட்ட இம்மாற்றம் உடனடியாகப் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை.

பிரபஞ்சத்தைப் பற்றி கிறித்தவத்தில் கூறப்பட்டுள்ள அனைத்துக் கருத்துக்களும் மக்களிடையே வேத கருத்துகளாக நிலைபெற பல நூற்றாண்டுகளாயின (எளிய நிலையில் தோற்றம்பெற்ற கிறித்தவம் பேரரசர் மகா கான்ஸ்டாண் டைன் (கி.பி.280-337) காலத்தில் நன்கு வேரூன்றத் தொடங்கியது. கிறித்தவம் 4ஆம் நூற்றாண்டில் வேரூன்றத் தொடங்கினாலும் இதன் செல்நெறிகள் (Christian orthodoxy) அந்த நூற்றாண்டில் நன்கு ஏற்படவில்லை.

- கிறித்தவச் குறித்தவச் சமய குருக்கள் அப்போது நிலவிய கிரேக்க சிந்தனையாளர்களின் கோட்பாடுகளையும் கருத்துக்களையும் ஏற்க மறுத்தனர். இவர்கள் மனிதனுக்கும் கடவுளுக்குமுள்ள தொடர்பை கடவுளே விளக்க முற்பட்டனர். கடவுளே அனைத்திற்கும் மூலமானவன்; அவனால் மட்டுமே மனிதனுக்கும் சமூகத்திற்கும் நல்லூழினை வழங்க இயலும்; ஆகவே அவனை வணங்கி நல்லூழினைப் பெறுதல் மனிதனுக்குக் கிடைத்த பெரும் வாய்ப்பு என விளக்கினர்.
- இக்கருத்துக்களைத் தொடர்ந்து பல அறிஞர்கள் வெவ்வேறு வகையில் விளக்கமளித்தனர். இவர்களின் அகஸ்டின் (கி.பி. 354-430) குறிப்பிடத்தக்கவர். இவர் மண்ணுலகம், விண்ணுலகம், வளி மண்டலம் உள்பட பிரபஞ்சம் அனைத்தும் மனித ஆற்றலுக்கும் அப்பாற்பட்ட ஓர் உயர்ந்த ஆற்றலால் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது என்று கருதினார். இக்கருத்தை மையமாகக்கொண்டே மனிதனையும் சமூக முறைகளையும் இவர் விளக்கினார். இவருடைய கருத்துகள் பெரும்பாலும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளையும், கிறித்தவ மக்களையும் பற்றியதாக அமைந்தன. (இவரது புகழ்மிக்க நூல் கடவுளின் நகரம் (The City of God).
- அகஸ்டினுக்கடுத்து அவர் மாணவர் ஒரோசியஸ் கி.பி.385-420) வரலாற்று நிகழ்வுகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு சமூகத்தைப்

பற்றி எழுத முனைந்தார். இவர் எழுதிய ஏழு தொகுதிகளில் கிறித்தவ மக்களின் வரலாற்றையும், புறச்சமய சமூகத்தினரின் (pagan society) வரலாற்றையும் விரிவாக எழுதினார்.) இந்த நூற்றொகுதி கி.பி. 494இல் போப் அவர்களால் சட்டமுறைப்படி அங்கீகரிக்கப்பட்டது. கிறித்தவர் களால் புறச்சமயத்தவர் எனக் கருதப்பட்ட (தொல்குடிகளைப் பற்றி இந்நூலில் ஒரோசியஸ் விரிவாக எழுதியிருந்ததால் இடைக்காலம் முழுவதும் இவ்வகை மக்களைப் பற்றிய முதன்மையான நூலாக இது திகழ்ந்தது.

புத்தாய்வுக் காலம்

- புத்தாய்வுக் காலத்திற்கு முந்தைய கால அறிஞர்களின் கருத்துக்கள் ஆணித்தரமாக அமையவில்லை. ஆயினும். அவை பிற்கால வளர்ச்சிக்கு ஊன்றுகோலாய் அமைந்தன என்பதில் மாறுபட்ட கருத்தில்லை. எனினும் புத்தாய்வுக் காலத்தின்போது பெரும் எண்ணிக்கையிலான ஆய்வாளர்கள் உலகம் முழுவதும் சுற்றி வரும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்ததால் மனிதனைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதில் புதிய புதிய திருப்பங்களும் விளக்கங்களும் ஏற்பட்டன. இந்தப் புத்தாய்வுக் காலத்தில் (age of exploration) விளைந்த நிகழ்வுகளே மானிடவியலின் தோற்றத்திற்கு வழிகோலின.
- புதிய புதிய நிலப்பகுதிகளும் மக்களும் கண்டறியப்பட்ட நூற்றாண்டாகக் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டு போற்றப்படுகிறது. தொடக்கக் காலம் முதலே ஐரோப்பியர்கள் புத்தாய்வுகளை மேற்கொள்வதில் கோலோச்சத் தொடங்கினர். இந்நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த புத்தாய்வாளராக மார்க்கோடேரிலோ (கி.பி. 1254-1313) திகழ்ந்தார்.
- இவர் மேற்கொண்ட புத்தாய்வுகள் மூலம் அதுவரை எவரும் அறியாத இனத்தவர்களைப் பற்றிய உண்மைச் செய்திகளை

அறிய முடிந்தது. இருப்பினும் இவருக்கு முன்னரே ஆசியப் பகுதி மக்களைப் பற்றிய செய்திகள் கிடைக்கப் பெற்றன.

- 13ஆம் நூற்றாண்டில் மன்னராக இருந்த போப் (Pope) மங்கோலியப் பேரரசுடன் அரசுமுறையிலான தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள கார்ப்பினி (கி.பி. 1182-1252) என்பவரை அனுப்பி வைத்தார். இவர் மங்கோலியப் பேரரசில் சிலகாலம் தங்கி, பின்னர் தாய்நாடு வந்ததும் மங்கோலியர் களின் வரலாறு (History of the Mongols) என்னும் நூலை எழுதினார். இந்த நூலில் அம்மக்களின் உடலமைப்பு, வாழ்க்கைமுறை, பிற பழக்கவழக்கங்கள் குறித்து விரிவாக எழுதினார்.
- வில்லியம் ரூப்ருகுயிஸ் 13ஆம் நூற்றாண்டில் (கி.பி. 1215-1270) ஆசியப் பகுதிகளுக்குப் பயணம் செய்து அம்மக்களின் பொருள்சார் பண்பாடு, உணவுப் பழக்கங்கள், பெண்களின் தொழிற்பகுப்பு, இறந்தவர்களைப் புதைக்கும் முறைகள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்து எழுதினார். இதற்கடுத்து சர் ஜான் மாண்டிவில்லி மத்தியகிழக்கு நாடுகளுக்குச் சென்று அம்மக்களின் விசித்திரமான பழக்க வழக்கங் களைச் சர் ஜான் மாண்டிவில்லியின் பயணங்கள் (The Travels of Sir John Marideville) என்னும் நூலாக எழுதினார்.
- 15 புத்தாய்வுக் கால வரலாற்றில் பெரும் மைல்கல்லாகத் திகழ்வது 15ஆம் நூற்றாண்டாகும். இந்நூற்றாண்டில் ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தை அறிய மேற்கொண்ட பயணம் குறிப்பிடத்தக்கது. ஐரோப்பியரின் இப்புத்தாய்வுப் பயணத்திற்குப் போர்ச்சுகல் இளவரசர் ஹென்றி (கி.பி. 1394-1460) உதவினார். முதலில் டாங்கியர் (Tangier) என்னும் பகுதிக்குக் கடல்பயணம் மேற்கொள்வதற்கு இவர் ஊக்கமளித்தார் இதன் பயனாகக் காம்பியா, செனகல் பகுதிகளைக் கண்டறிய முடிந்தது இவ்வகைப் பயணங்களின் எழுச்சியால் அதற்கடுத்த நூற்றாண்டுகளில் கீழ்த்திசை நாடுகள், வடஅமெரிக்கா.

- தென் அமெரிக்கா, பசிபி தீவுகள் முதலான பகுதிகள் கண்டறியப்பட்டன பல ஆய்வாளர்கள் மேற்கொண்ட இவ்வகைப் பயணங்களால் புதிய புதிய நில பரப்புகளும், உருவத் தோற்றத்தில் மாறுபட்ட இனத்தவர்களும் அவர்களின் வியத்தகுப் பழக்கவழக்கங்களும், வாழ்க்கைமுறைகளுட தெரியவந்தன.
- புத்தாய்வுகளின் மூலம் கிடைத்த செய்திகளைக் கல்விசா துறையினர் ஓரளவு பயன்படுத்துமளவிற்குத் தொகுத்தவ வாஸ்கோடகாமா (கி.பி. 1397-1499) ஆவார். இவரது பயணங்களி போது, அவர் கண்ட மக்களின் ஆடை அணிகலன்கள், உணவும் பழக்கங்கள், பிற பழக்கவழக்கங்கள், அடுத்தடுத்த இன மக்க கொண்டிருந்த பரிமாற்ற முறைகள், மொழி முதலான அனைத்தையும் விரிவாகத் தொகுத்து எழுதினார்.
- கிரிஸ்டோஃபர் (கொலம்பஸ் (கி.பி.1451-1506) அமெரிக் நிலப்பகுதியைக் கண்டுபிடித்தவர் என்ற செய்தி மட்டுமே பலருக்கு, தெரியும். இவரது பயணத்தின்போது இவர் தொகுத்த இனவரைவியல் வரை செய்திகளும் பிற நிகழ்ச்சிகளும் பலருக்குப் புதுமையா செய்திகளாக இருக்கும். (கி.பி.1492இல் இவரது புகழ்மிக்க கப்பல்களில் உலகின் புதிய புதிய பகுதிகளைக் கண்டுபிடிக்கும் நோக்கத்தில் பயணம் தொடங்கினார்.
- பிற புத்தாய்வாளர்களைப் போன்றே இவருட அவர் சென்ற இடங்களில் வாழ்ந்த மக்களைப் பற்றிப் பெருமள செய்திகளைச் சேகரித்தார். அதோடு பயணம் முடியும் தருவாயில் ஏழு பழங்குடி இந்தியர்களைக் கடத்திக்கொண்டு ஸ்பெயில் அரண்மனைக்கு வந்து சேர்ந்தார்.
- பின்னர் அவர்களிடம் மேற்கொண்ட உரையாடல்கள் மூலம் அவர்களின் மொழியைப் பதிவு செய்தார் அதன்மூலம் புத்துலக மக்களின் மொழியைப் பற்றிய முதல் ஐரோப்பிய ஆவணத்தைத் தயார் செய்ய முடிந்தது.

- கொலம்பசுக்குப் பிறகு வாஸ்கோ முன்னஸ் டி பால்போல் (கி.பி 1475--1570) என்பவர் பசிபிக் கடற்பகுதிகளுக்குச் சென்று சேகரித்த செய்திகளே அமெரிக்க இந்தியர்களைப் அமெரிக்க இந்தியர் என்பது அமெரிக்காவின் தொல்குடியினரான செவ்விந்தியர்களைக் குறிக்கும்) பற்றிய முதல் விவரமாக அமைந்தன. பிரெஞ்சு நாட்டு எழுத்தாளர் மிசல் டி மாண்டெய்ன் மேற்கொண்ட பயணம் மூலம் அமெரிக்க இந்தியர்களின் தன்னின உண்ணுந்தன்மையை (cannibalism) அறிய முடிந்தது.
- எண்ணற்ற புத்தாய்வாளர்கள் புதிய புதிய நிலப்பகுதிகளுக்குச் சென்று ஆய்வு செய்ததால் அங்கிருந்த மக்களைப் பற்றி அவர்கள் சேகரித்த செய்திகளும், அவற்றை எழுதிய முறையும் அவரவருக்கே உரிய பாணியில் இருந்தன. ஒரு முறைப்படியான முறையில் எவரும் எழுதவில்லை. சில செய்திகளை மிக விரிவாகவும், சில செய்திகளைச் சுருக்கமாகவும், சில செய்திகளை அறவே விடுத்தும் எழுதிய முறைகளே காணப்பட்டன. இருப்பினும், வெனடிய (Venetian) வணிகரான மார்க்கோபோலோ எழுதிய உரை அக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட தலை சிறந்த இனவரைவியல் வகையிலான விவரமாகும்.
- மார்க்கோபோலோ பீக்கிங்கில் குப்லய்கான் அரண்மனையில் 17 ஆண்டுகாலம் தங்கியிருந்தபோது அம்மக்களின் வணிக உறவுகள், அங்காடி முறை, பணத்தின் மதிப்பு, குடியிருப்பு முறைகள், ஆண், பெண் தொழிற் பகுப்பு. திருமண முறைகள், சமயம், ஈமச் சடங்குகள் முதலானவை பற்றி நன்கு உற்றுநோக்கினார். அவற்றைக் கண்டுபிடிப்புகளைப் பற்றிய நூல் (The Book of Discoveries) என்னும் தலைப்பில் எழுதினார். மார்க்கோபோலோவும் பிற புத்தாய்வாளர் களும் கையாண்ட பல்வேறு அணுகுமுறைகளே இனவரைவியலின் தோற்றத்திற்கு வித்திட்டன.

புத்தாய்வுகளும் ஐரோப்பிய இனஉயர்வுவாதமும்

- ஐரோப்பியர்கள் உலகின் பிற பகுதிகளில் மேற்கொண்ட புத்தாய்வு களாலும், அந்நிலங்களைக் கைப்பற்றி அங்குக் குடியேற்ற அரசுகளை அமைத்ததாலும் அவர்கள் தொழில்நுட்பத்தில் மேம்பட்டவர்களா யினர். கடல்வழி மூலம் பிற பகுதிகளைக் கண்டறிந்ததால் கப்பல் கட்டுவதிலும் சிறந்த தொழில்நுட்பம் பெற்றவர்களாயினர்.
- அதனால் கடற்பகுதியில் அவர்களை வெல்வது இயலாததாகிவிட்டது. நிலப்பகுதிகளிலும் ஐரோப்பிய வீரர்களை விரட்டுமளவிற்குக் குடியேற்றப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களால் இயலவில்லை.
- அரசியல் அதிகாரத்தை நேரடியாகத் திணிக்காத வேறு சில நிலப்பகுதிகளிலும் ஐரோப்பியர்கள் பொருளாதாரம்,வாணிகம் ஆகியவற்றில் ஆதிக்கம் பெற்றனர். தொழில்நுட்பத்தில் உயர்ந்து காணப்பட்ட ஐரோப்பியர்கள் மேல் வகுப்பினர் என்றும், ஐரோப்பிய உழவர்கள் அவர்களுக்கடுத்த நிலையினர் என்றும், திணைக்குடியினர் கீழ்நிலையினர் என்றும் கூறினர்.
- அதற்குக் காரணம் அவர்களின் போர்க் கருவிகள் சிறந்தவையாக இருந்தமையாகும். அதனால் அவர்கள் தங்களை உயர்ந்தவர்கள் எனக் கருதினர். இந்த உயர் வெண்ணம் புவியியல், அரசியல் வெற்றிகளோடு நிற்காமல் இனவெறி (racism) வரை சென்றுவிட்டது. அன்று தோன்றிய இக்கருத்து மானிடவியல் வளர்ச்சிபெறும்வரை நிலவி வந்தது (கார்பேரினோ 1977: 10-11).
- 19.ஆம் நூற்றாண்டில் இனஉயர்வுக் கொள்கையை எதிர்த்த சிலருக்கு ஐரோப்பியரின் பதில் 'வெள்ளையர்களின் பொறுப்பு' என்றே அமைந்தது. அதாவது, அவர்கள் கைப்பற்றிய நிலப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் தாழ்ந்தவர்களாக இருந்தனர்

என்றும், அவர்களுக்குச் சிறந்த வாழ்க்கைமுறையையும், பொருளாதார வளத்தையும் ஏற்படுத்தித் தருபவர்கள் ஐரோப்பியர்களே என்றும் கூறிக்கொண்டனர். அந்த மக்களின் வாழ்க்கை வளத்திற்கு அவர்களே 'பொறுப்பு' என்றனர்.

- ஆனால் அவர்களின் குறிக்கோள்கள் அனைத்தும் புதிய நிலப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றி அங்கு அதிகார உரிமையை ஏற்படுத்துதல், அங்குள்ள வளங்களைச் சுரண்டுதல், அங்குள்ளவர்களைக் கிறித்தவர்களாக மாற்றுதல், அவர்களுக்கு ஐரோப்பிய முறையிலான கல்வியைக் கொடுத்தல் ஆகியவையே (மேலது: 10).

புத்தாய்விற்கு அறிவார்ந்த கருத்தியக்கம்

- புத்தாய்வுகள் மூலம் ஐரோப்பியர்கள் புதிய புதிய இனத்தவர்களைத் தெரிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர். அந்தப் புதிய நிலப்பகுதி களைச் சேர்ந்த விலங்குகள், தாவரங்கள் ஆகியவற்றின் புதுமையான பண்புகளும், அங்கு வாழும் மக்களின் புதுமையான வழக்கங்களும் புத்தாய்வுகள் மூலம் அறிய முடிந்ததால் ஐரோப்பியர்கள் பல நிலை களில் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். புத்தாய்வில் கலந்துகொள்ளாத அறிஞர்களிடமும், ஐரோப்பியப் பொதுமக்களிடமும் புதுநில மக்களை அறிந்துகொள்வதில் பேரார்வம் காணப்பட்டது.
- அதனால் அப்பகுதி களுக்குச் சென்ற புத்தாய்வாளர்கள் எழுதிய நூல்களுக்கும், அப்பகுதி களுக்கான வழிகாட்டி நூல்களுக்கும் மிகுந்த வரவேற்பு இருந்தது. குறிப்பாக, ஆப்பிரிக்காவின் கீழ்த்திசை நாட்டினர், அமெரிக்க இந்தியர், பசிபிக் கடற்பகுதி மக்கள் பற்றி அறிவதற்கு விருப்பம் உடையவர்களாய் இருந்தனர்.
- பெரும்பாலான நூல்கள் நுட்பமாக எழுதப்பட்டவையல்ல. மனித வேறுபாடுகளை விளக்குவதையும் அவர்களின் வாழ்க்கை முறையை முழுமையாகக் கூறுவதையும் தவிர்த்து அவர்கள்

தொடர்புகொண்ட மக்களின் விந்தைகளையும் வேடிக்கைகளையும் விவரிப்பதாக அந்நூல்கள் அமைந்தன. இனவரைவியல் அடிப்படையில் எழுதப் பட்ட நூல்கள் மிகக் குறைவானவை. ஐரோப்பியரல்லாத மக்களின் புதுமையான வாழ்க்கையை எழுதும்போது அது அம்மக்களின் தன்மை' என்னும் போக்கில் மட்டுமே எழுதினர்.

- அனைத்து மக்களும் சில வகைளில் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றனர்; சில வகைகளில் வேறு படுகின்றனர்; அவ்வேறுபாடுகள் பெரும்பாலாகப் பண்பாட்டளவில் மட்டுமே உள்ளன எனக் கருதினர். இந்தக் கருத்தை மானிடவியல் பிற்காலத்தில் உணர்த்தியதற்கு முன்னரே அவர்கள் அவ்வாறு சிந்தித்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
- பல புத்தாய்வுகளுக்குப் பின்னர் ஐரோப்பியர்களிடம் அறிவுத் திறனும், தத்துவச் சிந்தனைகளும் மிகுதியாயின. அதனால் மனித வேறுபாடுகள் பற்றிய அவர்கள் கருத்துகள் இரண்டு வகைகளாக அமைந்தன. முதல் குழுவினர் ஒருவழித் தோற்றக் கோட்பாட்டில் (monogenesis) பற்றுடையவராய் இருந்தனர்.
- இரண்டாவது குழுவினர் பலவழித் தோற்றக் கோட்பாட்டில் (polygenesis) பற்றுடையவராய் இருந்தனர். ஒருவழித் தோற்றக் கோட்பாட்டாளர் கருத்துப்படி. மனிதர்கள் அனைவரும் ஒரு தாய், தந்தையிடமிருந்து தோன்றியவர்கள் அனைவரும் கருணையின் இடத்திலிருந்து வந்தவர்கள். சமகாலத்திய மக்களிடம் உள்ள வேறுபாடுகளுக்கு அவரவர் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையின் இயல்புகள் ஒரு காரணம். மூதாதையர்களிடமிருந்து பெற்ற மரபுப் பண்புகளைச் சந்ததியினருக்குக் கொடுக்கும் தன்மை இரண்டாவது காரணம் என ஒருவழித் தோற்றக் கோட்பாட்டினர் சுட்டிக்காட்டினர்.
- ஐரோப்பியர்கள் ஒருவழித் தோற்றக் கோட்பாட்டில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தாலும் ஐரோப்பியால்லாதாரை அவர்களோடு

தொடர்பு படுத்தும்போது உயர்ந்தவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்னும் அடிப்படை யிலேயே பாகுபடுத்தினர். இருப்பினும், பொதுவான தோற்றத்தைக் கூறும்போது அனைவரும் ஒத்த திறனையுடையவர்கள்; எவரும் காட்டுமிராண்டிகளில்லை; அவ்வாறு கீழ்நிலைகளிலும் காட்டு மிராண்டிகளாகவும் உள்ளவர்கள் முன்னேற்றப்பட வேண்டியவர்கள் என்று கூறினர்.

- ஐரோப்பியர்கள் கொண்டிருந்த இக்கருத்துக்களுள் ஒரு பகுதி சார்பற்றதாகவும் மறுபகுதி சார்புடையதாகவும் இருந்தன. அனைவரும் சமமாகப் படைக்கப்பட்டனர்; மனித வேறுபாடுகளுக்கு மரபுவழியில் சமமின்மையாகப் பெறப்பட்ட மரபுப் பண்புகளும், படைக்கப்பட்டபின் அவரவர் ஏற்றுக்கொண்ட நிலையும் காரணம் என்ற கூற்று இன உயர்வுவாதம் சார்ந்ததன்று. அந்த வகையில் அது சார்பற்ற கருத்து.
- ஆனால் ஐரோப்பியர்கள் அவர்கள் தரத்தையும் மதிப்புகளையும் கொண்டு ஐரோப்பியரல்லாதாரைத் தாழ்ந்தவர்கள் என்னும் கருத்து 'இனமையவாதம்' (ethnocentrism) சார்ந்ததாகும். இரண்டாம் வகைக் கருத்து சார்புடைய கருத்தாக அமைகிறது.
- பலவழித் தோற்றக் கோட்பாட்டினர் இன வேறுபாடுகளுக்குப் புது விளக்கம் கொடுக்க முயன்றனர். இக்கோட்பாட்டினர் கருத்துப்படி, தனித்தனியான பல படைப்புகளின் மூலம் மனிதர்கள் தோன்றினர். அதனால் பல சிறப்பினங்கள் (species) தோன்றின. அந்தச் சிறப்பினங்கள் தோன்றியதிலிருந்தே அறிவுத்திறனில் வேறுபாடுகள் ஏற்படத் தொடங்கின.
- இவற்றில் ஒரு பிரிவினரே உயர்ந்த சிறப்பினமாக ஐரோப்பியர் உருவானார்கள். இந்தப் பலவழிக் கோட்பாட்டினரின் இவ்வகைக் கருத்துகளையடுத்து மனிதகுலத்தின் தன்மைகளை ஆராய்வதில் பெரும் திருப்புமுனை ஏற்பட்டது. இக்காலத்தில்

அறிவார்ந்த இயக்கம் பெருகியதால் இது அறிவொளிக் காலம்' (enlightenment period) எனப் போற்றப்பட்டது.

அறிவொளிக் காலம்

- 17ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் முதல் 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலம் வரை அறிவாற்றல் சார்ந்த சிந்தனைகளுக்கு எப்போதும் இல்லாத அளவிற்குப் பெரிய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதால் இக்காலம் 'அறிவொளிக் காலம்' எனச் சிறப்பிக்கப்படுகிறது. இக்காலத்தைச் சேர்ந்த சிந்தனையாளர்கள் பல துறைகளைச் சேர்ந்தவர் களாக இருந்தனர். கணக்கியல், இயற்பியல் துறைகளைச் சேர்ந்த காட்ஃபிரீடு லீப்னிட்ஸ் (Gottfried Leibneitz), ஐசக் நியூட்டன் ஆகியோரும், உயிரியல் துறையைச் சேர்ந்த ஜார்ஜ் டி பஃபன்,கார்ல் வாள் லின்னே ஆகியோரும், வேதியியல் துறையைச் சேர்ந்த ஜோசப் பிரிஸ்ட்லி.
- அண்டாய்னி லவாய்சியர் முதலானோரும், சமூகத் தத்துவவியல் துறையைச் சேர்ந்த வால்டெய்ர், ஜான் லாக், ஜீன் ழாக் ரூசோ ஆகியோரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்களில் சிலர்.
- நியூட்டனின் கணக்கியல் விதிகள் (Principia Mathematica) என்ற நூலும், லாக் எழுதிய மனிதனைப் புரிந்துகொள்வதற்கான கட்டுரை (Essay Concerning Human Understanding) இயற்கைத் தத்துவவியல், சமூகத் தத்துவவியல் ஆகிய துறைகளில் அறிவொளிக் காலத்தவரின் முன்னேற்றத்தை வெளிப்படுத்தின.
- இவர்களது கருத்தின் சுருக்கம் பின்வருமாறு: இந்த உலகம் (பிரபஞ்சம்) காரண காரியத் தொடர்புகளைப் பெற்று ஒரு முறைமை நிலையில் உள்ளது. இதை அறிந்துகொள்வதன் மூலம் கோள்களின் (கிரகங்கள்) இயக்கங்கள் பற்றியும், மனிதனின் நடத்தைமுறைகள் பற்றியும் சில விதிகளைக் கண்டறிய முடியும்.

- அறிவொளிக் காலச் சிந்தனையாளர்கள் பகுத்தறியும் மன வளத்தைப் பெற்று ஆழ்நிலையில் ஆராயும் தன்மையைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் பல துறைகளில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர்.
- ஒரு துறையைச் சேர்ந்தோரின் ஆய்வுகளும் கருத்துக்களும் மற்ற துறையினருக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் உள்ளதென எண்ணினர். கல்வியறிவுடைய ஐரோப்பியர்களின் சிந்தனைகளுக்குப் பலவாறு இவர்கள் ஊக்கமளித்தனர்.
- புதிய கோட்பாடுகளையும் பொருளாதார, அறிவியல் கருத்துக்களையும் மக்களிடையே பெருமளவு பரவச் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். இவர்களின் சில கோட்பாடுகள் அமெரிக்க, பிரெஞ்சுப் புரட்சிகளுக்கும் அடித்தளமாக அமைந்தன. ரஷ்யாவின் கேத்தரைன் (Catherine), புருசியாவின் மகா பிரடரிக் ஆகிய ஏகாதிபத்தியர்களும்கூட அறிவொளிக் காலத் தத்துவ அறிஞர்களுடன் தொடர்புகொண்டு தாமும் அறிவொளிக் காலக் கருத்துகளால் உந்தப்பட்டுள்ளோம்'எனத் தெரிவித்தனர்.
- அத்தத்துவ அறிஞர்கள் தத்தம் சிந்தனைத் திறனால் அவரவர் துறையில் பல எல்லைகளைக் கடந்து உயர்ந்திருந்தனர். இருப்பினும் அனைவருமே சமூகத்தைப் பற்றிய பொதுவான சிக்கல்களை ஆராய்வதில் ஆர்வம்கொண்டிருத்தனர். அவர்கள் அனைவரின் விவாதங்கள் பெரும்பாலும் மனிதனின் தன்மைகள் என்ன, மனித சமூகத்தின் தன்மைகள் யாவை, பல்வேறு மனித நடத்தைகளுக்கான காரணங்கள் என்ன போன்ற கருத்துகளை ஒட்டியே அமைந்தன.
- இருப்பினும் அவர்களின் ஆய்வுப் பரப்பு விரிந்துகொண்டே இருந்தது. குறிப்பாக, மனிதர்களின் இயல்போடு ஒன்றிய கற்றல் திறன் மூலம் வெளிப்படும் ஆர்வங்கள். மனப்போக்குகள் ஆகியவற்றிற்கு அடிப்படையாக உள்ள ஒருவரின் தன்மைக்கும்

(nature), அவரின் வளர்ப்புமுறைக்கும் (nurture) இடையயுள்ள தனித்தன்மையைப் பெருமளவு விவாதித்தனர். அவர்களின் முடிவு அப்போதைக்கு எளிமையாக இருந்தாலும் வருங்காலத்தில் விரிவாக அறியப்பட வேண்டியவற்றிற்கு அது வழிகோலியது. பல நிலைகளில் பார்த்தால் அந்தச் சமூகத் தத்துவவியல் அறிஞர்களை 'மானிடவியலின் முன்னோடிகள்' (precursors of anthropology) என்றோ 'தொன்மை மானிடவியலர்' (proto-anthropologists) என்றோ குறிப்பிடலாம்.

- மனிதனின் தன்மை பற்றிய 18ஆம் நூற்றாண்டு அறிஞர்களின் கருத்துகள் வேறுபாடுகளைக் காட்டின. புனைவியல் கருத்து மிகுந்த தொன்மைத் தன்மை (romantic primitivism) முதல் இயற்கையிலேயே தன்னல நாட்டம்கொண்ட மக்களைக் கட்டுப்படுத்த வலுவான முடியாட்சி தேவை என்னும் கருத்து வரை வேறுபட்டிருந்தன. பரந்த பரப்புடைய அக்கருத்துகளைத் தாமஸ் ஹாப்ஸ் (1588- 1679), ஜான் லாக் (1632-1704), ஜீன் ழாக் ரூசோ (1712-1778) ஆகிய மூவரின் சிந்தனைகளைக் கொண்டு அறியலாம்.
- தாமஸ் ஹாப்ஸ் கருத்துப்படி மனிதர்கள் இயற்கையிலேயே கொடுமையானவர்களாகவும் தன்னல நாட்டமுடையவர்களாகவும் இருப்பதால் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த வலுவான, அடக்கும் திறனுடைய அரசு தேவை என்பதாகும் (லீச்சன்பர்கர் 1924: 82-6). ஆனால் ஞரோ முற்றிலும் மாறுபட்ட கருத்தைக் கூறினார். இவரது கருத்துப்படி அடிப்படையில் மனிதர்கள் கூடிவாழும் இயல்பு உடையவர்கள் அல்லர்.
- அவர்கள் 'இயற்கை நிலை'யில் (natural state) தனித்தனியாக வாழ்ந்தபோது சுதந்திரமாக இருந்தனர். ஒருவருக் கொருவர் தீங்கு செய்யாமல் வாழ்ந்தனர். அதன் பின்னர் ஒருவருடன் ஒருவர் கூட்டாகச் சேர்ந்துவாழ முற்பட்டதாலும், சமூக வளர்ச்சி

ஏற்பட்டதாலும், நாகரிகம் நோன்றியதாலும் அழிக்கப்பட்டனர். அதனால் இயற்கைநிலை' மீண்டும் திரும்ப வேண்டுமென வலியுறுத்தினார். இயற்கை நிலையில் மக்கள் சுதந்திரமாக வாழ்ந்த போது அவர்களின் தேனைகளைச் (உணவு, உடை, உறைவிடம்) சுற்றுப்புறத்திலிருந்துஎவ்விதத் தடையுமின்றி பெற்றுக்கொண்டனர்.

- ஆனால் சமூகம் என்னும் அமைப்பிற்குள் வாழமுற்பட்டபோது செயற்கை வகையிலான தேவைகளை நிறைவு செய்துகொள்வதில் பல சிக்கல்கள் தோன்றின. அதனால் 'இயற்கை நிலையில் வாழ்வதே மனிதனுக்கு உகந்தது. சமூக அமைப்பில் வாழ்வது ஏற்றதல்ல என்றார் ரூசோ (கார்பேரினோ 1977: 13).
- ஹாப்ஸ், ரூசோ ஆகிய இருவரின் கருத்துக்களை ஒன்றிணைக்கும் வகையில் ஜான் லாக்கின் கருத்து அமைந்தது. மனிதர்கள் பிறப்பின் போது நல்லவர்களாகவோ தீயவர்களாகவோ பிறக்கவில்லை என்றும் அனைவரும் 'வெறுமையானவர்களாகப் (blanks) பிறந்து அவர்கள் அனுபவங்களின் அடிப்படையிலேயே உருவாக்கப்படுகின்றனர் என்றும் லாக் கருதினார்.
- அனுபவம் என்பது ஒருவர் அவரது சமூகத்தில் பயிற்றுவித்தல் மூலம் செய்யும் செயல்களினால் விளைவது. ஆகவே நன்மை விளைந்தாலும் சரி, தீமை விளைந்தாலும் சரி ஒவ்வொருவரையும் அவரது சமூகச் சூழலிற்கேற்பவும், கால இடச் சூழலிற்கேற்பவும் கற்பித்தல் இன்றியமையாதது என்றார் ஜான் லாக்.
- அறிவொளிக் காலச் சிந்தனைகளின் பெரும்பகுதி சமகால மானிடவியல் கோட்பாடுகளில் இடம்பெற்றுள்ளது. இவற்றுள் காலத்தால் அழியாத பங்களிப்பு மனிதநேயம் (humanism) பற்றிய கோட்பாடாகும். இக்கோட்பாடு இனம், சாதி, வகுப்பு. சமயம்

போன்ற அனைத்தையும் கடந்து மனிதர்கள் அனைவரின் பெருமானத்தையும் மதிப்பையும் வலியுறுத்துகிறது. அறிவொளிக் காலத்திய பங்களிப்பில் இரண்டாவதாகக் குறிப்பிட வேண்டியது கல்வி, சமூகச் சுற்றுச்சூழல் ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவம் பற்றியது. குறிப்பாக, இளம்வயதினரைச் சமூகவயமாக்கும் (socialization) முறை பற்றியது. நடத்தைசார் கோட்பாட்டில் இன்றளவும் ஒன்றியமாகிக் காணப்படும் கருத்துகள் மூன்றாவது பங்களிப்பாகும்.

- இக்கருத்துப்படி, இயற்கை உலகத்தின் ஒருபகுதியாக மனிதன் திகழ்கின்றான்; இதிலிருந்து அவன் தனித்தோ ஒதுங்கியோ வாழ வில்லை; இயற்கையின் விதிக்குட்பட்டே இயங்குகின்றான். ஆகையால், இப்போக்கின் அடிப்படையில் மட்டுமே மனிதனை அறிய வேண்டும். மேற்கூறிய கருத்துகளின்படி (அறிவொளிக் காலச் சமூகத் தத்துவவியல் மனிதனைத் தெய்விகப் பிறப்பு என்ற நிலையிலிருந்து விடுவித்து அவனைப் பட்டறிவு ஆய்விற்கு (empirical research) ஈடுபடுத்தும் நிலைக்கும் வெண்டுவந்தது. மானிடவியலின் வளர்ச்சியைக் கருத்தில்கொண்டு எழுதும் போது இறுதியாகக் கூறப்பட்ட கருத்திற்கு மேலும் மேலும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பது இந்த நூலில் இயலாததாகிறது.
- மனிதர்களுக்குக் கற்பித்தல் முதன்மையானது என்று கூறிய சமூகத் தத்துவவியல் அறிஞர்கள் பெரும்பாலோர் மனிதர்களின் நிறைவுடைய பண்புகளை மதிப்பிடுவதில் ஐரோப்பியர்களின் தரத்தை அளவு கோலாகக் கொண்டனர். வரலாற்று மாற்றத்தை அவர்கள் விளக்கிப் பொருள்கூறும்போதுகூட இம்மாற்றம் ஐரோப்பியரின் நிலையை நோக்கிச் செல்கிறது என்பர்.
- அதாவது, ஐரோப்பியரல்லாதார், அறிவு, பகுத்தறிவுத் தன்மை, ஒழுக்கம், தகுதியுடைமை, அறிவியல்தன்மை முதலானவற்றை மேலும் மேலும் பெற்று ஐரோப்பியர்கள் எட்டியுள்ள நிலையை

நோக்கி வளர்ச்சி பெறுகின்றனர் என்ற கருத்தைக் கொண்ட வர்களாய் அவர்கள் திகழ்ந்தனர். அதனால் அவர்களின் அறிவியல் நோக்குடைய சிந்தனைகள் இனச்சார்புடையனவாக அமைந்தன.

- மனிதர்கள் இயல்பான நடத்தைமுறைகளைக் கோட்பாட்டு அளவில் நிலைப்படுத்த முயன்றனர் எனத் தத்துவவியலர் சிலர் கருதினார்கள். அத்தத்துவவியலர் தம் சொந்த் சமூகத்தினர் மட்டும் பகுத்தறிவு நிலையோடும், இயற்கை விதியின் (natural law) நெறிமுறைகளுக்கு ஏற்பவும் சிந்திக்கும் திறன் பெற்றிருப்பதாகவும் கருதினர்.
- அதனால் அவர்களது சமூகமும் வாழ்க்கைமுறையும் மேம்பட்டவை என எண்ணினர். அதனடிப்படையில் ஐரோப்பியர்கள் தங்களை அனைத்துச் சமூகத்தினரைக் காட்டிலும் முன்னேற்ற மடைந்தவர்கள் எனக் கூறிக்கொண்டனர்.
- 'வளர்ச்சி' (progress) என்னும் கருத்து அண்மைக் காலத்தியதாகும். பண்டைய உரோமானிய, கிரேக்கக் காலத்திலும் இடைக்காலத்திலும் மனித வரலாறு குறித்து ஒருமித்த கருத்து நிலவவில்லை. ஒவ்வொரு சிந்தனையாளரும் அவர்களின் கருத்துகளை வெவ்வேறு வகையில் கூறிவந்தனர்.
- அவர்கள், மனிதன் பொற்காலத்திலிருந்து அல்லது சுருணையின் இடத்திலிருந்து தோன்றியவன் என்று கூறினர். மறுமலர்ச்சிக் காலத்தவர்கள் (renaissance people - கி.பி. 14-16ஆவது நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த கலை, இலக்கிய மறுமலர்ச்சியாளர்கள்) இப்போதுள்ள காலத்தைக் காட்டிலும் கடந்த காலமே பொன்னானதும் சிறப்பானதும் என்று எண்ணினர்.
- அக்கருத்துகளைக்கொண்டு மனித சமூகத்தின் வரலாறு தொன்மையான பொற்காலத்தில் தொடங்கி, வெள்ளி, செப்புக் காலங்களைக் கடந்து இறுதியில் இரும்புக்காலத்தை (சமகாலம்)

அடைந்துள்ளது என அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். பொற் காலத்தில் தொடங்கி இரும்புக் காலத்தில் முடியும் இவ்வரலாறு தேய்வுப் போக்கையே காட்டுகிறதென மேலும் விளக்கிக் கூறினர்.

- 18ஆம் நூற்றாண்டிலும் 'உலகம் சீரழிந்து வருகிறது' (decay of the world) என்ற கருத்தே பரவலாக இருந்தது. ஆனால் அக்கருத்தை இயற்கை அறிவியலின் வளர்ச்சி மாற்றியது. இயற்கை அறிவியல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் மனிதனின் திறமைகளுக்கு ஓர் எல்லை யில்லை என அறிவுறுத்தினர். அதோடு மனிதர்கள் அனைவரும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளனர்; எதிர்காலத்திலும் வளர்ச்சியடைவர்; அந்த வளர்ச்சி பற்றி விளக்க வேண்டியதில்லை. அவரவரே காணக் கூடியதாக உள்ளது என்றனர். இயற்கை அறிவியலாரின் இந்தக் கருத்துக்கள் மறுமலர்ச்சியியலாருக்குப் பெரும் சவாலாக அமைந்தன.
- அதன் பின்னர், சமூகத் தத்துவவியலார் அனைவரும் இயற்கை அறிவியலின் உயிரோட்டத்தினாலும் அறிவியல் ஆய்வின் வளர்ச்சி யினாலும் மிகுந்த தாக்கம் பெற்றனர். கணக்கியலாரும் இயற்பியலாரும் கொண்டுள்ள கோட்பாடுகளைப் போன்றே சமூகச் சிந்தனையாளர் களும் மனித நடத்தைமுறைகளைப் பற்றி உலகளாவிய விதிகளையும் முறைமைகளையும் உருவாக்க விரும்பினர். அவ்வாறான விதிகளும் முறைமைகளும் நிலைபெற்றுள்ளன எனத் திட்டவட்டமாக நம்பினர்.
- நியூட்டனின் இயக்கவியல் விதி, உலகளாவிய ஈர்ப்புத் தன்மை விதி ஆகியவற்றைப் போன்ற ஓர் இயக்கவியல் விதியே உலகத்தை இயக்குகிறது என்று இயற்கை அறிவியலர்கள் உறுதிப்படுத்தினர். அந்தக் கருத்தை சமூகத் தத்துவவியலார் பயன்படுத்த விரும்பினர். அதன்மூலம், மனித நடத்தைமுறைகளைப் பற்றி ஒரு முறைப்படியான நடத்தையியல் விதியை உருவாக்க முடியும் என நம்பினர்.

- இயற்கைவியலாரின் கோட்பாட்டுப் போக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு மனித நடத்தைமுறைகளுக்கான கோட்பாட்டை (experimental method) பயன்படுத்தலாம் என்று எண்ணினர். இயற்கைவியலில் உள்ளதைப் போன்றே சமூகத்தின் இயல்பு நிகழ்வுகளை (phenomena) உற்றுநோக்க முடியும் என்றும், அதனைக்கொண்டு எடுகோள்களை (hypotheses) உருவாக்கி, மேலும் தொடர்ச்சியான உற்றுநோக்கல் மூலமும் சோதைனைகள் மூலமும் எடுகோள்களைச் சோதித்துக் கோட்பாட்டை உருவாக்க முடியும் என்றும் நம்பினர்.
- அறிவொளிக் காலச் சிந்தனைகள் விளைந்த இடங்களில் ஸ்காட் லாந்தும் பிரான்சும் அடங்கும். அந்நாடுகளைச் சேர்ந்த அறிஞர்கள் பல்வேறு களங்களில் சிறந்த பங்களிப்பைச் செய்துள்ளதால் அவர் களின் கருத்துக்கள் இன்றளவும் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன.
- அவர்களின் சிந்தனையில் விளைந்த கருத்துகள் மனிதனைப் பற்றிய ஆய்வில் மேலும் பல புதிய பரிமாணங்களைத் தோற்றுவித்தன. பிரெஞ்சுக் குழுவைச் சேர்ந்த மூன்று சிந்தனையாளர்களின் கருத்துகளையும், ஸ்காட்லாந்து குழுவைச் சேர்ந்த மூன்று அறிஞர்களின் கருத்துகளையும் சுருக்கமாக அறிவதன் மூலம் அவற்றை அறியலாம்.

பிரெஞ்சுக்குழு

சார்லஸ் மாண்டஸ்கு (கி.பி,1689-1755)

- மாண்டஸ்கு (Montesquieu) தொடக்கக் காலத்தில் மனித வேறுபாடு களை அறிவதில் ஆர்வங்கொண்டு பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர். பின்னர் சமூகங்களுக்கிடையே காணப்படும் மாறுபாடுகளை அறிவதிலும் ஆர்வங்கொண்டார். இவ்வகை

ஆய்வுகளில் இவர் பயன்பட்டிடை அணுகுமுறை (cross-cultural approach) பயன்படுத்தினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

- ஐரோப்பாவின் பெரும்பாலான பகுதிகளுக்குப் பயணம் செய்ததாலும் பலபொருள் குறித்து மிகுதியான அளவில் படித்ததாலும் மனித சமூகம் என்பது பல வகையான இயல்நிகழ்ச்சிகளைக்கொண்ட ஒரு கலப்புத் தொகுதி என உணர்ந்தார்.
- ஏறக்குறைய இருபது ஆண்டுகள் வரை மனித நடத்தைகளை ஆழ்ந்து உற்றுநோக்கிப் பதிவுசெய்த தரவுகளைக்கொண்டு இவர் விதிகளின் மெய்க்கருத்து (Sprit of the Laws, 1748) என்னும் நூலை எழுதினார். அந்நூலில் அரசியல், சட்டம் குறித்து இவர் தம் கருத்தாக்கங்களை விளக்குகிறார். குறிப்பாக, சமூகச் செயல்களையும், பல்வேறு நிறுவனங்களுக்கிடையே நிகழும் இடைவினைகளையும் பகுத்தாய்தார். விதியைப் (law) பற்றிய தோற்றத்தையும் (origin) தன்மையையும் கூறும் நவீன விளக்கவுரையாக அந்நூல் அமைந்தது.
- அதில் சமூக ஒருமைப்பாட்டிற்குச் சமூகக் கட்டுப்பாடு ஒரு வழியாகும் என்ற கருத்தைப் பொதுநோக்கில் சுட்டிக் காட்டுகிறார். சமூகங்களுக் கிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகளுக்குக் காரணம் அச்சமூகங் களின் கடந்தகால வரலாறும், சமூகப் பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பும். பல்வேறுபட்ட சுற்றுச்சூழல்களுமே என முடிவு செய்தார். அவற்றில் சுற்றுச்சூழல்களின் வேறுபாடுகள் முதன்மையானவை எனக் கருதினார் (பொகார்டஸ் 1928: 182-191).
- சமூகங்களின் வேறுபாட்டுத் தன்மைக்குச் சுற்றுச்சூழல் அறுதிப்பாட்டியம் (environmental determinism) காரணம் என்று சிலர் உய்த்துணரும் முறையிலேயே இவரும் வலியுறுத்திக் கூறினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

- மாண்டஸ்கு அவரது சமகாலத்தவர்கள் கொண்டிருந்த இனச் சார்புடைய கருத்துகளை முழுவதுமாகக் கைவிட்டார். ஒரு சமூகத்தின் தரத்தைக் கொண்டு மற்றொரு சமூகத்தை மதிப்பிடக்கூடாது. அந்தந்தச் சமூகத்தின் முறைகளைக்கொண்டே மதிப்பிட வேண்டும் என்றார். மாண்டஸ்கின் இக்கருத்து 19ஆம் நூற்றாண்டு மானிடவியலில் உருவாக்கப்பட்ட பண்பாட்டுச் சார்பியம் (cultural relativism) கருத்தைச் சார்ந்திருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
- மாண்டஸ்கு அவருடைய முதன்மையான ஆய்வில் மனித வரலாறு மூன்று வளர்ச்சி நிலைகளைக் கொண்டுள்ளதாகக் கூறுவார். அவை: வேட்டை நிலை அல்லது விலங்காண்டி நிலை (hunting or savagery). ஆயர்நிலை அல்லது காட்டாண்டி நிலை (herding or barbarism), நாகரிகம். இவரது வகைப்பாடு 19ஆம் நூற்றாண்டில் பெரும் சிறப்புப் பெற்றது.

டூர்காட் (கி.பி.1727-1781)

- மனித மனத்தின் வரலாற்றுக் கால வளர்ச்சி (The Historical Progress of the Human Mind, 1750) என்னும் நூல் டுர்காட்டின் (A.R.J. Turgot) சிந்தனையில் உருவானதாகும். வரலாற்றுக் காலத்திலிருந்து இக்காலம்வரை மனிதனின் அனைத்துப் போக்கிலும் அவனது செயல் முறைகள் நாளுக்கு நாள் மிகுதியாகிக்கொண்டே வருகிறது என இவர் எண்ணினார்.
- இதை மனிதனின் உணவு சட்டும் திறனில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களைக்கொண்டு அறிய முடியும் என இந்நூலில் விளக்கினார். மனிதனின் பிழைப்புக்கான பொருளாதாரம் (subsistence economy) வேட்டுவ வாழ்க்கை, ஆயர் வாழ்க்கை, வேளாண் வாழ்க்கை ஆகிய மூன்று நிலைகளில் வளர்ச்சியடைந்தது என விவரிக்கிறார்.

- இது மாண்டஸ்கு வகைப்பாட்டை ஓரளவு ஒத்துள்ளது. வேட்டுவத் தொழிலையும் ஆயர்தொழிலையும் மேற்கொண்டிருந்தபோது மனிதன் ஒரே தன்மையான வாழ்க்கைமுறையைக் கொண்டிருந்தான். வேளாண் தொழிலை மேற்கொண்ட பின்பே நிலையான வாழ்க்கை, தொழிலில் வேறுபாடு, மக்கள் தொகைப் பெருக்கம், ஒய்வு நேரம் முதலானவை ஏற்பட்டன எனக் கருதினார்.
- மனிதர்களுக்கிடையில் உலகளாவிய நிலையில் வேறுபாடுகள் உள்ளதற்கு உயிரியல்சார் வேறுபாடுகள் (biological differences) காரணமல்ல; பண்பாட்டு வேறுபாடுகளே காரணம் என்றார் டுர்காட். இப்பண்பாட்டு வேறுபாடுகள், கற்றல்முறையிலுள்ள (சமூகவய மாக்கம்) வேறுபாடாகவும், சுற்றுச்சூழலிலுள்ள வேறுபாடாகவும், ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவர் தனித்திருக்குமளவில் உள்ள வேறுபாடாகவும் அல்லது இவை போன்ற பிற வேறுபாடுகளாகவும் இருக்கும் தன்மையன எனக் கூறினார் டுர்காட்.
- நாகரிகத்தின் உரிமையைக் குறிப்பிட்ட சில குழுவினர் மட்டும் சொந்தம் கொண்டாடிய முறைக்கு டுர்காட் கூறிய கருத்து சுவையானது. உலகின் பல்வேறு அரசுகளின் வளர்ச்சியும் தோல்வியும் மாறித் மாறித் தொடர்ந்து ஏற்பட்டுள்ளதால் மனிதனின் வளர்ச்சி நிலையில் இடத்திற்கிடம் வேறுபாடுகள் உள்ளன.
- ஆகவே நாகரிகத்தின் முற்றுரிமையை (monopoly) எந்தவொரு தனித்தக் குழுவோ ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியோ பெற்றிருக்கவில்லை (கார்பேரினோ 1977: 15). டுர்காட்டின் இவ்வகைக் கருத்துகள் பிற சமூகத் தத்துவவியலாரிட மிருந்து மாறுபட்டவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கண்டார்சே (கி.பி. 1743-1794)

- அறிவொளிக் காலத்தவரின் 'வளர்ச்சி' (progress) பற்றிய கருத்தை மேலும் விளக்குவதாக கண்டார்சேயின் (Condorcet) கருத்துகள் அமைந்தன. மனிதர்கள் தொடர்ந்து எல்லையற்ற முன்னேற்றத்தைப் பெற்று வருகிறார்கள் என்ற கருத்தில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கைகொண்டவர் கண்டார்சே (இவான்ஸ் பிரிட்சர்டு 1981: 36-38).
- மனிதனைப் பற்றிய அறிவியல் ஆய்வில் மனிதனின் முன்னேற்றத்தையும், வெற்றி களையும் வரலாற்றுக் காலந்தொடங்கி மிகவும் உச்சகட்டமான பிரெஞ்சுப் புரட்சிக் காலம் வரை விளக்கலாம் என்பார்.
- இவர் எழுதிய மனித மனத்தின் வளர்ச்சி பற்றிய சுருக்கம் (The Outline of the Progress of the Human Mind, 1795) மனித அறிவின் வரலாற்றைச் சுருக்கமாக விவரித்திருந்தாலும் இதை ஏதோ ஒரு நாளில் உறுதியாக எழுத முடியும் என நம்பினார். இவர் வரலாற்றைப் பத்து நிலைகளாகப் பிரித்து இறுதி நிலையில் நம்பிக்கையுடைய எதிர்காலத்தைப் பற்றி விவரிக்கிறார். இவருடைய கருத்துகள் பொதுப்டையானவையாக அல்லாமல் குறிப்பிட்ட இனத்தவரைப் பற்றியனவாக இருந்தன. உலக மக்கள் அனைவரின் அறிவு எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்தது என்று எழுதாமல் ஐரோப்பியரின் வரலாறாக எழுதினார். இவர் எண்ணிய இப்பெரும் படைப்பை எழுதி முடிக்கும் முன்பே காலமானார்.

ஸ்காட்லாந்துக் குழு

டேவிட் ஹியூம் (கி.பி. 1711-1776)

- நியூட்டன் எவ்வாறு இயற்பியலை உருவாக்கினாரோ அவ்வாறே ஒழுக்கம்சார் அறிவியல்களையும் (Moral sciences-சமூக அறிவியல் களைச் சுட்டிக்காட்ட ஹியூம் பயன்படுத்திய மொழித் தொடர்)

வளப்படுத்த முடியும் என ஸ்காட்லாந்தின் தத்துவவியலரும், வரலாற்றியலரும், பொருளியலருமான டேவிட் ஹியூம் நம்பினார்.

- ஒன்றைப் பற்றிய நுண்ணிய அறிவு உற்றுநோக்கல் மூலம் மட்டுமே கிடைக்குமேயன்றி ஊகத்தினால் கிடைக்காது என உறுதியாகக் குறிப்பிட்டார். அதில் இயற்கை மீறிய செயல்களை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என வாதிட்டார். பரவல் நிகழ்ச்சி அல்லது பண்பாட்டுக் கடன் (cultural borrowing) ஆகியவற்றின் விளைவாகவே பண்பாடுகளுக் கிடையில் ஒற்றுமை நிலவுகிறதென விளக்கினார் (கார்பேரினோ 1977:15-16).
- சமூகத்தை உளவியல் அடிப்படையில் ஆராய வேண்டியதன் அவசியத்தையும் ஹியூம் வலியுறுத்தினார். மனிதனின் பாலுணர்வுத் தன்மைகள், மனித மனத்தின் இயக்கத்தன்மைகள், ஆளுமையின் மீது பண்பாட்டின் தாக்கம் ஆகியன சமூகத்தின் வடிவமைப்பில் பங்கு பெற்றுள்ளதால் இவை பற்றிய ஆய்வையும் ஹியூம் வலியுறுத்தினார். அதன் மூலமே மனிதனைப் பற்றி முழுமையாக அறிந்து கொள்ளவியலும் என நம்பினார்.

வில்லியம் ராபர்ட்சன் (கி.பி. 1721-1793)

- ராபர்ட்சன் எடின்பர்கு பல்கலைக்கழகத்தில் வரலாற்றுப் பேராசிரியராக இருந்தவர். சிறந்த வரலாற்றறிஞரும் ஆவார். மாண்டஸ்கு வகைப்படுத்தியவாறே இவரும் மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சியை விலங்காண்டி நிலை, காட்டாண்டி நிலை, நாகரிகம் என மூன்று நிலைகளாகப் பகுத்தார்.
- மனிதர்கள் உலோகங்களைக் கண்டெடுத்து அதை உருக்கும் திறன் பெறுவதற்கு முன்பு கற்கருவிகளைப் பயன்படுத்தினர். இது படிமலர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.
- படிமலர்ச்சிக் கருத்துக்களுக்கடுத்து ராபர்ட்சன் மக்களிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகளுக்கான காரணத்தையும்

ஆராய்ந்தார். மனிதர்களுக்கிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகளுக்கும் பண்பாட்டுவயமாதல் (enculturation) முறையும், சுற்றுப்புறத்தின் தாக்கமும் காரணம் எனக் கருதினார். இன்று பண்பாட்டு மானிடவியலில் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்கும் பண்பாட்டுவயமாதல் பற்றிய சிந்தனை ராபர்ட்சன் காலத்திலேயே வேரூன்றிவிட்டது என்பது இதன் மூலம் புலனாகிறது.

- அமெரிக்க இந்தியர்கள் ஆசியாவிலிருந்து வந்தவர்கள் என்னும் கருத்தை முதன்முதலில் தெரிவிக்கவில்லை என்றாலும், அம்மக்களின் தோற்றத்திற்கும் (origin), அவர்கள் ஆசியாவிலிருந்து பெரிங் கடற்கால் வழியாக வட அமெரிக்காவில் நுழைந்தனர் என்பதற்குத் தாவரங்கள், இனவரைவியல் அடிப்படையில் தகுந்த சான்றுகளைக் காட்டினார். மனித சமூகத்தின் 'எளிய வகையான சமூக வாழ்க்கை'யை எடுத்துக் காட்டுபவர்களாகப் புத்துலகத் திணைக்குடியினர் உள்ளனர் எனக் கூறினார்.

ஆடம் ஃபெர்கூஷன் (கி.பி. 1723-1816)

- ஸ்காட்லாந்து அறிஞரான இவர் மனிதனின் தன்மைகள் குறித்த அறிவொளிக்காலச் சிந்தனைகளுக்கு மேலுமோர் உருவம் கொடுக்க முற்பட்டார். 'குடிமைச் சமூகத்தின் வரலாறு பற்றிய கட்டுரை'யில் (An Essay on the History of the Civil Society, 1767) சமூகத்தின் வளர்ச்சி தொடர்ச்சியான பல படிநிலைகளைக் கடந்து வந்துள்ளது என்றார். (இவான்ஸ் பிரிட்சர்டு 1981:19) விளக்கமாகக் கூறும் இவ்வுரை 19ஆம் நூற்றாண்டில் முழுமை பெற்ற சமூகப் படிமலர்ச்சிக் கோட்பாடுகளை முன்னுணர்ந்து கூறியதாக அமைந்தது.
- சமூகம் நிலைபேறுடைய தாகவும் இயக்கத் தன்மைகளைக்கொண்டதாகவும் விளங்குகிறது என்பதை

வலியுறுத்திக் கூறியதோடு, பல நாட்டினங்களின் வளர்ச்சிக்கும் வீழ்ச்சிக்கும் உரிய காரணங்களையும் இந்நூலில் அறுதியிட்டுக் கூறினார்.

- பண்பாடு என்னும் சொல்லை பெர்கூஷன் நேரடியாகப் பயன் படுத்தவில்லை என்றாலும் இச்சொல்லிற்கான கருத்தைத் தெளிவாகக் கையாண்டுள்ளார். பண்பாட்டின் பல்வேறு வகைகளுக்குச் சுற்றுச் சூழலின் வேறுபாடுகளும் காரணமாகின்றன என மாண்டஸ்கு எண்ணியதைப் போன்றே பெர்கூஷனும் கருதினார்.
- மனிதன் கூட்டமாகச் சேர்ந்து வாழும்முறை, அவன் ஒருவரோடு ஒருவர் உதவிபெறா நிலையில் வாழ்ந்த குழந்தைப் பருவத்தை எண்ணிய திலிருந்து தோன்றியதாகும். அதன் பின்னர்ச் சமூகவய மாக்கத்தின் (socialization) மூலம் ஒருவரையொருவர் ஏற்றுக் கொண்டும் புரிந்துகொண்டும் தம் சமூக அமைப்பிற்கேற்ற பெரியவர்களாக வளர்கின்றனர்.
- பல குழுவாகச் சேர்ந்து சமூக வயமாக்கப்படும் போது ஒவ்வொருவரும் தத்தம் சமூகத்தின் சிறப்புகளை உயர்வாகப் பேசி அவற்றை மற்றவர்கள் மீது சுமத்தும் போக்கு (தன்னின உயர்வுவாதம்) காணப்படுகிறது என்பார் (கார்பேரினோ 1977: 16). பெர்கூஷனின் பெரும்பாலான கருத்துகள் 19ஆம் நூற்றாண்டில் சமூக அறிவியல் வளர்ச்சியுற்றபோது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மானிடவியல் வளர்ச்சிக்கு அறிவொளிக் காலத்தவர் பங்கு

- 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சமூகத் தத்துவவியலார் மனித சமூகத்தின் மிகப் பெருமளவிலான வேறுபாடுகளை எண்ணிப் பாராட்டத் தொடங்கினர். ஆனால் அவர்கள் இயற்கைச் சூழலில்

நாகரிகமற்ற நிலையில் வாழ்ந்த மேற்கத்தியரல்லாத மக்களை மட்டுமே இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகக் குறிப்பிட்டு வந்தனர்.

- எவ்வாறிருப்பினும் அதன் மூலம் அடுத்த நூற்றாண்டில் மிகச் சரியான இனவரைவியல் தரவுகளைப் பெருமளவு சேகரித்து அதன் அடிப்படையில் அறிவார்ந்த பண்பாட்டிடை ஆய்வுகள் மேற்கொள் வதற்கு வழிகோலினர். இது அவர்களின் முதல் பங்களிப்பாகும்.
- மனிதனின் தோற்றத்தை அறிவதில் ஆர்வம்கொண்ட 18ஆம் நூற்றாண்டுத் தத்துவவியலார் சமூகப் படிமலர்ச்சியில் இடைவிடாத ஒரு தொடர்ச்சி உள்ளது என்ற கருத்தை வலியுறுத்தினர். (படிமலர்ச்சி என்ற சொல்லிற்குப் பதில் அறிவொளிக் காலச் சிந்தனையாளர்கள் 'வளர்ச்சி' (progress) என்று குறிப்பிட்டதை இங்குக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்).
- அக்கருத்தை விளக்கும் பொருட்டு வரலாற்று வளர்ச்சி அடிப்படையிலான விளக்க முறைகளைச் சுட்டிக் காட்டினர். அதன்படி ஐரோப்பியர்களுக்கு முந்தைய நிலையிலிருந்த கிரேக்க ரோமானியர்களிடமிருந்து மனித சமூகம் வளர்ச்சி பெற்றதாகக் கூறினரே தவிர மனிதத் தோற்றத்தையோ வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால வரலாற்றையோ விளக்க முயலவில்லை.
- ஏனெனில் அவர்களின் கருத்துகள் மண்ணியல், தொல்லியல் ஆகிய துறைகளின் வளர்ச்சியை எதிர்பார்த்திருந்தன. பின்னர் அத்துறைகளின் வளர்ச்சிட் போக்கினால் மனிதனின் தோற்றம் பற்றிய அவர்களின் கருத்துகள் மாற்றம் பெற்றன. இது அவர்களின் இரண்டாவது பங்களிப்பாகும்.
- அறிவொளிக் கால தத்துவவியலார் கற்றுணர்ந்த நடத்தை (learned behaviour)முறைகளிலிருந்து உயிரியல்சார் நடத்தைமுறைகளைப் (biological behaviour) பிரித்துக் காண

முயன்றாலும் அவற்றிற்கிடையே அவ்வளவு வேறுபாடுகள் ஏன் உள்ளன என்பதை விளக்க இயலாதவ களாக இருந்தனர்.

- அதனாலேயே அவர்கள் கூறிய பல விளக்கங்கள் மிகவும் சுருக்கமானவையாகவும் நிறைவற்றவையாகவும் இருந்தன அவ்வாறான விளக்கங்களில் இனவியல் கருத்துகள், சுற்றுச்சூழல் அறுதிப்பாட்டியம் (environmental determinism) முதலானவற்றை குறிப்பிடலாம். இவ்விளக்கங்கள் இந்நாள்வரை பலவகையா சச்சரவுகளுக்குக் காரணமாயிருந்தன.
- இவை தவிர அச்சிந்தலை யாளர்கள் மனித நடத்தைமுறைகளுக்கான விதிமுறைகளைக் கான முற்பட்டபோது மனிதனின் பேணிப்பயிற்றுவிக்கும் நிலையிலிருந்த (nurture) இயற்கையைத் (nature) தனியே பிரிக்கவியலாதவராயினர் அவர்களுக்கடுத்து வந்த பிற்காலத் தலைமுறையினரே (மானிட வியலார்) உயிரியல்சார் செயல்களையும், தகவமைப்பின் செயற்பாடு களையும் புரிந்துகொண்டனர். ஆகவே, பிற்காலத் தலைமுறை யினருக்கு ஊன்றுகோலாய் அமைந்த கருத்துக்கள் அவர்களி மூன்றாவது பங்களிப்பாகும்.
- அறிவொளிக் காலச் சிந்தனையாளர்கள் சமூக நிறுவனங்களை அறிய முற்பட்டபோது அரசு, சமயம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாக கொண்டே ஆராயத் தொடங்கினார்கள். இவ்வாறான முறை மானிடவியலிலும் சமூகவியலிலும் இன்றும் கடைப்பிடிக்க படுகிறது.
- சமூகத்தை இயற்கையிலேயே ஒருங்கிணைந்த அமைப் என்று அவர்கள் எண்ணினர். சமூகத்தில் ஒன்றொடொன்று தொடர் கொண்டு செயல்புரியும் பல உட்பிரிவுகள் உள்ளன என்ற அவர்களி கருத்து பிற்காலச் செயற்பாட்டியத்தின் (functionalism) சாயலா அமைந்தது. இது அவர்களின் நான்காவது பங்களிப்பாகும்.

- மனித நடத்தைமுறைகளை அறிவதில் இயற்கை அறிவியலி முறையியலைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தே, அறிவொளி காலம் முதல் இன்றைய அறிவியல் காலம்வரை தொடரும் அவர்களின் பங்களிப்பாகும். இயற்கை ஒழுங்கானது (natural order) கண்டுபிடிக்க வியலா விடுகளின் அடிப்படையில் இயங்குகிறது என அந்தத் தத்துவவியலார் நம்பினர்.
- அதே நேரத்தில் ஆராய்ந்தறியாமலே ஊகிக்கும் போக்கைப் புறக்கணித்து, தரவுகளையும் முடிவுகளையும் சோதித்துக் காணும் வழிமுறைகளை மேற்கொண்டனர். ஆகவே சமூக முறைமைகளையும், சமகாலத்தியச் சமூக, அரசியல் அமைப்பு களையும் குறித்த பகுத்தறிவுவாத அணுகுமுறையுடன் ஆராயும் இன்றைய கோட்பாடானது 18ஆம் நூற்றாண்டினரிடமிருந்து பெறப்பட்டது என்பது தெளிவாகிறது. இது அவர்களின் ஐந்தாவது பங்களிப்பாகும்.
- அமெரிக்க அரசியலமைப்பில் இடம்பெற்றுள்ள விடுதலை பற்றிய கோட்பாடுகளும், அமெரிக்காவின் விடுதலை அறிவிப்பு (Declaration of Independence), மனித உரிமைகள் பற்றிய பிரெஞ்சு அறிவிப்பு முதலான வையும் அறிவொளிக்காலத் தத்துவவியலிலிருந்து பெறப்பட்டதாகத் தொடர்புபடுத்திக் காட்டலாம். இக்கருத்து அனைவருக்கும் ஏற்புடைய தாயின் இதனை அவர்களின் ஆறாவது பங்களிப்பாகக் கருதலாம்.

ஐரோப்பியர்களின் பேரரசுக் கோட்பாடும் மானிடவியலும்

- மனிதனைப் பற்றிய அறிவொளிக் காலத்தவர்களின் கருத்துகள் மானிடவியலின் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமைந்தன. அவ்வாறே ரோப்பியர்களின் காலனிய அரசியல் நடவடிக்கைகளும் மானிடவியலின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவின. ஐரோப்பியரின் பேரரசுக் கோட்பாடு (imperialism)

தொடக்கக் கால மானிடவியல் வரலாற்றில் பெரும் பங்கு பெற்றது.

- புத்தாய்வுகள் மூலம் கண்டறியப் பட்ட நிலப்பகுதிகளின் வளங்களைக் கண்டு ஐரோப்பியர்கள் மலைத்துப்போயினர். அங்கிருந்த கச்சாப் பொருள்கள், நறுமணப் பொருள்கள், தங்கம், கனிம வகைகள் முதலானவற்றைக் குவித்துச் சொந்தம் கொண்டாட விரும்பினர்.
- அவ்விருப்பத்தை ஈடேற்ற அப்பகுதிகளில் நிலையாகத் தங்க முற்பட்டனர். அங்குக் குடியேறவும் செய்தனர். அம்முயற்சியில் போர்சுகல், ஸ்பெயின், இங்கிலாந்து, நெதர்லாந்து, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகள் பல்வேறு நிலப்பகுதிகளில் குடி யேற்ற அரசுகளை அமைப்பதில் முன்னணி நாடுகளாய் விளங்கின.
- புதிய நிலப்பகுதிகளில் ஆட்சி அமைத்த பின்னர் அப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களின் விழிப்புணர்வையும் எதிர்ப்பையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டது. அதனால் அம்மக்கள் மீது அதிகாரம் செலுத்தத் தொடங்கினர்.
- குடியேற்ற அரசுகளை அமைத்த ஐரோப்பியர்களும் பிற வணிக நிறுவனத்தினரும் அந்தந்தப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த திணைக் குடியினரைக் கட்டி ஆளுவதில் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்கினர். அதனால் அந்தந்த நிலப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த திணைக் குடியினர் பற்றிய இனவரைவியல் செய்திகளைச் சேகரிப்பதற்கு ஊக்கமளித்தனர்.
- அவ்வகைச் செய்திகள் மூலம் அம்மக்களின் சமூக, அரசியல், பொருளாதார முறைகளை நன்கு அறியமுடிந்தது. அதனால் அப்பகுதிகளில் உறுதியுடன் நிலைபெற முடிந்தது. இருப்பினும், அவர்களின் அணுகுமுறை சிறந்த இனவரைவியல் ஆய்வுகளுக்கு வழிகோலவில்லை. குறிப்பாக, ஸ்பெயின், போர்சுகல் போன்ற பெரும் பேரரசுகளின் போக்கு மானிடவியலை வளர்ப்பதற்குப் போதுமான வாய்ப்பைக் கொடுக்கவில்லை. எவ்வாறிருப்பினும்

முறைப்படி யான இனவரைவியல் வளர்ச்சிக்குப் பேரரசுக் கொள்கை மிகுந்த பயனளிக்க வில்லை என்றாலும் அதன் தேவை உணரப்பட்டது.

- குடியேற்ற அரசுகளின் தேவைக்காகச் சேகரிகப்பட்ட இனவரைவியல் தரவுகள் பலவகையானவை. அந்தத் தரவுகள் சிறிய அளவில் துண்டாக இருந்தன என்றும், அவை இரண்டாம் தரமென்றும் ஒரு கருத்து நிலவியது. குடியேற்ற அரசுகளின் தேவைகளுக்கேற்ப அமைந்த ஆய்வுகள் என்பதால் அக்கருத்து உண்மை என நம்பப் பட்டது.
- பெரும்பாலானவை அவ்வாறிருப்பினும் விதிவிலக்காகச் சில ஆய்வுகள் சிறப்பாக இருந்தன. சகூகுன் (Sahugun) என்பவர் அஸ்தெக் (Aztec) பழங்குடிகளிடையே.கி.பி. 1529 முதல் 1590 வரை வாழ்ந்து அவர்களின் மொழியையும் வாழ்க்கைமுறைகளையும் பதிவு செய்தார். அது அம்மக்களைப் பற்றித் தொகுக்கப்பெற்ற மிகச் சிறந்த இனவரைவியல் பதிவாக விளங்கியது.
- பிரெஞ்சு நாட்டவரான லஃபிட்டாவ் (Lafitau) (1681-1746) 17ஆம் நூற்றாண்டில் வடகிழக்கு அமெரிக்க இந்தியர்களிடம் ஆய்வு செய்து மதிப்பிடமுடியாத அளவிற்குச் செய்திகளைச் சேகரித்தார், ஸ்கூல்கிராப்ட் (Schoolcraft) என்ற அமெரிக்க அரசின் முகவர் சிப்பிவா (Chippewa) இந்தியப் பெண்ணை மணந்துகொண்டு அமெரிக்க இந்தியர்களிடம் விரிவான அளவில் செய்திகள் சேகரித்து ஆறு தொகுதிகள் வெளியிட்டார்.
- இப்பெரும் நூல்வரிசை அவரது களப்பணி நிபுணத்துவத்தைக் காட்டுவதாகவும், எவ்வாறு இனவரைவியல் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு முன்மாதிரியாகவும் அமைந்தது. அமெரிக்க இந்தியர்களின் தொன்மக் கதைகளையும், மரபுகளையும் வெளி உலகிற்குக் கொண்டு வந்தவர்களில் அவரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

- குடியேற்ற அரசுகளின் உதவியால் விளைந்த இனவரைவியல் தொகுப்புகள் பற்றி இங்குக் கூறப்பட்டுள்ளவை மிகச் சில மட்டுமே. எண்ணற்றோர் இப்பணியில் ஈடுபட்டனர். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இந்தியப் பழங்குடிகள் பற்றியும் இவ்வகைச் செய்திகள் சேகரிக்கப் பட்டுள்ளன. இது பற்றி இதே அத்தியாயத்தில் 'இந்தியாவில் மானிடவியலின் வளர்ச்சி' என்னும் உட்தலைப்பில் சுருக்கமாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.
- ஐரோப்பாவில் 1910-11 ஆண்டுகளை ஒட்டி அமைதி குன்றத் தொடங்கியது. உலகம் எப்போதும் கண்டிராத அளவிற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் அழிவை நோக்கித் தங்களுக்கிடையே முரண்பாடுகளை வளர்த்துக்கொண்டன. அம்முரண்பாடுகள் முதல் உலகப் போரில் முடிந்தன. இப்பெரும் போரில் 9 மில்லியன் மக்கள் இறந்தனர்.
- ஆனால் ஆங்கிலேயப் பேரரசு முன் எப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு விரிவடைந்தது. ஆப்பிரிக்காவில் முன்னாளைய ஜெருமானியப் பகுதிகள், ஜெருமானிய நியூகினி, 100 பசிபிக் தீவுகள், மெசபடோமியா, பாலத்தீனம் முதலான பகுதிகளை ஆங்கிலப் பேரரசு அதன் ஆட்சிக்குள் சேர்த்துக்கொண்டு 450 மில்லியன் மக்கள் தொகை அளவிற்குப்பெருகியது.
- இந்த மக்கள் தொகையானது ஏறக்குறைய உலகின் அனைத்து இனத்தவரையும் சமயத்தவரையும் உள்ளடக்கியது எனலாம். அந்த அனைத்து வகையான இனத்தவரையும் அடக்கி ஆள வேண்டியவர்களாய் ஆங்கிலேயர்கள் இருந்தனர்.
- அதனாலேயே மானிடவியலைக் 'காலனியத்தின் குழந்தை' (colonial child) என விமர்சிப்பதும் உண்டு. காலனியத்தின் குழந்தையாக இத்துறை தோற்றம் பெற்றாலும், பின்னாளில் அந்தந்த நாட்டுக்குரிய மானிடவியலாக இது தனித்துவம் பெற்றுவிட்டது.

- ஆப்பிரிக்க மானிடவியல், இந்திய மானிடவியல், சீன மானிடவியல், பிரெஞ்சு மானிடவியல் என்றெல்லாம் இது தகவமைந்த பின்னர் காலனிய மானிடவியலாகத் தொடரவில்லை. மூன்றாம் உலகத்தைச் சேர்ந்த மானிடவியலர்கள் தங்கள் நாட்டுக்குரிய விடயங்களைப் படிக்கும் துறையாக மாற்றிக்கொண்டனர். அந்நிலையில் மானிடவியலுக்கும் காலனியத்துக்கும் இடையே யுள்ள உண்மையான தொடர்புகள் குறித்து மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் விவாதிக்கப்பட்டது.
- அதைத் தொடர்ந்து அப்போதிருந்த அரசியல், பொருளாதார நிலைமைகளையும் சிக்கல்களையும் ஆராயும் போக்கை இனவரைவியல் ஏற்படுத்திக்கொண்டது. இனவரைவியல் ஆய்வு களுக்கான நிதி பெரும்பாலும் அரசுத் துறையினரிடமிருந்தும் குடியேற்றப் பகுதிகளின் பொருளாதார வளத்தைக் கண்டறிவதில் ஆர்வமுடைய நிறுவனங்களிடமிருந்தும் கிடைத்தது. அமெரிக்காவில் மானிடவியலின் முழுக்கவனம் அமெரிக்க இந்தியர்களைப் பற்றியதாக இருந்தது.
- சுமித்சோனியன் நிறுவனம் பல்கலைக்கழகத் துறைகள் உள்பட பல நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தோர் விரைந்து மாறிவரும் அல்லது மறைந்துவரும் சமூகங்களையும், திணைக் குடிகளையும் பற்றி எவ்வளவு செய்திகள் சேகரிக்கமுடியுமோ அந்த அளவிற்குச் சேகரித்தனர்.
- அதே நேரத்தில் இங்கிலாந்தின் கவனம் இங்கிலாந்து எங்கெல்லாம் குடியேற்றப் பகுதிகளைக் கொண்டிருந்ததோ அப்பகுதி மக்களைப் பற்றி அறிவதாக இருந்தது.
- ஏனெனில் அவர்கள் கைப்பற்றிய பகுதிகளில் வாழ்ந்த எண்ணற்ற இனத்தவர்களை அடக்கி ஆள வேண்டிய நிலையில் இருந்தனர். அதனால் வேத்தியல் மானிடவியல் நிறுவனம் (Royal Anthropological Institute), பல்கலைக்கழகத் துறைகள் உள்பட பலர்

அம்மக்களைப் பற்றிய செய்திகளுக்குப் பொறுப் பேற்றிருந்தனர்.

- அப்பகுதி மக்களின் சமூக, அரசியல் அமைப்புகள் குறித்த செய்திகளைக் கொண்டு அவர்களைப் போன்ற பிற மக்களின் பகுதிகளைக் கைப்பற்றுவதற்கும், கைப்பற்றிய மக்களை அடக்கியாளவும் முற்பட்டனர். ஆங்கிலேய அரசின் மூத்த அதிகாரிகள் இனவரைவியலில் பெரும்பாலும் ஈடுபடவில்லை.
- அந்தந்தப் பகுதியிலிருந்த வல்லாண்மைப் போக்குடைய ஊழியர்கள், மாவட்ட அதிகாரிகள் போன்றவர்களே திணைக்குடிகளை அறிய முற்பட்டனர். அவர்களுள் பெரும்பாலோர் முறைப்படியான ஆய்வுகளைச் செய்யவில்லை. அதற்குரிய பயிற்சியையோ ஆர்வத்தையோ பெற்றிருக்கவில்லை.
- ராட்ரே என்னும் அதிகாரி அஷாந்திப் (Ashanti) பழங்குடிகளிடம் மேற்கொண்ட சிறந்த ஆய்வு ஒரு விதிவிலக்கு. பெரும்பாலான அதிகாரிகள் திணைக் குடிகளைக் கட்டுக்குள் வைத்திருப்பதிலேயே கவனம் செலுத்தினர். அம்மக்களைக் குழந்தைகள் என்றும், அந்தக் குழந்தைகள் பெற்றோரின் ஆதரவையும் வழிகாட்டலையும் எதிர்பார்க்கின்றனர் என்றும், அப்பெற்றோர்கள் ஆங்கிலேயர்கள் என்றும் கூறிக்கொள்வதிலேயே காலத்தைச் செலவழித்தனர்.
- 18ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்திலிருந்தே முழுநேர மானிடவியலார் திணைக்குடிகளை ஆய்வு செய்வதில் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டனர்.
- அவர்கள் பயன்பாட்டிற்கென்று ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளா விட்டாலும் பழங்குடிகளின் பல்வேறு நிறுவனங்களைப் பற்றிச் சேகரித்த இனவரைவியல் தரவுகள் ஆங்கிலேய அரசு அதன் கொள்கைகளை வகுப்பதற்குப் பல நிலையில்

பயனுடையவையாக இருந்தன. குறிப்பாக, சமூக, அரசியல் நிறுவனங்களைப் பற்றிய செய்திகள் அதற்குப் பயன்பட்டன.

- இனவரைவியலின் பயனை உணர்ந்த மானிடவியலார் 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தங்கள் துறையின் செல்வாக்கைப் பெருக்க முயன்றனர். குடியேற்ற அரசினர் அவர்கள் ஆளும் மக்களின் வாழ்க்கை முறையைப் புரிந்துகொள்வதில் உதவமுடியும் என்பதை இவர்கள் வலியுறுத்திக் கூறினர்.
- அதிகாரிகளும் வணிகர்களும் தேவையற்ற குழப்பத்தின் மூலம் திணைக்குடிகளின் மீது தொடுக்கும் சண்டைகளையும் அடக்குமுறைகளையும் தவிர்க்க முடியும் என விளக்கினர். அதனையடுத்துப் பேரரசு மானிடவியல் நிறுவனம் அவர்களுக்கு மானிடவியல் பயிற்சி மையம் ஒன்றைத் துவக்கியது. இவ்வாறு மானிடவியல் குடியேற்ற அரசுகளின் நிழலில் சீரான முறையில் வளர்ச்சி பெற்று வந்தது.

கிறித்தவச் சமயத்தினரும் மானிடவியலும்

- ஐரோப்பியர்கள் குடியேற்ற நாடுகளில் ஆட்சி செலுத்த முற்பட்ட அதே நேரத்தில் கிறித்தவத்தைப் பரப்புவதிலும் குறியாயிருந்தனர். இச்சமய மரபுகளைப் பரப்புவதற்கு முன்பு பழங்குடிகளின் சமய நம்பிக்கை களைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என உணர்ந்தனர். அந்த மக்களைச் சமயமாற்றம் செய்ய விழைந்ததால் அவர்களின் மொழிகளைக் கற்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் உணர்ந்தனர்.
- திருச்சபையினரைப் போன்று பிற சமயத்தினரும் இதே குறிக் கோளைக் கொண்டிருந்ததால் திணைக்குடியினரின் வரிவடிவமற்ற மொழிகளை அறிவதில் புதிய வேகம் உண்டானது. அதனால் பல வரிவடிவமற்ற மொழிகள் பிற மொழிகளின் எழுத்துவடிவத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டன.

- திணைக்குடியினரை சமயமாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்ற குறிக்கோளுடன் பலகாலம் அவர்களோடு ஒன்றி வாழ்ந்த சமயப்பரப்பிகள் அவர்களின் வாழ்க்கைமுறைகள், தத்துவங்கள், நெறிமுறைகள் முதலானவற்றை நன்கு அறிந்துகொண்டனர்.
- அவர்களின் நெடுநாளையத் தொடர்பு மூலம் அவர்களை ஆழ்ந்து அறிந்துகொள்ளவும் அவர்களின் காட்டுமிராண்டித்தன்மையின் (heathenism) பாங்கினை வெளிப்படுத்தவும் முடிந்தது. அதனால் மேற்கத்தியரல்லாதாரின் தத்துவங்களும் வெளி உலகத்தவரிடம் பரவின.
- சில ஐரோப்பியர்கள் திணைக்குடியினரின் நம்பிக்கைகளும் விழுமியங்களும் அவரவர்களின் பண்பாட்டளவில் மிகவும் சார்புடையவை என்று நன்கு அறிந்திருந்தனர். அவ்வகைக் கருத்துகள் ஐரோப்பியர்களின் பண்பாடு மட்டுமே உயர்ந்தது என்ற கருத்தை வலுவிழக்கச் செய்ய உதவின.
- கிறித்தவச் சமயத்தினர் திணைக்குடிகளிடம் கிறித்தவத்தைப் பரப்புவதில் நாட்டங்கொண்டிருந்த அதேவேளையில் அவர்களின் வாழ்வு மேம்பட வேண்டுமென்ற உயரிய நோக்கத்தையும் கொண்டிருந்தனர். அதற்காக எண்ணற்றோர் தங்களின் வாழ்வை அர்ப்பணித்துக்கொண்டனர். அவர்களின் உழைப்பால் இனவரைவியல் துறையும் மேம்பட்டது. குறித்தவச் சமயப் பரப்பிகளால் சேகரிக்கப்பட்ட இனவரைவியல் செய்திகளின் அளவு மிகவும் அதிகம்.

மானிடவியலின் தந்தை

- ஹெரோடாட்டஸ் வாழ்ந்த கி.மு. 4-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 18ஆம் நூற்றாண்டின் அறிவொளிக் காலம் வரை மனிதனின் தன்மைகளையும், சமூகத்தின் அமைப்புகளையும் அறிஞர்கள் பல நிலைகளில் சிந்தனை செய்துள்ளனர். அச்சிந்தனைகளின் அடிப்படை யிலேயே மனிதனைப் பற்றியும், மனித சமூகத்தைப்

பற்றியும் இன்று நாம் தெளிவான கருத்துகளை வளர்த்துக்கொண்டுள்ளோம்.

- அந்தக் கருத்துகளை நுணுகிப் பார்க்கும்போது மானிடவியல் எந்தக் காலக் கட்டத்தில் தோற்றம் பெற்றது என்று அறுதியிட்டுக் கூறவியலாத நிலையே ஏற்படுகிறது. ஆகையால் மானிடவியல்சார் கருத்துகள் ஹெரோடாட்டஸ் காலத்திலிருந்து மெதுவாக வளர்ச்சி பெற்றுக் காலத்தினூடே முழுமை பெற்றுள்ளது என்று கூறுவதே பொருத்தமாக இருக்கும்.
- ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டு. மானால் 18ஆம் நூற்றாண்டை மானிடவியலின் தொடக்கக் காலம் என்று கூறலாம். இந்நூற்றாண்டில் ஜெருமானியத் தத்துவவியலர் ஜே.ஜி.ஹெர்டர் மனித வரலாற்றைப் பற்றிய தத்துவத்தின் கருத்துகள் (Ideas for the Philosophy of Human History, 1784-1791) நான்கு தொகுதிகளை வெளியிட்டார்.
- அந்த நூல்வரிசையில் ஹெர்டர் உலகத்தின் தோற்றம் குறித்தும், மனிதனின் தோற்றம் குறித்தும், வரலாற்றுக் காலத்தினூடே மனிதனின் செயல்கள் எவ்வாறிருந்தன என்பது குறித்தும், மனிதனோடு தொடர்புடைய பிற கருத்துக்கள் குறித்தும் விவரிக்கிறார்.
- ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களின் வரலாறு என்பது அம்மக்களுக்கே உரிய தனித்தன்மைகளால் உருவாக்கப்படுகிறது என்றும், ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட மக்களினத்தவரும் மனஅளவில் தனிப்பட்டவர்களாக உள்ளனர் என்றும், அப்பண்புகள் மரபுவழியில் செல்லக்கூடியவை என்றும், அவ்வினத்தவர்களின் தனிப்பட்ட பண்புகள் அவர்களின் வரலாற்றுக்கால நிகழ்ச்சிகளில் காணக்கூடியவையாக உள்ளன என்றும் ஹெர்டர் நம்பினார். இவ்வகையான முறையில் சிந்தித்த முதல் அறிஞர் தாம்தான் என்றும் ஹெர்டர் கருதினார்.

- ஆர்.ஜி. காலிங்வுட் எழுதிய வரலாற்றின் கருத்துகள் (Ideas of History, 1946) என்னும் நூலில், மானிடவியல் என்பது தனிப்பட்ட உடலமைப்பையும், உளப்பாங்கையும் கொண்ட ஒவ்வோர் இனத்தவரின் பண்பாட்டை அறியும் அறிவியல் என்று கூறப்படு மானால், இத்துறையின் தந்தையாகப் போற்றப்பட வேண்டியவர் ஹெர்டரே என்பார்.
- இக்கால மானிடவியல், மனித வேறுபாடு களுக்கான காரணங்கள் உயிரியல் சார்ந்தவையாக மட்டுமே உள்ளன என்று முடிவு செய்துள்ளது. உள அடிப்படையில் அன்று. ஆகவே அவ்வகைக் கருத்துகளுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த ஹெர்டரை மானிடவியலின் தந்தை எனக் கொள்ளலாம் என்பர் சிலர்.
- மனிதனின் 'வளர்ச்சி' (அறிவொளிக் காலத்தில் 'படிமலர்ச்சி' என்பதற்கு ஈடாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட சொல்) குறித்து நிலவிவந்த ஊகக் கருத்துகளுக்கு உயிரியல் அடிப்படையில் தார்வின் ஏற்படுத்திய படிமலர்ச்சிக் கொள்கையானது மனித அறிவியலில் என்றும் அழியாத, உண்மையான திறவுகோலாய் அமைந்ததால் தார்வினை மானிடவியலின் தந்தை எனக் கொள்ளலாம் என்று வேறு சிலர் கருதுகின்றனர்.
- அமைப்பியத்தின் முன்னோடியான லெவிஸ்ட்ராஸ் 1963இல் எழுதிய ரூசோ: மானிடவியலின் தந்தை' (Rousseau: Father of Anthropology) என்னும் கட்டுரையில் ரூசோவை மிக உயரிய நிலையில் வைத்துப் போற்றுகிறார். இயற்கையையும், பண்பாட்டையும் எதிரிணையாக (binary opposition) அறிய வேண்டியதை முதன் முதலில் சுட்டிக்காட்டியவர் ரூசோ.
- அதோடு, 'மனிதன் தன்னைப் பற்றி, தன்நிலையில் அறிந்து கொள்வதற்கு முன்னர்த் தன்னையே ஓர் 'அயலார்' என்ற நிலையில் முதலில் ஆராய வேண்டுமெனக் கூறிய வரும் ரூசோ.

ஆகவே ரூசோவை மானிடவியலின் தந்தை எனக் கூறுவதே சிறப்பானது என்பார் லெவிஸ்ட்ராஸ் (லெவிஸ்ட்ராஸ் 1963: 13).

இந்தியாவில் மானிடவியலின் வளர்ச்சி

- பிறரை முழுமையாக அறிவதன் மூலம் அவரை ஆள முடியும்' என்பது ஆங்கிலக் காலனியத்தின் கோட்பாடாகும். அதனால் உள்ளூர் மக்களின் சாதி, சமயம், மொழி, பிராந்திய முக்கியத்துவங்கள், நம்பிக்கை முறைகள் என எல்லாவற்றையும் அறிய முயன்றார்கள். அதனால்தான் 'காலனியத்தின் குழந்தை மானிடவியல்' என்பது ஒரு முதுமொழியாக வழங்கி வருகிறது.
- காலனியவாதிகள் மக்களை மட்டும் படிக்கவில்லை. விலங்குகள், தாவரங்கள், கனிமங்கள் என அனைத்தையும் படித்தார்கள். காரணம் இவற்றின் பயன்களை அவர்கள் அனுபவிக்க விரும்பினார்கள்.
- இதற்காகவே இந்தியாவில் 'விலங்கியல் மதிப்பாய்வகம்' (Zoological Survey of India), தாவரவியல் மதிப்பாய்வகம் (Botanical Survey of India), மண்ணியல் மதிப்பாய்வகம் (Geological Survey of India), மானிடவியல் மதிப்பாய்வகம்' (Anthropological Survey of India) போன்ற பல்வேறு அமைப்புகளை உருவாக்கினார்கள்.
- ஐரோப்பியர்களின் வருகைக்குப் பின்னரே இந்தியாவில் மானிடவியல் தோற்றம் பெற்றது. இந்திய மானிடவியலில் இனவரைவியல் (ethnography), இன ஒப்பாய்வியல் (ethnology) ஆகியவற்றின் தோற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் பெரும்பங்கு ஆற்றியவர்கள் அவர்களே.
- குடியேற்ற அரசின் அதிகாரிகளாகவும். சமயப் பரப்பிகளாகவும், கல்விசார் பணியாளர்களாகவும் வந்த ஐரோப்பியர்களின் எண்ணிக்கை மிகுதியானது. அவர்களின் பெரும் உழைப்பினாலேயே இந்திய மானிடவியல் பெரும்வளர்ச்சி கண்டது.

- இந்தியாவில் மானிடவியலின் தோற்றம் வங்க ஆசியக் கழகத்தோடு (Asiatic Society of Bengal) தொடங்குகிறது. இக்கழகம் கி.பி. 1774இல் சர் வில்லியம் ஜோன்ஸ் என்பவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. மனிதனையும் இயற்றையையும் அறிவியல் கண்கொண்டு அறிவதே இக்கழகத்தின் நோக்கமாக இருந்தது.
- ஆயினும் மானிடவியலுக்கெனத் தனியான அமைப்பு ஒன்று தேவை என உணரப்பட்டது. அதன் விளைவாக 1905இல் 'இந்திய இன ஒப்பாய்வியல் கழகம் (Ethno logical Society of India) ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது 1909 வரை குறுகிய காலமே செயல்பட்டது.
- இந்தியாவில் இன்று மானிடவியலுக்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள நிறுவனங்களுள் மிகப் பெரியது இந்திய மானிடவியல் மதிப்பாய்வகம் (Anthropological Survey of India-ASI) .விலங்கியல் மதிப்பாய்வகத்தில் ஒரு பிரிவாக 1916இல் ஏற்படுத்தப் பட்டு, பின்னர் 1945ஆம் ஆண்டு 'மானிடவியல்துறை' (Department of Anthropology) எனப் பிரிக்கப்பட்டு, பின்னர்த் தனி நிறுவனமாக (ASI) 1946இல் உருவெடுத்தது.
- அன்று தொடங்கிய மானிடவியல் ஆய்வு 200 ஆண்டு காலத்தில் பெற்ற வளர்ச்சியை இந்திய மானிடவியலின் தந்தையான சரத் சந்திர ராய் முதற்கொண்டு பல அறிஞர்கள் ஒழுங்குபடுத்திக் கூறியுள்ளனர்.
- மஜூம்தார் உள்பட பெரும்பாலோர் இந்திய மானிடவியலின் வளர்ச்சியை மூன்று நிலைகளாகப் பகுத்துக் கூறுவர். இப்பொருள் குறித்துப் பலமுறை எழுதிய வித்தியார்த்தி ஒரு கட்டுரையில் (வித்தியார்த்தி 1975: 159-82) பின்வரும் மூன்று நிலைகளைக் குறிப்பிடுகிறார்:

    1. கருவுற்ற நிலை (formative phase: 1774-1920)
    2. உருவாக்க நிலை (constructive phase: 1920-1950)

3. பகுப்பாய்வு நிலை (analytical phase: 1950 முதல் இன்றுவரை)

- இம்மூன்று நிலைகளையும் மிகச் சுருக்கமாக இங்குக் காணலாம். 1770களில் தொடங்கிய இந்திய இனவரைவியல், முதல் 50 ஆண்டுகள் வரை குறைவான வேகத்தில் வளர்ந்தது. தொடக்கக் காலத்தில் பழங்குடி மக்களின் பண்பாட்டையும், ஊரக மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் பற்றிய தரவுகளே சேகரிக்கப்பட்டன.
- இவ்வகைப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தோர் பெரும்பான்மையோர் ஆங்கிலேய நிர்வாகத்தினராகவும், பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த சமயப் பரப்பிகளாகவும், பயணியர்களாகவும், மானிடவியலில் ஆர்வங் கொண்டிருந்த தனிமனிதர்களாகவும் இருந்தனர்.
- இக்கால கட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்கள் தொகுத்த செய்திகளைத் தனி நூல்களாக வெளியிட்டனர். மற்றவர்கள் வங்க ஆசியக் கழகத்தின் ஆய்விதழ் (Journal of the Asiatic Society of Bengal), இந்தியப் பழம்பொருள் (Indian Antiquary) ஆகிய ஆய்விதழ்களில் கட்டுரைகளாக வெளி யிட்டனர். இந்நிலையில் இந்திய இனவரைவியல் தொடர்ந்து வளர்ந்தது.
- 1850களுக்குப் பின்னர் இத்துறையில் ஒருபடி முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. இக்கால கட்டத்தில் பெரும்பாலோர் சிறந்த முறையில் இனவரைவியல் செய்திகளைச் சேகரித்தனர். குறிப்பாக, கேம்ப்பெல் (1856) தொகுத்த செய்திகளையும், ரிஸ்லி (1891) எழுதியவற்றையும் இந்திய மானிடவியல் மதிப்பாய்வகம் (Anthropological Survey of India) இன்று சில மாற்றங்களுடன் மீண்டும் பதிப்பிக்க முடிவு செய்துள்ளது இதற்குத் தக்க சான்றாகும்.
- அவர்களைத் தொடர்ந்து ஆங்கிலேய நிருவாகத்தில் பணியமர்த்தப் பட்டவர்கள் பெரும்பான்மையோர் கல்விசார் நிலையில் மிகுந்த ஆர்வமுடையவர்களாய் இருந்தனர். அவர்கள் ஏராளமான இனவரைவியல் செய்திகளை முறைப்படி சேகரித்தனர்.

- அவ்வாறு சேகரித்தவர்களுள் கிழக்கிந்தியப் பகுதியில் ரிஸ்லி, தால்டன் ஆகியோரும், நடு இந்தியப் பகுதியில் வெரியர் எல்வின், ரஸல், குரூக் ஆகியோரும், மேற்கிந்தியாவில் என்தோவனும், வட இந்தியப் பகுதியில் மில்ஸ், ஹட்டன், எல்வின் ஆகியோரும், நடு இந்தியாவில் ஹெய்மண்டார்ஃப், கிரிக்சன் ஆகியோரும், தென்னிந்தியப் பகுதியில் அனந்தகிருஷ்ண ஐயர், தர்ஸ்டன், எரன்பெஃல்ஸ் ஆகியோரும் விரல் விட்டுக் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். மேற்கூறியவர்களைப் போன்று பலர் இப்பணியில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.
- அனைவரையும் இங்குக் குறிப்பிட முடியாததால் மிகச் சிலர் மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் அனைவரும் தொகுத்து வெளியிட்ட செய்திகள் அந்தந்தப் பகுதி மக்களின் பண்பாட்டை விளக்கும் களஞ்சியங்களாகத் திகழ்கின்றன.
- எட்கர் தர்ஸ்டன் பிறந்து வளர்ந்தது இங்கிலாந்தில் ஆங்கிலேய ஆட்சியின் போது சென்னை அருங்காட்சியகத்தைக் கவனிக்கும் பொருட்டு இங்கு வந்தவர் கால நூற்றாண்டுகாலம் (1885-1908) சிறப்பாகப் பணியாற்றி, தென்னிந்திய இனவரைவியலை வளம்பெறச் செய்தார்.
- அவர் 7 தொகுதிகளாகத் தொகுத்த தென்னிந்தியச் சாதிகளும் பழங்குடிகளும் (Castes and Tribes of Southern India, 1909) நூல்வரிசை தென்னிந்திய இனவரைவியலில் என்றும் அழியாச் சின்னமாகத் திகழ்கிறது. அந்நூலில் தர்ஸ்டன் தென்னிந்தியாவின் வடகோடிப் பகுதியில் வாழும் கோண்டுப் பழங்குடி தொடங்கி தென் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த கோட்டைப் பிள்ளைமார், செறுமர் வரை இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பிரிவினரை ஆராய்ந்து அவர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளைத் தொகுத்து எழுதியுள்ளார்.
- அந்த நூல்வரிசை தஞ்சை சரபோஜிக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர் முனைவர் க.ரத்னம் அவர்களால் தமிழில்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டுத் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

- தர்ஸ்டன் 2 தொகுதிகளாக எழுதிய தென்னிந்தியாவில் இனவரைவியல் குறிப்புகள் (Ethnographic Notes in South India, 1907) நூல்களை ரத்னம் அவர்கள் தென்னிந்திய மானிட இன இயல் என்னும் தலைப்பில் மொழிபெயர்த்து மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம் மூலம் வெளியாகியுள்ளது.
- எரன்ஃபெல்ஸ் எழுதிய இந்தியாவில் தாய் உரிமை (Mother Right in India, 1941) எனும் நூல் தாய்வழிச் சமூகமுறை பற்றி அறிய உதவுகிறது. இவர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மானிடவியல் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர்.
- இவருடைய கொச்சின் காடர்கள் (Kadars of Cochin, 1952) என்னும் நூல் ஓர் இனக்குழுவைப் பற்றித் தனிவரைவு நூல் (monograph) எவ்வாறு எழுதவேண்டும் என்பதற்கான சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். அந்நூல் சென்னைப் பல்கலைக்கழக மானிடவியல் மாணவர்களுக்குப் பாடமாகவும் வைக்கப்பட்டது.
- தென்னிந்திய இனவரைவியல் வளர்ச்சிக்கு அனந்தகிருஷ்ண ஐயரின் பங்கும் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. அரசு அலுவலராகப் பணியாற்றத் தொடங்கிய காலம் முதல் கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றிப் பின்னர் சொந்த மாநிலத்தில் தங்கியிருந்த காலம் வரை ஏராளமான இனவரைவியல் செய்திகளைத் தொகுத்தார்.
- அவற்றில் மைசூர் பழங்குடிகளும் சாதிகளும் (The Mysore Tribes and Castes, 1928-1935), கொச்சின் பழங்குடிகளும் சாதிகளும் (Cochin Tribes and Castes, 1909-12), திருவாங்கூர் பழங்குடிகளும் சாதிகளும் (The Travancore Tribes and Castes, 1909-12).
- இந்தியாவின் பிற பகுதிகளைச் சேர்ந்த பழங்குடிகளின் இனவரைவியலைப் பலர் ஆராய்ந்தனர். ரிஸ்லி (H.H.Risley) வங்காளத்தின் பழங்குடிகளும் சாதிகளும் (The Tribes and Castes of

Bengal, 1891), வில்லியம் குரூக் வடமேற்கு எல்லை மாகாணப் பழங்குடிகளும் சாதிகளும் (The Tribes and Castes of North Western india, 1896) பற்றி எழுதினர்.

- தால்டன் எழுதிய வங்காளத்தின் (Descriptive Ethnology of Bengal, 1872), ஜே.பி.மில்ஸ் எழுதிய லோடாநாகர் (The Lhota Nagas, 1922), ஆவோ நாகர் (The Ao Nagas, 1926), ரெங்கமா நாகர் (The Rengma Nagas, 1937), ஜே.எச். ஹட்டன் எழுதிய அங்காமி நாகர் (The Angami Nagas, 1921), சீமா நாகர் (The Sema Nagas, 1921) முதலானவை குறிப்பிடத்தக்கவை. பம்பாய் பழங்குடிகளும் சாதிகளும் (The Tribes and Castes of Bombay, 1920) பற்றி என்தோவன் எழுதினார்.
- ரசல் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்திய ஆட்சிப் பணியில் (இ.ஆ.ப.) பணியாற்றியவர். அவரின் இனவரைவியல் பணி போற்றத்தக்கது. குறிப்பாக 4 தொகுதிகளாகத் தொகுத்த இந்திய நடு மாகாணங்களின் பழங்குடிகளும் சாதிகளும் (The Tribes and Castes of the Central Provinces of India, 1916) என்னும் நூல் வரிசை அவர் இரு நிலைகளில் இனவரைவியல் செய்திகளை ஒப்பீட்டு நிலையில் விவரிக்கிறது. பிற தொகுதிகள் ஒவ்வொரு குடியினரின் இன வரைவியல் செய்திகளை விரிவாக விவரிக்கின்றன.
- போடிங் என்பவர் நார்வே நாட்டிலிருந்து வந்த ஒரு கிறித்தவச் சமயகுரு. கிறித்தவப் பணியிலும் பழங்குடிகளின் மேம்பாட்டிலும் ஈடுபாடுகொண்ட அவர் சந்தால் பழங்குடிகளுடன் நெடுங்காலம் வாழ்ந்தார். அப்பழங்குடி குறித்து எண்ணற்றோர் ஆராய்ந்திருக் கின்றனர்.
- ஆயினும், போடிங்குடைய வெளியீடுகளின் எண்ணிக்கையே மிகுதியாகும். அந்த அளவிற்கு உழைத்தவர் அவர். அண்மையில் அப்பழங்குடியைப் பற்றி ஆர்ச்சர் (1907-1979) எழுதிய பழங்குடியினரின் சட்டமும் நீதியும்: சந்தால்களைப் பற்றிய ஓர் அறிக்கை' (Tribal Law and Justice: A Report on the Santal, 1984) என்னும்

நூல் வரிசை அவர் மறைவுக்குப் பிறகு 3 தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மானிடவியலில் ஆர்வங்கொண்ட ஒரு தனி மனிதரின் பெரும் உழைப்பைப் பறை சாற்றுவதாக அந்த நூல் வரிசை உள்ளது.

- ஆர்ச்சர் ஆங்கிலேய ஆட்சியின்போது பீகார் மாநில அதிகாரியாக 1931 முதல் 1946 வரை பணியாற்றியவர். கவிதை, கலை முதலான வற்றில் மிக்க ஈடுபாடுடையவர். அவர் பணியாற்றிய இடங்களில் வாழ்ந்த பழங்குடிகளில் வழக்காறுகளையும் கலைகளையும், வாழ்க்கை முறைகளையும் பற்றி ஏராளமான செய்திகளைத் தொகுத்து வந்தார்.
- குறிப்பாக, சந்தால் பழங்குடிகளிடையே பணியாற்றிய காலத்தில் (1942-1946) சந்தாலி மொழியை முழுவதுமாகக் கற்றுக் கொண்டு அவர்களின் அன்றாட வாழ்வில் எழுந்த முரண்பாடுகளும் சச்சரவுகளும் எவ்வாறு தீர்க்கப்படுகின்றன என்பது குறித்துத் தினமும் செய்திகள் சேகரித்தார்.
- அவ்வகைச் செய்திகள் ஆங்கிலேய அரசின் திருவாகத்திற்கு நேரடியாகத் தொடர்புடையவை என்றாலும் அவர்களுக்குத் தேவைப்படாத செய்திகளையும் கொண்டதாகும். பீகார் அரசின் அனுமதியுடன் வெளியிடப்பட்டுள்ள அந்நூலைப் பற்றிப் பி.கே.மிஸ்ரா 'இந்தியாவில் மனிதன்' (Man in India) என்னும் ஆய்விதழில் மதிப்புரை வழங்குகையில் ஆர்ச்சரின் உழைப்பைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.
- சந்தால்களின் ஒவ்வொரு மரபுசார் சட்டத்தின் (customary law) நுட்பத்தை அதற்கான வழக்குகள் எழுந்த போது ஏற்பட்ட உண்மைச் சூழலுடன் ஆர்ச்சர் விளக்குவதால் அவரின் உழைப்பு இமயமென உயர்ந்துநிற்கிறது என்கிறார் (மிஸ்ரா 1987:81-86).
- இந்திய இனவரைவியலில் மிகப்பெரும் மனிதராகத் திகழ்ந்தவர் வெரியர் எல்வின் (1902-1964). இவர் ஆங்கிலேயர்; ஆக்ஸ்ஃபோர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில இலக்கியம் பயின்று பட்டம்

பெற்றவர்; தொடக்கத்தில் பழங்குடிகளின் வாழ்க்கையை மையமாகக்கொண்டு புதினங்களையும் கதைகளையும் எழுதி வந்தவர்.

- பின்னர்க் கிறித்தவச் சமயப்பரப்பாளராகப் பணிபுரிய இந்தியாவிற்கு 1936ஆம் ஆண்டு வந்தார். இங்கு வந்தவுடன் காலனி அரசின் நிருவாகத்தில் பெரும் பொறுப்பை ஏற்றார். குறிப்பாகப் பழங்குடிகளின் விவகாரங் களுக்கான பணியை ஏற்றுக்கொண்டார்.
- அவரது சிறப்பான பணியை அறிந்ததனாலேயே விடுதலை பெற்ற பின்னரும் பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவரைப் பழங்குடி நலத்திட்டங்களுக்கு அரசின் ஆலோசகராக அமர்த்தி அவரின் பட்டறிவைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். இவருக்கு இந்திய அரசு பத்மபூஷண் விருதையும் அளித்து கௌரவித்தது. ஓர் இந்தியக் குடிமகனாக இந்தியாவிலேயே இறந்தார்.
- வெரியர் எல்வின் நடு இந்தியா, மேற்கு இந்தியா, கிழக்கிந்தியா, வடகிழக்கு எல்லைப்புற மாகாணங்கள் (NEFA) முதலான பரந்த நிலப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த பழங்குடிகளைப் பற்றி ஏராளமான இன வரைவியல் செய்திகளைச் சேகரித்து அவற்றைக் கட்டுரைகளாகவும் தனிவரைவு நூல்களாகவும் வெளியிட்டார். இந்தியப் பழங்குடிகளைப் பற்றி அவரைப் போல் எழுதியவர்கள் இல்லை.
- கோண்டி மொழி முதற்கொண்டு பல பழங்குடி மொழிகளைக் கற்றதுடன் பர்தான் பழங்குடிப் பெண் லீலாவையும் மணந்துகொண்டார். அதன்மூலம் பழங்குடிகளின் பாலியல் வாழ்க்கையை மிக விரிவாக எழுதிப் பெயர் பெற்றார்.
- இவர் எழுதிய மரியரும் அவர்களுடைய கோட்டுலும் (Maria and their Ghotul, 1947) என்னும் நூல் பெரும் புகழ்பெற்றது. இவர் எழுதிய நூல்களுள் நடு இந்தியத் தொன்மங்கள் (The Myths of Middle India, 1949), இந்தியாவின் வடகிழக்கு எல்லைப்புற

மாகாணங்களின் (The Myths of North-East Frontier of India), எல்லைப்புற மாகாணங்களில் தத்துவம் (The Philosophy of NEFA), அகாரியா (The Agaria, 1942), பெய்கர் (The Baiga, 1939) ஒரியப் (Tribal Myths of Orissa, 1954), (Folk-tales of Mahakoshal, 1944) முதலானவை குறிப்பிடத்தக்கவை. அவை தவிர மேலும் பல நூல்களையும் எண்ணற்ற கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். (பக்தவத்சல பாரதி 2016: xvii-xix).

- இந்திய மானிடவியலுக்கு ஐரோப்பியர்களின் பங்களிப்பைத் தொகுத்துப் பட்டியலிட்டால் அது பல நூல்களாக விரியும். இங்குச் சிலரைப் பற்றியே விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பொருள் பற்றி விரிவாக அறிய விரும்புவோர் வித்தியார்த்தி இரண்டு தொகுதிகளாக எழுதியுள்ள இந்தியாவில் மானிடவியலின் வளர்ச்சி (Rise of Anthro pology in India, 1978) என்னும் நூல் வரிசையைக் காண்க.
- இந்தியாவின் ஒவ்வொரு பகுதியைச் சேர்ந்த இனவரைவியல் விவரங்கள் தனித்தனியானவர்களால் எழுதப்பட்ட நிலையிலேயே இருந்ததால் அதனை ஒருமுகப்படுத்தி புதிய செய்யும் மாபெரும் திட்டத்தை இந்திய மானிடவியல் மதிப்பாய்வகம் 1985இல் மேற்கொண்டது.
- இத்திட்டம் 'இந்தியாவின் மக்கள்' (People of India) என்று பெயரிடப்பட்டு வெற்றிகரமாக முடிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவின் மக்களின் நவீன நிலையை இது படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. தமிழகம் குறித்த தொகுதி (1997) 3 பகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது.
- இந்திய மானிடவியலை வளர்க்க முற்பட்ட இந்தியர்களில் முன்னோடியாய்த் திகழ்ந்தவர்கள் சரத் சந்திர ராய், அனந்த கிருஷ்ண ஐயர். முன்னவர் வடஇந்திய மானிடவியலை வளர்த்த பெருமைக்கும் பின்னவர் தென்னிந்திய மானிடவியலை வளர்த்த பெருமைக்கும் உரியவர்கள்.

- இந்திய மானிடவியல் தனிப் புகழுடன் விளங்கும் அ இந்தியாவில் மனிதன் (Man in India) என்னும் முத்திங்கள் ஆய்விதழை 1921இல் வெளியிட்ட பெருமை சரத் சந்திர ராய் அவர்களையே சாரும்.
- இந்தியாவில் மானிடவியல் 1921ஆம் ஆண்டுதான் முறைப் படியான தோற்றத்தைப் பெற்றது. இவ்வாண்டில்தான் கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதல் மானிடவியல்துறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இரண்டாவது துறை சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1945இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. முழுமையான துறையாக 1976இலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது.
- அதற்குப் பின்னரே பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களில் மானிடவியல் துறைகள் தொடங்கப்பட்டன. அண்மையில் புதுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்தத் துறை 1999இல் தொடங்கப்பட்டது. இன்று ஏறக்குறைய 30 துறைகள் மானிடவியலைக் கற்பித்து வருகின்றன.
- பல்கலைக்கழகங்களில் மானிடவியல் துறைகள் ஏற்பட்ட பின்னரும், இந்திய மானிடவியல் மதிப்பாய்வகம் நிறுவிய பின்னரும் கோட்பாட்டுப் பின்புலத்துடன் பரவலாக ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. தொடக்கத்திலிருந்தே இந்திய மானிடவியல் ஆங்கிலேயச் சமுதாய மானிடவியலின் சாயலில் வளர்ச்சிபெற்று வந்தது.
- அதற்குக் காரணம் ஆங்கிலேய ஆட்சி ஏற்பட்டதிலிருந்தே மிகுந்த எண்ணிக்கையில் ஆங்கிலயே மானிடவியலர்கள் இங்கு வந்து ஆய்வுகள் நடத்தியதும், அவர்களிடம் இந்தியர்கள் பயிற்சி பெற்றதுமாகும். இந்திய மானிடவியலின் மூத்த அறிஞரான மஜூம்தார் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று பட்டம் பெற்றவர்.
- இன்றைய முன்னோடி மானிடவியலர்கள் அனைவரும் மஜூம்தாரால் உருவாக்கப்பட்டவர்களே. அதோடு அய்யப்பன், குர்யே போன்ற எண்ணற்ற தொடக்கக் கால அறிஞர்கள்

ஆங்கிலேய அறிஞர்களின் கீழ் ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றவர்கள்.

- இந்திய மானிடவியலின் ஆய்வு முறையியலைப் பெருமளவு மேம்படுத்தியவர்கள் ஆங்கிலேயர்களே. குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் தொதவர்கள், திராவிட உறவுமுறை முதலானவை பற்றி ரிவர்ஸ் செய்த ஆய்வுகளும், அந்தமான் தீவினரைப் பற்றி ராட்கிளிஃப் பிரௌன் செய்த ஆய்வுகளும், இந்தியாவின் பல்வேறு பழங்குடிகளைப் பற்றி ஹெய்மண்டார்ஃப் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளும் பெரும் வழிகாட்டிகளாய் அமைந்தன.
- அவர்களின் ஆய்வுகள் அனைத்தும் கோட்பாட்டுப் பின்னணியில் ஆராயப்பட்டவை. அவர்களைத் தொடர்ந்து பலர் அதே வகையில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு இந்திய அறிஞர்களுக்கு வழிகாட்டினர்.
- இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின், குறிப்பாக இந்தியா விடுதலை பெற்ற பின் அமெரிக்க மானிடவியலாருடன் தொடர்புகள் பெருகின. அவர்களின் வருகையால் புதிய அணுகுமுறைகளும் ஆய்வு நெறிமுறைகளும் வளர்ந்தன. அமெரிக்க அறிஞர்கள் பலர் இங்குவந்து நெடுங்காலம் தங்கி ஆய்வுகள் செய்தனர்.
- இவர்களில் கார்னல் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து மோரிஸ் ஆப்லர், இல்லினாய்ஸ் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து ஆஸ்கார் லூவி, சில்வியா வட்டுக், கலிபோர்னியப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து டேவிட் மேண்டல்பாம்.
- ஆலன் பீல்ஸ், சிக்காகோ பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து ராபர்ட் ரெட்பீல்டு, மில்டன் சிங்கர், மக்கிம் மேரியட், ஹுஸ்டன் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து பாலின் கோலண்டா, மிக்சிகன் ஸ்டேட் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து சார்லஸ் மோரிசன், ஓரிகன் பல்கலைக்கழகத்தி லிருந்து ஜான் லூக்காஸ், நியூயார்க்கில்

உள்ள சிட்டி பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து ஜெரோம் ஜேக்கப்சன், வெர்ஜீனியா பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து ஆர்.எஸ். காரே (R.S. Khare), கொலம்பியா பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து டொரேன் ஜாக்கப்சன், மிஸ்சௌரி - கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பீட்டர் கார்ட்னர், வாஷிங்டனில் உள்ள அமெரிக்கன் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து கொஃப்ரி புர்ஹார்ட், சிராக்கூஸ் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து சூசன் வேட்லி முதலான அறிஞர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

- இந்த அறிஞர்கள் அனைவரும் இந்திய அறிஞர்களோடு கிராமங் களில் தங்கி ஆய்வுகள் செய்தனர். இந்தியச் சமூகத்தில் சிறப்புக் கூறாகத் திகழும் சாதி அமைப்புடைய சமூகங்கள் சிற்றூர்களில் வாழ்வதால் இந்தியச் சிற்றூர்களைப் பற்றிய ஆய்வுகள் தொடக்கத்தில் பெரும் ஆய்வுக் களமாகக் கருதப்பட்டது. இவ்வகை ஆய்வுகளை வளப்படுத்திய அமெரிக்க அறிஞர்கள் இந்திய மானிடவியலுக்குப் பின்வரும் மூன்று நிலைகளில் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர்:
    1. இந்தியச் சிற்றூர்களை முறைப்படி ஆராய்ந்து அதன் மூலம் நடைமுறையிலுள்ள சில எடுகோள்களைச் (hypotheses) சோதித்தல்.
    2. இதுவரை மானிடவியலில் ஏற்படுத்தப்பட்ட முறையியலை இந்தியச் சூழலிற்கேற்ப நெறிப்படுத்துதல்.
    3. இந்தியச் சிற்றூர்களில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய சமூக நலப்பணித் திட்டங்களுக்கு மானிடவியல் அறிவு மூலம் உதவுதல்.

அமெரிக்கர்களின் வருகைக்குப் பின்னர் இந்திய மானிடவியலானது ஆங்கிலேய மானிடவியலையும் அமெரிக்க மானிடவியலையும் தொகுத்துப் பகுத்தாயும் நிலையை ஏற்படுத்திக்கொண்டது.

உசாத்துணை

Eriksen, T.H and Nielsen, F.S. 2001. A History of Anthropology. London: Pluto Press.

மானிடவியலின் நீண்ட வரலாற்றைப் பின்காலனிய காலத்தில் விவரிக்கும் நூலிது. மூன்றாம் உலக நாடுகளில் மானிடவியல் வளர்ந்த வரலாறும், அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஐரோப்பிய நாடுகளில் வளர்ந்த வரலாறும் திறனாய்வுக் கண்ணோட்டத்தில் ஆராயப்பட்டுள்ளது. மானிடவியலின் வரலாற்றை அறிய உதவும் நல்ல நூலிது.

Garbarino, Marwyn S.1977. Sociocultural Theory in Anthropology. New York: Holt, Rinehart and Winston.

கல்லூரி மாணவர்களுக்காக எழுதப்பட்ட அறிமுக நூல். மானிடவியல் கோட்பாடுகளின் வாழ்வும் வரலாறும் பற்றி 114 பக்கங்களில் சிறப்பாக விவரிக்கிறார் இவ்வம்மையார்.

Harris, Marvin. 1968. The Rise of Anthropological Theory: A History of Theories of Culture. New York: Thomas Y. Crowell Company.

மானிடவியல் கோட்பாடுகளின் வளர்ச்சியைப் பற்றிச் சமகால மானிட வியலரால் எழுதப்பெற்ற மிகச் சிறந்த நூல். இப்பொருள் குறித்து வெளிவந்துள்ள நூல்களுள் இதுவே சிறப்பிடம் வகிக்கிறது.

Cohn, Bernard. 1996. Colonialism and its Forms of Knowledge: The British in India. Princeton, NJ: Princeton University Press.

இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர்களின் வருகையால் உருவான புத்தாக்கங்களை நுட்பமாக விளக்குகிறது இந்த நூல். வணிகம், உடை, உணவு, தொழில் மயம். நிர்வாகம், பண்பாடு, நாகரிகம் முதலான பல்வேறு தளங்களில் காலனியம் முன்னெடுத்த அறிவுமுறைகளை பெர்னாட்கான் விரிவாக விவாதித்துள்ளார். இந்த வகைமையில் இது ஒரு முதன்மையான நூலாக விளங்குகிறது.

Asad, Talal. ed. 1973. Anthropology and the Colonial Encounter. New York: Humanities Press.

ஐரோப்பிய பேரரசுகள் உலக நாடுகளில் காலனியத்தை விரிவாக்கியதன் மூலம் ஏற்பட்ட விளைவுகளை மானிடவியல் நோக்கில் அலசுகிறது இந்த நூல். காலனியத்துக்கும் மானிடவியலுக்கும் இடையே உருவான உறவுகளும், எதிர்வினைகளும், பங்களிப்புகளும் மிக விரிவான தரவு களுடன் ஆழ்ந்த நுட்பத்துடன் விவாதிக்கும் கட்டுரைகள் அடங்கிய தொகுப்பு நூலது. தலால் ஆசாத் நல்ல முன்னுரை ஒன்றையும் வழங்கியுள்ளார்.

Makhan Jha. 1983. An Introduction to Anthropological Thought. New Delhi: Vikas Publishing House Pvt. Ltd.

ராஞ்சிப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் எழுதியது. பெரும்பாலான கோட்பாட்டுக் குழுக்களைப் பற்றியும், குறிப்பிட்ட சில அறிஞர்களைப் பற்றியும் எளிய ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார்.

Layton, Robert. 1997. An Introduction to Theory in Anthropology. Cambridge: Cambridge University Press.

அண்மைக்கால கோட்பாடுகள்வரை மிகத் தெளிவாக, சுருக்கமாக, எளிமையாக விவரிக்கும் நூலிது.

அலகு - 2

மானிடவியலின் உடப்பிரிவுகள்

- மானிடவியலின் பரப்பு கடலென விரிந்திருப்பதால் அதில் ஈடுபடும் மானிடவியலர்கள் அவரவர் விருப்பத்திற்கேற்ப ஒரு குறிப்பிட்ட பாப்பை மட்டும் முதன்மையாக

எடுத்துக்கொள்கின்றனர். சிலர் மனிதனின் உயிரியலை அறிவதில் ஈடுபடுகின்றனர்.

- சிலர் மனிதனின் பண்பாட்டை அறிவதில் ஈடுபடுகின்றனர். வேறு சிலர் மனிதனின் மொழிகளை அறிவதில் ஈடுபடுகின்றனர். இதனடிப்படையில் மானிடவியலானது பின்வரும் நான்கு முதன்மையான பிரிவுகளாகப் பாகுபடுத்தப்படுகிறது.
    1. உடல்சார் மானிடவியல் (physical anthropology)
    2. சமூகப் பண்பாட்டு மானிடவியல் (sociocultural anthropology)
    3. தொல்லியல்சார் மானிடவியல் (archaeological anthropology)
    4. மொழியியல்சார் மானிடவியல் (linguistic anthropology)

  இந்நான்கு பிரிவுகளுள் பின்னிரண்டு பிரிவுகள் மானிடவியலோடு தொடர்புடையவை ஆயினும் இப்பிரிவுகள் இன்று தனிப்பெரும் நுறைகளாக மாறியுள்ளன. இந்த நூலில் நாம் பண்பாட்டு மானிடவியலைப் பற்றி அறிய முற்பட்டிருந்தாலும் மானிடவியலின் யனைய உட்பிரிவுகளையும் பற்றி இங்குச் சுருக்கமாகக் காண்பது பல நிலைகளில் உதவியாக அமையும்.

உடல்சார் மானிடவியல்

- உடல்சார் மானிடவியல் முற்றிலும் ஓர் அறிவியல் பிரிவாகும். இப்பிரிவு மனிதனை முழுக்க முழுக்க உயிரியல்சார் நிலையில் ஆராய்கிறது. அதனாலேயே இப்பிரிவு 'உடல்சார் மானிடவியல்' (physical or biological anthropology) என்று கூறப்பெறும். இன்றைய உடல்சார் மானிடவியல் பரந்து விரிந்த அறிவியல் துறையாக விளங்குகிறது; பல்துறை அறிவை ஏற்று மனிதனை ஆராய்கிறது; காலந்தோறும் வளர்ந்து வருகிறது. இப்பிரிவின் ஆய்வுப் பரப்புகள் தொடர்ந்து விரிந்துகொண்டே இருந்தாலும் பின்வரும்

மூன்று வினாக்களுக்கு விடை காண்பதை மையமாகக் கொண்டே அனைத்துப் பரப்புகளும் விளங்குகின்றன. அவை:

1. மனிதன் எப்போது தோன்றி எந்தெந்த நிலைகளில் மலர்ச்சி யடைந்து இன்றுள்ள நிலையை அடைந்துள்ளான்?
2. மனிதன் இன்றைய நிலையை அடைவதற்கு எந்தெந்த நிகழ்ச்சிகள் காரணமாய் இருந்தன? அவை எவ்வாறு நிகழ்ந்தன?
3. இக்கால மக்கள் வெள்ளையர்கள், கருப்பர்கள்; நெட்டை யானவர்கள், குட்டையானவர்கள்; தடித்த உதட்டினர்; மெலிந்த உதட்டினர்; சுருள் மயிரினர்; சுருளற்ற மயிரினர் போன்ற எண்ணற்ற உயிரியல் கூறுகளில் வேறுபட்டுப் பல்வேறு இனங்களாக இருப்பதற்குக் காரணமென்ன? வருங்காலத்தில் இவர்களிடையே எவ்வகையான மாற்றங்கள் நிகழும்?

- இந்த மூன்று வகையான வினாக்களுக்கும் உடல்சார் மானிட வியலானது விடை காணுகின்றது. பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டு களுக்குமுன் புவிப்பரப்பு முழுவதும் பனியாறுகளால் (glaciers) சூழப்பட்டிருந்த காலத்திற்கு முன்னர் வாழ்ந்த விலங்குகள் தொடங்கி இன்றைய மனிதன் வரை இத்துறை ஆராய்கிறது.
- இந்நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட விலங்கினங்களையும் மனிதனையும் ஆராய வேண்டியுள்ளதால் உடல்சார் மானிடவியல் பல்வேறு உட்பிரிவு களைக் கொண்டுள்ளது.
- குறிப்பாக, பனியாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட விலங்கினங்களின் உடலமைப்பு, அவற்றின் சமூக வளர்ச்சி நிலைகள், உயிரியல் மாற்றங்கள், இவ்விலங்கினங்களோடு தொடர்புடைய புதைபடிவங்கள் (fossils), அவற்றின் காலக்கணிப்பு முதலானவை பற்றியும், இக்கால மனிதனின் மூதாதையர்கள், அவற்றின் சமூக வாழ்க்கை, நடத்தை முறைகள்

முதலானவை பற்றியும் பல நிலைகளில் இதன் உட்பிரிவுகள் ஆராய்கின்றன. இனி, உடல்சார் மானிடவியலின் முதன்மையான உட்பிரிவுகளை வரிசைப்படுத்தி அவற்றைச் சுருக்கமாகக் காண்போம்.

1. படிமலர்ச்சியியல் (study of evolution)
2. உயர்பாலூட்டியியல் (primatology)
3. தொல்லுயிரியல் (palaeontology)
4. ஒப்பியல் உடற்கூற்றியல் (comparative anatomy)
5. எலும்பியலும் பல்லியலும் (osteology and odontology)
6. விலங்கின நடத்தையியல் (ethology)
7. இனவியல் (raciology)
8. மானிட உடலளவையில் (anthropometry)
9. தோற்கூற்றியல் (dermatoglyphics)
10. மனிதச் சூழலியல் (human ecology)
11. குடித்தொகை மரபியல் (population genetics)
12. குடித்தொகையியல் (demography)
13. கருவியலும் உடலியங்கியலும் (embryology and physiology)
14. உணவியல்சார் மானிடவியல் (nutritional anthropology)
15. மூலக்கூற்று உயிரியல் (molecular biology)
16. இனமேம்பாட்டியல் (eugenics)
17. மருத்துவ மானிடவியல் (medical anthropology)
18. பயன்முறை உடல்சார் மானிடவியல் (applied physical anthropology)

தொல்லியல்

- தொல்லியலானது (archaeology) பண்பாட்டு மானிடவியல் ஆய்வுப் பறப்போடும், உடல்சார் மானிடவியல் ஆய்வுப் பரப்போடும் தொடர்புடைய ஒரு கூட்டுப் பிரிவாக இருந்து வந்துள்ளது. இருப்பினும், இன்று இப்பிரிவு அதற்கென்ற தனி ஆய்வுப் புறப்பையும், ஆய்வுமுறைகளையும், அணுகுமுறைகளையும் கொண்டு ஒரு தனித்துறையாக விளங்குகிறது.
- முன்வரலாற்றுக் காலத்தில் (prehistoric period) வாழ்ந்த மக்களின் வரலாற்றையும், வாழ்க்கை முறைகளையும், அவர்களின் பண்பாட்டில் ஏற்பட்ட மற்றிறங்களையும் வளர்ச்சியையும் விளக்கும் அறிவியலே தொல்லியல். வேறுவகையில் கூற வேண்டுமாயின் மனித சமூகத்தின் வரலாறு எழுத்து வடிவத்தில் ஏறுவதற்கு முன்னர் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியலைப் பற்றியதே தொல்லியல்.
- கடந்த 5000-6000 ஆண்டுகளாக மட்டுமே மனித வரலாறு எழுத்து வடிவத்தில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது (ஹேவிலேண்ட் 1989: 6). இக்கால கட்டத்தைச் சேர்ந்த மனித வரலாற்றை வரலாற்றறிஞர்கள் விளக்கிக் கூறுகின்றனர்.
- ஆனால் பல மில்லியன் ஆண்டுகளாக மனிதப் பண்பாடு தோன்றி வளர்ந்துள்ளது. எழுத்து வடிவத்தில் எழுதப்படாத ஒன்பாடு தோன்றி வளர்ந்துள்ளது. எழுத்து வவலுல் ல் எழுதப்படாகர் ஈடுபட்டுள்ளனர்.
- மக்கள் மண்ணுக்கடியில் விட்டுச் சென்ற தொல் பொருட்களைக் கொண்டு அக்கால மக்களின் பண்பாட்டையும் வாழ்வியலையும் மீட்டுருவாக்கம் செய்கின்றனர். மண்ணுக்கடியில் பரும்பாலும் மக்கள் பயன்படுத்திய தொழிற்கருவிகளும், இறந்த மக்களுக்காகச் செய்யப்பட்ட ஈமச்சடங்குப் பொருள்களும், புதைபடிவங்களும், மட்பாண்டங்கள், அணிகலன்கள் போன்ற சில பொருள்களும் மட்டுமே கிடைக்கின்றன.

- அவற்றைக் கொண்டு அந்த டிக்கள் வாழ்ந்த காலம், சூழ்நிலை, தொழில், சமூக வாழ்க்கை, சமய நம்பிக்கைகள், கலை போன்ற பல்வேறு பண்பாட்டுக் கூறுகளை ஆராய்கின்றனர். அதனால் தொல்லியல் என்பது இனஒப்பாய்வியலின் இரு வகையே என்று கூறுவதும், அதனைத் 'தொல் இனஒப்பாய்வியல்' palaeoethnology) என்று கூறுவதும் பொருத்தமானது என்பார் (1976: 8-24).
- தொல்லியலார் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தைக் கற்காலம், செப்புக் காலம். இரும்புக் காலம் என மூன்று முக்கிய கால இட்டங்களாகப் பிரிக்கின்றனர். கற்காலத்தை, பழங்கற்காலம் (palaeolithic period), இடைக்கற்காலம் (mesolithic period), புதிய கற்காலம் (neolithic period) என மேலும் மூன்று கால கட்டங்களாகப் பிரித்து ஆராய்கின்றனர். இந்த ஒவ்வொரு காலத்தையும் மேலும் பல பிரிவுகளாகப் பிரித்துக்கொள்வர்.
- ஒவ்வொரு காலகட்டத்தையும் சேர்ந்த தொழிற்கருவிகள் அம்மக்களின் வளர்ச்சி நிலைகளைக் காட்டுவனவாக உள்ளன. பின்வரும் அட்டவணையில் கற்கருவிகளும், அவற்றின் காலங்களும், பயன்படுத்தப்பட்ட முறைகளும் வரிசைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றைக்கொண்டு அம்மக்களின் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி நிலைகளை மிக எளிதாக அறியலாம்.
- ஒவ்வொரு காலத்திலும் மக்கள் பயன்படுத்திய கருவிகளின் தன்மை என்ன, அவற்றை எதற்காகச் செய்தார்கள், எந்த முறையில் செய்தார்கள், கருவிகளின் திறன் என்ன, எந்த வகையான கருவிகள் இயற்கைச் சூழலிற்கேற்ப வெவ்வேறு வகைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டன போன்ற கேள்விகளுக்குத் தொல்லியலார் விடை காண்கின்றனர்.
- கற்கருவி களின் தொழில்நுட்பம் காலத்திற்கேற்ப மாறியுள்ளதால் அது நேரடியாக மக்களின் வாழ்க்கைமுறையைப் பிரதிபலிக்கிறது. ஆகவே கற்கருவிகளின் தொழில்நுட்பத்தைக் கொண்டு தொடக்கக் காலம் முதல் மனித

வரலாறு எழுத்துவடிவம் பெறும்வரை மக்களின் வாழ்க்கைமுறை எவ்வாறெல்லாம் மாற்றம் பெற்றுவந்திருக்கிறது என்பதைப் பெருமளவு மதிப்பிட முடிகிறது.

- தமிழகத்தில் பழங்கற்காலம் தொடங்கிப் பெருங்கற்காலம்வரை மக்கள் வாழ்ந்த இடங்கள் 130க்கும் அதிகமாகக் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளன. அத்திரம்பாக்கம், பையம்பள்ளி, காஞ்சிபுரம், உறையூர், கொடுமணல், ஆதிச்சநல்லூர், பொருந்தல், அழகன்குளம், அனுப்பனாடி, அரிக்கமேடு, மங்களம் முதலான இடங்களில் அகழாய்வு செய்து எடுத்த கருவிகளைக்கொண்டு தொன்மையான கருவிகள் எப்பகுதியில் தோன்றின என்றும் அதற்கடுத்த வகையான கருவிகள் எங்கெங்குத் தோன்றின என்றும் மதிப்பிட்டு அக்காலத்திய வாழ்க்கைமுறையை விளக்குவார்கள்.
- மக்கள் விட்டுச்சென்ற பிற பண்பாட்டு எச்சங்கள், மக்களின் குடியிருப்புமுறை, வாழ்க்கைத் தொழில், கலை, சமய நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றை மதிப்பிட முடிகிறது. இதுவரை கிடைத்த சான்றுகளின்படி 1,00,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மக்கள் சமயநம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர் என மதிப்பிடப்படுகிறது (எம்பர் & எம்பர் 1977:9).
- தொல்லியல் ஆய்வுகளுக்கு உடல்சார் மானிடவியலார். மண்ணியலார் ஆகியோரின் நிபுணத்துவம் தேவைப்படுகிறது. அகழாய்வு செய்யும்போது கிடைக்கும் மனிதப் புதைபடிவங்களின் காலத்தையும், அம்மக்களின் பிற வாழ்வியற் கூறுகளையும் விளக்கு வதில் உடல்சார் மானிடவியலார் உதவுகின்றனர்.
- அகழாய்வு செய்யும் போது கற்கருவிகளின் பல்வேறு மண்ணடுக்குகளைச் சேர்ந்ததாக உள்ளதால் மண்ணியலாரின்

உதவியுடன் மண்ணடுக்கின் (stratigraphy) காலத்தைக் கணித்து அதன் மூலம் கற்கருவிகளின் காலத்தைக் கணக் கிடுகின்றனர்.

- அவை தவிர காலவரிசையைக் (chronology) கணிப்பதில் தொல்லியல் அறிஞர்கள் அவர்களுக்கென்று பல்வேறு முறைகளைக் கொண்டுள்ளனர். ஆகவே தொல்லியலரும் உடல்சார் மானிட வியலரும் காலப் பரிமாணத்துடன் ஆராயும் ஆய்வுமுறையை மானிடவியலுக்குச் சேர்த்துள்ளனர் என்று கூறுவது மிகவும் பொருத்தம். இந்த அணுகுமுறைகள் பிற நடத்தைசார் அறிவியல்களில் இல்லை என்றே சொல்லலாம்.

மொழியியல்

- மானிடவியலின் மற்றுமொரு முதன்மையான பிரிவு மொழியிய லாகும். மொழியியல் இன்று தனித்துறையாக விளங்கி வந்தாலும் இத்துறை பண்பாட்டு மானிடவியலின் ஓர் உட்பிரிவாக இருந்து வந்தது; இன்றும் இருக்கிறது. எனினும், மொழியைப் பற்றிய ஆய்வுகள் மானிடவியல் ஆய்வுகளைக் காட்டிலும் காலத்தால் முந்தியவை.
- தொடக்கக் கால மானிடவியல் களப்பணிகளில் மொழியியல் பற்றிய அறிவு முதன்மையாகத் தேவைப்பட்டது. அதனால் மொழிகளை அறிந்துகொள்ள வேண்டியதன் அவசியம் மானிடவியலின் ஓர் ஒன்றிணைந்த கூறாகக் கருதப்பட்டது. அது முதற்கொண்டே மானிடவியலில் மொழியியல் ஆய்வுகள் பல்கிப் பெருகின.
- இன்றைய மானிடவியல்சார் மொழியியல் அறிஞர்களில் சிலர், வழக்கிழந்து அற்றுப்போகும் நிலையிலுள்ள மொழிகளைப் பதிவு செய்து ஆராய்கின்றனர். ஏனெனில், தொன்மைக் குடியினர் பலர் பண்பாட்டு மாற்றத்தினால் அவர்களின் திணைப் பண்புகளையும் மொழியையும் விரைந்து இழந்து வருகின்றனர்.

- வேறு சிலர் உடல்சார் மானிடவியலாரைப் போன்று காலப் பரிமாணத்துடன்கூடிய ஆய்வுகளிலும் ஈடுபடுகின்றனர். உலக மொழிகள் எங்கு எவ்வாறு தோன்றின, அவை காலந்தோறும் எவ்வாறு மாறிவந்துள்ளன என்பனவற்றை இவர்கள் ஆராய்கின்றனர்.
- இவ்வகை ஒப்பியல் மொழியியல் அல்லது வரலாற்று மொழியியல் (comparative or historical linguistics) எனக் கூறப்பெறும். மற்றுமொரு சாரார் இக்கால மொழிகள் அவற்றின் அமைப்பிலும் பயன்பாட்டு நிலையிலும் எவ்வாறு வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன என்பதை ஆராய்கின்றனர். இது விளக்க அல்லது வண்ணனை மொழியியல் (descriptive linguistics) என வழங்கப்பெறுகிறது.
- மானிடவியல்சார் மொழியியலர் சிலர் மொழிகளுக்கிடையில் உள்ள வேறுபாடுகளை ஆராய்வதை விடுத்து, அனைத்து மொழி சுளுக்கும் பொதுவான அமைப்புகளைக் (universal structures) கண்பதில் ஈடுபடுகின்றனர்.
- இந்த வகையான அணுகுமுறை மூலம் மக்கள் அனைவரும் கருத்துப் புலப்படுத்தும் முறையில் (communication system) கொண்டுள்ள பொதுவான அமைப்பு முறைகளை அறிய முடிகிறது. இதன்மூலம் மனித மனத்தின் அடிப்படைச் சிந்தனை முறையை விவரிக்க முடிகிறது.
- இந்தப் பிரிவு அமைப்பு மொழியியல் (structural linguistics) எனக் கூறப்படும். ஒருசாரார் மேற்கூறிய நிலைகளிலிருந்து மாறி, பேச்சு வழக்கில் மொழி எவ்வாறு பயன்படுகிறது என்பதை ஆராய்வதில் ஈடுபடுகின்றனர். இவ்வகை மொழியியல் சமூக மொழியியல் (sociolinguistics) என வழங்கப் பெறுகிறது.
- மானிடவியல்சார் மொழியியல் அறிஞர்கள் பெரும்பாலும் மொழியின் வரலாறு பற்றி அறிவதிலும் நாட்டங்கொண்டுள்ளனர். அவற்றைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம்

பண்பாட்டின் அமைப்பைப் புரிந்துகொள்ள முடியுமென நம்புகின்றனர். ஏனெனில், கருத்துப் புலப்படுத்தும் முறையை மொழி மட்டுமே வடிவமைக்கிறது.

- புற உலகைப் புரிந்துகொள்வதிலும் அவற்றை வெளிப்படுத்துவதிலும் மொழியின் ஆளுகையே மேலோங்கி நிற்கிறது. மொழியின் செல்வாக்கைப் பொறுத்தே அம்மக்களின் அறிதிறனும் (cognition) அமைகிறது. மொழிக்கும் பண்பாட்டிற்கும் உள்ள தொடர்புகள் பற்றி பண்பாடு பற்றிய இயல்களில் விரிவாகக் காணலாம்.

பண்பாட்டு மானிடவியல் (அமெரிக்க மானிடவியல்)

- உலகம் முழுவதும் எண்ணிலடங்கா வகைகளில் பரவி வாழும் சமூகங்களின் பண்பாட்டைக் காலப் பரிமாணங்களுடன் ஆராயும் மானிடவியல் பிரிவே பண்பாட்டு மானிடவியல் (cultural anthropology) எனப்படும். இந்நூல் பண்பாட்டு மானிடவியலைப் பற்றியது. ஆகையால் இது பற்றி விளக்கமான அறிமுகம் ஏதுமில்லாமல் அதன் உட்பிரிவுகளைக் காண்போம்.
- பண்பாட்டு மானிடவியலின் உட்பிரிவுகளில் தொல்லியல், மொழியியல் ஆகிய பிரிவுகள் சேர்க்கப்பட்டாலும் இதன் தலையாய் பிரிவுகள் இனவரைவியல் (ethnography), இனஒப்பாய்வியல் (ethnology) ஆகிய இரண்டு மட்டுமே.
- பண்பாட்டை ஆய்வுப் பரப்பாக எடுத்துக்கொண்டு ஆராய முற்பட்ட தொடக்கக் கால ஆங்கிலேய, அமெரிக்க அறிஞர்களின் அணுகு முறைகளில் வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டதால் இப்பிரிவு பண்பாட்டு மானிடவியல், சமூக மானிடவியல் (social anthropology) என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பாகுபடுகிறது.
- பண்பாட்டு மானிடவியலர்கள் அமெரிக்க மானிடவியல் மரபைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால் இவர்களின் துறை 'அமெரிக்க மானிடவியல்' (பண்பாட்டு மானிடவியல்) என்றும்

வழங்கப்பெறும். சமூக மானிடவியலர்கள் ஆங்கிலேய மானிடவியல் மரபைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால் 3 இவர்களின் துறை 'ஆங்கிலேய மானிடவியல்' (சமூக மானிடவியல்) என்றும் வழங்கப்பெறும், இவ்விரு பிரிவுகளுக்குள் உள்ள வேறுபாடுகளை இங்குக் காண்போம்.

- அமெரிக்கப் பண்பாட்டு மானிடவியலும் ஆங்கிலேயச் சமூக மானிடவியலும் அதனதன் அணுகுமுறைகளில் வேற்றுமைகளைக் காட்டிலும் ஒற்றுமையையே மிகுதியாகப் பெற்றுள்ளன.
- இவ்விரு நாடுகளைச் சேர்ந்த வருகைப் பேராசிரியர்கள் அவர்கள் செல்லும் நாட்டிலுள்ள பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களின் ஆய்வுமுறைகளை ஏற்றுக்கொள்ள முற்பட்டனர். அதனால் இரு நாட்டு அறிஞர்களின் அணுகுமுறைகள் ஒன்றையொன்று வளம்பெறச் செய்தன.
- அமெரிக்காவில் இன்றுள்ள மானிடவியல் மாணவர்கள் தொன்மைக்கால அமெரிக்க மானிடவியலறிஞர்களான போவாஸ், லோவி, குரோபர் போன்றோரின் நூல்களைப் படிக்கின்றனர். இருப்பினும் இவ்விரு நாட்டின் மானிடவியலானது வரலாற்றுக் கால வளர்ச்சியில் பெற்றிருந்த வேறுபாடுகளைப் போன்றே இன்றும் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகளைப் பெற்றுள்ளது.
- அமெரிக்க மானிடவியல் அதற்கே உரிய தன்மையைப் பெறுவதற்குப் புத்துலகில் பரவி வாழ்ந்த திணைக்குடிகள் பல வழிகளில் காரணமாயிருந்தனர். ஐரோப்பியர்கள் அமெரிக்கப் பகுதிகளுக்குச் சென்று குடியேறியது முதற்கொண்டே அமெரிக்க இந்தியர்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வ முயவர்களாய் இருந்தனர்.
- இதில் முழுநேர மானிடவியலாரும், ஆய்வு நேரத்தில் பயில்வோரும், மேம்போக்காக மானிடவியல் அறிவைப் பெற

விரும்பியோரும் ஈடுபட்டனர். அமெரிக்க இந்தியர் தோற்றம், இடப்பெயர்ச்சி, ஐரோப்பியர்களின் தொடர்புக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ஆகியவற்றை ஆராயவேண்டுமென இவர்கள் விரும்பினர்.

- இப்பெரும் ஆய்வுப் பரப்பு அமெரிக்க இன ஒப்பாய்வியலுக்கு இருந்த வளர்ச்சி உண்டென்பதை உறுதிப்படுத்தியது. அமெரிக்க தியர்களைப் பற்றி ஆராய வேண்டுமென்ற ஆர்வம், வரலாற்றிலும், லாற்றுக்கு முற்பட்ட கால வரலாற்றிலும் ஆர்வங்கொண்டதாகும்.
- இந்நிலையில் அமெரிக்க மானிடவியலின் தந்தை பிரான்ஸ் போவாஸ் நொ க்கக் காலத்தில் புவியியல் ஆய்வுகளோடு மிகவும் தொடர்பு பெற்றிருந்தார். அதோடு டில்தேயின் (Dilthey) தாக்கத்தைப் பெற்றிருந்ததால் அவர் இடம் காலம் (time and space) உள்ளிட்ட ஆய்வுகளையே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தில் மிகவும் றுதியாய் இருந்தார். அந்த ஆய்வுப் போக்கையே தம் மாணவர் டுக்கும் கற்பித்தார்.
- அமெரிக்காவில் மானிடவியல் ஒரு முழுநேரக் கல்வித்துறையாக வளர்ச்சி பெற்ற காலத்தில், அமெரிக்க இந்தியர்கள் கடந்த காலத்தில் கொடுமைப்பட்டிருப்பதைப் போன்றே அப்போதும் பல கொடுமை ளாலும் அடக்குமுறைகளாலும் துன்புற்றிருந்தனர்.
- அமெரிக்க மானிடவியலார் அவர்களின் நிலையை முதன்முதலில் கண்டபோது அவர்கள் ஒருகாலத்தில் செல்வாக்குடனும் பாதுகாப்புடனும் வாழ்ந்து அப்போது சீர்குலைந்து அழிவை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக் ஒன்றனர் என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்தனர்.
- அமெரிக்க மானிடவியல் வளர்ச்சி பெற்ற காலம், அங்குச் சிறுபான்மை யினருக்கும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் அறிவார்ந்த நிலையில் தாராளப்போக்குடன் ஏதாவது செய்ய

வேண்டும் என்ற காலமாகும். அந்நிலையில் அம்மக்களின் சமூக நலனுக்காக மானிடவியலர்கள் பலர் முழுநேர அளவில் முனைப்புடன் பணிசெய்ய இறங்கினர். சில மானிடவியலார் வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் வாழும் மக்களின் சிக்கல்களை ஆராய்வதில் தீவிரமாக இறங்கினர்.

- மானிடவியலர்கள் உட்பட அம்மக்களின்பால் ஆர்வம்கொண்ட அனைவரும் அவர்களின் சிக்கல்களையும் துன்பங்களையும் நீக்கி அவர்களின் பண்பாடு அழிவதற்குள் அவர்களின் கடந்தகால வாழ்வு, பாரம்பரியம் முதலானவற்றை எந்த அளவிற்கு மீட்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு மீட்க விரும்பினர்.
- மானிடவியலரின் இந்த ஆர்வம் அந்த மக்களின் தொல்பண்பாட்டை மீட்டுருவாக்கம் செய்வதற்கு வழிகோலியது. அந்த ஆய்விற்காக முதியோர்களுடன் நேர்காணல், அம்மக்களின் வரலாற்றோடு தொடர்புடைய தொல்லியல் தரவுகள், பழைய கடிதங்கள், கால இதழ்கள், நாட்குறிப்பேடுகள், தொன்மக் சுதைகளை ஆராய்தல் முதலான அனைத்து இன வரலாற்று ethnohistory) ஆய்வுமுறைகளையும் பயன்படுத்தி அம்மக்களின் வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்தனர்.
- மேலும் அம்மக்கள் இடம்பெயர்ந்த நிகழ்ச்சிகள், பண்பாடு மாற்றமடைந்த நிகழ்வுகள் முதலானவற்றோடு தொடர்புடைய மொழிக்கூறுகளையும் 7 ஆராய்ந்தனர். அதன் மூலம் அமெரிக்க இந்தியர்களைப் பற்றிய ஆய்வு முறை கால அளவில் ஆழ்நிலையில் அமைந்ததுடன் அதன் கண்ணோட்டம் பரந்த நிலையிலும் அமைந்தது.
- ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டை ஆராயும்போது அதன் முற்கால வரலாற்றை ஒதுக்கிவிடுவது மலட்டுத் தன்மைக்கு ஒப்பாகும் என போவாஸ் உறுதியாக நம்பினார். ஒவ்வொரு பண்பாடும் தனித்தனி யாகப் பல வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் சூழ்நிலைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே

ஒட்டுமொத்தமாக உருவெடுக்கிறது என்றும், வரலாற்றுக் காலத்தில் நிகழ்ந்த பல எதிர்பாரா நிகழ்வு களாலும் பிற கூறுகளின் சேர்மங்களாலும் ஏற்படுவதே பண்பாடு என்றும் போவாஸ் நம்பினார்.

- நிகழ்காலப் பண்பாட்டுக் கூறுகளின் இயக்கத்தில் வரலாற்றுக் கால நிகழ்ச்சிகள் பெரும் பங்கு பெற்றுள்ளன என்பதால் ஒரு பண்பாட்டுக் கூறின் தன்மையை விளக்க முற்படும் போது அதன் முந்தைய வரலாற்றுப் பின்னணியை முழுவதுமாக அறிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது.
- அப்போதுதான் அதைச் சிறப்பாக விளக்க முடியும் என்னும் கருத்திலும் போவாஸ் உறுதியாக இருந்தார். வரலாற்றுத் தனி நிகழ்வுகளுக்குப் போவாஸ் முக்கியத்துவம் கொடுத்ததால் அவர் நிலையையும், அவர்தம் மாணவர்களின் நிலையையும் மானிடவியலர்கள் வரலாற்றுச் (historical particularists) எனக் குறிப்பிடுவார்கள்.
- போவாஸ் தலைமையிலான அமெரிக்க மானிடவியல் ஒவ்வொரு சமூகத்தையும் வரலாற்று அணுகுமுறையுடன் ஆராயும் முறையோடு மேலும் பல தனித்தன்மைகளையும் வளர்த்துக்கொண்டது.
- போவாஸ் மந்த ஆர்வங்கொண்டவராதலால் மொழியியல், உடல்சார் மானிடவியல், தொல்லியல் போன்ற பிரிவுகளின் அறிவைப் பண்பாட்டு ஆய்வுகளில் இணைத்துக்கொண்டார்.
- பண்பாடு பற்றிய டைலரின் கருத்தாக்கம் மிகவும் பயனுடையது; அது அனைத்தையும் ஒன்றுபடுத்தி அறிகிறது என போவாஸ் உணர்ந்தார். ஆகவே மானிடவியலில் அனைத்தையும் ஒன்றிணைக்கும் பாங்கினைப் 'பண்பாடு' என்னும் கோட்பாடு கொண்டுள்ளதாகப் பாவாசினர் பிரபலப்படுத்தி அதன் பயனை விளக்கிக் கூறிவந்தனர்.

- ‘பண்பாடு' என்னும் கோட்பாடு எவ்வளவு முக்கியமானது பதைக் கணிதவியலின் 'சுன்னம்' (zero) என்னும் கோட்பாட்டோடு ஒப்பிட்டுப் பேசினர். அதனாலேயே அமெரிக்க மானிடவியலானது பண்பாட்டு மானிடவியல்' என வழங்கப்பட்டது (கார்பேரினோ 1977: 49).
- அதனையடுத்து, அமெரிக்காவில் விரைந்து பெருகிய மக்கள்தொகையும், அதற்கேற்றாற்போல் உருவாக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களும் உல்லூரிகளும் மானிடவியல் துறையின் பணியிடங்களை மிகுதியாக்கின. ஆய்வுப் பரப்புகளைப் பெருக்கிக்கொண்ட நிலையில் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் பல்வேறு வகையான புதிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டனர்.
- அதனால் அமெரிக்க மானிடவியலின் ஆய்வுத்தன்மை புதுமையாகவும், முற்றிலும் உண்மையானதாகவும் அமைந்தது. ஓர் ஆய்வைப் போன்றே ஆய்வையே மீண்டும் மீண்டும் செய்தல், செய்து முடித்த ஆய்வு முடிவுகளை மீண்டும். உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள முயலுதல், பழைய ஆய்வுகளைப் புதிய முறையில் செய்தல் முதலான முறைகளில் அமெரிக்க ஆய்வாளர்கள் ஈடுபடாமல், ஏதாவது புதிதாகச் செய்ய வேண்டுமென எண்ணினர்.
- அதனால் அவர்கள் புதிய புதிய சிக்கல்களை ஆராய்ந்தனர். புதிய த்திகளைக்கொண்டு சோதனை செய்தனர். ஒரு குறிப்பிட்ட பரப்பிற்குள் ஆய்வுகளைக் குறுக்கி விடாமல் பரந்த நிலையில் மேலும் மேலும் ஆராய முனைந்த வேகமே அமெரிக்க மானிடவியலின் தனித் தன்மையாக அமைந்துவிட்டது.
- அமெரிக்க மானிடவியலானது உடல்சார் மானிடவியல், இன ஒப்பாய்வியல்,தொல்லியல், மொழியியல் ஆகிய பிரிவுகளைப் பண்பாடு' என்னும் கோட்பாட்டின்கண் ஒன்றிணைத்துப் புதிய

முறையியலுடன் ஒரு முழுமையான துறையாக வளர்ச்சி பெற்றது.

சமூக மானிடவியல் (ஆங்கிலேய மானிடவியல்) ஒப்பீட்டு

- அமெரிக்கப் பண்பாட்டு மானிடவியலைக் காட்டிலும் இங்கிலாந்தில் வளர்ச்சி பெற்ற சமூக மானிடவியல் (social anthropology) அதன் பரப்பை ஓரளவு சுருக்கிக்கொண்ட துறையாகும். ஆனால், மிகவும் ஆழ்நிலையிலான ஆய்வுப் பரப்பைக் கொண்டதாகும். அதன் அணுகுமுறை சமூகம் பற்றி ஆழ்நிலையில் அமைந்தது.
- மாலினோஸ்கியைத் தவிர அனைத்து ஆங்கிலேய மானிடவியலரும் அமெரிக்கர்கள் பயன்படுத்தும் 'பண்பாடு' என்னும் கோட்பாட்டை எளிதில் கையாள முடியாது எனக் கருதினர். அதனால் அவர்களின் ஆர்வம் சமூக உறுப்பினர்களிடையே காணப்படும் நிலையான பங்குகளையும் (roles) உறவுகளையும் ஆராய்வதில் மிகுதியானது. அதனாலேயே ஆங்கிலேய மானிடவியல் பெரும்பாலும் 'சமூக மானிடவியல்' எனக் குறிக்கப்பட்டது.
- இக்காலச் சமூக மானிடவியலின் தந்தையான ராட்கிளிஃப் பிரௌன் சமூக மானிடவியலைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார். சமூக மானிடவியலானது தொன்மைக்குடியினர், பழங்குடியினர், எழுத்தறிவில்லாதார் போன்றோரின் சிறு சமூகங்களை முறைப் படியாக ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து அதன்மூலம் மனித சமூகத்தின் தன்மையையும் அமைப்பையும் கோட்பாடு சார்ந்த அளவில் விளக்க முற்படும் அறிவியலாகும் (ராட்கிளிஃப் பிரௌன் 1976:133-33).

- சமூக மானிடவியலர்கள் சமூகத்தின் உறவுகளைப் (social relations) படிப்பதையே முதன்மையான ஆய்வுப் பரப்பாகக் கொண்டுள்ளனர். குறிப்பாக, குடும்பம், உறவுமுறை,வயது அடிப்படைக் குழுக்கள் (age groups), அரசியல் அமைப்பு, சட்டம், சமயம், பொருளாதாரச் செயல்கள் போன்வற்றை ஆராய்வார்கள்.
- அவை அனைத்தையும் 'சமூக அமைப்பு' (social structure) என்ற பெருந்தலைப்பின் கீழ் ஆராய்கின்றனர். சமூக அமைப்பின்கீழ் உள்ள கூறுகளை ஆராயும்போது ஓர் அமைப்பின் கூறுகள் மற்றவையோடு எவ்வாறு சார்புடையவையாக உள்ளன என்றும், அச்சமூக அமைப்பில் எவ்வாறான உறவைப் பெற்றுள்ளன என்றும் விவரிப்பதில் மிகுந்த ஆர்வங் காட்டுகின்றனர்.
- அவ்வகையான ஆய்வுகளில் சமூகத்தின் கடந்தகால வரலாறு கவனிக்கப்படுவதில்லை என்பதால் சமூக மானிடவியல் வரலாற்று அணுகுமுறையைச் சாராதது (non-historical). அமெரிக்கப் பண்பாட்டு மானிடவியல் இதற்கு நேர்மாறானது என்பதை இங்குக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.
- ஆங்கிலேயரின் மூக மானிடவியலில் ஒப்பீட்டு முறை (comparative method) உயிர் மூச்சாக உள்ளதால் இத்துறை சில வேளைகளில் 'ஒப்பீட்டுச் சமூகவியல்' (comparative sociology) என்றும் கூறப்படும் (மேலது: 108-10). ஆங்கிலேயச் சமூக மானிடவியலின் தனித்தன்மைக்கு அதன் வரலாற்றுக் கால வளர்ச்சியே காரணமாகும்.
- ஆங்கிலேய மானிடவியலரின் அணுகுமுறைகள் அவர்களது பேரரசுக் கொள்கையின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதாக அமைந்தன. இருப்பினும், ஆட்சியாளர்களின் அனைத்துத் தேவைகளுக்கும் இந்த அணுகுமுறை வேண்டும்போதெல்லாம் பயன்படுத்தப்பட்டது என்றோ அதற்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்டதென்றோ கூறமுடியாது.

- ஆனால், ஆங்கிலேய மானிடவியலர்கள் திணைக்குடிகளின் சமூகக் கட்டமைப்பை ஆராய்வதில் பெருமளவு ஈடுபட்டனர். அவர்கள் சொந்த நாட்டிலும் அவர்களின் பேரரசு நிறுவப்பட்ட நாடுகளிலும் சென்று ஆய்வு செய்தனர். புத்துலகப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த திணைக் குடிகள் அற்றுப்போகும் நிலையிலிருந்தனர்.
- ஆனால் குடியேற்றப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த திணைக்குடியினர் அழியும் தருவாயிலில்லை. அவர்களின் மக்கள்தொகை பெரும்பாலும் பெருகிக்கொண்டே யிருந்தது. அதனால் அவர்களைத் தம் கட்டுக்குள் வைத்திருக்க வேண்டு மென்ற எண்ணமே குடியேற்ற அரசு அதிகாரிகளுக்கு இருந்தது.
- ஆங்கிலப் பேரரசின் காலனியக் கோட்பாடு மானிடவியலாரிடையே பெருகி நின்ற ஆய்வு வேட்கைக்கு உவப்பாக அமைந்தது. குறிப்பாக, திணைக்குடியினர் எவ்வாறு ஓர் அமைப்பாக உள்ளனர். எக்கூறுகள் அவர்களை ஒன்றாக வைத்துள்ளன போன்ற சமூக அமைப்புப் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டனர்.
- குடியேற்ற அரசுகள் திணைக்குடிகளை வளர்ச்சிக்கு உட்படுத்தாமல் ஒரே நிலையாக வைத்திருந்தது என்ற கருத்தை மானிடவியலர்கள் கூறத் தவறியதில்லை. இருப்பினும், ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தை மட்டும் ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொண்டு செயற்பாட்டியம் (functionalism) அணுகுமுறையில் ஆராய இந்தநிலை மிகவும் உகந்ததாக இருந்தது. அதனாலேயே ஆங்கிலேய மானிடவியல் செயற்பாட்டியம் சார்ந்ததூக வளர்ச்சி பெற்றது.
- இங்கிலாந்து மானிடவியலின் கல்விசார் துறை பரந்து விரிந்த நிலையில் இல்லாமல் ஓரளவு குறுகிய பரப்பைக்கொண்டதாகும். மானிடவியலில் உயர்கல்வி அளிக்கும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை யையும், உயர் கல்விக்கடுத்துச் செல்ல வேண்டிய பணியிடங்களின் வாய்ப்பையும், துறையின் விரிவாக்கத்தையும்

நோக்கினால் அமெரிக்காவைவிட இங்கிலாந்தில் அதன் அளவு குறைவாகும்.

- இங்கிலாந்துப் பல்கலைக்கழகங்களில் பணியிடங்கள் குறைவாக உள்ளது போன்றே கல்விசார் நிலையிலும் பல வேறுபாடுகள் உள்ளன. (பெரும்பாலான இங்கிலாந்துப் பல்கலைக்கழகங்களில் பேராசிரியர்களுக்கு இணையாகப் பலர் சேர்த்துக்கொள்ளப் படுவதில்லை.
- ஒரு துறையில் முதியோர்கள் பணி விலகும்போது மட்டும் அந்தப் பதவி நிரப்பப்படும். பணியிடங்களும் விலகிச் செல்வோரின் ஆலோசனையின்பேரில் அவர்களுக்குப்பின் அந்தப் பதவியை ஏற்பவர் யார் என முடிவு செய்யப்பட்டது.
- அதனால் இளம் ஆய்வாளர்கள் பொறுப்பிலுள்ளோரைத் திருப்திபடுத்தும் வகையில் நடந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதோடு முதியோர்கள் ஈடுபடாத புதிய ஆய்வுப் பரப்புகளில் ஈடுபடுதலும் தவிர்க்கப்பட்டது.
- இந்நிலையில் அமெரிக்க மானிடவியலின் வெற்றிக்குக் காரணம், அதன் அணுகுமுறை புதியதாகவும், ஆய்வுகள் தனித்தன்மை யானதாகவும், புதிய கோணத்தைக் கொண்டதாகவும், செய்த ஆய்வுகள் சோதித்துப் பார்ப்பதாகவும் அமைந்ததேயாகும்.
- ஆனால் இங்கிலாந்து மானிடவியலின் அணுகுமுறையில் பழைய சிக்கல்களை மீண்டும் மீண்டும் ஆய்வு செய்தல், பழைய கொள்ளைகளை மீண்டும் விரிவாக ஆராய்ந்து விளக்குதல் முதலானவை அவர்களின் சாதனையாகவும், சிறப்பிடம் பெறுவதற்கான முறையாகவும் கருதப்பட்டன. அந்த வகையான நிலைக்கு ஆங்கிலேய அரசும் ஒரு வகையில் பொறுப்பாகும்.
- ஆங்கிலேய அரசின் தேவைகளை உடனுக்குடன் நிறைவு செய்ய வேண்டியிருந்ததால் ஆங்கிலேய மானிடவியலில் சமூகக் குழுக்களைப் பற்றி அறிவதையே மேலும் மேலும் விரிவாக்க

வேண்டியிருந்தது. அதோடு வேலை வாய்ப்பில் குறைவான இடங்களே இருந்ததாலும், முதிய மானிடவியலரைத் திருப்திப்படுத்தும் முறையில் இளையவர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டியிருந்ததாலும் புதிய பரப்புகளில் ஆய்வுகள் பெருகவில்லை.

- அதன் விளைவாக ஆங்கிலேய மானிடவியலர்கள் உறவுமுறை ஆய்வுகளிலும், சமூக அமைப்புப் பற்றிய ஆய்வுகளிலும் மிகவும் ஆழ்நிலையில் ஆராய்பவர்கள் என்ற பெயருக்கு இலக்கணமானவர்களாய்த் திகழ்ந்தனர். அதனால் அவர்கள் பண்பாட்டு வரலாற்றியல் ஆய்வுகள், பண்பாட்டிடை நிலையில் வியல் ஆய்வுகள் முதலானவற்றைப் பெருமளவு ஒதுக்கிவிட்டனர் மேலது: 79).
- இங்கிலாந்தில் மானிடவியல் துறைகளில் உடல்சார் மானிடவியல், தொல்லியல் ஆகிய பிரிவுகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன அல்லது தனித்துறைகளாக இயங்குகின்றன. அவ்வாறே அமெரிக்க னிடவியலுக்கான ஆய்வுப் பரப்புகளில் ஆங்கிலேயர்கள் ஆய்வுகள் மேற்கொள்வதைத் தவிர்த்து வந்தனர். இன்றும் இங்கிலாந்தில் சமூக மானிடவியலின் தனித்தன்மை பெருமளவு காக்கப்பட்டு வருகிறது.
- சமூக மானிடவியல், பண்பாட்டு மானிடவியல் ஆகிய இரண்டும் தனித்தனி நிலையில் காணப்பட்டாலும் அவை இரண்டும் 1960ளுக்குப் பிறகு இணைக்கப்பட்டுச் சமூகப் பண்பாட்டு மானிடவியல் என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்த இரண்டு பிரிவுகளும் இன வரைவியல், இனஒப்பாய்வியல் ஆகிய இரு உட்பிரிவுகளின் அடித்தளத்தின் மீது செயல்படுகின்றன.

இனவரைவியல்

- சமூகப் பண்பாட்டு மானிடவியலுக்கு அடித்தளமாகத் திகழ்வது இனவரைவியல் (ethnography) ஆகும். 'இனவரைவியல்' என்னும்

பொருளுடைய 'ethnography' என்னும் ஆங்கிலச் சொல் 'Ethnos', graphein' ஆகிய கிரேக்கச் சொற்களின் மூலங்களைக் கொண்டுள்ளது. ethnos' என்பதற்கு இனம் (race), இனக்குழு (ethnic group), மக்கள் (people) என்பது பொருள். 'Graphein' என்பதற்கு 'எழுதுவது' அல்லது "வரைதல்' (to write) என்பது பொருள்.

- ஆகவே இனவரைவியல் என்பது ஒரு தனிப்பட்ட இனத்தை அல்லது மக்களைப் பற்றி எழுதுதல் என்னும் பொருளை உணர்த்துகிறது. ஓர் இனக்குழுவைப் பற்றிய முழுமையான படிப்பு என்னும் வகையில் இப்பிரிவை 'இன வரைவியல்' என்றும் கூறலாம்.
- சமூகப் பண்பாட்டு மானிடவியலார் சமூகத்தின் அமைப்பையும், பண்பாட்டின் அமைப்பையும் புரிந்துகொள்வதில் ஈடுபட்டுள்ளதால் அவர்கள் மக்கள் வாழுமிடங்களை ஆய்வுக்கூடங்களாக ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். ஆய்வுக் களத்தில் ஒவ்வொரு மானிடவியலாரும் நேரடியாகப் பங்கு பெற்று அந்தந்தச் சமூகப் பண்பாட்டு அமைப்பு களை முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டு அது பற்றிய செய்திகளை முறையாகத் தொகுப்பார். ஆகவே இனவரைவியல் என்பது ஒரு தனிப் பட்ட சமூகத்தின் பண்பாட்டை முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டு அவற்றை முறையாகத் தொகுத்து வழங்குதலாகும்.
- முதல் அத்தியாயத்தில் கூறியபடி, மனித சமூகங்களைப் பற்றிய -செய்திகள் புத்தாய்வாளர்களாலும், பயணிகளாலும், சமயப்பரப்பி களாலும் தொகுக்கப் பெற்றன. அவ்வகைச் செய்திகள் பல வகைகளில் போதுமானவையாக இல்லாததால் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பிரான்ஸ் போவாஸ் போன்ற பயிற்சிபெற்ற மானிடவியலார் நேரடியாக மக்களிடம் சென்று ஆய்வுசெய்யத் தொடங்கினார்கள்.
- இக்கால இனவரைவியல் ஆய்வுகள் அனைத்தும் மிகவும் பயிற்சி பெற்ற மானிடவியலரால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அவர்கள்

'பங்கேற்று உற்றுநோக்கல்' (participant observation), நேர்காணல், மக்களிடம் நல்லுறவை வளர்த்துக்கொள்ளுதல், எந்தெந்த நிகழ்வுகளை எவ்வாறு அணுகுதல் போன்ற களப்பணி உத்திகளில் மிகுந்த தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக இருப்பார்கள்.

- சமூகப் பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளை அகவய (emic), புறவய (etic) முறைகளில் நோக்கி அந்நிகழ்ச்சிகள் எந்தெந்தச் சமூகப் பண்பாட்டுக் கூறுகளோடு தொடர்பு பெற்றுள்ளன என்பதைக் கண்டறிந்து அவற்றை விருப்பு வெறுப்புக்கு இடமின்றி மிகச் சரியாக எழுதுவார்கள்.
- பண்பாட்டுக் கூறுகளின் உறவுகளைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்வதும் அவற்றை நடுநோக்கில் விளக்குவதுமே இனவரைவியலின் தலையான நெறியாகும். அதனாலேயே சமூகப் பண்பாட்டுக் கூறுகளின் உறவை ஆழ்ந்து நோக்கும் இனவரைவியலார் பொதுவாகச் செயற்பாட்டியப் பின்னணியில் அக்கூறுகளை உற்றுநோக்குவார்கள்.
- சமூக ஒழுங்குமுறை, பண்பாட்டு ஒழுங்குமுறை ஆகிய இரண்டையும் தர்க்கப் பார்வையோடும், அர்த்தப் பார்வையோடும், பொருள்கோடலோடும் விவரிப்பது இனவரைவியல் கலையாகும். இத்தகைய பகுப்பாய்வுப் பார்வைகளைச் சாராமல் தொடக்கநிலை ஆய்வாளர்கள் எளிமையாக வண்ணனை முறையில் விவரிப்பார்கள். இது விளக்கவியல் இனவரைவியல் எனப்படும். பொருள்கோடல் செய்வதே ஆய்வாளரின் தனித்துவத்தைக் காட்டும்.
- ஓர் அயற்பண்பாட்டை விளக்க முற்படும் எந்த ஒரு சிறந்த இனவரைவியல் தொகுப்பும் பின்வரும் முதன்மையான கூறுகளைப் பற்றி விளக்குவதாக அமையும். அவை: புவிச் சூழலியல், சுற்றுச் சூழல், காலநிலை, குடியிருப்புமுறை, பொருள்சார் பண்பாடு, குடும்ப அமைப்பு, திருமண முறை, உறைவிட முறை, வாழ்வியற் சடங்குகள்; குழந்தை

வளர்ப்புமுறை, பண்பாட்டுவயமாக்கமுறை (enculturation), மக்களின் உளவியற் பாங்குகள், பரிசம், வரதட்சணை மணவிலக்கு முறை வாழ்க்கைப் பொருளாதாரம், வேலைப் பகிர்வு, உற்பத்தி முறை, நுகர்வுமுறை, பங்கீட்டுமுறை, பரிமாற்றமுறை, கைவினைத் கொழில்கள், அரசியல்முறை, அதிகார உறவுகள், சமூகக் கட்டுப்பாடு, புசார் சட்டங்கள், சமய நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், வழிபாட்டு துறைகள், மந்திரம், சூனியம், விழாக்கள், இசை, விளையாட்டுகள், அழகியற் சிந்தனைகள், வழக்காறுகள், ஈமச்சடங்குகள், பிற தொடர்புடைய செய்திகள்.

- இனவரைவியல் ஒரு தனிப்பட்ட முகத்தைப் பற்றியதாக இருப்பதால் இத்தகைய நூல்கள் அனைத்தும் தனிவரைவு நூல்கள்' (monographs) எனக் கூறப்படும்.
- இனவரைவியல் ஆய்வு முற்றிலும் ஒரு தனிப்பட்ட இனக் குழுவைப் பற்றிய விவரிப்பு என்பதால் அவ்வகை ஆய்வுகளில் பிற பண்பாடுகளோடு ஒப்பிட்டு எழுதும் முறை தவிர்க்கப்படும். அதோடு பெரும்பாலும் கொள்கைசார் விளக்கங்களும் இடம்பெறும்.
- ஆனால், இனஒப்பாய்வியல் (ethnology) ஆய்வுகளில் எடுகோள்நிலை (hypothetical stage), பண்பாட்டிடை ஆய்வு (cross-cultural study), கோட்பாட்டு உருவாக்கம் முதலியன பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. எவ்வாறிருப்பினும் மானிடவியலின் கோட்பாட்டு ஆய்வுகளிலும் ஒப்பீட்டு ஆய்வுகளிலும் ஈடுபடும் இனஒப்பாய்வியலுக்குத் தேவையான பலவகைப்பட்ட தரவுகளை அளிக்கும் களஞ்சியங்களாக இனவரைவியல் ஆய்வுகள் திகழ்கின்றன.

இனஒப்பாய்வியல்

- சமூகப் பண்பாட்டு மானிடவியலின் மிக முக்கியமான பிரிவு இது. பல்வேறு வகையான மக்களைப் பற்றியும், அவர்களின் பண்பாடுகள் பற்றியும், அவர்களின் வரலாற்றைப் பற்றியும் பண்பாட்டிடை நிலையில் அறியும் பிரிவே இனஒப்பாய்வியல் (ethnology) என்பார் குரோபர்.
- இருப்பினும் இப்பிரிவின் பொருள் பல காலகட்டங்களில், பல நாடுகளில் வெவ்வேறு வகைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இன ஒப்பாய்வியலின் பரப்பைச் சில வேளைகளில் விரித்துக் கூறும்போது இச்சொல் பண்பாட்டு மானிடவியல் என்னும் வழக்குக்கு இணைச் சொல்லாகவும் கூறப்பெறுகிறது.
- ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட பண்பாடுகளை ஒப்பீட்டு நோக்கிலும் வரலாற்று நோக்கிலும் ஆராயும் அறிவியலே இனஒப்பாய்வியல் என்பது இதன் முக்கிய வரையறையாகும். வேறொரு வரையறையின்படி மனித இனங்களை ஆராயும் அறிவியலே இனஒப்பாய்வியல் என்று குறிப்பிடும் அறிஞர்களும் உண்டு.
- இத்துறை பண்பாடுகளை வரலாற்று நோக்கிலும் ஆராய முற்படுவதால் இதனைப் 'பண்பாட்டு வரலாற்றியல் என்று கூறும் வழக்கமும் உண்டு. இவையனைத்தும் கடந்த காலத்தில் வழங்கப் பெற்றவையாகும்.
- அண்மைக் காலங்களில் இத்துறையின் பொருள் மிகத் துல்லியமாகவும் தெளிவாகவும் கூறும் நிலை உருவாகியுள்ளது. பண்பாடு களைப் பற்றிய முறைப்படியான அறிவியலே 'இனஒப்பாய்வியல்' என்னும் வரையறை இன்று அனைவராலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இனஒப்பாய்வியல் ஆய்வுகள் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட பண்பாடுகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்வதால் அவை 'பண்பாட்டிடை ஆய்வுகள்' (cross-cultural studies) எனச் சிறப்பாக வழங்கப்பெறும்.
- ஒரு சமூகத்தைப் பற்றி முழுமையாகத் தொகுக்கும் 'இனவரைவியல்' செய்திகள் அந்தச் சமூகத்தைப் பற்றி அறிய

மட்டுமே உதவுகிறது. அவ்வாறு தனித்தனிச் சமூகங்களைப் பற்றிய இனவரைவியல் ஆய்வுகள் ஏராளமாகச் செய்த பின்பு ஒவ்வொரு சமூகமும் மற்றவையோடு ஒன்றுபட்டோ வேறுபட்டோ நிற்கும் நிலையைக் காணமுடியும்.

- இந்நிலையில் அனைத்துச் சமூகங்களின் ஒருமித்த அமைப்பையும், வேறுபட்ட தன்மையையும் கருத்தில்கொண்டு அனைத்துச் சமூகங்களுக்குமான பொதுக் கோட்பாடுகள், விதிகள் ஆகியவற்றை வகுப்பதே இன ஒப்பாய்வியலின் தலையான நோக்கமாகும். மனித சமூகத்தைப் பற்றிய மானிடவியல் ஆய்வைக் கோட்பாடு சார்ந்த நிலைக்குக் கொண்டு செல்வது இனஒப்பாய்வியலே என்று கூறுவது மிகையல்ல.
- இன ஒப்பாய்வியலார் சமூகப் பண்பாட்டு அமைப்புகளைக் கோட்பாட்டாக்கம் செய்ய முற்படும்போது பல பண்பாடுகளை ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்ய வேண்டியதாகிறது.
- இந்நிலையில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் அனைத்துப் பண்பாடுகளிலும் களப்பணி செய்து தரவுகள் பெற இயலாது என்பதால் ஆய்வாளர்கள் தம் சொந்த இனவரைவியல் தரவுகளோடு பிற இனக்குழுக்களைப் பற்றிய இன வரைவியல் நூல்களையும் (monographs) அறிக்கைகளையும் ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்துவர்.
- இனஒப்பாய்வியல் கோட்பாட்டாக்கம் சார்ந்த பிரிவாகையால் இத்துறை அறிஞர்கள், பெற்ற தரவுகளை புமைப்படுத்துதல் (comparison), தொடர்புபடுத்துதல் (correlation), கோள் (hypothesis) அமைத்தல், கருத்தியலாக்குதல் (abstraction), தனை செய்தல், பொதுமையாக்கம் செய்தல் (generalization) சான்ற தொடர் நிலைகளுக்கு உட்படுத்தி அதன் மூலம் அனைத்துப் சிண்பாடுகளுக்கும் பொருந்தும் கோட்பாடுகளை வகுப்பார்கள்.

- இன ஒப்பாய்வியல் கோட்பாடு சார்ந்த பிரிவாகையால் மனிடவியலில் இது ஒரு தனிப்பிரிவு என்றோ இனவரைவியலோடு தொடர்பற்ற பிரிவு என்றோ எண்ணக்கூடாது. இனவரைவியலையும் இனஒப்பாய்வியலையும் அவ்வளவு எளிதில் தனித்தனியாகப் பிரித்துக் காண்பது இயலாது. இனவரைவியல் தரவுகளின் அடிப்படை லேயே இனஒப்பாய்வியல் கோட்பாடு சார்ந்த விளக்கங்களை அல்லது ஒப்பீட்டு நிலையிலான விளக்கங்களைத் தேட முயல்கிறது.
- ஆனால், அதே நேரத்தில் இனஒப்பாய்வியலின் கோட்பாடு சார்ந்த அல்லது ஒப்பீட்டு நிலையிலான விளக்கங்கள் மூலம் பெறப்படும் புதிய உள்ளொளிகள், வருங்காலத்தில் மேற்கொள்ளவிருக்கும் இனவரைவியல் ஆய்வுகளின்போது எவ்வாறான தரவுகளைப் பெறவேண்டும் போன்ற களப்பணி ஆய்வுமுறைகளுக்கு வித்திடுகிறது.
- களப்பணிக்குச் செல்லும்போது ஒருவர் கோட்பாடு சார்ந்த பிரிவில் பெற்றுள்ள பயிற்சியைப் பொறுத்தே அவருடைய களப்பணி விவரங்களின் தரம் அமையும். அந்த வகையில் இன ஒப்பாய்வியல் பிரிவானது, இனவரைவியல் ஆய்வுகளுக்கு அடித் தளமாக விளங்குகிறது என்றும் கூறலாம்.
- உண்மையில் சொல்லப் போனால் இனவரைவியலர், இன ஒப்பாய்வியலர் என்ற தனித்தனி வகையினர் மானிடவியல்துறையில் இல்லை. மானிடவியலைப் பயிலும் ஓர் இளைஞர் தொடக்கத்தில் சிறந்த முறையில் இனவரைவியல் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் நகுதியைப் பெற்று, பின்னர் படிப்படியாக இன ஒப்பாய்வியல் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் தகுதியை வளர்த்துக்கொள்வார்.
- இனஒப்பாய்வியலின் ஆய்வுகள் அவற்றின் தன்மைக்கேற்ப சிற்றிய அளவு ஆய்வுகள்' (small scale studies), 'பரந்த அளவு ஆய்வுககள்' (large scale studies) என்ற இருநிலைகளாகப்

பாகுபடுகின்றன முதல்வகை ஆய்வுகள் நுண்ணிலைக் கோட்பாட்டாக்க (micro-theaprizing) ஆய்வுகள் என்றும், இரண்டாம் வகை ஆய்வுகள் பருநிலைலக் கோட்பாட்டாக்க (macro-theorizing) ஆய்வுகள் என்றும் வழங்கப் பெறும் (கிளிஃப்டன் 1976: 150). அது பற்றிச் சுருக்கமாகக் காணலாம்.

அலகு – 3

சாதி முறை/வர்க்கச் சமூகங்கள்

- சாதி என்பது சமூகப் படிநிலையில் இயங்கும் ஒரு தனிப்பட்ட குழுவைக் குறிக்கும். இக்குழுவில் இடம்பெறும் தகுதி பிறப்பால் அமைகிறது. அதனால் ஒரு சாதியில் பிறந்தவர் வேறு சாதிக்கு மாற இயலாது; ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவர் என்று கூறக் கொள்ளவும் இயலாது. அவ்வாறே ஒரு சாதியினர் வேற்றுச் சாதியினரை மணந்துகொள்ளுதலும் இயலாது.
- எனவே சாதி என்பது அகமண (endogamous) முறையைக்கொண்ட ஓர் அமைப்பாகும். பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு சாதிக்குமெனச் செய்யும் தொழில்கள் வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன.
- சமூகத்தில் ஒவ்வொரு சாதிக்கும் எனத் தனித் தகுதிநிலை நிர்ணயிக்கப்பட்டு, பிறகு அனைத்துச் சாதிகளும் ஒரு படிநிலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் படிநிலையில் மேலுள்ள சாதி உயர்ந்ததென்றும் அதற்கடுத்துள்ள சாதி தாழ்ந்ததென்றும் அதற்கடுத்து மேலும் தாழ்ந்தது என்றும் படிநிலை அமைக்கப்பட்டது.
- இந்தப் படிநிலையின்படி ஒவ்வொரு சாதியினரும் மற்றச் சாதி யினரோடு எவ்வகையான செயலுறவு கொள்ள வேண்டுமென்பதும் ஒருவருக்கொருவர் எவ்வகையான இடைவினை புரிய வேண்டு மென்பதும் மரபுவழி வழக்கத்தால் மிகவும் உறுதியோடு செயற்படுத்தப் படுகின்றன.

- எடுத்துக்காட்டாக, குறிப்பிட்ட சாதியினர் மற்றச் சாதியினரிடமிருந்து பருகுவதற்கு நீரையோ உண்ணுவதற்கு உணவையோ பெறமாட்டார்கள். சமய நிகழ்ச்சிகளிலும் சடங்கு முறைகளிலும் இறைப்பணிகளிலும் இவ்வாறான வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. இதற்குக் காரணம் மேல் சாதியினர் 'தூய்மை' (purity), 'தீட்டு' (pollution) ஆகிய கோட்பாடுகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதன் மூலம் சமூகப் பொருளாதார ஆதாயத்தை உறுதியாக நிலைப்படுத்திக்கொள்ள முயன்றதேயாகும்.
- சாதிமுறை என்பது இந்தியச் சமூகத்தில் மட்டும் காணப்படு வதன்று. பல உலகச் சமூகங்களிலும் இம்முறை காணப்படுகின்றது. ஆனால், அது பல நிலைகளில் மாறுபட்டுள்ளது. அது பற்றி இங்குக் காண்போம்.

சாதிமுறையின் வகைகள்

- சாதிமுறையின் தன்மைக்கேற்ப அதனை 'எளிய சாதிமுறை' (simple caste system) என்றும், 'சிக்கல்வாய்ந்த அல்லது கலப்புச் சாதிமுறை' (complex caste system) என்றும் இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். எளிய சாதிமுறை என்பது இரண்டு அல்லது மூன்று சாதிகளைக்கொண்ட சமூகமுறையாகும். சிக்கல்வாய்ந்த சாதிமுறையில் மிகுந்த எண்ணிக்கையுடைய சாதிகள் இடம்பெறும். முதல்வகைச் சாதிய முறை மேலும் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. அவை: தீண்டாமைச் சாதிகள்" (pariah castes); இனக்குழுச் சாதிகள் (ethnic castes).
- சாதிமுறைக்குச் சிறப்புபெற்ற இந்தியச் சமூகத்தில் 'பறையர்கள்' தீண்டத் தகாதவர் என ஒதுக்கப்படுவதால் அவர்கள் பெயரையே பல மானிடவியலார் தீண்டத்தகாத சாதி வகைக்குப் பெயர் சூட்டியுள்ளனர். ஆனால் அந்தப் பெயரைப்

பயன்படுத்தாமல் அதன் உட்பொருள் வெளிப்படும் வகையில் வேறு மொழித்தொடர் இங்குக் கையாளப்படுகிறது.

i. தீண்டாமைச் சாதிகள்

- சில சமூகங்களில் பெரும்பான்மை மக்கள்தொகைகொண்ட தேசிய மக்களினம் தவிர ஒன்று அல்லது இரண்டு மரபுவழி இனத்தவர் அவர்கள் செய்யும் தொழில்களால் தீண்டத்தகாதவர்களாகக் கருதப்படு கின்றனர். அவர்கள் பெரும்பாலும் சக்கிலித் தொழில், கருமான் தொழில் போன்ற தொழில்களைச் செய்பவர்களாக உள்ளனர்.
- வர்க்க அமைப்புடைய ஜப்பானியச் சமூகத்தில் 'எட்டா (Eta) எனப்படும் தீண்டாமைச் சாதி உள்ளது. இச்சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் 4 அமெரிக்காவில் உள்ள கருப்பர்களைப் போலன்றி, ஜப்பானிய உயர் வர்க்க மக்களிடமிருந்து உருவத்தாலோ நிறவேறுபாட்டாலோ தனிப் பிரிவாக வேறுபடவில்லை. அவர்களைப் போன்ற உடலமைப்பையே பெற்றுள்ளனர்.
- ஆயினும், கடந்த காலங்களில் 400,000க்கும் மேற்பட்ட எட்டாவினர் வாழுமிடங்களால் தனிமைப்படுத்தப்பட்டனர்; தேசிய இனத்தோடு கலந்து வாழ இயலாமல் ஒதுக்கப்பட்டனர். இவர்கள் ஓர் அகமணக் குழுவாகச் சமூக அடுக்கமைப்பில் அடிநிலையில் வைக்கப்பட்டனர்.
- இன்றும் இவர்கள் சக்கிலித் தொழில் செய்தும், இறந்த கால்நடைகளை அப்புறப்படுத்தும் பணியைச் செய்தும், கூடை வேய்ந்தும், கூலிவேலை செய்தும் மிகவும் இழிவான நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களின் மக்கள் தொகையும் இன்று ஏறக்குறைய மில்லியன் அளவிற்குப் பெருகியுள்ளது.
- கிழக்கு ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் ஒன்றான சோமாலியாவில் பெரும் பான்மை மக்களினத்தவரிலிருந்து கருமான் தொழில் செய்வோர் தனி அகமணக் குழுவாக வாழ்கின்றனர் (ஹோபல் &

ஃபிராஸ்ட் 1976: 277). பெரும்பான்மை மக்களினத்தவர் கொடுக்கும் இரும்பு வேலைகளை நம்பி வாழ்வதால் இவர்களின் நிலை மிகவும் கீழ்நிலையிலேயே உள்ளது. இவ்விரு சாதியினரும் சமூகத்தில் ஒன்று சேர முடியதாத வகையில் இரு துருவமுனைகளில் உள்ளனர்.

ii. இனக்குழுச் சாதிகள்

- மத்திய ஆப்பிரிக்காவின் கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள ருவாண்டா (Rwanda) நாட்டில் 1980களுக்கு முன்னர் மூன்று சாதிகளையுடைய சமூகமுறை இருந்தது. இந்தச் சாதிமுறை முதலில் தேர்தலினாலும் பின்னர் 1959-60களில் நடந்த ஒரு புரட்சியினாலும் தூக்கி எறியப்பட்டது. 1960களுக்கு முன்னர் இந்த மூன்று சாதியினரும் உடல்தோற்றத்தாலும் செய்யும் தொழிலாலும் வேறுபட்டிருந்தனர்.
- துட்சி (Tutsi) எனப்படும் ஆளும் சாதியினர் மிக உயரமாகவும் மெலிந்தும் இருந்தனர். இவர்கள் மொத்த மக்கள்தொகையில் 15 விழுக்காட்டினராவர். இவர்கள் பெரும் நிலக்கிழார்கள். இவர்கள்' சமூகத்தில் மிகவும் உயரிய தொழில் எனச் சொல்லப்பட்ட ஆயர் தொழிலைச் செய்து வந்தனர்.
- துட்சியினருக்கு அடுத்த நிலையிலிருந்த ஹூட்டுச் (Hutu) சாதியினர் ஓரளவு உயரம் குறைந்தவர்களாகவும் பருமனாகவும் இருந்தனர். இவர்கள் மொத்த மக்கள்தொகையில் 85 விழுக்காட்டினர்; குத்தகைக்காரர்களாக வேளாண் தொழிலைச் செய்து வந்தனர்.
- நாட்டின் மொத்த உணவுத் தேவைக்கு உற்பத்தி செய்வோர் யார் இவர்களே. மூன்றாவதும், சாதிப் படிநிலையில் கீழ்நிலையில் இருந்தவர்களுமான 2 துவாவினர் (Twa) மொத்த மக்கள்தொகையில் 1 விழுக்காட்டிற்கும் குறைவானவர்கள்.

இவர்கள் குள்ளர்கள் (Pygmies) இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; காட்டுப் பகுதிகளில் வேட்டையாடியும் உணவு சேகரித்தும் வாழ்ந்து வந்தனர்.

- இம்மூன்று சாதியினரும் வெவ்வேறு மொழிப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களென்றும், இடப்பெயர்வாலும் நில ஆக்கிரமிப்பாலும் மூவரும் ஒன்று கூடினர் என்றும் கருதப்படுகிறது. பின்னர்ப் பொதுவான மொழியை அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டனர். வேளாண் தொழில் செய்து வந்த ஹூட்டுச் சாதியினர் அவர்களின் உழைப்பிற்கு ஈடான ஊதியம் கிடைக்க நடத்திய போராட்டத்தினால் ஆளும் துட்சிச் சாதியை சேர்ந்த அரசர்கள் நாட்டைவிட்டு விரட்டப்பட்டனர்.
- அதன் பின்னர் வேளாண் சாதியினர் குடியரசு அமைப்புடைய அரசாங்கத்தை நிறுவினர். ஆயினும் காட்டுவாசிகளாக வாழும் துவாவினருள் பெரும்பாலோர் முழுக் குடியுரிமை பெற்றவர்களாக இல்லை (எம்பர் & 1977: 269).
- ஆப்பிரிக்காவில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் உகாண்டாவில் அங்கோல் அரசர்களின் முடியாட்சிப் (Ankole kingdom) பகுதியில் நிலவிய சமூக முறை இனக்குழுச் சாதிகளுக்கு மற்றுமொரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.
- இவர்கள் சமூகத்தில் இரண்டு இனக்குழுச் சாதியினரும் நான்கு வர்க்கத்தினரும் (class) ஒன்றாக வாழ்ந்தனர். அங்கோலில் இரண்டு முக்கிய இனக்குழுச் சாதிகள் இருந்தன பகிமா (Bahima) எனப் படுவோர் ஆயர்குடியினர். இவர்கள் ஹமிட்டிக் (Hamitic) இனத்தவர்; ஆளும் சாதியினர்.
- இவர்கள் போரிடும் திறமையாலும் படை பலத்தாலும் ஆதிக்கச் சாதியாக விளங்கினர். பெய்ரு (Bairu) எனப்படும் | மற்றொரு சாதியினர் பண்டு மொழி பேசுபவர்கள். இவர்கள் தோட்டப் பயிர் செய்பவர்கள். இவர்கள் விளைவிப்பன வற்றை பகிமாக்களிடம்

கொடுத்துவிட வேண்டும். அவர்கள் மீண்டும் அவற்றை மறுபங்கீடு செய்வார்கள்.

- பகிமாக்களும் பெய்ருக்களும் திருமணம் செய்துகொள்ளமாட்டார்கள். ஆனால் பகிமாக்களில் சில பேர் (குறிப்பாகத் தலைவர்கள்) இளம் பெய்ரு பெண்களைக் காமக்கிழத்திகளாக வைத்துக்கொள்வார்கள். அதே வேளையில் பெய்ரு ஆடவர்கள் பகிமாப் பெண்களைக் காமக் கிழத்தியர்களாக வைத்துக்கொள்ள முடியாது.
- பெய்ருக்கள் மிகவும் தகுதி வாய்ந்த பணிகளில் அமர்த்தப்படமாட்டார்கள். அவர்கள் அதிக அளவாக வரி வசூலிக்கும் மாவட்ட அலுவலராகப் (district tax col-lector) பணிபுரிய முடியும். அதுவும் முகிமா (Muhima) என்பவரின் (நான்கு வர்க்கங்களில் ஒன்று) கீழ் மட்டுமே பணிபுரிய முடியும். முகிமாக்கள் பெய்ருக்கள் மீது எவ்விதச் செல்வாக்கையும் செலுத்த முடியாது.
- அவர்கள் பெய்ரு பெண்களை மணந்துகொள்ளவோ காமக் கிழத்தியர்களாக வைத்துக்கொள்ளவோ இயலாது. பொருளாதார நிலையில் ஒரு முகிமா ஒரு பெய்ருவினை ஏமாற்றினால்கூட அதற்கான தண்டனையைப் பகிமாத் தலைவன் வழங்குவான்.
- பெய்ருக்கள் மிகவும் அரிதாகக் கால்நடைகளை வளர்ப்பார்கள். அதுவும் இனவிருத்தி செய்ய இயலாத பசுக்களையும், இளங் காளைக் கன்றுகளையும் மட்டுமே வளர்க்க அனுமதிக்கப்படுவர். இக்கால் நடைகள் பெய்ருக்கள் முகிமாக்களுக்கு உதவுவதற்காகத் தரப்படுவ தாகும். முகிமாக்களுக்கு உதவியாக முவிரு (Mwiru) என்றொரு வர்க்கமும் உண்டு. இவர்களும் கால்நடைகளை வளர்க்க முடியாது.
- பகிமா அரசாட்சியில் நிலவிய இவ்விரண்டு இனக்குழுச் சாதியமைப்பு நாளடைவில் விரிவடையத் தொடங்கியது. இவர்களின் அண்டைய பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களையும்

இவர்கள் பகுதியில் சேர்த்துக்கொள்ள முற்பட்டனர். அவ்வாறு சேர்த்துக்கொண்டபோது அபத்தோரோ (Abatoro) எனப்படும் பழங்குடிச் சமூகத்தையும் இணைத்துக்கொண்டனர். ஆனால் இம்மக்களுடன் பகிமாக்கள் மணஉறவுகொள்ளும் தகுதியை வழங்கினர்.

- நான்காம் வர்க்கமாக அபம்பாரி (Abambari) தோன்றியது. பகிமாத் தலைவர்களுக்கும் பெய்ரு இனப் பெண்களுக்கும் ஏற்பட்ட கலப்பினமாக அபம்பாரிப் பிரிவு தோன்றியது. ஆனால் இப்பிரிவினர் பெய்ருக்களுக்குச் சமமாகவே மதிக்கப்பட்டனர். அங்கோல் சமூக அமைப்பில் இறுதியாக இடம்பெறும் அபகுக்குப் (Abahuku) பிரிவினர் அடிமைகளாவர். அடிமைகளாகப் பிடிக்கப்பட்ட இவர்கள் செல்வந்தர்களின் வேலையாட்களாகப் பணி புரிந்தனர்.
- அடிமைகளின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. அடிமைகள் தப்பித்துக் கொண்டு வெளியேறித் தங்களைப் பெய்ரு எனக் கூறிக்கொள்ளாம லிருக்க அவர்களின் காதுகள் அறுக்கப்படும். அதற்குக் காரணம் அண்டைய ஆப்பிரிக்க முடியாட்சி அரசுகளில் சில வறுமையான பெய்ருக்கள் அடிமைகளாக அவ்வப்போது சிக்கிக்கொண்டனர். அங்கோலில் பெய்ருக்கள் அடிமைகளாக இல்லை (ஒபெர்க் 1940: 121-62).
- இனக்குழுச் சாதிகள் இன்றும் பல ஆப்பிரிக்கச் சமூகங்களில் உள்ளன. (எந்தெந்த நாடுகளில் எந்த அளவு உள்ளன என்பதை இந்த அத்தியாயத்தில் இடம்பெறும் 'உலக நாடுகளில் சாதிமுறை' எனும் உட்தலைப்பைக் காண்க). இச் சாதிகள் சில ஆளும் நில ஆக்கிரமிப்புச் சாதிகளாகவும், சில அவர்களை எதிர்க்கவியலாத, கீழ்ப்பணியும் சாதிகளாகவும் அல்லது அப்பகுதிகளுக்கு வந்து குடியேறும் சிறுபான்மை இனத்தவர்களாகவும் உள்ளன. இன்று அமெரிக்காவில் உள்ள

வெள்ளை/கறுப்பு இனத்தவர்களின் கலப்பைக்கூட இனக்குழு எச்சமென்று சிலர் கூறுவர்.

இந்தியச் சாதிமுறை

- இந்தியாவின் பெரும்பான்மைச் சமூகம் சாதிகளின் படிநிலை அடுக்கமைப்பினால் கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த அடுக்கமைப்பு நீண்ட வரலாற்றுக் காலத்தில் தோன்றியதாகும். மிகத் தொடக்கக் காலத்தில் அதாவது கி.மு. 1500ஆம் ஆண்டு அளவில் சிற்றாசியா, மெசபொடாமியா, ஈரான் வழியாக இந்தியாவிற்கு வந்தவர்கள் ஆரியர்கள்.
- இந்தியாவிற்கு வந்தபோது இங்கு வாழ்ந்த மக்களிடையே உடல் அமைப்பாலோ நிற வேறுபாட்டாலோ எவ்விதக் குழுக்களும் வேறுபடுத்தப்படவில்லை. ஆனால் இங்கு வந்தேறிய ஆரியர்கள் உடலாலும் நிறத்தாலும் மொழியாலும் சமயத்தாலும் இந்நாட்டு மக்களிடமிருந்து வேறுபட்டிருந்தனர்.
- அவ்வேறுபாடு களைப் பயன்படுத்தி இங்கு வாழ்ந்தோரைத் தஸ்யூக்கள், மிலேச்சர்கள் தாசர்கள் என்றெல்லாம் வேறுபடுத்தினர். கி.மு.1000க்கு முன்பே கிழக்கிந்தியாவிலும் இயமமலைச் சரிவுகளிலும், இமயமலையின் தாழ்வுப் பகுதிகளிலும் மங்கோலியர்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். யார் வேதத்திலும் அதர்வவேதத்திலும் இவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. ஆஸ்ட்ரோ-ஏசியாசிடிக் மக்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் வேதங்களில் உள்ளன.
- ஆரியர்களுக்கும் இந்நாட்டு மக்களுக்குமிடையே நாளடைவில் தொடர்புகள் மிகுதியானதால் ஆரியர்கள் அவர்கள் அளவில் ஒரு தொழிற்பிரிவை ஏற்படுத்திக்கொண்டனர். இது வேதகாலத்தின் தொடக்கத்தில் (ஏறத்தாழ கி.மு.1200 இல்) நிகழ்ந்தது. அதன்படி அவர்கள் சமயத்தோடு தொடர்புடைய புரோகிதத் தொழிலை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

- அவர்களின் தனித்தன்மையைக் காத்துச் சமூக ஆதாயம் தேடவேண்டி ரிக் வேத காலத்தின் பிற்பகுதியில் (கி.மு.100ஆம் ஆண்டளவில்) சமூகத்தின் பல்வேறு செயல்களைத் தனித்தனியே சுவனிக்கும் பொருட்டு வருண அடிப்படையில் நான்கு பிரிவுகளை ஏற்படுத்தினர் (ஹட்டன் 1983: 54). அப்பிரிவுகளே பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் எனப்பட்டன.
- அந்த நான்கு வகை வருண அமைப்பில் தொடக்கத்தில் கட்டுப் பாடுகள் இல்லை. செய்யும் தொழிலிலும், மண உறவிலும் அந்தப் பிரிவுகள் கட்டுப்பாட்டை விதிக்கவில்லை. ஒருவர் மற்றொருவரின் தொழிலை மேற்கொள்ளவும் பிற வருணத்தாரோடு மண உறவு கொள்ளவும் முடிந்தது. ஆனால் ஒருவர் தம்மினும் கீழான ஒருவருடன் மட்டுமே பெண் எடுக்கும் முறை (அனுலோம-கீழ்க்குடி மணம்) வழக்கிலிருந்தது. ஒருவருடைய வருணத்திற்கும் மேலானவ ரிடம் பெண் எடுக்கும்முறை (பிரதிலோம - உயர்குடி மணம்) அனுமதிக்கப்படவில்லை (மேலது: 149).
- தொழில், மணஉறவு ஆகியவற்றில் காணப்பட்ட கட்டுப்பாட்டின்மை கி.மு.600 வாக்கில், அதாவது வேத காலத்திற்குப் பிற்காலத்தில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு விலக்குக்குள்ளாயிற்று. ஸ்மிருதிகளின் காலத்தில் இந்த நான்கு வகை வருண அமைப்பு மறைந்து அகமணப் பகுப்புடைய சாதிப் பிரிவுகள் தோன்றின.
- பல்வேறு சாதிக் குழுக்கள் தோன்றியதற்குக் காரணம் வருணங்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த கலப்புதான் என்றும் மனுஸ்மிருதி கூறுகிறது. அக்கலப்பினால் பிறந்தவர்கள் வருணக் கலப்பிற்கேற்பத் தனித்தனிப் பிரிவுகளாய் அமைந்தனர்.
- அப்பிரிவுகளுக்குள் மேலும் நிகழ்ந்த கலப்பானது எண்ணிக்கையற்ற உட்பிரிவுகளைத் தோற்றுவித்தது. அக்கலப்புப் பிரிவுகள் பின்னர் அகமண விதியைப் பின்பற்றத்

தொடங்கியவுடன் ஒவ்வொன்றும் ஒரு சாதியாக உருவானது என மனுஸ்மிருதி கூறுகிறது.

- அவ்வாறு தோன்றிய சாதிகளின் எண்ணிக்கை இன்று ஏறக்குறைய 3500 ஆகும். இன்று இந்தியாவில் ஒவ்வொரு மொழிப்பகுதியிலும் குறைந்தது 200-250 சாதிகள் வரை உள்ளதென மக்கிம் மாரியட் கூறுகிறார். சாதிகள் தோன்றிய வரலாறு குறித்து வேத இதிகாசங்கள் கூறுவன ஒருபுறமிருக்க அறிஞர்கள் பலர் அவர்களின் கோட்பாடுகளை விளக்கியுள்ளனர். அவற்றை இப்போது பார்க்கலாம்.

மரபுக் கொள்கை

- இந்தக் கோட்பாட்டை இந்து சமயத்தின் புராண, இதிகாசங்கள் மட்டுமே விவரிக்கின்றன. சாதி அமைப்பானது மனிதர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதன்று; இறைவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒன்று என்பதே இக்கோட்பாட்டின் மையக் கருத்தாகும். சாதியின் தோற்றமானது வருண அமைப்பிற்குட்பட்டது.
- அதன்படி, பிரமனின் வாய், கை, தொடை, காலடி ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து முறையே பிராமணர்கள், சத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் தோன்றினர். இவர்களுள் பிராமணர்களே உயர்ந்தவர்கள். வேதங்களைக் கற்பதும், அவற்றைக் கற்பிப்பதும், இறைவனுக்கு வழிபாடு செய்வதும், சமூகத்தில் சில பிரிவினருக்குச் சமயச் சடங்குகள் செய்வதும், அவர்களின் தானத்தைப் பெற்று வாழ்வதும் இவர்களின் தொழிலாகும்.
- சத்திரியர்கள் அவர்தம் மறப் பண்புகளால் அனைத்துப் பிரிவினரின் உயிரையும் உடைமைகளையும் காப்பதும், நாட்டை ஆள்வதும், வீரர்களாகப் பணிபுரிந்து நாட்டைக் காப்பதும் தொழிலாகும். வைசியர்கள் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை

மேம்படுத்துவதற்குத் தொழில் செய்வதும் வாணிகம் செய்வதும் கடமையாகும். சூத்திரர்கள் ஏனைய மூன்று பிரிவினருக்கும் பணி செய்வதும், சமூகத்தில் இழிவான வேலைகளைச் செய்வதும் தொழிலாகும் என மரபுக் கோட்பாடு (traditional theory) கூறுகிறது.

- இக்கோட்பாடானது, மேற்கூறிய நான்கு பிரிவினரும் மிகவும் இணக்கமாகச் செயற்பட்டுச் சமூகத்தின் அனைத்துத் தேவைகளையும் நிறைவு செய்யும் தன்மையில் பணிப் பிரிவுகளைச் செய்து கொண்டுள்ளனர் எனக் கூறுகிறது.
- இந்தக் கோட்பாட்டைப் பற்றி மஜூம்தார் குறிப்பிடும்போது, வருணங்களின் தோற்றம் இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்றும் அது சமூகத்தைச் செயல் அடிப்படையில் பிரிக்கின்றது என்றும் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, இந்த உவமான விளக்கம் செயல்முறையில் ஒரு சார்புடைய கருத்தாக உள்ளது என்பார்.
- மரபுக் கொள்கையானது வேத இதிகாசங்களின் நம்பிக்கையில் ஏற்பட்டதாகும். (வேதங்களில் வருண வகைப்பாடு பற்றிக் கூறப்படுவது பிற்காலத்தவர்களால் புகுத்தப்பட்டது என்ற ஒரு கருத்தும் நிலவுகிறது). இக்கோட்பாடானது சாதிமுறையைப் பகுத்தறிவுவாதத்தின் அடிப்படையில் விளக்க முற்படவில்லை.

தொழிற் கொள்கை

- சாதிமுறையின் தோற்றத்திற்குத் தொழிற் கோட்பாடு (occupational theory) மூலம் புதிய விளக்கம் கொடுக்க நெஸ்பீல்டு முற்பட்டார். இவரது கருத்துப்படி, சாதிகள் மக்கள் அவரவர் செய்யும் தொழில்களில் காணப்பட்ட வேறுபாட்டினால் ஏற்பட்டன. அத்தொழில் வேறுபாடு களின் தன்மை 'தூய்மை' (purity), 'தீட்டு' (pollution) ஆகிய கருத்தாக்கங்களால் மதிப்பிடப்பட்டன.

- நான்கு வருணப் பிரிவினரும் ஏற்றுக்கொண்ட தொழில் வேறுபாடுகள், அவரவரின் தகுதியை அல்லது சமூகத்தில் அவர்களுக்குள்ள நிலையைச் சுட்டிக்காட்டு கின்றன. எனவே, சாதி அமைப்பையும் அதன் செயற்பாட்டையும் அறுதியிடும் காரணிகளாக தொழில்கள் அமைந்தன.
- பிராமணர்கள் தூய்மையானவர்கள் என்றும், மேன்மைமிக்க தொழிலைக் கொண்டவர்கள் என்றும், அவர்களுக்கு அடுத்துமுறையே சத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் சாதிப் படிநிலையில் உள்ளனர் என்றும், இறுதியில் கூறப்பட்ட சூத்திரர்களே மிகவும் கீழ் நிலையானவர்கள் என்றும் கருதப்பட்டன.
- செய்யும் தொழிலில் ஏற்பட்ட வேறுபாட்டினால் சாதிமுறை தோற்றம் பெற்றது எனக் கூறும் தொழிற் கொள்கை முழுமை பெற்றதன்று. சாதிகளைப் பற்றி ஹட்டன் கூறும்போதுகூடச் சாதிகளின் படிமலர்ச்சியில் தொழிற் பிரிவுகள் ஒரு காரணியாகத்தான் செயல்பட்டதே தவிர அவை முழுமையான விளைவை ஏற்படுத்தவில்லை என்று கூறுகிறார்.

சமயக் கொள்கை

- இந்தக் கோட்பாட்டை வகுத்தவர் ஹோகார்ட். இவரும் இந்தக் கோட்பாட்டை ஆதரிக்கும் வேறு சில சிந்தனையாளர்களும் சாதிமுறைக்கு அடிப்படை சமயமே என்று கூறுகின்றனர். அவர்களின் கருத்துப்படி இந்து சமயக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலேயே சமூகத்தில் நான்கு பிரிவுகள் ஏற்பட்டன. அதற்கு முக்கிய காரணம் இந்து சமயத்தின் கடப்பாடுகளையும் கடமைகளையும் தவறாமல் செய்வதற்கு இந்நான்கு பிரிவுகள் தேவைப்பட்டதேயாகும்.
- இந்துக்களின் வாழ்வில் சமயம் உயிர்மூச்சாக இருப்பதால் சமயக் கோட்பாடுகளே நான்கு வகை வருணங்களை ஏற்படுத்தி

ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியான செயற்பாடுகளை வகுத்துக் கொடுத்துள்ளன. இந்நான்கு பிரிவுகளுக்கிடையே ஏற்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வுகள் அவை சமயச் செயல்களை நிறைவேற்றுதில் ஏற்றுக்கொண்ட பங்கினைப் பொறுத்து அமைந்தன.

- அதில் பிராமணர்கள் உயர்ந்த நிலையிலும் சூத்திரர்கள் கீழ்நிலையிலும் வைக்கப்பட்டனர். மற்றவர்கள் இடைநிலையில் வைக்கப்பட்டனர். சமயக் கொள்கையும் (religious theory) சாதிகளின் தோற்றம் குறித்து முழு நிறைவான கருத்தை அளிக்கவில்லை. இது சமூக வாழ்வின் மையக்கருத்தை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளத் தவறியதே அதற்குக் காரணமாகும்.

அரசியல் கொள்கை

- இந்தக் கோட்பாட்டை வகுத்தவர் குர்யே. பிராமணர்களே சாதி முறையின் தோற்றத்திற்குக் காரணமென இக்கோட்பாடு விவரிக்கிறது. இக்கோட்பாட்டின் மையக் கருத்து வருமாறு: பிராமணர்கள் சமூகத்தில் உயர்ந்த தகுதியைப் பெற்று அதன்மூலம் பல்வேறு சலுகைகளை அனுபவிக்கத் தொடங்கினார்கள்.
- அதன் பொருட்டு அவர்கள் செய்த முயற்சியால் சாதிகள் தோன்றின. பாகுபாடற்ற சமூகம் நிலவியபோது பிராமணர்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் உடலாலும், செய்யும் தொழிலாலும் வேறுபட்டிருந்தனர். அந்தத் தனித்தன்மையைக் காத்துக்கொள்வதற்கு மேல்நிலையில் தொடர்ந்து சமயக் குருக்களாகச் செயற்படும் உரிமைக்குச் சொந்தம் கொண்டாடத் தொடங்கினர்.

- சமயச் செயல்களையும் சடங்குகளையும் செய்யும் பொருட்டு உணவு, குடிநீர், திருமணம் போன்றவற்றின் மீது சில கட்டுப்பாடான விலக்குகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு ஓர் அகமணக் குழுவாயினர். இவையனைத்தும் மற்ற பிரிவினரை அவர்தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர உதவின.
- அதன்பின்னர் பிராமணர்கள் மற்றவர்கள் மீது அதிகாரம் செய்யத் தொடங்கினர். பிராமணர்களுக்கும் சாதிகளின் தோற்றத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை குர்யே (1950: 141-60) பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்: 'சாதி என்பது இந்திய-ஆரியப் பண்பாட்டில் ஏற்பட்ட பிராமணக் குழந்தை. அந்தக் குழந்தை முதலில் கங்கைப் படுகையில் தவழ்ந்து வளர்ந்து பின்னர் அவர்களால் இந்தியாவின் பிற பகுதிகளிலும் வேரூன்றப்பட்டது.
- சாதிகள் தொழிற்பிரிவு அடிப்படையிலோ பிறப்பு அல்லது வேறு எந்த ஓர் அடிப்படையிலோ தோன்றியது என்பதை அரசியல் கொள்கை (political theory) கடுமையாக எதிர்க்கிறது. சாதி என்பது ஒரே பிரிவுதான்.
- இதில் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட பல பிரிவுகள் இல்லை. பிராமணிய உயர்வுவாதம் என்பது போலியானது; பிற்காலத்தில் வேதங்களில் வேண்டுமென்றே இடைச் செருகல் கருத்துகள் உட்புகுத்தப்பட்டன என இந்தக் கோட்பாட்டாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

படிமலர்ச்சிக் கோட்பாடு

- இந்தக் கோட்பாட்டை வகுத்தவர் டென்சில் இபட்சன். இவர், சாதிகள் திடீரென்று தோன்றியவையல்ல; இவை நீண்டகாலப் படிமலர்ச்சியின் விளைவால் தோன்றியவை எனக் கூறுகிறார். இந்த நீண்டகாலப் படிமலர்ச்சியில் பல காரணிகள் பங்கு பெற்றிருந்தன.

- இன்று சாதியமைப்பில் காணக்கூடிய நான்கு வருணங்களும் நீண்டகாலப் படிமலர்ச்சிக்குப் பின்னரே நான்கு படிநிலைக் குழுக்களாக மாறின. அவ்வாறு மாறும்போது ஒவ்வொரு குழுவும் சமயத்தோடு ஏற்படுத்திக் கொண்ட பிணைப்பு மாறுபட்டது. அந்த மாறுபட்ட பிணைப்பால் நான்கு வருணங்களுக்கும் செய்யும் தொழில் மரபுவழியில் அமைந்தது.
- உணவு, நீர், திருமணம் போன்ற அடிப்படைக் கூறுகள் விலக்குக் குள்ளாயின. இவ்வகையான வருண வேறுபாடுகளுக்குக் கருமம் (Karma) என்னும் கொள்கையும் துணை நின்றது. அக்கொள்கையின் அடிப்படையிலேயே உயர்வும் தாழ்வும் ஏற்பட்டன.
- அதனோடு பல்வேறு குழுக்களிடையே இரத்தக் கலப்பு ஏற்படக்கூடாது என்ற எண்ணம், தனிப்பட்ட தொழில்களையே பற்றி நிற்க வேண்டுமென்ற எண்ணம், கருமக் கோட்பாடு, மூதாதையர் வழிபாடு, நிற வேறுபாட்டுணர்வு, பொருளாதார வேற்றுமைகள், வெவ்வேறு இயல்புடைய புவிப்பரப்புகள், பண்பாட்டு மரபுகளில் காணப்பட்ட பல்வேறு வேற்றுமைகள் ஆகிய அனைத்தும் ஒரு நீண்ட படிமலர்ச்சிக் காலத்தில் இந்திய மண்ணில் செயற்பட்டதன் விளைவாகச் சாதியமைப்புத் தோன்றியது என இபட்சன் தன்னுடைய படிமலர்ச்சிக் கோட்பாட்டை (evolutionary theory) முன்மொழித்தார்.
- சாதிகளின் தோற்றம் குறித்து முன்வைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகள் அனைத்தும் ஒத்த கருத்துகளைக்கொண்டிருக்கவில்லை. இந்தக் கோட்பாடுகள் சாதியமைப்பின் தன்மைகளை விளக்குவதில் வேறுபாடுகள் காட்டுகின்றன. மாறாக அதன் தோற்றத்தைக் காண்பதில் தீவிரம் காட்டவில்லை.
- இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை சாதியமைப்பு ஒரு சிக்கலான சமூக வடிவமாகும். அதனைத் தெய்விகப் படைப்பு என்றோ மனிதப் படைப்பு என்றோ கூறிக்கொண்டு ஆராய்வது

ஒருபுறமிருக்க, இன்றைய நிலையில் அது சமூக இயக்கத்தில் கொண்டிருக்கும் பங்கினை ஆராய்வது பல சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகுக்கும். குறிப்பாக, சமூக ஆதாயம் தேடி வேதகாலத்தில் பிராமணர்கள் ஏற்படுத்திய விளைவுகளை உரிய முறையில் அணுகாவிட்டால் 'சாதி என்னும் மாயக்கருத்தே இந்தியாவின் மிகக் கொடிய நம்பிக்கை யாகித் (India's Most Dangerous Myth: The Fallacy of Caste) தீராத நோயாகத் தொடர்ந்து செல்லும்.

குடிஊழிய முறை

- இந்திய ஊரகச் சமூகம் சாதி அடிப்படையிலானது. இதில் ஒவ்வொரு சாதியின் தொழிலும் தூய்மை, தீட்டு போன்ற கருத்தாக்கத்தின் அடிப்படையில் சமூகப் படிநிலையில் ஒரு குறிப்பிட்ட படியில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு சாதியும் ஒரு மரபுநிலையில் இருந்தாலும் அனைத்துச் சாதிகளும் தொழில் உறவுகொண்டு கூட்டாகச் செயல்படுகின்றன.
- குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு சாதியும் ஒரு தொழிலில் தேர்ச்சி பெற்று விளங்குகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, துணி வெளுத்தல், இரும்புவேலை, மரவேலை, தோல்வேலை, மயிர்வெட்டுதல், வேளாண் பணி, புரோகிதப்பணி போன்ற பணிகளில் தனிப்பட்ட சாதியினர் தேர்ச்சி பெற்று விளங்குவதால் அந்தச் சாதியினர் தங்கள் தொழிலை மற்ற சாதியினருக்கு ஊழியமாகச் செய்கிறார்கள்.
- அந்த ஊழியத்தைப் பெற்ற சாதியினர் அவர்களுக்குள் கைம்மாறாக உணவுப் பொருள்கள், பணம், துணி வகைகள், இன்னும் பிற உதவிகளை ஆண்டுதோறும் செய்வார்கள். இவ்வகையில் ஒவ்வொரு சாதியும் தங்களுடைய தொழிலை மற்றவருக்கு ஊழியமாகச் செய்துகொள்ளும் பரிமாற்றத் தொழில் உறவே 'குடிஊழிய முறை' (jajmani system) எனப்படும்.

- ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஆண்டை யார், குடிமக்கள் யார் என்பது வரையறுக்கப்பட்டதாக இருக்கும். பெரும்பகுதி நிலவுடைமை பெற்ற சாதியினரே ஆண்டை நிலையை அனுபவிப்பார்கள். இவர்கள் அந்த ஊரில் மிகுந்த செல்வாக்காகவும் ஆதிக்கச் சாதியாகவும்' விளங்குவார்கள். நிலவுடைமை மூலம் அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் ஓங்கியவர்களாக இருப்பதுடன் அந்த வலிமையைப் பயன்படுத்தி கிராமப் பஞ்சாயத்து, அரசியல் ஆகியவற்றில் செல்வாக்காகவும் ஆதிக்கம் மிகுந்தவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.
- இந்நிலையில் மற்ற சாதியினர் அவர்களுக்குக் குடிமக்களாக இருந்து ஊழியம் செய்கின்றனர். ஊழியம் செய்யும் சாதிப் பணியாளர்களில் வேளாண் பணிகளைச் செய்வோர் முதன்மைப் லம் பணியாளர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். தமிழகத்தின் வட மாவட்டங் களில் இவர்கள் 'படியாள்' எனப்பட்டார்கள். இதனால் மற்றவர்களின் ஊழியம் குறைத்து மதிப்பிடுவதாகாது. ஆண்டைக்கு ஒவ்வொரு சாதியினரும் முக்கியமானவர்களே.
- குடிஊழிய முறையில் ஆண்டை-சாதிப் பணியாளர் (ஊழியம் செய்யும் சாதியினர்) உறவு ஒரு நல்லிணக்க அடிப்படையில் அமைகிறது. ஆண்டைகள் ஊழியம் செய்வோருக்கு நாள்தோறும் கூலி தருவதில்லை. பல மாதங்களுக்கு ஒருமுறை படியாக வழங்குவார்கள். வேளாண் தொழில் செய்யும் சாதிப் பணியாளருக்குத் தன் நிலத்தில் சிறு பகுதியை அவனுக்குப் பயிரிட ஒதுக்குவர்.
- சாதிப் பணியாளர்கள் ஆண்டைகளின் எருதுகளைக்கொண்டு உழுதும், அவரின் மோட்டாரைக் கொண்டு நீர் பாய்ச்சியும் அவர்களுக்கு உரிய நிலத்தில் விளைவித்துக்கொள்வார்கள். விதை, உரம் போன்றவையும் சில சமயங்களில் இலவசமாக வழங்கப்படும். சில ஆண்டைகள் இத்துடன் நிற்காமல்

பணியாளர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள இடமும் கொடுப்பர். வீடுகட்டுவதற்கும் பழுதுபார்ப்பதற்கும் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வர்.

- ஆண்டைகள் தங்கள் சாதிப் பணியாளருக்கு ஒவ்வொரு அறுவடையின் போதும் களத்தில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்குவர். வீட்டில் நடக்கும் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளின் போதும், ஆண்டிற்கு ஒருமுறை முறைப்படியாகவும் பணியாளர்களுக்குத் துணிமணிகளும், பணமும், பிற அன்பளிப்புப் பொருள்களும் கொடுத்து மகிழ்விப்பார்கள்.
- பணியாளர்களுக்கு வேண்டிய பிற உதவிகளையும் தயங்காமல் செய்வார்கள். அவர்களின் பிள்ளைகளின் படிப்பு, பூப்பு நீராட்டு விழா, திருமணம், வளைகாப்பு, இறப்பு போன்ற பல சடங்குகளின் போது தானியங்களும் பணமும் கொடுத்து உதவுவர். சுருக்கமாகக் கூற வேண்டுமானால் ஆண்டைகள் தத்தம் சாதிப் பணியாளருக்கு இயன்ற அளவு உதவிகள் செய்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருப்பார்கள்.
- ஆண்டைகளின் தொழிலுறவு இவ்வாறிருக்க சாதிப் பணியாளர்களின் ஊழியம் அதற்கும் மேல் அமைகிறது. ஆண்டை வீட்டுக்குச் செய்ய வேண்டிய அவனது ஊழியத்தைச் செய்வதுடன் ஆண்டை வீட்டின் அனைத்து இன்ப துன்பங்களிலும் பங்குகொள்கிறான்.
- பிள்ளையைப் பேருந்துக்குப் பாதுகாப்பாகக் கொண்டுவிடுதல், ஆண்டை வீட்டார் ஊருக்குச் செல்லும்போதும் திரும்பிவரும் போதும் 4 சுமைகளை எடுத்துச் செல்லுதல், அடுப்புக்கு விறகு வெட்டிக் கொடுத்தல், நீர் இறைத்தல், கால்நடைகளைக் கவனித்தல், மாட்டுக் கொட்டகையைச் சுத்தம் செய்தல், விழா நிகழ்ச்சிகளின்போது பந்தல்போடுதல், முக்கிய செய்திகளை மற்ற ஊர்களுக்குச் சென்று சொல்லுதல் போன்ற எண்ணற்ற

குடும்பப் பணிகளையும், வேளாண் பணிகளையும் வேலைகளையும் (எடுபிடி வேலைகள்) பணியாளர்கள் செய்வர்.

- இவர்களின் பணி இதோடு நின்றுவிடுவதில்லை. ஆண்டை ஈடுபடும் எந்த ஒரு விவகாரத்திலும் அவருக்கு உறுதுணையாக நிற்பார்கள். ஆண்டை பிற குடும்பங்களுடன் சண்டை சச்சரவுகளில் ஈடுபட்டால் இவர்களும் ஆண்டைக்கு ஆதரவாக நின்று அந்தக் குடும்பங்களுக்கு எதிரியாகச் செயல்படுவர். அவ்வாறே ஆண்டை களும் தத்தம் சாதிப் பணியாளர்கள் விவகாரங்களிலும் உறுதுணையாய் இருப்பர்.
- ஓர் ஆண்டை தன்னுடைய சாதிப் பணியாளர்களின் பணியில் நிறைவடையாவிட்டால் அவர்களைப் பணிநீக்கம் செய்து வேறு பணியாளர்களை அவ்வளவு எளிதில் நியமிக்க முடியாது. அவ்வாறே பணியாளர்களும் அவர்களுடைய ஆண்டையின் கீழ்ப்பணிபுரிய விருப்பமில்லாமல் திடீரென விலகிவிட முடியாது. இவ்வாறான சிக்கல் ஏற்படும்போது ஆண்டை சாதியைச் சேர்ந்த மூத்தவர்கள் பேசி முடிவு செய்வர்.
- குடிஊழிய முறையில் ஒவ்வொரு சாதியும் செய்யும் ஊழியத்தைச் சொத்தாகக் கருதுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக ஓர் ஊரைச் சேர்ந்த வண்ணான் அவன் ஊழியம் செய்யும் உரிமைபெற்ற ஆண்டைக் குடும்பங்கள் என்றும் அவனுக்கு மட்டுமே உரியன. ஊரிலுள்ள வேறு வண்ணாரக் குடும்பங்கள் அந்தக் குடும்பங்களுக்கு ஊழியம் செய்து பொருளீட்ட முடியாது.
- ஆகவே ஒவ்வொரு சாதிப் பணியாளரும் அவர்கள் செய்யும் ஊழிய உரிமையைச் சொத்தாகக் கருதுகின்றனர். ஒரு சாதிப் பணியாளன் தன் சொந்தக் காரணங்களால் வேறு ஊருக்குக் குடிபெயரும்போது வேறு ஒருவனுக்கு விற்க அவனுக்கு உரிமை உண்டு என வட இந்தியாவில் ஆய்வுசெய்த ஆஸ்கார் லூவி (1958) கூறுகிறார்.

- குடிஊழியமுறை இன்று நவீனமயமாக்கத்தாலும், நகர மயமாக்கத்தாலும், தொழில்மயமாக்கத்தாலும், இடப்பெயர்வாலும், கல்வி வளர்ச்சியாலும், மரபுவழிப் பஞ்சாயத்து முறைமாறி பஞ்சாயத்து ராஜ் சார்புடைய பஞ்சாயத்துமுறை ஏற்பட்டதாலும், மாறிவரும் சமூக முறைகளாலும், பணப் பொருளாதாரம் பெருகி வருவதாலும் பல பத்தாண்டுகளுக்கு முன் இருந்த வலுவான நிலையில் இன்று இல்லை. இது வேகமான மாற்றத்திற்கு இலக்காகியுள்ளது.

அலகு – 4

சமயம், வழிபாடு

ஆதி வழிபாட்டு மரபுகள்

- சமயம் என்பது புனிதமான ஒன்றைப் (sacred thing) பற்றிய நம்பிக்கைகளும் செயல்முறைகளும் அடங்கிய ஓர் ஒழுங்கமைந்த முறையாகும் என்பார் எமிலி தர்கைம் (1965: 62).
- இக்கருத்தை மேலும் பரந்த பொருளுடையதாக மாற்றி ஓடியா (1966: 1-2) என்பவர் பகுத்தறிவிற்கு எட்டாததும் செயலறிவிற்கு உட்படாததுமான ஓர் உலகத்துடன் தொடர்புகொள்ள மக்கள் ஏற்படுத்திக்கொண்ட முறையே சமயம் என வரையறை செய்கிறார்.

- சமய நம்பிக்கைகள் முன்வரலாற்றுக் காலந் தொடங்கி இன்றுவரை மனித சமூகம் எங்கெல்லாம் வாழ்ந்து வந்துள்ளதோ அங்கெல்லாம் மனித வாழ்வியலோடு மிகவும் வேரூன்றியுள்ளன. எந்தெந்தச் சமூகங்களில் எவ்வகையான சமய நம்பிக்கைகள் உள்ளன என்பது பற்றிய ஆய்வுகள் செனோஃபான்ஸ், ஹெரோடாட்டஸ் காலம் தொடங்கி இன்றுவரை தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.
- இவ்வகை ஆய்வுகள் மூலம் வெளி உலகத்திலிருந்து அறவே துண்டிக்கப்பட்டுத் தனிமையில் வாழும் பழங்குடிகளின் சமய நம்பிக்கைகள் முதல் பெரும் சமூகமாக வாழும் நவீன மக்களின் சமய நம்பிக்கைவரை அறிய முடிகிறது. பிலிப்பைன்ஸ் தீவில் ஒன்றுக்கு மேல் ஒன்றாகப் பல வரிசைகளில் பொந்துக் குகைகளை அமைத்து வாழும் தசாதே (Tasade) பழங்குடியினரைப் பற்றி 1978ஆம் ஆண்டுதான் முதன் முதலில் அறிய முடிந்தது. இந்தப் பழங்குடியினரும் சமய நம்பிக்கைகள் கொண்டுள்ளனர்.
- இதுவரை மானிடவியலுக்குத் தெரியவந்துள்ள தரவுகளின்படி முன் வரலாற்றுக் காலத்தில் வாழ்ந்த மனித மூதாதையர்களான நியாண்டர்தல் மளிதன் காலத்திலேயே சமய நம்பிக்கை ஏற்பட்டுவிட்டது.
- இவ்வகை மனிதர்கள் இறந்த இடத்தில் கண்டெடுக்கப் பட்ட செய்பொருள்கள் இறப்புக்குப் பின்னும் ஏதோ ஒரு வகையான வாழ்வுண்டு என அவர்கள் நம்பியிருக்க வேண்டு மென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன (எம்பர் & எம்பர் 1977: 383). எனினும், முன்வரலாற்றுக் கால மக்களிடம் இவ்வகைச் சமய நம்பிக்கை 100,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தோன்றிவிட்டது எனத் தொல்லியலார் மதிப்பிட்டுள்ளனர் (மேலது: 9).
- முன் வரலாற்றுக்கால மக்களின் குகைகளில் வரையப்பட்டுள்ள ஓவியங்கள் அவர்களின் நம்பிக்கை முறைகளை ஊகிப்பதற்கு

உதவுகின்றன. பெரும்பாலான ஓவியங்கள் வேட்டை நிகழ்ச்சிகளைச் சித்திரிக்கின்றன.

- வேட்டையில் எவ்வகையான விலங்கை எவ்வாறு வேட்டையாட வேண்டுமென விரும்பினார்களோ அந்த வகையில் ஓவியங்களைத் தீட்டியுள்ளார்கள். அவை அவர்களுக்கு வேட்டை யாடும் மன வலிமையையும் வேட்டையில் வெற்றி பெறலாம் என்ற எண்ணத்தையும் கொடுத்தன. இவ்வகையான எண்ணங்கள் சமய நம்பிக்கைகளுக்கு அடித்தளமாக அமைந்தன.
- தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும், மத்திய கிழக்கு நாடுகளின் பல பாகுதிகளிலும், ஐரோப்பா முழுவதிலும் முன்வரலாற்றுக் கால மக்கள் இறந்தவர்களைப் புதைத்த இடங்களில் நினைவிற்காகப் பெருங் கற்களை (megaliths) நட்டு வைத்தனர்.
- அந்த இடங்களை அகழாய்வு செய்தபோது பல சடங்குப் பொருள்கள் கிடைத்தன. அந்தப் பொருள்கள் இறந்தவர்களின் ஆவியை நினைவுபடுத்தவும், இயல்பிறந்த இயற்கையின் ஆற்றலுடன் (supernature power) தொடர்பு கொள்ளவும், இறந்தவர்களின் உதவியைப் பெறவும் வைத்திருக்க வேண்டும். அந்த இடத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த பொருள்கள் நியாண்டர்தால் மனிதனின் நம்பிக்கையைக் காட்டிலும் மேலும் கூடுதலான சமய நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளன.
- சமகாலப் பண்பாடுகளில் நிலவும் அனைத்து வகையான சமய நம்பிக்கைகளும் 'சமயம்' என்னும் தலைப்பின் கீழ்ப் பேசப்படு கின்றன. இன்று சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கைகள் பண்பாட்டிற்குப் பண்பாடு வேறுபடுகின்றன. காலத்திற்குக் காலம் மாற்றம் பெற்று வந்துள்ளன.
- இம்மாற்றம் முன்வரலாற்றுக் கால மனிதனின் சமய நம்பிக்கையிலிருந்து தொல்குடிகளிடையே ஆவி நம்பிக்கையாக

மாறி பின்னர்ப் பேய், பிசாசு, தேவதை நம்பிக்கைகள் என வளர்ந்து, இறுதியில் கடவுள் நம்பிக்கையாகப் படிமலர்ச்சியடைந்துள்ளது. ஆவிகளுடன் தொடர்புடைய ஆற்றல்களாயினும் சரி, கடவுளர்களின் ஆற்றல்களாயினும் சரி அனைத்து வகைகளும் மனித மனத்தின் படிமலர்ச்சி நிலைகளே. இதனை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் காண்போம்.

- இக்காலத் தமிழ்ச் சமூகத்தினர் உலக நிகழ்வுகளை இயல்பிறந்த இயற்கையின் நிகழ்வுகள் என்றும் இயற்கை நிகழ்வுகள் என்றும் இரு நிலைகளாகப் பிரித்துக் காண்கின்றனர். இவ்வகைப் பாகுபாடு அனைத்துப் பண்பாட்டிலும் இடம்பெறவில்லை.
- சில பண்பாட்டினர் அனைத்து நிகழ்ச்சிகளையும் இயல்பிறந்த இயற்கையின் நிகழ்ச்சிகள் என வகைப்படுத்துகின்றனர். இறையிலிக் கோட்பாட்டினர் இயல்பிறந்த இயற்கை என்னும் கோட்பாட்டை அறவே ஒதுக்கு கின்றனர். இந்நிலையில் ஒரு பண்பாட்டினர் எவற்றை இயல்பிறந்த இயற்கையின் நிகழ்வுகள் எனக் கொள்கிறார்களோ அவற்றை வேறொரு பண்பாட்டினர் சாதாரண நிகழ்வுகளாகக் கொள்கின்றனர்.
- எடுத்துக்காட்டாக, சில நோய்கள் பாக்டீரியா, வைரஸ் போன்ற நுண்ணியிரிகளால் ஏற்படுகின்றன எனச் சில பண்பாட்டினர் உறுதியாக நம்ப, சில பண்பாட்டினர் அவ்வகை நோய்கள் இயல் பிறந்த ஆற்றல்களின் சீற்றத்தினால் ஏற்படுபவை என உறுதியுடன் நம்புகின்றனர்.
- பண்டைய ஜூடியோ கிறித்தவர்கள் அப்போது நிகழ்ந்த பெரு வெள்ளங்கள், நில அதிர்வுகள், எரிமலைப் பிழம்புகள், சூறாவளிக் காற்றுகள் போன்றவற்றை இயல்பிறந்த இயற்கையின் ஆற்றல்கள் என நம்பினர். ஆனால் இந்நிகழ்வுகள் இன்று சாதாரணமானவை என ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றன.

- பண்பாட்டிற்குப் பண்பாடு காணப் படும் இந்த வகையான வேறுபாடுகள் ஒவ்வொரு பண்பாட்டினரும் இயற்கை விதி (natural law) பற்றி ஏற்படுத்திக்கொண்டுள்ள வரையறையைப் பொறுத்தும் மாறுகிறது என்பது இதன் மூலம் புலனாகிறது. அதோடு இந்த வேறுபாடுகள் மனித மனத்தினுடைய அறிதிறக் கோலத்தின் (cognitive pattern) படிமலர்ச்சியோடும் தொடர்புடையது. அதனாலேயே இன்று உலகில் நூற்றுக்கணக்கான சமய நம்பிக்கைளும் ஆயிரக் கணக்கான சடங்குமுறைகளும் காணப்படுகின்றன.
- மேற்கூறிய கருத்தை உய்த்துணரும்போது 'படிமலர்ச்சி' (evolution) என்பது மிகவும் கவனத்தோடு புரிந்துகொள்ள வேண்டிய கருத்தாக்க மாக அமைகிறது. சமய நம்பிக்கையில் படிமலர்ச்சி ஆவி நம்பிக்கையிலிருந்து கடவுள் நம்பிக்கைவரை வந்துள்ளது எனக் கண்டோம்.
- இதில் தொடக்கநிலை தாழ்ந்தது என்றோ இறுதிநிலை உயர்ந்தது என்றோ பொருளாகாது. பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சியானாலும், உயிரியல் படிமலர்ச்சியானாலும் அல்லது வேறு எந்த ஒரு கூறின் படிமலர்ச்சியானாலும் அனைத்திலும் படிமலர்ச்சி என்னும் கருத்தாக்கம் 'தொடர்ச்சியான மாற்றம்' என்பதையே குறிக்கிறது.
- ஆனால் சமூக, பண்பாட்டு, உயிரியல் படிமலர்ச்சியைப் பார்க்கும் போது அனைத்து வகையிலும் ஒவ்வொரு கூறும் எளிய அமைப்பு களாக இருந்து அதன் தொடர்ச்சியான படிமலர்ச்சிக் காலத்தில் எளிமையற்ற, சிக்கலான (complex) அமைப்புகளாக மாறி வந்துள்ளன. இவ்வகை மாற்றம் அது நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்கும் பொருட்டு அந்தந்தச் சூழலோடு அல்லது அமைப்போடு நன்கு தகவமைவதற்காக ஏற்படுத்திக்கொண்ட மாற்றமாகும்.

- மேற்கூறிய கருத்தின் அடிப்படையிலேயே சமயத்தின் பல்வேறு தன்மைகளைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இன்றுள்ள சமய நம்பிக்கைகளில் எது சிறந்தது, எது சிறப்பற்றது, எது உயர்ந்தது, எது தாழ்ந்தது என்பன போன்ற மதிப்பீடுகளுக்கு மானிடவியல் இடம் கொடுப்பதில்லை.
- மானிடவியலின் நோக்கமெல்லாம் சமயம் என்னும் அமைப்பு அதன் படிமலர்ச்சி நிலையில் எவ்வாறான மாற்றத்தைப் பெற்று வந்திருக்கிறது, ஒவ்வொரு நிலையிலும் அது ஆற்றி வந்த பங்கென்ன, இன்று அனைத்துச் சமூகங்களிலும் சமய நம்பிக்கை ஏன் உள்ளது, அது ஆற்றும் பங்கென்ன, அதன் செயற்பாடுகள் என்ன என்பன பற்றியதே. உயர்வு, தாழ்வு என ஒப்பிட்டுப் பேசுவதை மானிடவியல் அனுமதிப்பதில்லை;
- அவ்வாறான கருத்தாக்கங்களை அது ஆதரிப்பதுமில்லை. உயர்வு தாழ்வு என ஒப்பிட்டுப் பேசுமளவிற்கு அனைத்துப் பண்பாடுகளுக்கும் பொதுவான ஓர் அளவுகோல் இல்லை என்பதே மானிடவியல் சுட்டிக்காட்டும் மிக உயர்ந்த மனிதநேயமாகும். (இது பற்றிய கருத்துகள், 'பண்பாட்டியல் அணுகுமுறைகள்' என்னும் இயலில் 'பண்பாடு ஒரு சார்புடைய அமைப்பு' என்னும் தலைப்பின் கீழ் இடம் பெறுகின்றன).

சமயத்தின் தோற்றம்

- சமூக அறிவியல்களில் பெரும்பாலும் ஓர் அறிஞருடைய கொள்கையை அல்லது கருத்தை மற்ற அறிஞர்கள் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளாமல் அதை ஒட்டியும் வெட்டியும் பேசும் போக்கு காலந்தொட்டு நடந்துவருவதாகும். இதனால் ஒரே பொருள் குறித்து ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட கருத்துகள் உள்ளதைக் காண முடிகிறது.

- இந்நிலை சமயத்தின் தோற்றம் பற்றிய கருத்துக்களுக்கும் பொருந்தும். சமயத்தின் தோற்றம் குறித்து முதலில் எழுந்த கோட்பாடுகளையும் அதனை ஒட்டியும் வெட்டியும் ஆராய்ந்ததால் விளைந்த கருத்து களையும் இங்குக் காண்போம்.

ஆவி வழிபாடு

- தொன்மைச் சமயம் தோன்றிய முறையை விளக்க முற்பட்ட முதல் மானிடவியல் கோட்பாடே 'ஆவி வழிபாடு' (animism) ஆகும். இந்தக் கோட்பாட்டை 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஆங்கிலேய மானிடவியலறிஞர் எட்வர்டு பர்னட் டைலர் (1832-1917) வகுத்தார்.
- இவர் 1871ஆம் ஆண்டு இரண்டு தொகுதிகளாக வெளியிட்ட தொன்மைப் பண்பாடு (Primitive Culture) என்னும் நூலின் முதல் தொகுதியில் தொன்மைப் பண்பாட்டின் கூறுகளை விளக்கி. இரண்டாம் தொகுதி முழுவதிலும் தொன்மைச் சமயத்தைப் பற்றி எழுதும் போது ஆலியுலகக் கோட்பாடு குறித்து விளக்குகிறார்.
- ஆவியுலகக் கோட்பாட்டின் மையக் கருத்தை டைலர் குறிப்பிடும் போது 'சமயத்தின் தொடக்கம் ஆவிகளின்பால் ஏற்பட்ட நம்பிக்கை யிலிருந்து தோன்றியது' என்கிறார் (டைலர் 1871: 1) 'ஆவி வழிபாடே சமயத்தின் தொடக்கம்' எனும் டைலரின் இக்கருத்து சமயத்தைப் பற்றிய குறைந்தபட்ச வரையறை எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது.
- தொன்மை மக்களின் சமய நம்பிக்கை ஏன் ஆவிகளோடு தொடர்புடையதாக இருந்தது என்பதற்கு டைலர் ஏராளமான தரவுகளை முன்வைக்கிறார். தொன்மை மக்கள் அவர்களைச் சுற்றிலும் கண்ணுக்குப் புலனாகாத எண்ணற்ற ஆவிகள் அவர்களின் செயல் களைச் செயற்படுத்துகின்றன என உறுதியாக நம்பினர்.
- அவ்வகை யான நம்பிக்கை அவர்களிடம் வேரூன்ற காரணம், அவர்கள்தம் புறச்சூழலில் நிகழ்ந்த இயற்கையின்

விளைவுகளுக்கான காரணத்தை அறியும்பொருட்டு அவர்கள் ஏற்படுத்திக்கொண்ட காரணகாரிய விளக்கங்களேயாகும். இயற்கையோடு மிகவும் ஒன்றி வாழ்ந்த அவர்கள் இயற்கையின் ஆற்றல்களைச் சரிவர புரிந்துகொள்ள இயலவில்லை. அவ்வாறே உளவியல், மனவியல் செயல்களையும் அவர்களால் புரிந்துகொள்ள இயலவில்லை.

- அடைமழை பெய்யும்போதெல்லாம் ஏற்பட்ட பெரு வெள்ளங்கள் பெரிய பெரிய மரங்களைச் சாய்த்தன; மண்கரைகளை அரித்தன; புதிய பாதையில் காட்டாறாக ஓடின. மழை பெய்யுங் காலத்தில் காதைப் பிளக்கும் இடியும், கண்ணைப் பறிக்கும் மின்னலும், எப்போதாவது வானிலிருந்து எரிந்து விழும் விண்கற்களும் பலமுறை நிகழ்ந்தன.
- இதனையடுத்துப் புயலும், சூறாவளியும் வானுயர்ந்து நின்ற காட்டு மரங்களை வேரோடு சாய்த்தன; காட்டுச் சருகுகளையும், மண் புழுதியையும் சுழற்றி அடித்துப் பெரும் ஓசையை எழுப்பின. அவ்வகையான இயற்கையின் சீற்றங்களுக்கு என்ன காரணம் எனப் புரியாமல் தொன்மை மக்கள் அஞ்சினார்கள்.
- அந்த இயற்கை நிகழ்வுகள் சில சமயங்களில் அவர்களின் உயிருக்கும் உடைமைகளுக்கும் ஆபத்தை ஏற்படுத்தின. அதற்கடுத்து அவ்வப் போது தாக்கிய கொள்ளை நோயால் பலர் உயிரிழந்தனர். அதுபோல பல இயற்கை நிகழ்வுகள் அவர்களின் வாழ்வில் இடம்பெற்றன. அவை அனைத் திற்கும் என்ன காரணம் என்பது அவர்களுக்குப் புரியாத புதிராகவே இருந்தது.
- இந்த இயற்கை நிகழ்ச்சிகளால் ஏற்பட்ட பிரமை போன்றே உளவியல், மனவியல் செயல்களையும் அவர்கள் மருட்சியுடன் புரிந்துகொண்டனர். தொன்மை மக்கள் கனவு, நனவு, உறக்கம், இறப்பு பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்கினார்கள்.

- அவர்களின் கனவிலும் தூக்கத்திலும் இறந்த மூதாதையர்களையும் பல்வேறு செயல்களையும் கண்டனர். கனவில் ஏற்பட்ட அந்த நிகழ்ச்சிகள் அவர்களுக்குள் ஒருவகை பிரமையை ஏற்படுத்தி மாயையான அனுபவத்தை உண்டாக்கின.
- அதனைத் தொடர்ந்து பகற்பொழுதில் அவர்கள் உரக்கக் கத்தியபோது சில சமயங்களில் அவ்வொலியை எதிரொலி யாகக் கேட்டனர். அவர்கள் தம் சொந்தக் குரலும் கத்திய முறையும் அப்படி யே திரும்ப வருவதைக் கண்டு அஞ்சினர்.
- அவ்வகை எதிரொலி எங்கிருந்து வருகிறது. ஏன் வருகிறது, என்பதைச் சோதிக்க இடம் மாறிக் கத்தினர். அவ்வாறு இடம் மாறிக் கத்தியபோது சில இடங்களில் எதிரொலிகள் வரவில்லை. அதற்கான காரணத்தையும் அவர்களால் புரிந்துகொள்ள இயலவில்லை.
- தொன்மை மக்களின் மருட்சித்தன்மை மேலும் நீண்டுகொண்டே சென்றது. நீர் நிலைகள், குளங்கள், ஆறு போன்ற இடங்களில் அவர்கள் குனிந்தபோது அவர்களின் சொந்த நிழல் தெரியவே அதைக் கண்டு மருண்டனர். அதற்கான காரணங்களை அறிவதிலிருந்து அவர்களால் விடுபட இயலவில்லை.
- வெள்ளம், புயல், சூறாவளி, இடி, மின்னல் ஆகிய இயற்கை நிகழ்ச்சிகள் தொடங்கி கனவில் கண்ட நிகழ்ச்சிகள், எதிரொலி, சொந்த நிழல் நீரில் தெரிவதுவரை அனைத்துச் செயல்களுக்கும் எவை காரணம் என விடை காணவியலாத இறுதிக் கட்டத்தில் அவர்கள் எதிர்கொண்ட ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்கும் பிறகு ஓர் ஆவி உள்ளது.
- அதுவே அச்செயல்களை இயக்குகிறது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டனர். அந்த ஆவிகள் மனிதனின் அனைத்துச் செயல்களையும் இயக்கவல்லன என உறுதியாக நம்பத் தலைப் பட்டனர்.

- தொன்மை மக்களின் இவ்வகையான நம்பிக்கை இன்றைய நவீன அறிவியல் யுகத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதல்ல என்றாலும் அவர்க ளின் அடுத்த கட்டச் சிந்தனை ஆவியுலகக் கோட்பாட்டிற்கு உயிர்மூச்சாக அமைந்தது. அக்கருத்து இன்றைய பெருஞ் சமயங்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.
- ஆவி வழிபாட்டிலிருந்தே (dectrine of spirits) சமயம் தோன்றியது என்று கூறும் டைலர், அக்கோட்பாட்டில் இறப்பு, கனவு ஆகிய வற்றோடு தொடர்புடைய ஆன்மாக் கோட்பாடும் (doctrine of souls) அடங்கும் எனக் கூறுகிறார் (டைலர் 1871, தொகுதி 2) இயற்கையின் சீற்றத்திற்கும் கனவின் வியத்தகு நிகழ்ச்சிகளுக்கும், எதிரொலி கேட்டதற்கும், அந்தந்தப் பொருள்களில் உறையும் ஆவிகளே காரணமென நம்பத் தலைப்பட்ட தொன்மை மக்கள் வாழ்வுக்கும் இறப்புக்கும் ஆவிகளே காரணமெனக் கருதினர்.
- மனிதன் இறக்கும் போது கண்ணுக்குப் புலப்படாத 'சக்தி' (ஆவி) உடலில் இருந்து வெளியேறுவதாலேயே அவன் இறக்கிறான் என்றும், அந்தச் சக்தி உடலினுள் இருக்கும்வரை உயிருள்ளவனாக இருக்கிறான் என்றும் கருதினார்கள்.
- தொன்மை மக்கள், 'ஆவி-உடல் கருத்தாக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்ட பின்னர் அடுத்த கட்டத்தில் 'உலவும் ஆவி' (free soul), 'உடல் ஆவி (body soul) என்ற இரண்டு ஆவிகள் உடலில் உள்ளன என்று நம்பினர். உலவும் ஆவி உடலிலிருந்து வெளியே சென்று அன்றாட செயல்களோடு தொடர்புற்றுப் பிறகு மீண்டும் உடலுக்குள் வந்து உறைகிறது.
- ஆனால் உடல் ஆவி எப்போதும் உடலுக்குள்ளேயே உறைந்துள்ளது. அது எப்போது உடலைவிட்டு வெளிப்படுகிறதோ அப்பொழுதே இறப்பு நிகழ்கிறது. உலவும் ஆவி சுவாசத்திற்கும் நிழலிற்கும் காரணமாக அமைகின்றது. உடல் ஆவியோ இரத்தம்,

தலை (உடல் ஆவி இருப்பதாக எண்ணிய உறுப்பு) ஆகியவற்றின் உருவமாக இருக்கிறது என நம்பினர்.

- மேற்கூறிய நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் ஆவியானது அதன் உருவத்திலும் வடிவத்திலும் தொட்டுணர முடியாதது எனக் கருதினர். அவர்கள் வழக்கில் ஆவி என்ற சொல் 'நிழல்' அல்லது 'மறைவுட் என்பதைக் குறிக்கிறது என்றும், ஆவியின் தன்மையை அது தங்கும் உடல் என்னும் கலத்தில் மட்டுமே புரிந்துகொள்ள முடியும் என்றும் நம்பினர்.
- அவர்கள் கனவில் நிகழ்ந்தவற்றையும், ஆவிகளின் பிற செயல்களையும் நேரடியாக உணர்ந்ததன் மூலம் மனிதனுக்கு 'நிலையற்ற சதைப்பகுதி', 'ஆத்மீகமான ஆவி' ஆகிய இரு உடற் கூறுகள் உள்ளன எனத் தீர்மானித்தனர். தொன்மை மக்களின் இவ்வகைக் கருத்தாக்கம் ஆவியுலகக் கோட்பாடு வலுப்பெறுவதற்குக் காரணமாக அமைந்தது. இக்கருத்தாக்கம் பெருஞ்சமயங்களிலும் வேரூன்றியுள்ளது.
- மனிதனிடம் இவ்விரு உடற்கூறுகள் உள்ளன என்ற நம்பிக்கையால் விளைந்தவையே 'பச்சைச் சடங்கு' green funeral), 'உலர்ந்த சடங்கு' (dry funeral) என்னும் இருவகை ஈமச்சடங்குகளாகும்.
- இறந்தவுடன் பச்சைச் சடங்கையும் இறந்தவரின் ஆவி இனிமேல் திரும்பி வராது என முடிவு செய்த பின்னர் உலர்ந்த சடங்கையும் செய்தனர். பச்சைச் சடங்கானது உடல் ஆவி பிரிந்து இறப்புக்குள்ளான சதைப் பகுதிக்குச் செய்யப்பட்டது. உலர்ந்த சடங்கானது ஒருவருடைய ஆவி இறந்த பின்னும் சில காலம்வரை அவர்கள் பகுதிகளில் உலவும் என்றும் பின்னர் இறுதியாக ஓரிடத்தில் உறையும் என்றும் நம்பி அவ்வாறு உறைந்த பின் அவரது ஆவிக்குச் செய்த சடங்காகும்.
- தமிழர் வாழ்வியலில்கூட அதன் எச்சங்கள் தொடர்வதைக் காணலாம். இறந்தவரை புதைக்கும்போதோ எரிக்கும்போதோ

செய்வது முதல் சடங்காகும். இதனைப் பச்சைச் சடங்கு எனக்கொள்ளலாம். இச்சடங்கைச் செய்த பின்னும் இறந்தவர் தம் ஆவி சில நாள்கள் வரை வீட்டிற்கு வந்து செல்கிறது என நம்புகின்றனர்.

- இதனால் 16ஆம் நாள் காரியம் செய்யும்வரை வீட்டில் அவருடைய உடைகளையும் உடைமைகளையும் வைத்துத் தினமும் விளக்கேற்றி வைப்பர். அதனோடு உடைகளின் எதிரில் மணல் பரப்பி வைப்பர்; ஒரு சிறிய பாத்திரத்தில் நீரையும் வைப்பர். சில நாள்களில் மண்ணின் மேற்பரப்பு கலைந்திருக்கும் அல்லது வைத்த நீரின் அளவு குறைந்திருக்கும்.
- இறந்தவர் வீட்டிற்கு வந்ததாலேயே அது நிகழ்ந்தது என எண்ணு கின்றனர். இறுதியாக 14 அல்லது 16ஆம் நாள் காரியம் (கருமாதி) செய்து அவரது ஆவியைச் சாந்தியடையச் செய்கின்றனர். இதனை உலர்ந்த சடங்கு எனக்கொள்ளலாம்.
- நீலகிரி மலையில் வாழும் தொதவர்கள் இறந்தவுடன் பச்சைச் சாவுச் சடங்கையும் ஓராண்டு கழிதது வரைதன்' என்னும் உலர்ந்த சடங்கையும் செய்கின்றனர். தொதவர்களின் வரைதன் சடங்கானது இந்துக்களின் 'கருமாதி' (காரியம்) சடங்கை ஒத்ததாகும். நீலகிரியில் வாழும் கோத்தப் பழங்குடியினரும் 'பஸ்தெள' என்னும் பச்சைச் சடங்கையும்'வர்ல்தெள' என்னும் உலர்ந்த சடங்கையும் செய்கின்றனர்.
- ஆனைமலைக் காடர்களும் கொச்சிப் பிரதேசத்தில் உள்ள நெல்லியம்பதி, காதசேரி மலைகளில் வாழும் காடர்களும் இந்த வகையான சடங்குகளைக் கொண்டுள்ளனர். முதல் சடங்கு 74 ஆத்துமமட் என்றும், இரண்டாம் சடங்கு 'ஆதியந்திரம்' என்றும் சொல்லப்படும்.
- மத்திய இந்தியாவில் வாழும் ஒராவ்ன், சந்தால்) ஆகிய பழங்குடியினரிடம் ஆவியுலக நம்பிக்கையை மஜ்னியேத்தான்

வழிபாட்டில் காணலாம். இது தவிர ஒராவ்ன்கள் மழை பெறவும், பயிர். கால்நடை ஆகியவற்றின் நலனுக்கெனவும் தனித்தனியான ஆவிகளை வழிபடுகின்றனர். சட்டிஸ்கர் பகுதியில் வாழும் காமர் பழங்குடியினர் உலவும் ஆவியான 'மட்ஹி' சுடுகாட்டிலும், உடல் ஆவியான 'ஜிவ்' இறைவனிடத்திலும் சேர்கின்றன என நம்புகின்றனர்.

- மிகிர் 6 பழங்குடியினர் இறந்தவரின் ஆவி குடும்ப நலனுடன் தொடர்புடையது என எண்ணுவதால் குழந்தைகளுக்கு இறந்தவர்களின் பெயரையே சூட்டுகின்றனர். மேற்கு இந்தியாவில் வாழும் பீல் பழங்குடியினர் 'விர்' என்ற மூதாதையர் ஆவியை வழிபடுகின்றனர்.
- ஆவி வழிபாட்டை ஒவ்வொரு பண்பாடும் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும் என்றும், அச்சமய நம்பிக்கையே அந்தந்தப் பண்பாட்டின் வளர்ச்சிக்கு அடிக்கல்லாக அமையும் என்றும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்.டைலர் அடிப்படையில் 19ஆம் நூற்றாண்டுப் படிமலர்ச்சிக் கொள்கைக் குழுவைச் (ஒருவழிப் படிமலர்ச்சிக் கொள்கை) சேர்ந்தவர் என்பதால் இவர் சமயம் எவ்வாறு படிமலர்ச்சி அடைந்தது என்பதையும் விளக்க முற்பட்டார். குறிப்பாக, மார்கனின் அணுகுமுறையிலேயே டைலரும் சமயத்தின் வளர்ச்சியை ஆராய்ந்தார்.
- உயிரினங்களின் படிமலர்ச்சி போன்றே பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சியும் சிறிய, எளிய நிலையிலிருந்து எளிமையற்ற, சிக்கலான நிலையை அடைந்துள்ளது. டைலர் தம் படிமலர்ச்சித் திட்டத்தில் இன்றுள்ள அனைத்துச் சமூகங்களும் ஆவியுலகச் சமயம் என்னும் நிலையைக் கடந்தே வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளன.
- அவற்றின் வளர்ச்சி ஆவியுலக நம்பிக்கை பலகடவுள் வழிபாடு ஒரு கடவுள் வழிபாடு என்ற வரிசையில் நிகழ்ந்துள்ளது.

இன்றுள்ள பெருஞ் சமயங்கள் அனைத்தும் ஆவியுலக நம்பிக்கை என்னும் நிலையைக் கடந்தே வந்துள்ளன என்பதால் அனைத்தும் குறைந்தபட்ச ஆவியுலக நம்பிக்கையாவது கொண்டிருக்கும் அல்லது எங்கெங்கு உயிர். ஆவி, பேய், பிசாசு, கடவுள் முதலானவற்றின் நம்பிக்கையுள்ளதோ அங்கெல்லாம் குறைந்த அளவிலேனும் ஆவியுலக நம்பிக்கை இருக்கும் எனக் கூறுகிறார்.

- ஆவியுலக நம்பிக்கையை டைலர் 'கீழ்நிலை ஆவிவழிபாடு (lower (O animism), 'மேல்நிலை ஆவி வழிபாடு' (higher animism) என்னும் இரு நிலைகளாகப் பிரிக்கின்றார். ஆவி வழிபாடு என்ற தொல் நிலையில் தோன்றிய சமய நம்பிக்கை, மெல்ல மெல்ல அதன் படிமலர்ச்சி நிகழ்வில் இறுதியாக ஒரு கடவுள் வழிபாடு என்ற உச்ச நிலையை அடைந்தது. அவ்வளர்ச்சி நிலைகளுக்கேற்பவே மக்களின் வளர்ச்சி நிலையும் அமைந்துள்ளது என்பார் டைலர் (மேலது: 9-19).
- 142 கீழ்நிலை ஆவி வழிபாட்டைக் கொண்டவர்கள் ஒழுக்கநிலை சாராத (amoral) தொன்மை மக்களாவர். இவ்வகையினர் இறப்புக்குப்பின் உயிர் தொடர்ந்து வாழ்கிறது அல்லது நன்மை தீமைகளைச் செய்யும் ஆற்றலைக் கொண்டு நிலைத்திருக்கிறது என நம்புகின்றனர். மேல்நிலை ஆவியுலகக் கோட்பாட்டினர் அவர்கள் வாழுங் காலத்தில் செய்த கருமங்களின் தன்மைக்கேற்ப மதிப்புகளோ தண்டனைகளோ கிடைக்குமென நம்புகின்றவர்கள். இரண்டாம் வகையினரே படிமலர்ச்சியில் மேல்நிலையில் உள்ளவர்கள் என மதிப்பிட்டார் டைலர்.
- டைலரின் கோட்பாட்டைப் பல அறிஞர்கள் திறனாய்வு செய்தனர். ஆவி வழிபாடு எனும் கோட்பாட்டை வகுத்ததன் மூலம் டைலர் தொன்மை மக்களைத் தத்துவஞானிகளாகவும் பகுத்தறிவாளர் களாகவும் மிகைப்படுத்திவிட்டார் என்றும், டைலருக்குக் களப்பணி அனுபவம் இல்லையாதலால் தொன்மை மக்களின் சுறுசுறுப்பான வாழ்க்கையில் அவர்களுக்குச் சிந்தனை

செய்யவே காலமில்லை என்பதை ஊகிக்கத் தவறிவிட்டார் என்றும் மானிடவியலர் சிலர் குற்றஞ்சாட்டினார்கள்.

- டைலரின் கோட்பாடு இயற்கை அறிவியலார் பார்வையிலேயே இருப்பதால் இவர் தொன்மைச் சமயத்தின் ஒரு பகுதியை மட்டும் மிகைப்படுத்திவிட்டார் என மாக்ஸ்முல்லர், தர்க்கைம், மாரட் போன்ற பலர் கருத்துத் தெரிவித்தனர். சமூகப் பண்பாட்டு முறைகளைச் செயற்பாட்டுக் காரண காரிய, அமைப்புகளோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டுவது போல் டைலர் சமயத்தின் வளர்ச்சியை ஒப்பிட்டுக் காட்டாததால் இக்கோட்பாடு குறைபாடுடையதாய் உள்ளது என மேலும் சிலர் குறை கூறினார்கள்.
- தொன்மை மக்கள் அனைவரிடமும் ஆவியுலக நம்பிக்கை இருக்கிறதென்றும் வளர்ச்சியுற்ற சமயங்களிலும் இது குறைந்த அளவாவது இடம்பெறும் என்றும் டைலரின் வாதத்தைச் சிலர் ஏற்க மறுத்தனர். உலகத்தில் சில குடியினர் ஆவியுலக நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்கவில்லை என வாதிட்டாலும் பொதுவான சமயக் கோட்பாட்டை உருவாக்கும்போது ஐயப்பாடுடைய விதிவிலக்கை எந்தக் கோட்பாடும் ஏற்பதில்லை என டைலர் மறுப்புக் கூறினார்.
- இக்கருத்தைத் தாம் முழுமனதோடு கூறவில்லை என்றும் டைலர் கூறுகிறார். ஆவியுலக நம்பிக்கையற்ற சமயங்கள் இருக்க முடியாது; அதன் எச்சங்கள் மறைமுக அளவிலேனும் இடம்பெறும் என்ற தம் 'எஞ்சிநிலைத்தவை' (survivals) கோட்பாட்டைத் துணையாகக் கொள்கிறார். அதனாலேயே அனைத்து மக்களும் ஆவியுலக நம்பிக்கையை ஏதோ ஒரு வகையில் கொண்டிருப்பார்கள் என டைலர் முடிந்த முடிவாகக் கூறினார்.
- டைலர் தம்முடைய கருத்துகளை உறுதிப்படுத்த பல கூற்றுகளை முன்வைத்துப் பேசினார். அவற்றுள் ஒன்று, எவ்வாறு காடும் விலங்குகளும், வானும் பறவைகளும், தண்ணீரும் மீன்களும்

ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக உள்ளனவோ அவ்வாறே மனிதனும் ஆவியும் ஒன்றோடொன்று ஒன்றியிருக்கின்றனர்.

- எனவே ஆவியுலக நம்பிக்கையின்றி மனிதன் சமய அமைப்பைப் பெற்றிருக்க முடியாது என உறுதிபடக் கூறினார் (மேலது: 9-19). டைலரின் கோட்பாட்டைச் சில அறிஞர்கள் குறைகூறிய அதே நேரத்தில் தார்வின் டைலரை மிகவும் உயர்வாகப் போற்றினார். (தார்வினின் கூற்றைப் பண்பாட்டு படிமலர்ச்சி என்னும் அத்தியாயத்தில் 'தொன்மைப் படிமலர்ச்சியியல்' என்னும் தலைப்பின் இறுதியில் காண்க).

உயிர்ப்பாற்றல் வழிபாடு

- டைலருக்குப்பின் அவரது பதவியை ஏற்றவரும் ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழக மானிடவியலறிஞருமான ராபர்ட் ஆர்.மாரட் (R.R. Marret) உயிர்ப்புச் சக்தியின் அடிப்படையில் நிலவும் நம்பிக்கையைக் கண்டறிந்தார். இதையே 'உயிப்பாற்றல் வழிபாடு' (animatism) எனக் குறிப்பிட்டார். இது தொன்மைச் சமயத்தின் தோற்றத்தை விளக்க முற்பட்ட இரண்டாவது மானிடவியல் கோட்பாடாகும்.
- அதாவது மாரட்டின் கருத்துப்படி உயிர்ப்பாற்றல் எனும் நம்பிக்கையிலான வழிபாட்டு முறையே மனித குலத்தில் முதன் முதலில் சமயம் தோன்றுவதற்குக் காரணம் என்பார். மாரட் (1914) மெலனீசிய -மக்களிடம் ஆய்வு செய்தபோது அவர்கள் கொண்டிருந்த 'மனா' (mana) நம்பிக்கை அடிப்படையில் இக்கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். மனா நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இந்த மரபு உருவானதால் இது "மனா கோட்பாடு' (manaism) என்றும் கூறப்படும்.
- ஆவிகள், பேய், பிசாசு போன்ற இயல்பிறந்த இயற்கையின் (supernature) வடிவங்களையும், இயற்கைப் பொருள்களையும். உயிரினங்களையும், ம், கடவுளரையும் வழிபடாத சமூகத்தினர்

உள்ளனர்.) இவர்கள் உயிரினங்களுக்கு ஆவி உண்டென்பதையும், உயிரற்ற பொருள்களில் ஆவி உண்டென்பதையும் மனிதனைச் சார்ந்த (personal) ஆவி உண்டென்பதையும் அறவே நம்பாதவர்கள்.

- இவ்வகைச் சமூகத்தினர் மனிதன், பொருள், இயற்கை முதலான வற்றைச் சாராத, உயிர்ப்புத் தன்மையுடைய ஆற்றலில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். இவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் மெலனீசியர், பாலினீசியர், நியூகினிப் பழங்குடியினராவர். இவர்கள் அனைவரும் 'மனா' என்னும் ஆற்றலில் நம்பிக்கைகொண்டுள்ளனர். இவ்வகை நம்பிக்கையிலிருந்தே தொன்மைச் சமயம் தோற்றம் பெற்றது என்று மாரட் கூறுகிறார்.
- 'மனா' என்னும் மெலனீசியச் சொல்லிற்கு உயிர்ப்புத்தன்மை யுடைய ஆற்றல்' என்பது பொருள். நாம் 'அதிர்ஷ்டம்' என்று கருதுவது போன்ற ஓர் ஆற்றலைக்கொண்டது இது. இந்த ஆற்றலானது இயற்கையாய் அமைந்துள்ள திறனைப் பெருமளவு மிகுதிப்படுத்தி விடும். அதன்மூலம் சாதாரண மனிதர்கள் சாதிக்க இயலாததைச் செய்ய வைக்கும். இதனையே மனா என்று கருதுகின்றனர். மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட அனைத்துச் செயல்களையும் மனா இயக்க வல்லது.
- இதன் தோற்றம் மனித உணர்வுகளுக்கப்பால் காணப்பட்டாலும் செயல்திற னாகவோ அசாதாரண மனிதனின் செயல்களின் வழியாகவோ வெளிப்படும் இயல்புடையது. இந்த ஆற்றலை நம்பும் இம்மக்களின் கருத்துப்படி மனா, உலகம் முழுவதும் பரவலாக நிறைந்திருந்தாலும் சில மனிதர்களிடமும் பொருள்களிலும் மட்டுமே மிகுதியாகச் சேரவல்லது.
- தலைவர்கள், சமயகுருக்கள், அசாதாரணத் திறமை பெற்றுள்ள வர்கள், பெரும் புகழ்பெற்றுள்ள மனிதர்கள், மிகுந்த வலிமை பெற்றுள்ள மனிதர்கள், மற்றவர்களைக் காட்டிலும் மிகக் கூரிய பார்வை கொண்டவர்கள் முதலானோரிடம் மனா ஆற்றல்

உள்ளதே அவர்கள் பிறரைக் காட்டிலும் சிறப்புற்றிருப்பதற்குக் காரணமென எண்ணுகின்றனர்.

- கைவினைஞனுக்குக் கை தேர்ந்த கலைப் பொருள்களை உருவாக்கும் திறமையையும், கவிஞனுக்குப் - புகழ்பெற்ற கவிதைகளை இயற்றும் திறமையையும், சிலர் மட்டும் குரல் வளம் கொண்டு பாடும் திறமையையும் மனா ஆற்றல் கொடுக்கிறது என்று கூறுகின்றனர். மேலும் படகு செலுத்துதல், போரிடுதல் போன்றவற்றில் ஒருவன் தன்னையொத்த மற்றவரைக் காட்டிலும் மிகுந்த திறன் பெற்றிருப்பதற்கு அவனிடம் உள்ள மனா ஆற்றலே காரணமென்றும் அவர்கள் எண்ணுகின்றனர்.
- இவ்வாறே இயல்பாய்க் காணப்படாத மிகப்பெரும் பாறைகளும், இயற்கைப் பொருள்களும் மனா ஆற்றலைப் பெற்றுள்ளதாலேயே அவ்வாறு உள்ளன என்பர். சுருக்கமாகக் கூறுவதானால் சிறப்பியல்புடன் உள்ள எந்த ஒரு பொருளும் மனா ஆற்றலைப் பெற்றுள்ளதாலேயே வேவ்வாறுள்ளது எனக் கருதுகின்றனர்.
- நியூகினித் தீவிலுள்ள தோபு (Dobu) மக்களும் மனா நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். பயிர்கள் மிகுந்த விளைச்சல் தருவதற்கும், எதிரிகள் அழிவதற்கும், ஆபத்துகள் ஏற்படுவதற்கும், ஏற்படாமலிருப்பதற்கும் மனா ஆற்றல் காரணமாக உள்ளது என அவர்கள் நம்புகின்றனர்.
- மனா ஆற்றல் ஒரேயிடத்தில் இருக்காது. பல்வேறு பழங்குடி மக்களிடையே கிடைக்கப் பெற்ற இனவரைவியல் தரவுகளின்படி பார்த்தால் இந்த ஆற்றல் ஒருவரிடமிருந்து விடுபட்டு மற்றவருக்குச் செல்கிறது. இவ்வாற்றல் மனிதர்களிடமிருந்து எந்த நேரத்திலும் வெளியேறலாம்; மீண்டும் அவர்களுக்குத் திரும்பலாம்.
- ஒரு மனிதனிடம் உள்ள மனா மற்றொரு மனிதனுக்கே செல்ல வேண்டும் என்பதில்லை. மனிதர்களிடமிருந்து

பொருள்களுக்கும். பொருள்களிலிருந்து மனிதருக்கும் இடம்பெயரக்கூடும். இதனால்

- பொருள் மனா' (object mana) "என்றோ 'மனிதர் மனா' (personal mana) என்றோ தனித்தனி ஆற்றல் இல்லை. அவ்வாறே மனாக்களில் 'சிறந்த மனா' என்பதும் 'சிறப்புக் குறைந்த மனா' என்பதும் இல்லை. இந்த ஆற்றலைப் பெற்றுள்ள மனிதர்களோ பொருள்களோ வெவ்வேறு பாங்கில் தனிச்சிறப்புப் பெற்றுள்ளதால் இந்த ஆற்றலில் வேறுபாடுகள் உண்டு என்று எண்ண முடியாது.
- ஆனால் இதன் தன்மை அந்தச் சமூகத்தின் அமைப்போடு ஒன்றிக் காணப்படும் இயல்புடையது என்பர் மெலனீசியர். அதாவது ஒரு சமூகத்தின் சி படிநிலை அமைப்பிற்கேற்ப இந்த ஆற்றலும் வெளிப்படுகிறது.
- அதன் மூலம் ஒரு சமூகத்தின் தலைவர் பொதுமக்களைவிட மிகுந்த மனாவையும், போர்ப்படையைச் சேர்ந்தவர் அத்துறையைச் சேராதவரைவிட மிகுந்த மனாவையும், அரசர் உயர்குடியினரைவிட மிகுந்த மனாவையும், சமய குருக்கள் சாதாரண மக்களைவிட மிகுந்த மனாவையும் பெற்றுள்ளனர்.
- அதனால் மனா ஆற்றலின் வெளிப்பாடு அந்தச் சமூகத்தின் கட்டமைப்போடு ஒத்திசைவு பெற்று அவரவருக்குத் தேவையான அளவு உண்டாகின்றது என எண்ணுகின்றனர்.
- 10 சமூகத்தில் ஏற்ற இறக்கம், வெற்றி தோல்வி முதலானவற்றை மனா ஆற்றல் வெளிப்படுத்துகிறது என்கின்றனர். ஒரு மெலனீசியத் தோட்டக்காரர் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாக அவர் பயிரிடும் ஒருவகை வள்ளிக்கிழங்கு (yam) விளையாமல் போகும்போது ஓர் அசாதாரணமான கல்லைப் பார்த்தால் அதைக் கொண்டுவந்து அவரது தோட்டத்தில் நட்டுவைப்பர்.

- அந்தக் கல் மனா ஆற்றல் பெற்றுள்ளது என்று நம்புகிறார். அதன் பின்னர் அதற்கடுத்த ஆண்டுகளில் மிகுந்த விளைச்சல் பெற்றால் அதன் மூலம் அவர் கடந்த ஆண்டுகளில் மிகுந்த விளைச்சல் பெற்றதற்கான காரணத்தை உறுதிபடுத்திக்கொள்வார். பின்னர் மனா ஆற்றலுடைய கல்லை நட்டு வைத்ததன் மூலம் மிகுந்த விளைச்சலைப் பெற்றதாக மற்றவர்களிடம் கூறுவார்.
- அவ்வாறே நீச்சல் வீரரோ, படகோட்டியோ, போர் வீரரோ திடீரெனப் பெரும் ஆற்றலைப் பெற்று தன்னை ஒத்த மற்றவர்களைக் காட்டிலும் சிறந்து விளங்கும் போது அந்த வெற்றி மனா ஆற்றல் மூலம் கிடைத்தது எனக் கூறுவர்.
- இவை அனைத்திற்கும் மேலாக மனா ஆற்றல் சமூக ஏற்றத் தாழ்விற்கும் காரணமென அவர்கள் நம்புகின்றனர். ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகக் குழுவினரிடம் மனா ஆற்றல் மரபுவழியில் தொடர்ந்து நிலை பெற்றுள்ளது என்றும், அந்த மக்களின் வழிவருவோரும் மிகுந்த ஆற்றலைப் பெற்றவர்களாகப் பிறக்கின்றனர் என்றும் நம்புகின்றனர்.
- இவ்விளக்கம் சமூக ஏற்றத்தாழ்விற்கான காரணத்தை வலுப் படுத்துவதோடன்றி இதுவரை ஒருவர் பெற்றுள்ள தகுதியைத் தக்க வைப்பதற்கும் உதவுகிறது. அதனாலேயே சில அரச குடியினர் தம் குடும்பத்தாருடன் மட்டுமே மணஉறவு கொள்கின்றனர்.
- அவ்வகை 'மணம் அரசகுடித் தகாப்புணர்ச்சி (royal incest) எனப்படும். அதற்குக் காரணம் தங்கள் குடும்பத்தார் பெற்றுள்ள மனா ஆற்றல் பிறருடன் கலப்பதால் குறைந்துவிடும் என்ற அச்சமேயாகும். அவ்வகை 2அகமண முறையைப் பண்டைய பெரு, இன்கா, ஹவாய், எகிப்திய அரச குடியினர் முதலானவர்கள் கொண்டிருந்தனர். அவ்வாறே மறக் 'குடியினர், தெய்வவழிபாடுகள் செய்வோர் போன்ற குலத்தவர்கள்

தங்களுக்கென்று தனியான மனா ஆற்றல் உண்டென நம்புகின்றனர்.

- மனா ஆற்றல் நன்மை தரக்கூடியது போன்றே ஆபத்தையும் விளைவிக்கக்கூடியது. ஒருவன் தான் பெற்றுள்ள மனா ஆற்றலோடு தன்னை ஒன்றவைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு இல்லை யெனில் அவனுக்கு அது ஆபத்தை விளைவிக்கும். பாலினீசியப் பழங்குடித் தலைவன் ஒருவன் பயன்படுத்தும் பொருள்களைச் சாதாரண மக்கள் தொடக்கூடாது.
- அதனாலேயே அம்மக்களிடம் விலக்கு (taboo) என்னும் கருத்தாக்கம் மனாக் கோட்பாட்டோடு தொடர்புடையதாக உள்ளது. பாலீனிசிய மொழியில் 'விலக்கு' என்னும் பொருளுடைய 'tabu' என்னும் சொல்லிற்குப் 'புனிதத் தன்மை' என்றும் 'தடைசெய்யப்பட்டவை' என்றும் பொருளுண்டு. சிலைகள், கோயில்கள், உயர்குலத்தவர்கள், கடவுளின் படகுகள், இன்னும் பிற பொருள்கள் அனைத்தும் சாதாரண மக்கள் தொடுவதற்குத் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.
- மனா ஆற்றல் உலகின் பிற சமூகங்களிலும் வெவ்வேறு பெயர் களில் குறிப்பிடப்படுகிறது. அமெரிக்கச் சமவெளிப் பழங்குடிகளும் வுடஅமெரிக்காவில் அல்கான்குயின் (Algonquin) மொழி பேசுவோரும் மனா ஆற்றலை 'வாக்கன்' (wakan), 'மனிட்டாவ்' (manitou) என்று குறிப்பிடுகின்றனர். வட அமெரிக்க இந்தியர்கள் சிலர் இதனை ஓரண்டா (orenda), ஆரன் (aren), வக்குவா (wakua) எனவும் குறிப்பிடு கின்றனர்.
- இந்திய மானிடவியலறிஞர் டி.என். மஜூம்தார் மனா நம்பிக்கைக்கு ஒத்த வகையில் 'போங்கா' என்னும் னும் ஆற்றலைக் ஆற்றலைக் கு குறிப்பிடுகிறார். பல்வேறு ஆவிகளும் அவற்றின் செயல்களுமே மனிதர்களை இயக்குகின்றன.

எனினும் ஆவி வழிபாட்டிலிருந்து மாறுபட்டதே 'போங்கா நம்பிக்கை' (bongaism) என்பார் மஜூம்தார் (1961: 166-67).

- போங்கா உயிர்ப்புச் சக்திகொண்டதும் வடிவமற்றதுமாக வெளிப்படும் தன்மையுடையது; தாவரங்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் உயிர் கொடுக்கக்கூடியது; வளர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடியது.
- மழை, புயல், வெள்ளம், கடுங்குளிர், தனிமனிதர்களுக்கிடையே காணப்படும் ஆற்றல் முதலானவற்றிற்குக் காரணமாக அமைவது, ஹோ (Ho), முண்டா போன்ற பழங்குடிகளிடையேயும் சோட்டா நாக்பூர் பகுதிப் பழங்குடிகளிடையேயும் போங்கா நம்பிக்கை உள்ளதாக மஜூம்தார் குறிப்பிடுகிறார். இவர் போங்காவை மெலனீசியரின் மனா கோட்பாட்டிற்கு இணையானது எனக் கூறுகிறார் (மேலது: 156).
- இன்று இந்து சமயம், கிறித்தவம், இசுலாம் போன்ற பெரும் சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடையேயும் உயிர்ப்பாற்றல் நம்பிக்கை (animatism) அதிர்ஷ்டம் என்னும் பெயரில் வேரூன்றியுள்ளது. அதிர்ஷ்டம் என்னும் கோட்பாடு உயிர்ப்பாற்றல் கோட்பாட்டின் திரிபே.
- இது 'மனா' ஆற்றலின் அனைத்துத் தன்மைகளையும் பெற்று விளங்குகிறது. அதிர்ஷ்டம் என்னும் ஆற்றல் ஆவிகளைச் சாராதது, உயிர்ப்புச் சக்தி கொண்டது, உருவமற்றது, இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது.
- இந்த ஆற்றல் மனித சக்திக்கப்பாற்பட்ட அனைத்துச் செயல்களையும் இயக்கவல்லது. சமூகத்தில் உடனொத்தவர்களைக் காட்டிலும் சிலர் மிகப்பெரும் திறனைப் பெற்றுள்ளதற்கு அதிர்ஷ்டமே காரணமென மக்கள் நம்புகின்றனர்.

- ஆகவே அதிர்ஷ்டத்தை 'இந்திய மனா' அல்லது 'தமிழக மனா' என்று கூறுவதில் தவறில்லை. (மனா கோட்பாடு குறித்த செய்திகள் அதிர்ஷ்டம் என்னும் கோட்பாட்டுக்கும் பெருமளவு பொருந்துமாதலால் மனா பற்றிய செய்திகளை மீண்டும் இங்கு நினைவுபடுத்திக் கொள்ளலாம்).

இயற்கை வழிபாடு

- ஆவிகளின் நம்பிக்கையிலிருந்தே முதன் முதலில் தொன்மைச் சமயம் தோன்றியது என்ற டைலரின் கருத்தையடுத்து, ஆவிகள் சாராத ஒருவகை உயிர்ப்புத் தன்மையுடைய ஆற்றலின்பால் ஏற்பட்ட நம்பிக்கையே தொன்மைச் சமயத்தின் தோற்றத்திற்குக் காரணம் என்ற மாரட்டின் கருத்து ஏற்பட்டது.
- ஆவிகள் நம்பிக்கையும் ஆவிகள் சாராத உயிர்ப்பு ஆற்றலின் நம்பிக்கையும் சமயத்தின் தோற்றத் திற்குக் காரணமன்று; இயற்கையின் ஆற்றல்மீது கொண்ட நம்பிக்கையே காரணமென ஜெர்மானிய அறிஞர் மேக்ஸ்முல்லர் கூறினார். இவர்தம் கோட்பாடானது 'இயற்கை வழிபாடு' (naturism) எனப்பட்டது.
- மனித இனத்தவரிடையே சமயம் பற்றிய நம்பிக்கை முதன்முதலில் ஏற்பட்டிருக்குமாயின் அது இயற்கைப் பொருள்களின் ஆற்றலில் நம்பிக்கைகொண்டு அப்பொருள்களை வழிபட்டதன் மூலமே ஏற்பட்டிருக்கும் என்பார் மேக்ஸ்முல்லர்.
- ஆதலின் இயற்கை வழிபாட்டிலிருந்தே மனித குலத்தில் முதன்முதலில் சமயம் தோன்றியது என்கிறார் மாக்ஸ் முல்லர் எகிப்திலும் பிற பகுதி களிலும் செய்த அகழாய்வுகளின் மூலம் இயற்கை வழிபாட்டிற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன என்கிறார்.

- அப்பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப் பட்ட பொருள்களை நுணுகி உய்த்துணர்ந்தால் தொன்மை மக்கள் இயற்கைப் பொருள்களின் மீது கொண்டிருந்த அச்சம்கலந்த வியப்பையும், மதிப்பையும், ஈடுபாட்டையும், போற்றத்தக்க எண்ணத்தையும் அறிய இயலும் என்கிறார்.
- இயற்கைப்பொருள்களை வழிபாட்டுப் பொருளாக ஏற்றுக் கொண்டதற்கு அவர்கள் தவறாகப் பொருள்கொண்ட முறையை இன்றும் மக்கள் வழங்கும் சொற்றொடர்கள் மூலம் அறியலாம் என்பார். எடுத்துக்காட்டாக, சூரியன் உதயமாகிறது, சூரியன் மறைகிறது, இடியும் மின்னலும் மழையைக் கொண்டு வருகின்றன, மரங்கள் பூக்களையும் காய்களையும் கனிகளையும் உண்டாக்கு கின்றன.
- இவ்வாறான கருத்தாக்கம் சூரியன், இடி, மின்னல், மரம் போன்ற இயற்கை நிகழ்வுகள் அல்லது பொருள்கள் அதனுள் ஓர் உள்ளார்ந்த ஆற்றலைக்கொண்டுள்ளதன் மூலமே அவ்வாறு நிகழ்கிறது என்ற எண்ணத்தால் ஏற்பட்டதாகும். உயிரற்ற இயற்கைப் பொருள் களில் உயிர்ப்புத் தன்மை இருக்கிறது; அதனுள் பெரும் ஆற்றல் உள்ளது என்று எண்ணினர். அதனாலேயே மேக்ஸ் முல்லர் தொன்மை மக்களின் சிந்தனை குறைபாடுடைய மனத்தால் (diseased mind) விளைந்தது என்பார்.
- தொன்மை மக்கள் இயற்கைப் பொருள்களை வழிபட்டனர் என்பதை ஏற்றுக்கொள்வதில் எவ்விதச் சிக்கலும் இல்லை. ஆனால் இயற்கை வழிபாட்டிலிருந்தே சமய நம்பிக்கை தோன்றியது என்ற கூற்றைக் கோட்பாடாக ஏற்றுக்கொள்வதில் சிக்கல்கள் எழுகின்றன. இவ்வகையான கூற்றுக்குச் சான்றுகள் உறுதியாக இல்லை என அறிஞர்கள் பலர் கருத்துத் தெரிவித்தனர்.

தர்க்கம் கோட்பாடு

- தொன்மைச் சமயம் முதன்முதலில் தோன்றிய முறை குறித்து எமிலி தர்க்கைம் ஒரு புதிய கருத்தை முன்வைக்கிறார். சமய வாழ்வின் (The Elementary Forms of Religious Life, 1912) என்னும் நூலில் இதைப் பற்றி எழுதும்போது இன்றுள்ள சமய நம்பிக்கைகள் அனைத்தும் குலக்குறி (totem) நம்பிக்கையில் இருந்து வளர்ச்சி பெற்றவையாகும் எனக் கூறுகிறார்.
- இக்கருத்தை இவர் வேறு வகையிலும் விளக்குகிறார். அதாவது, இன்றுள்ள சமயங்களில் என்னென்ன பண்புகள் இன்றியமையாதவை எனக் கருதப்படுகிறதோ (வழிபாட்டுப் பொருள்கள், அது பற்றிய நம்பிக்கை, நம்பிக்கையில் உறுதிகொண்டுள்ளோர், சடங்குகள் செய்தல் போன்றவை) அவை அனைத்தையும்கொண்ட ஆரம்பகாலச் சமயமாக குலக்குறிச் சமயம் தோன்றியது என்கிறார் (1912/1965: இயல் 4). இனி குலக் குறியின் சிறப்பியல்புகள் குறித்தும் அவை தொன்மைச் சமயத்தில் கொண்டிருந்த பங்கு குறித்தும் காண்போம்.

குலக்குறி

- இன்று குலக்குறி என்னும் பொருளில் பேசப்படும் totem' என்னும் ஆங்கிலச் சொல் கிழக்கு வடஅமெரிக்காவிலுள்ள அல்கான்கின் (Algonkin) பழங்குடியினர் வழங்கும் 'ஆட்டோதீமன்' (ototeman) என்னும் சொல்லோடு தொடர்புடையது. அவர்களின் மொழியில் இச்சொல்லுக்கு 'உடன்பிறந்தான்-உடன்பிறந்தாள் உறவு' (brother-sister kin) என்று பொருள்.
- இச்சொல்லின் வேர்ச் சொல்லான 'ஒத்தி' (ote) என்பதற்கு இரத்த உறவுடையவர்கள் என்பது பொருள். வடஅமெரிக்க இந்தியப் பழங்குடியினர் பகுதியில் வணிகம் செய்யச் சென்ற ஆங்கிலேயேர் ஒருவர் மூலம் கி.பி. 1792இல் இந்தச் சொல்

ஆங்கிலேயர்களிடம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு 'totem' எனத் திரிபுற்றது.

- சில சமூகத்தினர் தம் குலத்தவர்கள் சில பொருள்களிலிருந்து தோன்றியவர்கள் என்றும், அதனோடு வேறு பல முறைகளில் தொடர்புகொண்ட என்றும் நம்புவதால் அப்பொருளை அவர்தம் குலத்தின் குறியாகக் (totem) கொண்டுள்ளனர். இவ்வாறு குலக்குறியில் நம்பிக்கையுடையோர் எவ்வாறான குலக்குறி களைக் கொண்டுள்ளனர் எனத் தொகுத்துப் பார்த்தால் விலங்குகள், தாவரங்கள், இயற்கைப் பொருள்கள் ஆகியவையே முதன்மையாக உள்ளன.
- குலக்குறி அமைப்புடைய சமூகங்களில் குலக்குறியின் செயற்பாடு சமூகத்தின் பல நிறுவனங்களோடு தொடர்புடையதாக உள்ளது. குறிப்பாக, திருமணமுறை, உறவுமுறை, வழிபாட்டு முறை, உணவு முறை போன்றவற்றோடு இது மிகவும் நெருக்கமான செயலுறவைப் பெற்றுள்ளது.
- ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் அந்தச் சமூகத்தவர் குலக்குறியோடு கொண்டுள்ள நடைமுறைகள், நம்பிக்கைகள், செயற்பாடுகள் முதலானவற்றை ஒட்டுமொத்தமாகக் 'குலக்குறியம் (totemism) என்று கூறப்படும்.
- குலக்குறி நம்பிக்கை பெரும்பாலும் பழங்குடிச் சமூகங்களில் அதன் முழுத் தன்மையுடன் காணப்படுகிறது. பழங்குடியல்லாத சமூகங்களில் இத்தன்மை முழுமையானதாகவோ எச்சங்களாகவோ காணப்படுகிறது.
- ஒரு குலக்குறிக்கும் அதனோடு தொடர்புடைய குழுவிற்கும் உள்ள உறவு குழுவிற்குக் குழு மாறுபடுகிறது. உலகம் தழுவிய நிலையில் ஒன்றாக இல்லை. சில குழுவினர் அவர்தம் குலக்குறியோடு கொண்டுள்ள உறவு கருத்தியலாகவும் (ideological), சிலருடைய உறவு பயபக்தியுடன் போற்றும் தன்மையாகவும்

(reverential), வேறு சிலருடைய உறவு உணர்ச்சிவயப்பட்ட நிலை யாகவும், சிலருடைய உறவு அவர்தம் குடிவழித் தொடர்பைக் காணும் முறையாகவும் உள்ளன.

- குலக்குறி அமைப்புடைய சமூகங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட இனவரைவியல் தரவுகளைத் தொகுத்துப் பார்க்கும் போது குலக்குறி முறை பல நிலைகளில் மாறுபட்டிருந்தாலும் அனைத்துச் சமூகங் களும் பல பொதுப் பண்புகள் கொண்டிருப்பதைக் காணவியலும்.

அவை:

1. குலக்குறி பொதுவாக விலங்காகவோ, தாவரமாகவோ, இயற்கைப் பொருளாகவோ இருக்கும்.
2. ஒத்த குலக்குறியுடையோர் அனைவரும் ஒரு வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவர்களாக (unilineal descent) இருப்பர்.
3. குலக்குறியைக் கொண்டுள்ள குழுவினர்அதைத் துணைவன். உறவினன், பாதுகாவலன், மூதாதையர் என நம்புவார்கள்.
4. ஒவ்வொரு குலத்தவரும் (குழுவினரும்) குலக்குறிக்குத் தனிப்பட்ட பெயரோ தனிக்குறியோ வழக்கில் கொண்டிருப்பர். பெரும்பாலும் குலக்குறியின் பெயரையே அந்தக் குழுவினரும் தமக்கான பெயராகக் கொண்டிருப்பார்கள்.
5. தனி ஒருவருக்கென்று குலக்குறியும் அல்லது குழுவினர் அனைவருக்கும் பொதுவான குலக்குறியும் காணப்படுவது உண்டு. சில சமூகங்களில் முதன்மைக் குலக்குறிகளும் இடம் பெறுவது உண்டு.
6. குலக்குறியைச் சில நிகழ்ச்சிகள் தவிர பொதுவாக உண்ணவோ கொல்லவோ மறுப்பார்கள்.

7. குலக்குறிக்கு முறைப்படியான வழிபாடுகளும் செய்வார்கள்.

- குலக்குறியின் தோற்றம் குறித்துப் பல அறிஞர்கள் ஆராய்ந்துள்ளனர். அவர்களில் மக்லீனன், ஆண்ட்ரூ லாங், பிரேசர், வில்கெம் ஸ்மித், ராட்கிளிஃப் பிரேளன், லெவிஸ்ட்ராஸ், கோல்டன்வீய்சர் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.
- இவர்கள் அனைவரின் கருத்துகளும் ஒத்திசைவு பெறாமல் தனித்தனி வகையில் அமைந்தன. குலக்குறி அமைப்புடைய சமூகநிலையே தொடக்கக் காலச் சமூக முறை என்றும் இந்நிலையைக் கடந்த பின்னரே இன்றுள்ள அனைத்து வகையான சமூகங்களும் வளர்ந்துள்ளன என்றும் மக்லீனன் கூறினார் (பிரேசர் நூலிலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது: பிரேசர் 1986; தொகுதி 4: 43).
- குலக்குறியின் தோற்றம் குறித்த ஆண்ட்ரூ லாங் ஒரு மாறுபட்ட கருத்தைத் தெரிவித்தார். இவர்தம் கருத்துப்படி உலகின் பல்வேறு சூழல்களில் வாழ்ந்த மனிதக் குழுவினர் அவரவர் இயற்கைச் சூழலில் காணப்பட்டனவற்றுள் சிறப்பானதொன்று வாழ்விற்கு முதன்மையானது எனக் கருதியால் அதனை அவர்தம் குலக்குறியாக ஏற்றுக்கொண்டனர்.
- மக்லீனன், லாங் ஆகியோரின் கருத்துகள் வெவ்வேறாக அமைய குலக்குறி குறித்துப் பெருமளவு ஆய்வு செய்த பிரேசரின் கருத்து அவ்விருவரின் கருத்துகளிலிருந்து மாறுபட்டது. பிரேசர் 1910இல் நான்கு தொகுதிகளாக வெளியிட்ட குலக்குறியமும் புறமணமும் (Totemism and Exogamy) என்னும் நூல்வரிசை குலக்குறி குறித்த விரிவானதொரு முன்னோடி ஆய்வாகும்.
- ஆங்கிலேய மானிடவியலரான இவர் ஆஸ்திரேலிய, மெலனீசிய முதுகுடிகளின் குலக்குறி முறைகளை விரிவாகவும் ஆழ்ந்தும் ஆராய்ந்தார். முதுகுடிகளின் குழந்தைப் பிறப்புப் பற்றிய நம்பிக்கையே குலக்குறியின் தோற்றத்திற்கு வழிகோலியது என்று கூறினார்.

- ஆஸ்திரேலிய முதுகுடியினர் இறக்கும்போது அவர்களின் ஆவிகள் உடலிலிருந்து பிரிந்தவுடன் பூமிக்குள் சென்றுவிடுகின்றன. என்றும் பின்னர் அவை தாவரங்கள், விலங்குகள், இயற்கைப் பொருள்கள் ஆகியவற்றில் உறைகின்றன என்றும், அந்த ஆவிகள் குழந்தைகள் உருவில் மீண்டும் உயிர்த்தெழுகின்றன என்றும் நம்புகின்றனர். இந்நிலையில் ஓர் ஆணும் பெண்ணும் புணர்ச்சியில் ஈடுபடும்போது அவர்களுக்கருகில் எது உள்ளதோ (தாவரம், விலங்கு, இயற்கைப் பொருள்கள்) அதில் உறைந்துள்ள முன்னோரின் ஆவி பெண்ணின் கருப்பையினுள் புகுவதால் கருவுறுதல் நிகழ்கிறது என அவர்கள் நம்பினார்கள்.
- அதனால் அவர்கள் முன்னோர் ஆவி உறைந்த பொருளையே அவர்தம் குலத்தின் குறியாகக் கொண்டனர் என்பார் பிரேசர் (1986: 93-94). ஆஸ்திரேலிய முதுகுடிகளின் கருத்து, பிற குடிகளிலும் காணப்படுவதால் கருவுறுதல் கருத்தின் அடிப்படையிலேயே குலக்குறி தோற்றம் பெற்றது என்பார் இவர். பிரேசரின் கோட்பாடு கருவுறுதலை அடிப்படையாகக் கொண்டமையால் இவர்தம் கோட்பாடு 'கருவுறுதல் கோட்பாடு' (conceptionalism) எனப் பெருவழக்காயிற்று.
- குலக்குறிகளில் இரண்டு வகையுண்டு. ஒன்று 'தருவுறுதல் குலக்குறி' (conception totem). மற்றொன்று 'முன்னோர் குலக்குறி' (ancestral toterm). இரண்டு குலக்குறிகளையும் மக்கள் பயபக்தியுடன் வணங்குவார்கள்.
- குலக்குறியின் தோற்றம் குறித்து வேறு பல கோட்பாடுகளும் நிலவுகின்றன. இறந்த மூதாதையர்களின் புனைபெயர்களுக்கும் சுற்றுச் சூழலில் உள்ள முக்கிய பொருள்களின் பெயர்களுக்கும் இடையே வேறுபாடு தெரியாமல் குறிப்பிடத் தொடங்கியதால் குலக்குறி ஏற்பட்டு அதைத் தொன்மைக் குடியினர் மதித்து

மரியாதை செலுத்தினர். தொல் பழங்காலத்தில் மனிதனுக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் சில சொற்களே.

- ஆகவே சொற்களின் குறைபாடு காரணமாக ஒரே சொல்லே திரும்பத் திரும்ப வழங்கவேண்டியிருந்தது என்பார் ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்சர் (மேலது: 43). லார்டு ஆவ்பரி என்பார் இயற்கைப் பொருள்களை வணங்கியதிலிருந்து குலக்குறி தோன்றியது என்கிறார். வணங்கப்பட்ட தாவரம், விலங்கு, இயற்கைப் பொருள் ஆகியன முதலில் தனிமனிதனுக்கும் பின்னர் குடும்பத்திற்கும் வழங்கப்பட்டது என்றும் அதுவே பின்னர் அந்தக் குழுவின் குலக்குறியாகவும், பெயராகவும் மாறியது என்பார் லார்டு ஆவ்பரி (மேலது: 43-44).
- தொன்மைக் குடியினர் தங்கள் உயிரை விலங்கின் உடலிலோ, தாவரங்களிலோ, இயற்கைப் பொருள்களிலோ வைக்க இயலும் என நம்பினர். அவ்வாறு அவர்களின் உயிரை வேற்றுப் பொருள்களில் வைத்துவிட்டால் அவர்களை எவரும் அழிக்க முடியாது எனவும் அப்பொருள் அழிக்கப்பட்டால் அவர்களும் அழிந்துபோவார்கள் எனவும் நம்பினர். தம் சுற்றுச்சூழலிலுள்ள சிறப்பானதொரு பொருளிலேயே அதை (உயிரை) வைக்க இயலும் என நம்பியதால் அதைக் குலக்குறியாகக்கொண்டு அதற்குத் தீங்கிழைக்காமலும், கொல்லாமலும், உண்ணாமலும் காத்து வந்தனர் என்பார் வில்கெம் ஸ்மித் (மேலது: 120-21).
- குலக்குறியின் தோற்றம் குறித்த கோட்பாடுகள் யாவும் மேற் கூறியவையோடு முடியவில்லை. மனிதர்களின் ஆவி விலங்குகளிடம் சென்று உறையும் என்னும் நம்பிக்கையில் ஏற்பட்டதே குலக்குறி என்பார் வில்கெம்.
- அயலார் ஒரு கூட்டத்தினரைக் குறிப்பிடும் போது அம்மக்கள் எவ்வகை உணவை மிகுதியாக நம்பி இருந்தார்களோ அதன் பெயரால் குறிப்பிடத் தொடங்கியதால் ஏற்பட்டதே குலக்குறி என்பார் ஏ.சி.ஹாடன். ஒரு கூட்டத்தினரின் சமூக மனநிலையின்

ஒன்றுபட்ட வெளிப்பாடாக அமையப் பெற்றதே குலக்குறி என்பார் எமிலி தர்கைம்.

- இயற்கைச் சூழலுடன் ஓர் இரத்த உறவுடைய கூட்டத்தினர் உள்ளார்ந்த மனநிலையில் கொள்ளும் உறவே குலக்குறி என்பார் சிக்மண்ட பிராய்டு. ஓர் எதிர்பாராத வரலாற்று நிகழ்வால் ஏற்பட்ட கருத்து பல இடங்களில் வாழ்ந்த குடியினரிடம் பரவியதால் குலக்குறி நம்பிக்கை தோன்றியிருக்கலாம் என்பார் வெர்ரியர் எல்வின்.
- எடுத்துக்காட்டாத ஒருவன் கழுகைக் கொன்ற சில காலம் கழித்துக் கண்பார்வை இழக்க நேர்ந்திருந்தால் அதைக் குணப்படுத்த மந்திரவாதியிடம் சென்றிருப்பான். அவனது கடந்த கால வரலாற்றை ஒன்றுபடுத்திப் பார்க்கும் மந்திரவாதி கழுகு கொன்றதற்கும் கண்பார்வை போனதற்கும் தொடர்புபடுத்தி அதை இனிமேல் கொல்லக்கூடாது எனக் கூறியிருப்பான். இத்தகைய பல்வேறு நிகழ்வுகளால் பல குலக்குறிகள் தோன்றியிருக்கும் என்பார் எல்வின்.
- தொன்மைக் குடியினர் காடுகளடர்ந்த சுற்றுச் சூழலுடன் வாழ்ந்ததால் அவர்கள் பகுதியில் வாழ்ந்த ஆற்றல்மிக்க விலங்குகளுடன் தொடர்பு கொண்டால் வேட்டையின்போது தம் குலத்தவருக்கு ஆற்றல் கிடைக்கும் என நம்பினர். அதோடு வேட்டையின்போது குறிப்பிட்ட விலங்கைக் கொல்லாமல் விட்டால் அது அவர்களின் வேட்டைக்குத் துணைபுரியும் எனவும் நம்பினர்.
- மீன்களைப் போல் தங்கள் குலத்தவர்கள் பெருக வேண்டும் என எண்ணி மீனைக் குலக்குறியாகக் கொண்டனர். குறிப்பிட்ட ஒருவகை ஆற்றலுடன்கூடிய விலங்கின் ஆற்றல் தங்கள் குலத்தவருக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்னும் ஆவலில் அதைக் குலக்குறியாகக்கொண்டனர். இவ்வகை குலக்குறி நம் பிக்கை வேட்டுவச் சமூகங்களிலும் அதையடுத்து எளிய முறையில்

தொடங்கிய வேளாண் வாழ்க்கையிலும் தொடர்ந்ததற்கான சான்றுகள் மிகுதியாக உள்ளன.

- குலக்குறி ஒரு குழுவிற்குப் பொதுவாகவோ தனிப்பட்ட முறையில் ஒவ்வொருவருக்கும் என்று தனியாகவோ இருக்கும். வடஇந்தியப் பழங்குடியினரான தெல்கி காரியர் (Delhi Kharia) எட்டுக் குலக்குறி களைக்கொண்டுள்ளனா. அவை: 'முரா' (ஆமை), 'சோராங்கு' (பாறை), 'சமாத்' (மான்), 'சார்காட்' (ஒருவகைப் பறவை), 'சார்லிகா (பழம்), 'தாப்னோ' (ஒருவகைப் பறவை), 'கிரோ' (புலி), 'ஹன்ஸ்தா' (விலாங்கு மீன்). இக்குலங்கள் ஒவ்வொன்றும் புறமணக் குலங்கள்
- (exogamous clans) ஆகும்.
- நீலகிரி மலைத்தொடரில் வாழும் குறும்பர்கள் 'கும்புஸ்" எனப்படும் கால்வழிக் குழுக்களாகப் பாகுபடுகின்றனர். இக்கால்வழிக் குழுக்கள் மேலும் பல கிளைக்குழுக்களாகப் பாகுபடுகின்றன. இவை கோத்திரம்' (gotras) எனக் கூறப்படும். இவர்களிடையே உள்ள 66 உட்குலங்களின் பெயர்கள் தெரியவந்துள்ளன.
- அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்க சில வருமாறு: யானை, பாம்பு, தேள், எருமை, ஆமை, கட்டெறும்பு, நாய், செம்மறியாடு, கருங்காலி மரம், சீரகச் செடி, துவரை, மல்லிகை, சாமந்தி, சாமை, மிளகு, பால், வெண்ணெய், நெருப்பு, சூரியன், சந்திரன், கடல், வெள்ளி, தங்கம், வெண்கலம், பவழம், சங்கு, மண், உப்பு, சக்கிமுக்கிக்கல், மோதிரம், தங்க மோதிரம், மெட்டி, மேளம், கம்பளம், கோடரி, தறி. மூங்கில்குழாய், வண்டி, குடிசை, பேய், மூப்பன், மஞ்சள். இவற்றுள் மஞ்சள் கோத்திரம் குறிப்பிடத்தக்கது.
- இது இம்மக்களுக்கு விலக்குடைய பொருளாகும். இதனால் மஞ்சளுக்குப் பதில் 'கொர்ர' எனப்படும் தானியத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆனால் மஞ்சள் என்னும் பெயராலேயே அவர்கள் கோத்திரம் குறிப்பிடப் படுகிறது.

- நீலகிரி மலைத்தொடர்களில் வாழும் கசவர்களிடம் ஏழு குலங்கள் உள்ளன. அவை: 1. பாம்புக் குலம், 2. வெள்ளிக்குலம், 3. பூமிக்குலம், 4. சம்பர் குலம், 5. ஓர் குலம், 6.காட்டகுரு குலம், 7. உப்ளிகுரு குலம். இந்த ஏழு குலங்களும் புறமணக் குலங்களாகும். நீலகிரியில் வாழும் தொதவர்களின் சமூகம் சற்று மாறுபட்டது. இவர்களின் சமூகம் தோர்த்தார் ஒல், தேவில் ஒல் என்னும் இரண்டு பெருங் கூட்டங்களைக் (moities) கொண்டுள்ளது. இவை இரண்டும் அகமணக் (endogamous) கூட்டங்களாகும்.
- தோர்த்தார் ஒல் எனும் பெருங்கூட்டத்தைச் சேர்ந்தோர் அவர்களுக்குள்ளேயும், தேவில் ஒல் பெருங்கூட்டத்தைச் சேர்ந்தோர் அவர்களுக்குள்ளேயும் மணந்துகொள்ள வேண்டும். இருப்பினும் இவ்விரு பெருங்கூட்டங்களுக்குள் பல குலப் பிரிவுகள் உள்ளன. 1 தோர்த்தார் ஒல் பெருங்கூட்டத்தில் 12 குலங்களும் தேவில் ஒல் பெருங்கூட்டத்தில் 6 குலங்களும் உள்ளன இவை புறமணப் பிரிவுகளாகச் செயல்படுகின்றன.
- குலக்குறிகளின் முதன்மையான செயல் சமய வாழ்வோடு மட்டும் தொடர்புடையதன்று. இவை திருமணமுறையையும், மரபுமுறையையும் நெறிப்படுத்திக் காட்டும் சமூக அலகாகவும் செயல்படுகின்றன.
- ஒரு குலக்குறியைக் கொண்ட குலத்தவர்கள் அனைவரும் தாய் அல்லது தந்தைவழியில் வரும் ஒருவழி மரபினராய் (unlineal descent) உள்ளனர். ஆதலின் அவர்கள் அனைவரும் இரத்த உறவுடையவர்களாய் இருப்பர். அதனால் அனைவரும் மணத்துணையை வேற்றுக் குலத்திலிருந்தே பெறுவர்.
- சமூக அமைப்பில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கேற்பப் புதிய குலக் குறிகள் தோன்றுவதுண்டு. வட இந்தியாவில் வாழும் ஒராவ்ன் (Oraon) பழங்குடிகளை விரிவாக ஆய்வுசெய்த எஸ்.சி. ராய் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு சமூகமுறையைக் கண்டறிந்தார். இவற்றுள்

தொடக்கத்தில் பல குடும்பங்கள் ஒன்றிணைந்து ஒரு பொதுவான குலக்குறியைக்கொண்டு காணப்படும்.

- இக்குழுவினர் எண்ணிக்கை யில் மிகுதியாகும்போது பல குழுக்களாகப் பிரிகின்றனர். பின்னர் ஒரு கட்டத்தில் இணையவும் செய்கிறார்கள். முன்னதை இணைதல் (fusion) முறை என்றும் பிந்தியதைப் பிளவுமுறை (fission) என்றும் குறிப்பிடுவார். ஒரு காலத்தில் ஓராவ்ன்கள் ஒன்றிணைந்து வாழ்ந்தபோது புலியைக் குலக்குறியாகக்கொண்டிருந்தனர் எனவும் காலகதியில் இந்தச் சமூகத்தினர் மிகவும் விரிடைந்த போது புதிய குலத்தவர்கள் புலியின் வால், புலியின் தலை, புலியின் நகம், புலியின் பல் ஆகியவற்றைக் குலக்குறிகளாகக் கொண்டனர் எனவும் குறிப்பிடுகிறார். இந்தியாவில் குலக்குறியமைப்புடைய பழங்குடிகள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றனர்.
- குலக்குறிமுறை ஆப்பிரிக்கா, இந்தியா, மெலனீசியா, வட அமெரிக்கா, தென் அமெரிக்காவின் சில பகுதிகள், சைபீரியா, நடு ஆசியா முதலான பகுதிகளில் வாழும் பழங்குடியினரிடையே காணப் படுகிறது. தனி ஒருவருக்கென்று குலக்குறியும் சில பழங்குடி களிடையே உள்ளது. தனக்கும், தான் சார்ந்திருக்கும் உலகத்திற்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருள் பெருமளவு உடன் நிற்கும் என நம்பும் பழங்குடிகள் தனித்தனியான குலக்குறிகளைக்கொண்டுள்ளனர். ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகளில் இத்தகைய முறை காணப்படுகிறது.
- குலக்குறியைக் கொண்ட பழங்குடியினருள் பெரும்பான்மையோர் தம் குலக்குறியை மரத்திலோ வேறு சில வடிவங்களிலோ சித்திரித்த கம்பங்களைத் தம் குடியிருப்புப் பகுதி அல்லது தாம் விரும்பும் பகுதியினுள் நட்டு வழிபடுகின்றனர். இதைக் 'குலக்குறிக் கம்பம்" (totem pole) என்று கூறுவர்.

- இதற்குப் பல சடங்குகள் நடத்திச் சிறப்பாக வழிபடும் முறை அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்கா, இந்தியா, மத்திய தரைக் கடல் தீவுகள் ஆகிய பழங்குடிகளிடையே பரவலாகக் காணப் படுகிறது. பழங்குடிச் சமூகங்கள் தவிர ஊரகச் சமூகங்களிலும் குலக்குறிமுறை பரவலாக உள்ளது.
- ஒரு காலத்தில் ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து தமிழகத்திற்கு வந்த தெலுங்கு பேசும் மக்களின் குலக்குறிப் பெயர்கள், தாவரங்கள், விலங்குகள், உலோகங்கள், ஆபரணங்கள்,இயற்கைப் பொருள்கள் ஆகியவற்றின் பெயரில் உள்ளன. மேற்குத் தமிழகத்தில் கொங்கு வேளாளரிடமும் குலக்குறிப் பெயர்கள் மிகச் சிறப்பாகக் காணப்படுகின்றன.
- கொங்கு வேளாளர்கள் குலக்குறியின் பெயரால் அமைந்த வம்சாவளியைக் 'கூட்டம்' என்று குறிப்பிடுகின்றனர். இவர்களிடம் தாவரங்கள், பறவைகள், விலங்குகள் போன்றவையே பெரும்பாலும் குலக்குறிகளாக உள்ளன. இம்மக்களிடம் ஆந்தையைக் குலக்குறியாகக் கொண்ட கூட்டம் ஒன்றுள்ளது. இக்கூட்டத்தின் கிளைப்பிரிவுகள் சாத்தந்தை, பொருளந்தை, கண்ணாந்தை, கொற்றந்தை, தேவாந்தை எனப் பகுக்கப்படுகின்றன.
- எண்ணை, ஈஞ்சை, பதறி (இலந்தை) போன்ற தாவர வகைகளைக் குலக்குறியாகக் கொண்டவர்களும் உள்ளனர். பயிர், துவரை, வெண்டை ஆகிய செடிகளைக் குலக் குறியாகக் கொண்ட கூட்டத்தினர் முறையே பயிர், துவரை. வெண்டுவன் எனக் கூறப்படுகின்றனர். மீன், மேதி (எருமை), குண்டெலி, பாண்டி (எருதி), மாதங்கன் (யானை) ஆகிய பெயர்களைக் கொண்ட கூட்டத்தினரும் உள்ளனர். செங்கூன் என்னும் மீன் வகையைக் குலக்குறியாகக் கொண்டுள்ளனர்.

- இவர்கள் கண்ணன். முழுக்காதன், செவ்வாயன் எனவும் கூறப்படுகின்றனர். இவர்களுள் முழுக்காதன் கூட்டத்தில் காது குத்துவது இழுக்காகக் கருதப்படுகிறது. ஆதலின் காதுகுத்தும் சடங்கைச் செய்த பின்னர் காது குத்துகின்றனர். கொங்குப் பகுதியில் காடை விநாயகர், காடை ஈசுவரர் ஆகிய கோயில்கள் இன்றும் உள்ளன. காடைப் பறவையைக் குலக்குறியாகக் கொண்டவர்கள் அப்பறவையை வழிபடுகின்றனர். இக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுள் பலர் 'காடையப்பன்' என்றும் பெயர் வைத்துக் கொள்கின்றனர் (பிரண்டா பெக் 1972: 101-170).
- ஒருகுலக்குறிக் குழுவினர் மற்றொரு குழுவைச் சண்டையில் வென்றுவிட்டால் வென்ற குழுவின் சின்னம் எல்லாக் குழுக்களின் வணக்கத்திற்குரியதாக மாறிவிடும். யானை ஒரு குழுவின் குலக்குறி.
- இந்தக் குழு பெரியதாகிப் பல குழுக்களை வென்று ஏனைய குழுக் களைத் தனக்குக்கீழ் கொண்டு வந்தால், அது அரசாக மாறும் போது யானை அதனுடைய கொடியாக மாறுகின்றது. இந்த யானை வம்சம் மூசிகக் குழுவை (எலிக்குழு) வென்றது. ஆகவே எலிக்குழு யானைக் குழுவின் கீழ் இருந்தது. உறையூரில் யானைக்கும் கோழிக்கும் நடைபெற்ற சண்டையில் கோழி யானையை வென்ற தாகவும் அவ்வூருக்கு இதன் பெயரால் கோழியூர் என்று பெயர் வந்ததாகவும் இலக்கியங்களில் கூறப்படுகின்றன.
- யானையைக் கோழி வெல்வது என்பது இயலாதது. எனவே இதைக் கோழி, யானை ஆகியவற்றை குலக்குறியாகக் கொண்ட மக்களிடையே நடைபெற்ற சண்டையில் கோழிக் கூட்டத்தினர் வென்றனர் என்று கொள்வது ஏற்புடையதாகும்.
- பண்டைய மூசிக வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடம் எலி ஒரு குலக்குறியாகக் காணப்படுகிறது. தென்னிந்தியாவில் சில

சாதியாரிடம் எலிக் குலங்கள் உள்ளன. முகையூர் அருகில் உள்ள பெருச்சானூரில் (பெருச்சாளியூர்) எலிக்குக் கோயில் கட்டி வழிபடப்படுகிறது. இந்த எலியைக் குலதெய்வமாகக் கும்பிடுபவர்கள் வன்னியர் குலத்தவர்கள். இவர்கள் இப்போது சின்ன சேலம், சேலம், அந்தியூர் 'முதலான ஊர்களில் வசிக்கின்றனர். கொல்லி மலையாளிகளிடம். எலியன் என்ற கூட்டம் உள்ளது. கொங்கு வேளாளர்களிடம் ஒரு கூட்டத்தின் பெயர் எலியன் ஆகும் (பூங்குன்றன் 2001: 2)

- குலக்குறி நம்பிக்கையைத் தொடர்ந்து தொல்குடிகளிடம் தோன்றிய வழிபாட்டு முறைகளில் பின்வருவனவும் குறிப்பிடத்தகுந்த இடத்தைப் பெறுகின்றன:

மகிமைப் பொருள்கள் வழிபாடு

- மகிமைப் பொருள் வழிபாடு (fetishism) ஒரு வகையான ஆதி வழிபாட்டு முறையாகும். Fetishism எனும் ஆங்கிலச் சொல் இலத்தீன் மொழிச் சொல்லிலிருந்து பெறப்பட்டது. இதன் பொருள் 'செயற்கை யானது' என்பதாகும். இத்தகைய பொருள்கள் மீவியல் ஆற்றல்கள் கொண்டவை. மனிதனால் உருவாக்கப்பட்டவை. மற்றவர்கள் ஏற்படுத்தும் தீய செயல்களிலிருந்து காப்பாற்றுபவை. மற்றவர்களுக்கு அச்சத்தை ஏற்படுத்துபவை. அவற்றில் மகிமை ஆற்றல் இருக்கிறது என நம்பப்பட்டது.
- மேற்காப்பிரிக்க நாடுகளில் வாழும் தொல்குடிகளிடம் இத்தகைய ஐதிகம் அல்லது மகிமைப் பொருள்களை வழிபடும் மரபு ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது. கி.பி.1757ஆம் ஆண்டில் சார்லஸ் தி பிராஸ்சி (charles de Brasses) என்பவர் இந்த மகிமைப் பொருள் வழிபாடு பற்றி விளக்கினார். விலங்குகளின் எலும்புகள், மயிர்,

நகங்கள், பற்கள், பறவைகளின் இறகுகள், மணிகள், படிகங்கள் முதலான பொருள்கள் ஐதிக வழிபாட்டுக்குரியவையாக இருந்தன.

- நோயைத் தணிக்கும் மந்திரத் தகடு, தாயத்து (கன்னம் தூக்குதல்) அணிதல், பண்டைய நாள்களில் சிறார்களுக்கு அணிவித்த ஐம்படைத் தாலி, கங்கணம் எனக்கூடிய காப்பு நாண் (கைந்நூல்), இமயமலைக் காடுகளில் விளையும் உருத்திராட்சம், நேபாளத்தில் ஓடும் கண்டகி ஆற்றில் கிடைக்கும் திருமால் உறைவதாக நம்பப்படும் 'சாளக் கிராமங்கள்' (ஒருவகைக் கற்கள்) முதலான எண்ணற்ற மகிமைப் பொருள்களை மக்கள் புனிதமானதாக, ஆற்றல் மிகுந்ததாக. மீவியல் பண்புகள் கொண்டதாக நம்பி வழிபடுகின்றனர், போற்றுகின்றனர்.
- இயல்பிறந்த இயற்கையின் ஆற்றல்கள் சில மகிமைப் பொருள்களில் (fetish objects) உறைந்துள்ளன என எண்ணி அவற்றை வழிபடும்முறை பெரும்பாலான பண்பாடுகளில் காணப்படுகிறது.
- இப்பொருள்கள் மந்திர ஆற்றல்களைக்கொண்டுள்ளன என்றும், மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட செயல்களைச் செய்யவல்லன' என்றும், நற்பலன்களை ஏற்படுத்துவல்லன என்றும் நம்புகின்றனர்.
- மகிமைப் பொருள் வழிபாட்டில் வழிபாட்டிற்குரிய பொருள்கள் உயிருள்ளவையாகவோ, உயிரற்றவையாகவோ, இயற்கையானவையாகவோ, செயற்கையானவையாகவோ உள்ளன. பெரும்பாலான பண்பாட்டில் மண்டையோடுகள், எலும்புகள், செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்கள், விசித்திரமான கற்கள், மரப்பொருள்கள், கையால் வரையப்பட்ட சித்திரங்கள், பறவையினங்களின் இறகுகள் போன்ற பலவகைப்பட்ட பொருள்கள் வழிபாட்டுப் பொருள்களாக உள்ளன.

- இவையனைத்தும் இயற்கை மீறிய ஆற்றல்களைக் கொண்டுள்ளன என்று மக்கள் நம்புகின்றனர். தமிழ்நாட்டில் செப்பு அல்லது இரும்பினால் செய்யப்பட்ட தாயத்துகளைக் கட்டிக் கொள்வதும், மந்தரித்துக் கட்டிக்கொள்ளப்படும் பிற பொருள்களும், நரிப்பற்களை அணிவதும் மகிமைப் பொருள் வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியே. இப்பொருள்கள் மந்திர ஆற்றல்களைக் கொண்டு உள்ளதால் இவற்றை அணிவோருக்குத் தீமைகள் நெருங்காமல் நற்பலன்கள் ஏற்படும் என்னும் நம்பிக்கை மக்களிடம் உள்ளது. சங்ககாலத்தில் ஐம்படைத் தாலி அணியும் வழக்கம் இருந்தது.
- மேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலும் காங்கோ நாட்டிலும் வாழும் பெரும் பாலான பழங்குடியினர் இயற்கையில் காணப்படும் சில அசாதாரண மான கற்களையும், விலங்குகள் உருவத்திலும் மனிதர்கள் உருவத்திலும் அமையும் சிற்பங்களையும் வழிபடுகின்றனர். வடஅமெரிக்காவின் பெரும் சமவெளிப் பகுதியில் வாழும் இந்தியப் பழங்குடியினரிடம் இறகுகள், அம்புகள், கிளிஞ்சல்கள் ஆகியவற்றையும் மேலும் சில பொருள்களையும் ஒன்றாகக் கட்டி வைத்துள்ள மூட்டை வழிபாட்டுப் பொருளாக உள்ளது. இதற்குப் பெரும் ஆற்றலுண்டு என அம்மக்கள் நம்புகின்றனர். தோகோ (Togo) மக்கள் 'மினா' எனக்கூடிய இரட்டைச் சிற்பங்களில் மந்திர ஆற்றல் மிகுந்துள்ளது என நம்பி அவற்றிற்கு உணவைப் படையலிட்டு வழிபடுகின்றனர்.
- மகிமைப் பொருள் வழிபாட்டு முறை குறித்து முதன் முதலில் கி.பி. 1400களில்தான் புத்தாய்வாளர்களுக்குத் தெரியவந்தது. ஐரோப்பியர்கள் கி.பி.1400இல் ஆப்பிரிக்காவில் குடியேறியபோது அங்குள்ள மக்கள் மேற்கூறிய பொருள்களில் மிகுந்த பக்திகொண்டு வழிபட்டதை அறிந்து எழுதினர். ஐரோப்பியப்

புத்தாய்வாளர்கள் கண்ட இவ்வழிபாட்டு முறை குறித்து இன்று பெருமளவு அறிய முடிகின்றது.

- மானிடவியலுக்கு இன்று கிடைத்துள்ள எண்ணற்ற இனவரைவியல் தரவுகள் மூலம் மகிமை உருவ நம்பிக்கையும், அவற்றை வழிபடும் முறையும் ஆப்பிரிக்காவில் மட்டுமல்லாமல் உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ளன எனத் தெரியவருகிறது. இந்நம்பிக்கை பழங்குடி மக்களின் சமயத்தில் மட்டும் வேரூன்றியுள்ளது எனக் கூற வியலாது.
- பழங்குடியல்லாதாரின் சமயத்திலும் இது காணப்படுகிறது. மகிமைப் பொருள் வழிபாடு இயற்கை கடந்த ஆற்றலின் மீது கொண்ட நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளதால் இந்த வழிபாட்டுமுறை ஆவியுலக நம்பிக்கையின் (animism) திரிபு என்றோ அதன் தொடர்ச்சி என்றோ கூறலாம்.

முன்னோர் வழிபாடு

- இறந்தோரின் ஆற்றல் வாழ்வோரின் நலனில் பெரும்பங்கு வகிக்கிறது என்னும் கருத்தாக்கத்தால் ஏற்பட்டதே முன்னோர் வழிபாடாகும் (ancestor worship). இவ்வழிபாட்டில் வேறுபல கூறுகளும் அடங்கி யுள்ளன. அதாவது, இவ்வுலக வாழ்வு இம்மை மறுமை கொண்டது; பல பிறப்புக்களைக் கொண்டது; ஒரு பிறவியில் செய்வது மறுபிறவியில் அமையும் வாழ்வுக்குக் காரணமாகிறது.
- ஒரு பிறவியில் ஒருவர் பெறும் ஆற்றல் அவர் இறந்த பின்னும் அவருடைய இனத்தவருடன் தொடர்பு பெறுகின்றது போன்ற நம்பிக்கைகள் முன்னோர் வழிபாட்டிற்குக் காரணமாக அமைகின்றன. அவற்றோடு பின்வரும் பல்வேறு வகையான நம்பிக்கைகளும் முன்னோர் வழிபாட்டிற்கு மிகவும் தொடர்புடையனவாக உள்ளன:

1. இறந்த மூதாதையர்களின் ஆற்றலும் அனுபவமும் வாழ்வோரைச் செழுமைப்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கையில் மூதாதையர்களை வழிபடுகின்றனர்.
2. இறந்தோரின் ஆசி என்றென்றும் வாழ்வோருக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என முன்னோர்களை வழிபடுகின்றனர்.
3. இறந்தோரின் விருப்பங்களையும் அவருக்குப் பிடித்த மானவற்றையும் நிறைவேற்றி அவரை வழிபடுதல் மூலம் தீய ஆற்றல்களி லிருந்து முன்னோர்கள் தப்ப வைப்பார்கள் என்றும் அவரும் சினம்கொள்ளாமல் அருள் குணத்துடன் ஆதரிப்பார் என்றும் நம்பி முன்னோருக்கு வழிபாடு செய்கின்றனர்.

- 19ஆம் நூற்றாண்டு மானிடவியல் கோட்பாட்டாளரான இ.பி.டைலர் சமூகவியலாரான ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்சர் போன்றோர் முன்னோர் வழிபாட்டுமுறையை முதிர்ச்சியடையாத மனப்பக்குவமுடையோரின் சமய நம்பிக்கை என மதிப்பிட்டனர்.
- தொல்குடியினர் இறப்பையும் இறப்புக்குப் பின்னர் நிகழும் செயலையும் புரிந்துகொள்ளவியலா நிலையில் ஏற்பட்ட மருட்சியினால் இறந்தோரின் ஆவிகளை வழிபடத் தொடங்கினர் என்கின்றனர். (இறப்பு குறித்துத் தொல்குடியினர் கொண்டிருந்த கருத்தாக்கங்களை விளக்கும் டைலரின் கூற்றை 'ஆவி வழிபாடு' என்னும் உட்தலைப்பில் காண்க.
- இறந்த மூதாதையர்களைப் பற்றிய எண்ணங்கள் தொல்குடியினரிடையே பலவாறாக உள்ளன. குல (clan) அமைப்பும் தால்வழி (lineage) அமைப்பும் மிகவும் வேரூன்றியுள்ள பழங்குடிச் சமூகங் களில் குல மூதாதையர் அக்குலத்தவர் அல்லது கால்வழியினர் அனைவராலும் வணங்கப்படுகிறார். இவ்வகைச் சமூகங்களில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட மூதாதையர்களும் வழிபாட்டுக்குரியவரா கின்றனர்.

- ஏனெனில் சில பழங்குடியினர் அவர்களின் குலங்கள் யாருக்கும் நினைவில் இல்லாத வகையில் மிக நீண்ட காலத்துக்கு முன்னர் வாழ்ந்த ஒரு மூதாதையர்வழி தோன்றியது என்று மதிப்பிடுவர். இவரைத் 'தொன்ம மூதாதையர்' (mythical ancestor) எனக் குறிப்பிடுவார்கள். இவருக்கடுத்து அனைவரும் நன்கறிந்த வகையில் வாழ்ந்து இறந்த 'உண்மை மூதாதையர்' (real ancestor) ஒருவரையும் வழிபடுவார்கள்.
- மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் தகோமிப் (Dahomy) பழங்குடியினர் அவர்கள் இனத்தவர் தோன்றுவதற்குக் காரணமாகவிருந்த மூத்த முன்னோரையும் குடிவழிப் பட்டியலில் நினைவில் கொள்ளவியலா) நிலையில் 10, 11 தலைமுறைகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த 2 முன்னோரையும் அனைவருக்கும் தெரிந்த வகையில் வாழ்ந்து அண்மையில் இறந்த முன்னோரையும் வழிபடுகின்றனர்.
- இந்த மூன்று 2 முன்னோர்களையும் ஆண்டுதோறும் விழா எடுத்துச் சடங்குகள் செய்து வழிபடுகின்றனர். ஆப்பிரிக்காவில் வாழும் பெரும்பாலான பழங்குடியினர் முன்னோர் வழிபாட்டைக் கொண்டுள்ளனர்.
- தாய்வான் நாட்டு மக்கள் மேற்கொள்கிற முன்னோர் வழிபாடு தனித்தன்மை வாய்ந்தது. அவர்கள் பௌத்தர்கள். தமிழகத்தில் ஆடி மாதம் வரும்போது தாய்வான் மக்கள் ஒரு மாதம் முன்னோர் வழிபாட்டை மேற்கொள்கின்றனர். அந்த மாதத்தில் அதிக நேரம் வீட்டுக் கதவுகளைத் திறந்து வைத்திருப்பார்கள். முன்னோர்கள் வீட்டிற்கு வரும் காலமிது.
- மேலும் வீட்டிற்கு வெளியே இரும்பு அடுப்பு ஒன்றைவைத்து அதில் அந்த நாட்டுப் பணத்தின் நகல் வடிவங்களை எரிப்பார்கள். அதன் மூலம் மேலுலகத்தில் வாழும் முன்னோர்களுக்குச் செலவுக்குப் பணம் போய்ச் சேருமாம். இந்த ஒரு மாத காலத்தில் தாய்வான்

பணத்தின் நகல் பிரதிகள் எல்லா எழுதுபொருள்கள் கடைகளிலும் விற்பனை செய்வார்கள்.

- நீலகிரி மலையில் வாழும் படுகர்களின் முன்னோர் வழிபாடும் நாளன்று அவர்கள் வீட்டின் பரணில் வந்து தங்குவார்களாம். அதனால் யாரும் வீட்டின் உயரமான பகுதிகளுக்கோ, மொட்டை மாடிக்கோ செல்ல மாட்டார்களாம். அவ்வாறு சென்றால் கால்கள் முன்னோர்கள் மீது பட்டுவிடும் என்று பயபக்தியைப் பின்பற்றுகின்றனர். முன்னோர்களுக்குப் 'பொத்தித்து' வைத்துப் படையல் இடுகின்றனர்.
- மலேசியாவில் வாழும் செமாங் (Semang) போன்ற பழங்குடியினர் அனைத்து வகையான குடும்பச் சடங்குகளையும் இறந்த மூதாதை யர்கள் நினைவாகவே செய்கின்றனர். இறந்தவர்கள் எப்போதும் அவர்கள் வீட்டிற்கு அருகிலேயே உறைந்துள்ளனர் என்றும் அவர்கள் உயிரோடு இருக்கும்போது பழைமையைப் போற்றிக் காக்க வேண்டு மென்றும் மரபுவழி வாழ்வில் மாற்றங்கள் ஏற்படக்கூடாது என்றும் அடிக்கடி கூறுவதை நினைவில் கொண்டு செயற்படுவர். நடைமுறை வாழ்வில் முன்னோர்களின் கருத்துகள் அடிக்கடி எண்ணப்படுவதால் நிவர்களிடம் முன்னோர் வழிபாடு இன்றும் நிலைத்துள்ளது.
- சின மக்கள் முன்னோர் வழிபாட்டை மிகத் தொடக்கக் காலத்தில் 24 இவ்வழி பாட்டைக் கொண்டிருந்தனர் என்பர் இனவரைவியலர். இருந்தே மேற்கொண்டிருந்தனர். கி.மு.1000 ஆண்டு வாக்கிலேயே சீனாவில் முன்னோர் வழிபாடானது சமூகத்தினர் அனைவருக்கும் பொதுவானதாக இல்லாமல் ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் தனிப்பட்ட Maமுறையில் வழிபடும் முறையாக இருந்த முன்னோரின் நினைவாகச் செதுக்கப்பட்ட சிறு தூண்கள் வீட்டில் நடப்பட்டன. முன்னோர்களை வழிபடும் நாள்களில் இந்தத் தூண்கள் முன் படையலிட்டும் நறுமணப் பொருள்கள் மணக்கச் செய்தும் வழிபட்டனர்.

- கன்பூசியச் சமயநெறி யின் தோற்றத்தாலும் பொதுவுடைமைக் கொள்கையின் வளர்ச்சியாலும் முன்னோர் வழிபாடு மறையத் தொடங்கியது. ஜப்பான். ஆப்பிரிக்கா, அமெரிக்கா, மத்திய தரைக்கடல், தென்கிழக்காசியா (இந்தியா உட்பட) பெரும்பாலான பகுதியில் முன்னோர் வழிபாடு காணப்படுகிறது. பண்டைய எகிப்திலும் ரோமிலும் இறந்தோரை வழிபடும் மரபு இன்றும் தொடர்ந்து காணப்படுகிறது.
- இந்து சமய நம்பிக்கையிலும் இந்தியாவிலுள்ள பெரும்பாலான பழங்குடியினரின் சமய நம்பிக்கையிலும் முன்னோர் வழிபாடு சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. இந்துக்கள் இறந்த மூதாதையருக்கு ஆண்டு தோறும் திவசம் (திதி) கொடுப்பதன் மூலமும் ஒவ்வொரு அமாவாசை யின் போதும் நோன்பிருந்து முன்னோரை நினைவு கொள்ளுதல் மூலமும் முன்னோர் வழிபாடு சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளதைக் காணலாம். அடித்தள மக்கள் ஆண்டுக்கொருமுறை முன்னோர்களை வழிபடுகின்றனர்.

மந்திரம்

- கொன்மைச் சமூகத்தில் மந்திரம் (magic) ஒரு பிரிக்கவியலாத கூறாகும். இது அறிவியல் தோன்றுவதற்கு முந்திய கலையாகும். இதைக் கண்டறிந்து செயல்படுத்திய பெருமை தொல்குடி மக்களையே சாரும். இயற்கைச் சூழலுடன் ஒன்றி வாழ்ந்த தொல்குடிகள் பல சமயங்களில் அவர்களின் ஆற்றல்களால் இயற்கையின் சீற்றங் களிலிருந்து காப்பாற்றிக்கொள்ள இயலவில்லை.
- அத்தகைய சூழலில் அவர்களையும் அவர்களைச் சுற்றியுள்ள இயற்கையையும் மீறிய ஆற்றல் இருக்கிறது என நம்பி அவ்வாற்றலின் துணையுடன் இயற்கையின் முழுப் பலனைப் பெற முயன்றனர். பின்னர் அவ்வாற்றலைக் கையகப்படுத்திக்

கட்டுப்படுத்தும் அல்லது மேலாதிக்கம் செலுத்தும் வழிமுறையை மேற்கொண்டனர்.

- கையகப்படுத்திய ஆற்றலை, சில சூத்திரங்கள் அல்லது வாய்பாடுகளைச் சுருக்கி உச்சரிப்பதன் மூலம் அவ்வாற்றலைச் செயல்படுத்தும் நிலையை அடைந்தனர். அவ்வாறு அவர்களுடைய சூத்திரமும் செய்கையும் முறையாக அமையும்போது அவர்களுடைய செயலானது, தொடர்புகொள்ளப் போகும் பொருளின் ஆற்றல் அவர்களுக்கு அடங்கிப் போவது தவிர வேறு வழியில்லை என்னும் நிலையை ஏற்படுத்தினர்.
- அதற்குச் சடங்குகளையும், வழிபாடு களையும், கடுமையான உடல் வருத்தும் செயல்களையும் மேற்கொண்டனர். இவ்வனைத்துச் செயல்களின் வெளிப்பாடாக மந்திரம் அமைந்தது. இது உண்மையில் தொல்குடிகளின் தொழில் நுட்பப் பற்றாக்குறையைப் போக்கத் தோன்றிய ஒரு கற்பனைத் (போலி) தொழில்நுட்பமாகும். இதனைத் தொழில்நுட்பத்திற்கு முந்தைய வடிவம் என்றும் சொல்லலாம்.
- மந்திரத்தின் தோற்றம், அதன் செயல்முறைகள் ஆகியன தொல்குடிகளிடம் எவ்வாறு ஏற்பட்டன என்பதை அறிய டைலர். மக்லீனன், ஸ்பென்சர், பிரேசர் ஆகியோர் முயன்றனர். இவர்களில் பிரேசர் மேற்கொண்ட பரந்த ஆய்வு பெருமளவு வெற்றியைத் தந்தது. உலகின் எண்ணற்ற பண்பாடுகளில் ஆய்வு செய்து அதன் மூலம் தொகுத்த தரவுகள் வாயிலாக மந்திரம் பின்வரும் அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது எனப் பிரேசர் வறையறுத்தார் (பிரேசர் 1972: 419).
- இதையடுத்து மந்திரத்தின் செயல்பாடுகள் பின்வரும் இரு கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளதாகக் கூறினார்.
    1. ஒத்தது ஒத்ததை உருவாக்குகிறது (like produces like)
    2. ஒருமுறை தொடர்புகொண்டால் தொடர்ந்து தொடர்பு (once in contact, continues to act).

- மேற்கூறிய இரு கோட்பாடுகளின் செயல்முறையில் இரண்டு விதிகள் அடங்கியுள்ளதாகப் பிரேசர் விளக்கினார். முதல் கோட்பாடு 'ஒத்த விதி' (law of similarity) எனப்படும். இவ்விதியோடு தொடர்புடைய மந்திரம் 'ஒத்த மந்திரம்' (homoeopathic magic) அல்லது 'பாவனை மந்திரம்' (imitative or mimetic magic) எனப்படும்.
- இரண்டாம் கோட்பாடு 'தொடர்பு' அல்லது 'தொத்து விதி' (law of contact or contagion) எனப்படும். இவ்விதியோடு தொடர்புடைய மந்திரம் 'தொத்து மந்திரம்' (contagious magic) ஆகும். ஒத்ததொத்து விதி ஆகிய இரண்டு விதிகளும் மந்திரச் செயலுறவுகளைப் பொறுத்த அளவில் ஒரே வகையாக இருப்பதால் அவற்றை 'ஒத்துணர்வு மந்திரம்' (sympathetic magic) என்னும் ஒரே வகைக்குள் அடக்குவார் பிரேசர்.
- இதற்குக் காரணம் இரண்டு மந்திரங்களிலும் 'காரணமும் விளைவும்' அல்லது 'வினையும் பயனும்' ஒன்றாக இருப்பதேயாகும் என்பார் பிரேசர் (மேலது: 416-17). இக்கருத்துகளைப் பிரேசர் பின்வரும் வரைபடம் மூலம் விளக்குகிறார்.

<table>
<tr><td colspan="2">ஒத்துணர்வு மந்திரம்-sympathetic magic (ஒத்துணர்வு விதி-law of sympathy)</td></tr>
<tr><td>ஒத்த மந்திரம்-homeopathic magic (law of similarity)</td><td>தொத்து மந்திரம்-contagious magic (தொடர்பு விதி-law of contact)</td></tr>
</table>

- ஒத்த மந்திரத்தில் 'ஒத்தது ஒத்ததை உருவாக்குகிறது' என்பது விதியாகும். இவ்விதியின்படி என்ன விளைவு ஏற்பட வேண்டும் என விரும்பப்படுகிறதோ அதற்கேற்ப செய்யப்படும் செயலும் ஒத்திருக்கும். குழந்தைப்பேறு வேண்டுவோர் சிறு மரத்தொட்டில்

களைச் செய்து கோயில்களுக்கு நேர்த்திக்கடன் செய்வதும் உடலுறுப்பின் குறைபாட்டை நீக்க அதே போன்று உறுப்பை நேர்த்திக் கடனாகத் தருவதும் தமிழகத்தில் வழக்கங்களாக உள்ளன (சிவசுப்பிரமணியன், ஆ. 1999: 32).

- இச்செயல்கள் அனைத்திலும் அடைய விரும்புவதும் அதற்காகச் செய்யப்படுகின்ற செயலும் ஒத்துள்ளன. ஆதலின் இது ஒத்த மந்திரத்தின் அடிப்படையில் நிகழ்கிறது.
- தொத்து மந்திரத்தில் 'ஒருமுறை தொடர்புகொண்டது தொடர்ந்து (once in contact, always in contact) என்பது விதியாகும். அதாவது மந்திரத்தின் மூலம் விரும்பியதுடன் ஒருமுறை தொடர்புகொண்டுவிட்டால் அது தொடர்ந்து அதனுடன் தொடர்புகொண்டு எண்ணியதை நிறைவேற்றும். கன்றை ஈன்ற பசுவின் இளங் கொடியை ஆல், அத்தி போன்ற பால்மரத்தின் மீது கட்டும் பழக்கம் தொத்துமந்திரத்தின் அடிப்படையில் அமைந்ததே.
- பசுவுடன் தொடர்புடைய இளங்கொடியைப் பால்மரத்துடன் இணைப்பதன் மூலம் ஈன்ற பசுவும் பால்மரத்தைப் போல் பால்வளத்துடன் இருக்கும் என்னும் நம்பிக்கையே இச்செயலுக்கு காரணமாகும் (மேலது: 13).
- பொருளாதாரப் பலனே தொடக்கக் கால மந்திரங்களின் நோக்கமாயிருந்தது. வேட்டையிலும், மீன்பிடித்தலிலும், வணிகம் செய்தலிலும் நல்ல பலன் கிடைக்கவும், பயிர்கள் செழித்து வளரவும், கால்நடைகள் பெருகவும் மந்திரம் பயன்படுத்தப்பட்டது.
- அவற்றோடு இயற்கையின் சீற்றங்களிலிருந்து தப்பிக்கவும் மந்திரம் பயன் படுத்தப்பட்டது. பின்னர் காலப்போக்கில் தொல்குடிகள் மந்திர ஆற்றலைப் பல வகைகளில் அவரவர் விருப்பம்போல் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். அந்தப் பயன்பாட்டின் அடிப்படையில் மந்திரங்கள் தூய மந்திரம் (white

magic), தீய மந்திரம் (black magic), உற்பத்தி மந்திரம் (productive magic), பாதுகாப்பு மந்திரம் (protective magic), அழிப்பு மந்திரம் (destructive magic) எனப் பலவாறாக அமைந்தன.

- இன்று தூய மந்திரம் தனிமனிதன் நலனுக்காகவும் சமூகத்திலுள்ள அனைவரின் நலனுக்காகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. விலங்குகள் கிடைக்கவும், விளைச்சல் பெருகவும், போரில் வெற்றி பெறவும், நோய்களைத் தீர்க்கவும் தூய மந்திரம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தீய மந்திரம் இதற்கு நேர்மாறானது.
- பகைவனைக் கொல்லவும், இடையூறு செய்யவும் இவ்வகை மந்திரம் பயன்படுகிறது. சூனியம் (witchcraft), பில்லி சூனியம் (sorcery), ஏவல் சூனியம் (voodoo), கெட்ட ஆவி, பேய் ஆகியவற்றை ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதனுக்கு அல்லது ஒரு சமூகத்திற்கு எதிராக ஏவுவது இந்த மந்திரத்தின் தன்மையாகும். இயற்கையின் கொடூரங்களிலிருந்தும் காப்பாற்றிக் கொள்ள பாதுகாப்பு மந்திரம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தங்களிடமுள்ள குறைகள், தீமைகள் போன்றவற்றைப் பிற உயிரிகள் அல்லது பொருள்களுக்கு மாற்றிவிட 'மாற்றிவிடும் மந்திரம்' (transference of evil) பயன்படுகிறது.
- தொன்மைச் சமயம் தொடங்கி இன்றைய நவீன சமயங்கள் வரை அனைத்துப் படிமலர்ச்சி நிலைகளிலும் மந்திரம் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. சமயங்களின் அடுத்தடுத்த காலகட்டத்தின் படிமலர்ச்சிக் காலத்தில் மந்திரம் தொடர்ந்து வலுப்படவில்லை யாயினும் அதன் தொடர்ச்சி மேல் நிலையிலும் காணக்கூடியதாகவே உள்ளது. மந்திரம் எத்தன்மையானது, அது சமயத்தில் பெற்றுள்ள
- பங்கு என்ன போன்ற கேள்விகளுக்குச் செயற்பாட்டியலாரின் விளக்கம் பொருத்தமாக உள்ளது. மக்கள் இக்கட்டான சூழலை எதிர்கொள்ளும்போது ஏற்படும் மனவெழுச்சியைக்

கட்டுப்படுத்தி அவர்களின் வாழ்வைத் தகவமைந்த நிலைக்குக் கொண்டுவரும் கருவிகளாகவே சமயமும் மந்திரமும் செயல்படுகின்றன என்பது செயற்பாட்டியல் வகையில் கூறும் அறிஞர்களின் சாரமாகும்.

- இருப்பினும் சமயமும் மந்திரமும் வெவ்வேறு நோக்கங்கள் கொண்டவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மந்திரம் தனிமனிதர் சார்ந்தது. ஆனால் சமயம் சமூகத்தினர் அனைவரையும் சார்ந்தது. மந்திரம் சூழ்ச்சித் திறத்துடன் செய்தலை அடிப்படையாகக் கொண்டது (manipulative). சமயமோ இரந்து வேண்டுதலை அடிப்படையாகக் கொண்டது (supplicative).
- முன்னது ஓர் உடனடி முடிவைத் தேடிச் செய்வது; பிந்தியது இம்மைக்கும் மறுமைக்குமாகச் சேர்ந்து ஒரு நீண்ட கால முடிவைத் தேடி வேண்டுவது. அவ்வாறே முன்னது நன்மைக்காகவும் தீமைக்காகவும் செய்யப்படுவது; பிந்தியது நன்மைக் காக மட்டுமே வேண்டப்படுவது. இவை இரண்டும் தனிப்பட்ட நோக்கம் கொண்டவை என்றாலும் இரண்டும் மக்களின் சமய வாழ்வில் இணைந்தே காணப்படுகின்றன.
- மக்களின் சமய வாழ்வில் மந்திரத்தின் எதிர்வடிவமாக (negative form) விலக்கு (taboo) எனும் வடிவம் செயல்படுகிறது. இங்கு எதிர்வடிவம் என்பது அதன் செயலுறவை மட்டுமே குறிக்கிறது. சுருக்கமாகக் கூற வேண்டுமானால் மந்திரம் இயக்காற்றல் சார்ந்தது (dynamic), விலக்கு நிலையான தன்மையைப் பெற்றது (static).
- சமூக வாழ்வில் இவை இரண்டின் விளைவுகள் ஒரே திசையில் செல்வனவாக உள்ளன. இருப்பினும் சமூக வாழ்வைக் குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் வரையறுப்பதற்காக மட்டுமே விலக்கு முதன்மையாகச் செயல்படுகிறது. இதனால் இது நெறிமுறையின் (norms) மறுவடிவ மாகவும் காணப்படுகிறது.

- இதன் மூலம் சமூக வாழ்வில் இதை இதைச் செய்யக்கூடாது. குறிப்பிடக்கூடாது, நடக்கக்கூடாது. நினைக்கக்கூடாது என்பன போன்ற தடைவிதிகளையும், இதை இதை இப்படித்தான் செய்ய வேண்டும், குறிப்பிட வேண்டும். நடக்க வேண்டும், நினைக்க வேண்டும் என்பன போன்ற முக்கியமான வழிகாட்டுதலையும் விலக்கு செயல்படுத்துகிறது. சமூகத்தின் கட்டமைப்பைக் காப்பதே இதன் முதன்மையான செயற்பாடு என்பார் ராட்கிளிஃப் பிரெளன் (1952).
- இவ்வத்தியாயத்தின் தொடக்கம் முதல் இதுவரை தொன்மைச் சமயத்தின் பெரும்பாலான தன்மைகளை ஆராய்ந்தோம். இத்தன்மை களையும் இன்றுள்ள பெருஞ் சமயங்களின் தன்மைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் 'சமயம்' என்னும் அமைப்பில் அடிப்படை யாகச் சில உட்கூறுகள் இடம்பெற்றுள்ளமையை அறிய இயலும். அவற்றை இங்குக் காண்பதற்கு முன்னர் இனி மந்திரத்திற்கும் சமயத்திற்குமான சில முக்கிய வேறுபாடுகளைக் காண்போம். (பார்க்க: அட்டவணை, ப. 625).

சமயத்தின் உட்கூறுகள்

- உலகளாவிய நிலையில் எண்ணற்ற தொல்குடிகளின் பல்வேறு சமயக் கூறுகளையும் ஒப்பியல் நிலையில் அந்தோணி வாலஸ் (Anthony Wallace) சமயம்: மானிடவியல் நோக்கு (Religion: An Anthropological view, 1966) எனும் நூலில் தொகுத்துக் கூறுகிறார். இவர் கூறும் பதின்மூன்று தொல்கூறுகளும் தமிழர்களின் தொல் சமயத்தில் காணமுடிகிறது. அவை:
    1. வேண்டுதல்

2. இசை, பாடல், நடனம்
3. உடல்சார்ந்து வேண்டுதலை நிறைவேற்றுதல் (அலகு குத்துதல், செருப்பணியாமல் நடைப் பயணமாக நெடுந்தூர யாத்திரை செல்லுதல், அங்கப்பிரதட்சணம் செய்தல் போன்றவை)
4. கடவுளின் சக்தியோடு வாக்குரைத்தல், ஆணையிடுதல், ஊக்கப் படுத்துதல் அல்லது பயமுறுத்துதல்
5. தொன்மங்கள், புராணங்கள், மகிமைக் கதைகள்
6. மந்திரம், செய்வினை, சடங்குகள் செய்தல்
7. உயிர்ப்பாற்றல்கொண்ட தெய்வத்தன்மையுடைய பொருள்களை உடலில் கட்டிக்கொள்ளுதல்வழி ஆற்றல் பெறுதல்
8. சில பொருள்களைத் தொடுதல் அல்லது பயன்படுத்துவதி லிருந்து ஒதுங்கியிருத்தல் அல்லது விலக்கினைக் கடைப்பிடித்தல்
9. கடவுளுக்குப் படைத்த படையலை உண்ணுதல்
10. பலியிடுதல்
11. வழிபாட்டு மரபினர் ஒரு பெருங்குழுவாக ஒன்றிணைந்து செயல்படுதல்
12. துயில்நிலை அடைதல் அல்லது விரதமிருத்தல்
13. சமயம். சடங்கு சார்ந்த குறியீடுகள் காணப்படுதல்

இவற்றில் பின்வரும் நான்கு முக்கியமான கூறுகள் சமயத்தின் அச்சாணியாகச் செயல்படுகின்றன

1. புனிதம் எனும் கருத்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளமை (the creation of the concept of 'sacred')
2. சடங்குமுறைகளைப் பெற்றுள்ளமை (the establishment of rituals)
3. நம்பிக்கை முறைகளைப் பெற்றுள்ளமை (the establishment of system of beliefs)

4. சமயத்தின் அனைத்துத் தன்மைகளையும் உறுதியாகப் பின்பற்றக் கூடிய நம்பிக்கையாளர்களைப் (பக்தர்கள்) பெற்றுள்ளமை the formation of an organisation of believers)

புனிதத்தன்மையை ஏற்படுத்தியுள்ளமை

- மனித வாழ்வு என்னும் சக்கரத்தின் மைய அச்சாகத் திகழ்வது சமயம். இச் சமயத்தின் மைய அச்சாகத் திகழ்வது புனிதத்தன்மை (sacred). சமயம் என்னும் அமைப்பை மனித வாழ்வில் மையப்படுத்திவிட அனைத்துச் சமயத்தினரும் அதனை அன்றாட வாழ்வியல் நிகழ்வுகளி லிருந்து 'புனிதம்' என்பதன் மூலம் தனிமைப்படுத்தி அதன் பயனை அடைகின்றன. இப்புனிதத் தன்மை அன்றாட வாழ்வின் சாதாரண செயல்களுக்கப்பாற்பட்டது.
- இது வழிபாட்டுணர்ச்சியையும் மதிப்புணர்ச்சியையும் வெளிப்படுத்தக்கூடியது. இது மனித ஆற்றல்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஓர் ஆற்றலை இயக்கவல்லது. இதன் இயக்காற்றல் இதுதான் எனத் துல்லியமாக வரையறை செய்யவியலாதது. இது நன்மை, தீமைகளை விளைவிக்கும் ஆற்றலாகவும் செயல்பட வல்லது. இதன் பலனை ஒருவர் அனுபவிக்க வேண்டுமானால் அதற்கென்று மரபுவழியில் ஏற்படுத்தியுள்ள நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி அதனை (புனிதம்) அணுகவேண்டும்.

- சமயம் என்னும் அமைப்பின் உயிர்மூச்சு என மக்களால் கருதப்படும் புனிதத்தன்மையின் சிறப்பியல்பு இடம், பொருள் போன்ற எந்த ஒன்றோடும் தொடர்புடையது. தொல்குடிகள் ஆவியையும், இந்துக்கள் பிரம்மன், விஷ்ணு, சரஸ்வதி போன்ற இறைவர்களையும், கிறித்தவர்கள் இயேசுபிரானையும், இஸ்லாமியர் முகமது நபியையும் புனிதத்தன்மையாகக்

கொண்டுள்ளனர். எனினும், இப்புனிதத் தன்மையோடு தொடர்புடையவையும் புனிதத் தன்மையாக மதிக்கப்படும்.

- புனிதத் தன்மையானது அந்தந்தச் சமய நம்பிக்கையைப் பொறுத்து அமையக்கூடியது. இயற்கைப் பொருளாகவோ, குலக்குறிக் கம்பமாகவோ பலியிடும் இடமாகவோ, கோயிலாகவோ, தொழுகையிடமாகவோ, கற்பூரத் தட்டாகவோ, தீர்த்தம் தரும் பாத்திரமாகவோ, குங்குமம், விபூதி, பஞ்சாமிருதம் போன்றவையாகவோ, பூசைப் பொருள்களாகவோ, கழுத்து, கை அல்லது உடலின் பிற இடங்களில் அணியும் சமய நம்பிக்கையுடைய சின்னங்களாகவோ (சிலுவை, கடவுள் உருவம் பொறிக்கப்பட்ட அணிகள்), அரச மரம், வேப்பமரம் இணைந்த மரங்களாகவோ, இறைவனுக்கென்று விடப்பட்டுள்ள விலங்குகளாகவோ (பசு, ஆடு முதலியன), நாகப் புற்றாகவோ, பசு, பாம்பு, கருடன், மயில் போன்ற புனித விலங்குகளாகவோ இருக்கலாம். இந்தப் புனிதத்தன்மை அந்தந்தச் சமய நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப அமைந்திருக்கும்.
- குலக்குழுக்களாகவும் கூட்டங்களாகவும் வாழ்ந்த தொல்குடிகள் அவர்தம் கூட்டத்தினரின் அன்றாட வாழ்வில் ஏற்பட்ட அனுபவங் களின்போது எப்போது 'புனிதத்தன்மை' என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தினார்களோ அப்போதே சமயம் தோன்றிவிட்டது எனலாம். தொன்மைச் சமயத்தை விளக்கும்போது தர்கைம். (1965, இயல் 1) மக்கள் தம் அன்றாட வாழ்வியல் நிகழ்ச்சிகளைப் 'புனிதம் சார்ந்தது' (sacred), 'புனிதம் சாராதது' (profane) என இரண்டு வகைகளில் இனங்கண்டனர் எனக் கூறுகிறார்.
- ஒவ்வொரு சமயத்திற்கென்றும் உள்ள புனிதத் தன்மையானது மிகவும் உயிர்ப்புடன் நிலைபேறாக்கம் பெற்றுள்ளது. தொல்குடிகளில் சிலர் வலிமை மிக்கவராகவும் வளமுடனும் வாழ்ந்த மக்களின் புனிதத் தன்மையை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

இன்றுள்ள பெருஞ் சமயங்களுள் பல தனிமனிதர்கள் ஏற்படுத்திய புனிதத் தன்மையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. இயேசுபிரான் தோற்றுவித்த புனிதத்தன்மையை கிறித்தவமும் முகமதுநபி தோற்றுவித்த புனிதத்தன்மையை இஸ்லாமும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன.

சடங்குமுறைகள்

- புனிதத் தன்மை என்னும் கருத்தினத்தைத் தோற்றுவித்து அதன் மூலம் சமயம் என்னும் முறையை ஏற்படுத்திய நிகழ்வில் இரண்டாம் கட்டமாக 'சடங்குகள்' (rituals) ஏற்பட்டன. இச்சடங்குகள் சமயத்தின் கருப்பொருளாகக் கருதப்படும் புனிதத் தன்மையின்பால் மக்கள் மேற்கொள்ளும் நடத்தைக் கோலங்களின் தொகுப்பாகும். இவை புனிதத்தன்மையோடு தொடர்புகொள்ள மேற்கொள்ளப்படும் முறையான செயல்முறைகளாகும். சமயம் செயல்படும் களங்கள் சடங்குகள் எனலாம் அல்லது சமயத்தைச் செயல்வடிவமாகக் காட்டுவது சடங்குகள் எனலாம்.
- சடங்குகள் வேறு சில செயல்களுக்காகவும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, புனிதத்தன்மையைப் பாதுகாக்கவும், அதற்குக் களங்கம் ஏற்படாமலிருக்கவும், தீயவற்றிலிருந்து தனிமைப்படுத்தித் தூய்மை யாக வைக்கவும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன (எடுத்துக்காட்டாக, தீர்த்தம் கொடுக்கும் பாத்திரம் மூலம் நீர் பருகுவதும் பூசையின் போது கற்பூரம் ஏற்றும் தட்டைக் கொண்டு அன்றாடம் உணவு உண்பதும் தவிர்க்கப்படுகிறது).
- அடுத்தது, புனிதத்தன்மையோடு தொடர்பு கொண்டு அதன் ஆற்றலைப் பெற்றுப் பயனடைய சடங்குகள் செய்யப்படுகின்றன. இறுதியாக, புனிதத்தன்மையை மக்கள் இறைவன் என்னும் பெயரால் மனித உருவமாக்கியோ

(anthropomorphism) மனித உணர்வுகளாக்கியோ (anthropopathism) வழிபட முற்படுவதால் இறை வனுக்கும் மனமுண்டு என எண்ணி இறைவனின் மனத்தை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட செயல்களும் சடங்குகளாயின.

- சமூக வாழ்வில் சடங்குகள் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. சமய நிகழ்ச்சிகளின் போது மேற்கொள்ளப்படும் ஒவ்வொரு சடங்கும் அதில் பங்குபெறுவோர் அனைவரையும் ஒன்றுபட வைக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் உள்ள அனைவரின் ஒன்றுபட்ட மனத்தின் வெளிப்பாடே அச்சமூகத்தவரின் சமயம் என்பார் தர்கைம்.
- தொன்மைச் சமயம் முதல் இன்றைய பெருஞ் சமயங்கள்வரை அனைத்திலும் இடம்பெறும் சடங்குகள் மக்களை இணக்கமுறச் செய்கின்றன; ஒன்றுபட வைக்கின்றன; கருத்துவேறுபாடுகளை மறைக்கச் செய்கின்றன. இவற்றின் மூலம் அனைவரின் 'ஒன்றுபட்ட நடத்தைமுறை' (collective behaviour) ஏற்படுகிறது. இது சமூகக் கூட்டமைப்பை வலுப்படுத்தி நிலைப்படுத்துகிறது.
- சமயச் சார்புடைய சடங்குகள் தவிர வாழ்வியல் சடங்குகளும் மக்கள் வாழ்வில் நிறைந்துள்ளன. இவை பண்பாட்டின் பல நிறுவனங்களின் செயல்முறைகளோடு தொடர்புடையவை. ஆதலின் இவ்வகைச் சடங்குமுறைகள் மானிடவியல் ஆய்வுகளில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன. இவ்வகை ஆய்வுகளுக்கு வித்திட்டவர் அர்னால்டு வான் கென்னப் ஆவார்.
- பழங்குடிச் சமூகங்கள் முதல் ஊரகச் சமூகங்கள், நகரச் சமூகங்கள் வரை அனைத்துச் சமூகங்களிலும் எண்ணற்ற வாழ்வியல் சடங்குகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. தமிழர்களிடமும் பல்வேறு சடங்குகள் காலம் காலமாக வழக்கில் இருந்து வந்துள்ளன. இச்சடங்குகள் அனைத்தும் வாழ்வைப் பல தொடர்நிலைகளாகப் பிரித்து ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றிற்கு மக்களை அறிமுகப்படுத்தும் பொருட்டு ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

- பெயர்சூட்டுச் சடங்கு, காதுகுத்தல், பூணூல் திருமணம், மஞ்சள் நீராட்டு விழா, திருமணம், வளைகாப்பு ஆகியன இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இறப்புச் சடங்கிலும் பல உள்ளன. இறந்தவரை அடக்கம் செய்தலும், மறுநாள் பால் ஊற்றுதலும், 14-16 ஆம் நாளில் காரியமும், அன்று நிகழும் தாலியறுப்புச் சடங்கும், இவற்றையடுத்து ஆண்டுதோறும் திவசம் கொடுத்தல் சடங்கும் நிகழ்கின்றன. ஒவ்வொரு சடங்கிற்குப் பின்னும் வாழ்வியல் பற்றிய மக்களின் உலகப் பார்வையும் (world view) அது பற்றிய அவர்களின் கருத்தாக்கமும் அடங்கியுள்ளன என்பதை இங்கு உய்த்துணர வேண்டும்.
- அர்னால்டு வான் கென்னப் என்னும் மானிடவியல் அறிஞர் மக்களின் வாழ்வியல் சடங்குமுறைகளை மிகவும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து அவற்றைத் 'தகுதிப் பெயர்ச்சிச் சடங்குகள்' (rites of passage) என வரையறை செய்தார். ஒவ்வொரு தகுதிப் பெயர்ச்சிச் சடங்கும் மக்களை ஒருநிலையிலிருந்து பிரித்து மறுநிலைக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறது என முடிவு செய்தார்.
- இவ்வகைக் கருத்தை வலுவாக்கிக்கொண்ட அவர் தகுதிப் பெயர்ச்சிச் சடங்குகளைப் 'பிரித்தல் சடங்குகள்' (seperation rites), 'நிலைமாற்றச் சடங்குகள்' (transitional rites), ' ' (incorporate rites) பகுத்தார். முதல் வகைச் சடங்குகள் ஒருவரை அவரது தகுதியிலிருந்து பிரியும் நிகழ்வைக் குறிக்கவும், இரண்டாம் வகைச் சடங்குகள் அவரது பழைய தகுதியில் ஏற்படும் மாற்றத்தைக் குறிக்கவும், மூன்றாம் வகைச் சடங்குகள் அவருக்குச் சார்த்தப்படும் புதிய தகுதியைக் குறிக்கவும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன என முடிவு செய்தார்.
- சங்ககாலத் தமிழர் பண்பாட்டிலும் பல தகுதிப் பெயர்ச்சி நிலைகள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளமை ஆய்வுக்குரியதாகும். குறிப்பாக, குழந்தைப் பருவத்தைக் காப்பு, செங்கீரை, தாலப்பருவம்,

சப்பாணி, முத்தப் பருவம், வருகை, அம்மானை, சிறுவரை, சிற்றில், சிறுதேர் எனப் பகுத்துள்ளமை தகுதிப் பெயர்வு என்னும் கருத்தாக்கத்தைக் கொண்டவையே. அவ்வாறே பெண்களின் வாழும் காலத்தைப் பேதை, பெதும்மை, அரிவை, தெரிவை, மங்கை, மடந்தை, பேரிளம் பெண் என்னும் தகுதிநிலைகளாகப் பகுத்துள்ளதும் மேற்கூறிய கருத்தாக்கத்தின் அடிப்படையைக்கொண்டது.

- ஆண்கள் பாலகன், மீளி, மறவோன், திறலோன், காளை, விடலை, முதுமகன் எனும் ஏழு பருவத்தினனாக இனங்காண்கின்றனர். இது போன்ற இன்னும் சில தகுதிப் பெயர்வுகள் தமிழர் பண்பாட்டில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றோடு பெயர் சூட்டுச் சடங்கு, காதுகுத்தல், பூணூல், திருமணம், மஞ்சள் நீராட்டு விழா, திருமணம், வளைகாப்பு, அறுபதாம் கல்யாணம், இறப்போரை எரித்தல், புதைத்தல், பால் ஊற்றுதல், கருமாதி செய்தல், திவசம் கொடுத்தல் (திதி) போன்றவையும் தகுதிப் பெயர்ச்சிச் சடங்குகள் என்னும் கருத்தாக்கத்தைக் கொண்டு ஆராயலாம்.

சமய நம்பிக்கைகள்

- மனித ஆற்றலுக்கப்பாற்பட்ட ஆற்றல் ஒன்றுள்ளது என்ற தொல்குடி களின் நம்பிக்கையே சமயம் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக அமைந்தது. தொல்குடிகளின் அந்த நம்பிக்கை படிமலர்ச்சிக் காலத்தில் பல நிலைகளில் படிமலர்ச்சியடைந்ததால் அது பல சமயப் பிரிவுகளாக வளர்ச்சி பெற்றது. ஒவ்வொரு சமயப் பிரிவிலும் படிமலர்ச்சி அடைந்த அந்நம்பிக்கை அச்சமயப் பிரிவின் நிலைபேறுடைமைக்கு வழிவகுத்தது. நீண்டு நிலைபெற்றுள்ள ஒவ்வொரு சமயமும் மக்களிடம் வேரூன்றியுள்ள சமய நம்பிக்கைகளால் மட்டுமே நிலைபெற முடிகிறது.

- சமய நம்பிக்கை, புனிதமானதற்கும் அதனோடு தொடர்புடைய சடங்குகளுக்கு இடையேயுள்ள உறவைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; மக்கள் அவற்றோடு தொடர்புகொள்ளுவதால் ஏற்படும் பலனைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது; அவ்வாறு தொடர்புகொள்வதாகச் செய்யப்படும் சடங்குகளின் அர்த்தத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.
- இந்துக்கள் கோயிலுக்குச் செல்லும் போது, குளித்துவிட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்பது 'சமய நம்பிக்கை. உடலளவில் தூய்மையாக இருப்பது என்பது மனஅளவிலும் தூய்மையாக இருப்பதன் குறியீடாக அமைகிறது. உடலளவிலும் மனஅளவிலும் தூய்மையாகக் கடவுளை அணுக வேண்டும். அப்போதுதான் கடவுள் பக்தரின் பிரார்த்தனையை ஏற்றுக்கொண்டு அருள்புரிவார் என்கிறது இந்துக்களின் சமய நம்பிக்கை.
- தொல்குடிகள் புனிதத் தன்மையை ஆவி என நம்பி வழிபட்டனர். இந்நம்பிக்கை படிமலர்ச்சிக் காலத்தில் தொடர்ந்து மாற்றம் பெற்று வந்துள்ளது. இந்துக்களின் பல கடவுள் வழிபாட்டில் புனிதத் தன்மைக்கு (இறைவன்) மனித உருவமும், மனித உணர்வுகளும் சார்த்தப்பட்டன. இஸ்லாம், கிறித்தவம் போன்ற சில சமயங்கள் வாழ்ந்து இறந்த மகான்களைப் புனித மாந்தர்களாகக் கருதுகின்றன.
- புனிதத் தன்மையின் நிலை ஆவியுலக வழிபாட்டைக்கொண்ட தொன்மைச் சமயம் முதற்கொண்டு இன்றைய ஒரு கடவுள் வழிபாட்டு முறை வரையில் பல நிலைகளாக மாறியுள்ளதால் சடங்கு முறை களிலும் மாற்றங்கள் பல நிகழ்ந்துள்ளன. இந்துக்களின் சமயவாழ்வில் இடம்பெறும் சடங்கு முறைகளைப் போன்று இஸ்லாம், கிறித்தவம் போன்ற சமயங்களில் இடம்பெறவில்லை. இச்சமயங்களில் சடங்குகளின் தன்மை வேறுபட்டுள்ளது.

சமய வாழ்வைப் பின்பற்றுவோர் (பக்தர்கள்)

- ஒவ்வொரு சமயமும் அதன் புனிதத் தன்மையையும், அச்சமயத்தின் பிற உட்கூறுகளையும் கட்டிக்காக்கும் போதுதான் அச்சமயம் வலுவுடன் நிலைபெற முடியும். அவ்வாறு கட்டிக்காப்பதற்கு அச்சமய நம்பிக்கையை முற்றிலும் கடைப்பிடிப்பவர்கள் இருக்க வேண்டும். இத்தன்மை இன்று வாழும் சமயங்கள் அனைத்திலும் இடம்பெற்றுள்ளது.
- ஒவ்வொரு சமயத்தின் நிலைபேற்றைக் கவனிக்கும்போது வழிபாட்டு இடங்களை உண்டாக்குதல், சடங்குகள் நிகழ்த்துதல், பரம்பொருளின் தனித்தன்மையின் ஆற்றலோடு தொடர்புகொள்ளவும் அதன் பயனை அடையவும் செயல்படும் பூசாரிகள், சமயப் பரப்பிகள் போன்றோர் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் இடம்பெறுகின்றனர். இவ்வனைத்துக் கூறுகளும் ஒருங்கிணைத்துச் செயல்படும் முறையிலேயே அந்தச் சமயத்தின் வாழ்வும் வரலாறும் அமைகின்றன.
- சமய நம்பிக்கையற்ற மக்களின் வாழ்வில்கூட சமய நம்பிக்கைகள் கொண்ட சில கூறுகள் காணப்படுவதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். குறிப்பாக, தேசியக் கொடியைப் புனிதத் தன்மையாக எண்ணி வணங்குதல், தாய் நாட்டை நேசித்தல், நாட்டுப்பற்றுடையோர் (தேச பக்தர்கள்) மேற்கொள்ளும் செயல்கள், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மதித்தல், தலைவர்களின் வாக்குகளைக் காப்பாற்ற தியாகம் செய்தல் போன்ற அனைத்தும் சமய வாழ்வின் சாயல்களே என்பர் மானிடவியலர்கள் சிலர்.

மக்கள் வாழ்வில் சமயத்தின் பங்கு

- மனித இனத்தின் வளர்ச்சியில் சமய நம்பிக்கை ஆவியுலக வழிபாட்டில் தொடங்கி ஒரு கடவுள் வழிபாடுவரை பல நிலை களாகப் படிமலர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. இருப்பினும் அனைத்து

நிலைகளிலும் சமய நம்பிக்கையானது மக்கள் வாழ்வில் மிகவும் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ள நிலையே காணப்படுகிறது. இதற்கான காரணங்களை ஆராய்ந்த சமயம்சார் மானிடவியலர்கள் பின்வரும் கருத்துகளை முதன்மையாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்:

1. வாழ்வின் எதிர்காலம் எப்படியிருக்கும் எனக் கணிக்க முடியாத நிலையில் தோன்றும் ஒரு பயம் கலந்த எதிர்பார்ப்பு உணர்வுகளைத் தேற்றிக்கொண்டு அதன் மூலம் ஒரு வகையான நம்பிக்கையைப் பெற்று வாழ்க்கை நடத்துவதில் சமயம் பெரும் பங்காற்றுகிறது. இவ்வுலக வாழ்வில் அடுத்து என்ன நடக்கும் என்பது யாருக்கும் தெரியாததால் ஒவ்வொருவரும் தமக்கு எவ்வித இடையூறும், தொல்லையும் ஏற்படக்கூடாது என விரும்பு கின்றனர். இதற்கடுத்து, ஏறக்குறைய எல்லா சமயங் களுமே இயல்பிறந்த இயற்கை அல்லது இயற்கைக்கு அப்பாற் பட்ட உலகம் (supernature) ஒன்று உண்டு என வரையறை செய்து இறப்புக்குப் பின் மனிதனுக்கு அவ்வுலகத்தில் மீண்டும் ஒரு வாழ்வு உள்ளது எனக் கூறுவதால், புரிந்துகொள்ளவியலாத வருங்கால வாழ்வைச் சிக்கல்களின்றி எதிர்கொள்ள விரும்பி சமய வாழ்வை ஏற்றுக் கொண்டு அதன் நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுகின்றனர்.
2. ஒரு சமூகத்தில் உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய சமூகம் சுட்டிக் காட்டும் நெறிமுறைகளையும் (norms) விழுமியங்களையும் (values) முறையாகப் பின்பற்றி நடப்பதால் மட்டுமே அந்தச் சமூகம் நிலைபெற முடியும். இந்நிலையில் நெறிமுறைகளும் விழுமியங்களும் சமூக வாழ்விற்கு மிகவும் முக்கியமானது எனச் சுட்டிக்காட்டுவதோடு அதனைக் கண்டிப்புடன் ஏற்றுச் செயல்பட வைப்பதிலும் சமயம் பெரும் பங்காற்றுகிறது. மக்கள் பின்பற்ற வேண்டிய நெறிமுறைகள், விழுமியங்கள் ஆகியவற்றுள் பெரும்பாலானவற்றைச் சமயம் ஒழுக்கம் சார்ந்ததாக (moral)

அறிவுறுத்தி அதற்குத் தனிமதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. இவற்றுள்ளும் சிலவற்றைப் புனிதத் தன்மையாக்கி (sacred) அதற்குச் சிறப்பிடம் கொடுக்கிறது. இவ்வாறு சமயத்தின் சிறப்பம்சங்களோடு பல்வேறு நெறிமுறை களையும் விழுமியங்களையும் பின்பற்று வோருக்குச் சமயம் ஆதரவளிக்கிறது என்ற கருத்தாக்கத்தைச் சமயங்கள் கற்பிக்கின்றன.

பெற்றோருக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும் என்ற நெறிமுறை வீட்டிலும் பள்ளியிலும் கற்பிக்கப்படுகிறது. பெற்றோரை மதிப்பவனும் வழிபடுபவனும் இறைவனை மதிப்பதற்கும் வழிபடுவதற்கும் சமம் என்ற கருத்து இந்நெறிமுறையின் ஆழ்நிலைக் கருத்தாக அமைவதால் ஒவ்வொருவரும் இந்த நெறிமுறையைக் கடைப்பிடிக்காமல் தப்பித்துச் செயல்பட விரும்புவதில்லை.

இந்து, இஸ்லாம், கிறித்தவம், யூதசமயம் போன்ற பல சமயங்களில் இந்நெறிமுறை புனிதத்தன்மையாகக் (sacred) குறிப்பிடப்படுகிறது. அவ்வாறே திருமணம் என்ற எல்லைக்கு வெளியே பாலுறவு கொள்வதை ஒழுக்கக்கேடு என சமயங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. இதுபோன்று மேலும் பல நெறிமுறைகள் சமயச் சார்புடையனவாக விளங்குகின்றன. இவ்வாறு சமூகத்தின் கட்டுக்கோப்பை நிலைப்படுத்தும் நெறிமுறைகளும் விழுமியங்களும் சமயக்கூறுகளோடு தொடர்பு பெறுவதால் அவை வலிமையையும் ஆற்றலையும் பெற்றுச் செயல்படுகின்றன.

3. சமூகநலனுக்கு எதிராகச் செயல்படும் போக்கைச் சமயம் கட்டுப்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் சில அமைப்புகள் (காவல் துறை, நீதிமன்றம், அறிவுரை கூறும் மன்றம் போன்றவை) ஏற்படுத்தப்பட்டு அவை மூலம் சமூகநலனுக்கு எதிராகச் செயல் படுவாேர் தண்டிக்கப்பட்டோ அறிவுரை கூறப்பட்டோ

தண்டனைகள் கொடுக்கப்பட்டோ திருத்தப் படுகின்றனர். ஆனால் சமயம் இவ்வனைத்தையும் கடந்து ஒரு புதிய பரிமாணத்துடன் செயல்படுகிறது.

மனித ஆற்றலுக்கு உட்படாத இயற்கை மீறிய ஆற்றல் ஒன்றுள்ளது என வலியுறுத்தி நன்மை செய்வோருக்கு நன்மை விளையும், நன்மை செய்வோர் சிக்கலை எதிர் கொள்ளும் போது தெய்வீக ஆற்றல் மூலம் காப்பாற்றப்படுவர்; இறப்புக்குப் பிறகு வாழ்வுண்டு-அதில் அவரவர் செய்யும் செயல்களுக்கேற்ப மறுஉலகில் ஏற்படும் வாழ்வு இறைவனால் அமைத்துக் கொடுக்கப்படும்; தீமை செய்வோர் தொடர்ந்து இன்னல்களையும் பாவங்களையும் சந்தித்து இறப்புக்குப் பிந்திய வாழ்விலும் அவற்றைச் சந்திக்க வேண்டிவரும் என்பன போன்ற எண்ணற்ற கருத்ததாக்கங் களைச் சமயம் வலியுறுத்து கின்றது. இதன் மூலம் மக்களை நெறிபிறழ்வு நிலைக்குத் தள்ளாமல் நன்னிலையிலேயே இருக்க வகை செய்கிறது.

4. ஒரு சமூகத்தின் அமைப்பில் கடுமையான மாற்றங்கள் ஏற்படும் போது அல்லது அதனுள் உள்ள சில நிறுவனங்கள் இக்கட்டான சூழலை எதிர்கொள்ளும்போது அவற்றின் கட்டுக்கோப்பு சிதறாமலிருக்க சமயம் துணை நிற்கிறது. போர்க்காலங்கள், உள்நாட்டுக் கலவரங்கள், குழுச் சண்டைகள், தொழிற்புரட்சி, கடுமையான வறட்சி, தனிமனித விரக்தி போன்ற எண்ணற்ற நிகழ்வுகள் தலைதூக்கும் போது சமூக அமைப்பின் கட்டுக் கோப்புச் சிதைவுறும் நிலைக்குத் தள்ளப்படும். இந்த நிலையைத் தர்கைம் 'நெறிமுறையின்மை' அல்லது 'கட்டுக்கோப்பின்மை' (anomie) என்பார். ஒரு சமூகத்தின் பழக்கப்பட்ட மரபுமுறை சிதைவுறுதலை யே இது குறிக்கிறது. இதன் மூலம் 'சமூக உறுதிப்பாடு' தளர்ந்து சமூகம் கலகலத்துவிடும்.

சமூக மாற்றத்தின் போதும் பல நிறுவனங்கள் மாறுதல்களுக்கு இலக்காகின்றன. இவற்றுள் மொழியும் சமயமும் மட்டுமே

அவ்வளவு விரைவில் மாறுவதில்லை. இதற்குக் காரணம் மனித வாழ்வியலில் இவை இரண்டும் இரு கண்களைப் போன்று கருதப்படுவதேயாகும். இவை வழியேதான் உலக வாழ்வு முழுவதும் உணரப்படுகிறது. இதனால் அனைத்துச் சமூகத்தினரிடமும் சமயமும் மொழியும் பிற நிறுவனங்களைப் போல அவ்வளவு விரைவான மாற்றங்களை ஏற்றுக்கொள்வது இல்லை.

5. சமயம் என்னும் நிறுவனத்தின் மிகப் பெரும் ஆற்றல்களாகச் சடங்குகளும் வழிபாட்டு மரபுகளும் திகழ்கின்றன. இவை சமூகத்தை ஒன்றிணைத்துக் கட்டுக்கோப்பாகச் செயற்பட வைப்பதில் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. ஒவ்வொரு சமயத்திலும் தனிமனிதர்களாக ஈடுபடாமல் அனைவரும் கூட்டாகச் சேர்ந்து மேற்கொள்ளும் சடங்குகளும் வழிபாட்டு முறைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகள் சமூகத்தின் அனைத்து உறுப்பினர்களையும் ஒன்று சேர்த்து அவர்களுக்கிடையே கூட்டுணர்வை வலுப்படுத்துகின்றன; சமூகப் பிணைப்பை மிகுதிப்படுத்துகின்றன.
6. மனிதர்கள் அனைவரும் சமம் என்னும் கருத்தை அனைத்துச் சமயங்களும் வலியுறுத்துகின்றன. அதோடு அன்பு, கருணை, சகோதரத்துவம், நாட்டுப்பற்று போன்ற பண்புகளையும் வலியுறுத்துவதால் இவை தனிமனிதர்களை ஒன்றிணைக் கின்றன. சமூக அமைப்பில் முன்பின் தெரியாதவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கிடையே பிணைப்பை ஏற்படுத்து கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, இந்து சமயத்தில் சைவ, வைணவப் பிரிவுகளும், பிற சமயங்களில் இது போன்ற உட்பிரிவுகளும் உள்ளன. இந்தப் பிரிவினர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உறவினராக இல்லாவிட்டாலும் பொதுவாழ்விலோ பிற இடங்களிலோ பழக வாய்ப்பேற்படும் போது பற்றுடையவராகவும், அன்பு செலுத்துபவராகவும், உதவி செய்பவராகவும் பழகுவார்கள்.

இவ்வாறான உணர்வுகளுடன் சமூகத்தில் அனைவரையும் பிணைக்கும் ஆற்றல் மற்ற எல்லா நிறுவனங்களைக் காட்டிலும் சமயமே மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளது.

7. சமூகத்தில் ஒட்டுமொத்த கட்டுக்கோப்பிற்கு மட்டுமின்றித் தனிமனித வாழ்வியலின் கட்டுக்கோப்பிற்கும் சமயம் துணை நிற்கிறது. தனிமனிதர்களுக்கு ஏற்படும் இன்பம் துன்பம்; நல்லவை கெட்டவை; பொருள் இழப்பும் செல்வவளமும்; அவதூறும் செல்வாக்கும்; அழிவும் வளமும்; பாவமும் வீடுபேறும்; தோல்வியும் வெற்றியும் போன்ற அனைத்தும் இறைவனால் கொடுக்கப்படுபவையே என்ற மக்களின் நம்பிக்கை சமயம் போதிப்பதாகும். அதனாலேயே மக்கள் தம் வாழ்வின் அனைத்து எதிர்பார்ப்புகளையும் ஈட்டுவதற்கு வழிகாட்டுமாறு இறைவனை வேண்டுகின்றனர்.

சமூக வாழ்வில் மக்கள் எவ்வாறெல்லாம் நடக்கவேண்டுமென்ற விதிமுறைகளைச் சமய போதிப்புகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இவை நெறிமுறைகளாகவும், விழுமியங்களாகவும், சட்ட திட்டங்களாகவும் சமூகத்தில் வடிவம் பெற்றுள்ளன. இவற்றை மீறுவது சமயக் கட்டுப்பாட்டை மீறுவதாகும் என்ற அச்ச உணர்வை மக்களுக்குச் சமயம் போதிக்கிறது. இந்த அளவில் சமூகத்தில் நடத்தைமுறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதும் பெரும்பணியாக விளங்குகிறது.

8. தனிமனிதர்தம் வாழ்வியலில் எதிர்கொள்ளும் உடலியல், உளவியல், வாழ்வியல் சிக்கல்களையும் மாற்றங்களையும் 'தாங்கிக் கொள்ளும் திறனை சமயம் கொடுக்கிறது, எடுத்துக் காட்டாக பிறப்பு, பூப்பெய்தல், திருமணம், இறப்பு, நோய்வாய்ப்பட்டு மீளுதல் போன்ற உடலியல்-வாழ்வியல் மாற்றங்களும் தோல்வியைச் சந்தித்தல், மற்றவர்களால் ஏமாற்றப்படுதல், பழிவாங்கப்டுதல், திடீரென இழப்பைச்

சந்தித்தல் போன்றவையும் தனிமனிதரின் உளவியலை மிகுதியாகப் பாதிக்கக்கூடியவை.

9. இவ்வகையான பாதிப்புகளில் இருந்து மீளுவதற்கு மரபு வழியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள சமய வழிமுறைகள் மூலம் தனிமனிதர்கள் இறைவன் அல்லது இயற்கை மீறிய ஆற்றலுடன் தொடர்புகொள்கின்றனர். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் பலன் கிடைக்கிறதா இல்லையா என்பதைக் காட்டிலும் மக்கள் மனவெழுச்சியிலிருந்து மீண்டு அமைதியைத் தேடிக்கொள் கிறார்கள் என்பதே முக்கியம். இவ்வகையில் சமயம் மனித சமூகத்தின் வலுவான பிடியில் இருந்து விடுபட இயலவில்லை.

மனிதன் ஏன் வாழவேண்டும், எதற்காக வாழவேண்டும். எப்படி வாழ வேண்டும், என்பதற்கு விளக்கங் கூறுவதாக சமயம் திகழ்கிறது. இவ்வுலக வாழ்வில் வாழ்வியல் தொடர் பான பலவற்றைக் குறித்துச் சிந்திக்கும்போது இறுதியாக "இது ஏன்? என்ற கேள்வியைக் கேட்டால் அதற்கான பதிலின் இறுதிக்கட்டம், இயற்கை மீறிய ஆற்றல் அல்லது இறைவனால் படைக்கப்பட்டது என மட்டுமே அமைகிறது. நடைமுறை வாழ்வில்கூட மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட செயல்களுக்கு விளக்கம் காண்பதில் சமயமே துணை நிற்கிறது. சமயம் கூறும் கருத்துகளுள் உண்மை எது, பொய் எது, என்பதை ஆராய்வதில் ஆர்வங்காட்டாமல் அதனைப் 'புனிதத்தன்மை யானது' என்கிற கட்டாயத்திற்கு மக்கள் நடத்தைமுறைகளையும் சமூக அமைப்பில் கட்டுண்டு செயல்படும் தன்மைகளையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியவர்களாய் ஆக்கப்படுகின்றனர். எனவே சமயம் மக்களின் வாழ்வை நெறிப்படுத்தும் ஓர் உயிரோட்டமுள்ள சமூக நிறுவனமாகச் செயலாற்றுகிறது.

உசாத்துணை

Durkheim, Emile. 1965. The Elementary Forms of Religious Life. New York: The Free Press. தொன்மைச் சமயம் குறித்து விளக்கும் முன்னோடி நூல்களில் இதுவும் ஒன்று. குறிப்பாகக் குலக்குறி குறித்து ஆராயும் பகுதி இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

Radin, Paul. 1937. Primitive Religion: Its Nature and Origin. New York: The Viking Press, Inc. தொன்மைச் சமயத்தின் தோற்றம், அதன் தன்மைகள் குறித்து எழுதப் பட்ட ஆரம்பகால நூல். இந்நூல் வெளிவந்த காலத்தில் வெகுவாகப் பேசப்பட்ட நூல்

Lessa, W.A.and Vogt, E.Z.1972. Reader in Comparative Religion. New York: Harper and Row.

டைலர், பிரேசர், தர்கைம், ராட்கிளிஃப் பிரௌன், மாலினோஸ்கி, டர்னர், டக்லாஸ், துய்மோன், எட்மண்ட் லீச் போன்ற எண்ணற்ற முன்னணி அறிஞர்கள் எழுதிய 63 சுட்டுரைகளைக்கொண்ட தொகுப்பு நூல் இது. தொன்மைச் சமயம் குறித்து ஆராய விழையும் ஒவ்வொருவரும் படிக்க வேண்டிய நூலிது.

Wallace, Anthony F.C.1966. Religion: An Anthropological View. New York: Ran-dom House. மானிடவியல்சார் சமயம் குறித்து எழுதப்பெற்றுள்ள முதன்மையான நூல்களுள் இதுவும் ஒன்று. சமயமும் பண்பாடும் என்ற அணுகுமுறையில் இந்நூல் எழுதப் பெற்றுள்ளது.

Glacier, Stephen D.1997. Anthropology of Religion: A Handbook. Westport, Connecticut: Greenwood Press.

சமயம் குறித்துச் சமகால விவாதங்கள் அடங்கிய 19 விரிவான கட்டுரைகள் இந்நூலில் உள்ளன. துளுப் பகுதியின் தரவுகளைக்கொண்டு பீட்டர் கிளாஸ் எழுதியுள்ள 'சடங்கு நிகழ்த்துதல்கள்' குறித்த கட்டுரையும் உள்ளது.

சிவசுப்பிரமணியன், ஆ. 1999. (1988). மந்திரம் சடங்குகள் (இரண்டாம் பதிப்பு). சென்னை: என்சிபிஎச்.

மானிடவியல் அணுகுமுறையுடன் மந்திரம், சடங்குகள் குறித்து எழுதப் பட்ட முதல் தமிழ் நூல்; கோட்பாட்டுப் பார்வையையும் விளக்கவியல் அணுகுமுறையையும் ஒருசேர இணைத்து விவாதிக்கும் சிறந்த ஆய்வு நூல் இது. ஆசிரியர், ஆய்வாளர் அனைவரும் படிக்கவேண்டிய நூல்.

அலகு - 5

தொன்மைப் பொருளாதாரம்

தொல்குடிப் பொருளியல் பரிமாணங்கள்

- பசி என்பது ஓர் உயிரியல் நிகழ்வு. இது ஓரணு உயிரியான அமீபா முதல் படிமலர்ச்சியின் உச்ச நிலையில் இருக்கும் மனிதன் வரை

அனைத்து உயிரினங்களிலும் நிகழ்கிறது. உயிரினங்கள் உடல் ஆதாரங்களைச் செலவிட்டு இயங்குகையில் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பின் அந்த ஆதாரங்களின் இருப்பு நிலை மிகவும் குறையும்போது அது பசி என்னும் உணர்வாக வெளிப்படுகிறது.

- உண்மையில் பசி என்பது உடலியல் இயக்கத்தின்போது அடிப்படை எரிபொருள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குக் கீழ் குறைவதைச் சுட்டிக்காட்டும் ஓர் உயிரியல் அளவுமானியாகும். இந்த இயற்கை நிகழ்வு ஏற்படும்போது ஒவ்வோர் உயிரினமும் அதற்கு ஏற்ற எரிபொருளை (உணவு) உட்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் குறிப்பிட்ட உயிரியல் நிகழ்வை மையமாகக்கொண்டே உலகின் அனைத்து வகையான பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளும் அமைந்துள்ளன.
- மனித இனத்தவர்களின் உணவு ஈட்டும் முயற்சி நான்கு பெரும் நிலைகளில் படிமலர்ச்சியடைந்துள்ளது. கி.மு.10,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வரை வேட்டையாடுதலும் இயற்கையில் கிடைக்கும் உணவுப் பொருள்களைச் சேகரித்தலுமே முதன்மையான வாழ்க்கைத் தொழிலாக இருந்தது (ஹோபல் & ஃபிராஸ்ட் 1979: 103), கி.மு.7,000 ஆண்டு வாக்கில் வடக்கு ஆப்பிரிக்கா, சிற்றாசியா (Asia minor), தெற்காசியா போன்ற பழைய உலகப் பகுதிகளிலும் புத்துலகத்தைச் சேர்ந்த பாலைவன மக்களும், புத்துலகப் பகுதியில் வாழ்ந்த பிற தொன்மைப் பண்பாட்டினரும் கால்நடைகளை மேய்த்து வாழத் தொடங்கினர்.
- கி.மு. 3,000 ஆண்டு வாக்கில் உலகின் பெரும்பாலானவர்கள் வேளாண்மையை முதன்மையான வாழ்க்கைத் தொழிலாக ஏற்கத் தொடங்கிவிட்டனர். குறிப்பாக, மத்திய தரைக்கடல் பகுதியிலும், தெற்காசியா, கிழக்காசியா போன்ற பழைய உலகப் பகுதிகளிலும், மத்திய மெக்சிகோ முதல் தெற்கு

ஆண்டீஸ் வரையுள்ள புத்துலகப் பகுதியிலும் வேளாண்மைத் தொழில் வளர்ச்சி பெற்றது (மேலது: 103).

- இதனடிப்படையிலேயே மானிடவியலர்கள் மனித இனத்தின் உற்பத்தி முறையைப் பின்வரும் நான்கு படிமலர்ச்சி நிலைகளாகப் பகுத்துக் காண்கின்றனர்:
    1. வேட்டையாடி உணவு சேகரித்தல்
    2. கால்நடைகளை வளர்த்தல்
    3. எளிய வேளாண் முறை (உழுது பயிரிடும் முறைக்கு முந்திய லைச்சரிவு அடுக்கு வேளாண்மை, காட்டெரிப்பு வேளாண்மை, தோண்டுகழி கொண்டு விதைத்தல் ஆகியன).
    4. பண்பட்ட வேளாண்மை (உழுது பயிரிடும் வேளாண்மை)
- மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு நிலைகளும் இன்று மக்களிடம் நிலை பெற்றுள்ளதால் அதனைப் புரிந்துகொள்ளுதல் மூலம் ஒவ்வொரு படிமலர்ச்சி நிலையிலும் மக்களின் வாழ்க்கைமுறை எவ்வாறு இருந்தது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவியலும். சமகாலப் பண்பாடு களைப் புரிந்துகொள்ளுதலே நம் முதன்மையான இலக்காதலால் படிமலர்ச்சி நிலைகளுக்கு இங்குச் சிறப்பிடம் கொடுக்கப்படவில்லை.
- மர்டாக்கின் இனவரைவியல் வரைபடத் தரவுகளின்படி உலகின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 15 விழுக்காடு இன்றும் வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும் மக்கள் வசம் உள்ளது. இவ்வகை வாழ்க்கைப் பொருளாதாரம் ஆஸ்திரேலிய முதுகுடிகள் தொடங்கி பசிபிக் தீவுப் பகுதி, ஆப்பிரிக்கா, சில அமெரிக்கப் பகுதிகள், அந்தமான் தீவு ஆகிய பகுதிகளில் வாழும் பல பழங்குடிகள் உட்பட தென்னிந்தியப் பகுதியில் வாழும் சோளநாயக்கர், காடர், ஏனாதி, செஞ்சு முதலான பழங்குடிகள்வரை உள்ளது.
- ஐரோப்பாவிலும் மத்தியதரைக்கடல் பகுதியிலும் வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும்முறை இல்லை. கிரீன்லாந்துப் பகுதியில்

வாழும் ஒரு பிரிவு எஸ்கிமோக்களிடம் வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும்முறை உள்ளது. இதற்கு மாறாக லாப்பியர்கள் (Lapps) கலைமான்களை வளர்த்து வாழ்கின்றனர். இம்மக்களின் அண்டையப் பகுதியான சைபீரியாவில் வாழும் யுகாகிர் (Yukaghir), சமோயத் (Samoyed), துங்குஸ் (Tungus) ஆகிய குடியினர் வேட்டையாடியும் கலைமான்கள் வளர்த்தும் வாழ்கின்றனர்.

- இன்று ஆப்பிரிக்காவின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் ஆயர் வாழ்க்கையும் வேளாண் தொழிலும் இணைந்த பொருளாதார முறை காணப்படுகிறது. கலகாரிப் பாலைவன புஷ்மன், காங்கோ குள்ளர்கள் போன்றவர்கள் இதற்கு விதிவிலக்கானவர்கள்.
- அவர்கள் வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும் மக்களாவர். இந்தோனேசியாவில் சில சிறுகுடி யினரைத் தவிர ஏனையோர் தோட்டப்பயிர் விளைவிப்பவராகவும் பண்பட்ட வேளாண்மை செய்பவராகவும் உள்ளனர். வேளாண் தொழிலே இன்று உலகில் முதன்மையான வாழ்க்கைப் பொருளாதார மாக விளங்குகிறது.
- ஐரோப்பா, மத்தியதரைக்கடல், ஆப்பிரிக்கா, தென்கிழக்காசியா, இந்தியா ஆகிய பகுதிகளில் வேளாண்முறை செழித்துள்ளது. அமெரிக்க இந்தியர்களில் பலர் வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும் தொழிலைக் காட்டிலும் மக்காச்சோளம், திணை வகைகள், பீன்ஸ், காய்கறி வகைகள் போன்றவற்றை விளைவிக்கின்றனர்.
- பசிபிக் கடற்பகுதி மக்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் தோட்டப்பயிர் செய்தும் மீன்பிடித்தும் வாழ்கின்றனர். டாஸ்மேனியா விலும் ஆஸ்திரேலியாவிலும் வாழும் சில பழங்குடிகள் இதற்கு விதிவிலக்கு. இவர்கள் வேட்டைத் தொழிலை முதன்மையாகக் கொண்டவர்கள். இவ்வாறு உலகம் தழுவிய நிலையில் பொருளியல் முறைகளை ஒப்பிட்டுக்

காண்பதற்கு மர்டாக்கின் உலக இன வரைவியல் வரைபடத் தரவுகளே அடிப்படையாக அமைகின்றன.

பொருளியல் முறைகள்

- மக்கள் வாழ்விற்காகத் திட்டமிட்ட முறையில் புறச்சூழல்களோடும் சமூகச் சூழல்களோடும் இடைவினை புரியும் செயலே பொருளாதாரச் செயல்கள் எனப் பொருளியல்சார் மானிடவியலர்கள் கூறுவார்கள் (குக் 1973: 810).
- மக்கள் தம் சுற்றுச்சூழலில் கிடைப்பவற்றில் மிகப் பெரும் பகுதியைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் உத்தியே பொருளாதார நடவடிக்கைகள் என்றும் அதனை வேறுவகையில் பொருள்படுத்திக் கூறுவார் நாஷ் (1977: 233). அனைத்துச் சமூகங் களிலும் பொருளாதாரச் செயல்களின் இறுதி இலக்கு பொருள் உற்பத்தியாக அமைகிறது.
- இந்த உற்பத்தி என்னும் இலக்கில் நிலம், உழைப்பு (labour). தொழில்நுட்பம், மூலதனம் ஆகிய காரணிகள் மிகவும் முதன்மை யானவையாகச் செயல்படுகின்றன. இங்கு நிலம் என்பதில் நீர் வளமும் அடங்குகிறது.
- நிலமும் நீர்வளமும் உற்பத்திமுறையைப் பெருமளவு அறுதியிடும் காரணிகளாகச் செயல்படுகின்றன. வணிக நோக்கமற்ற, உபரி ஏதுமற்ற உற்பத்தி முறையைக்கொண்ட பழங்குடிகளின் தொன்மைப் பொருளாதார முறையில் நான்கு - நிலைகள் செயல்படுகின்றன. அவை: 1. மிகவும் எளிய தொழில் நுட்பமும் வேலைப்பகிர்வும் 2. உறவுமுறை (kinship) சார்ந்த உற்பத்தி 3. பாதீடும் பண்டமாற்றமும் செய்துகொள்ளுதல் 4. சமூகவுடைமை யைச் சார்ந்திருத்தல் (காடு அனைவருக்கும் பொதுவானது).
- ஒவ்வொரு சமூகமும் அது கொண்டுள்ள தொழில்நுட்பத்திற்கு ஏற்பவே அதன் சுற்றுச்சூழலின் வளத்தைப் பயன்படுத்துகிறது.

தொழில் நுட்பம் என்பது பெரும்பான்மையில் கையாளப்படும் கருவிகள், அணுகுமுறைகள், வேலையைச் செய்யும் முறைகள் போன்றவற்றைச் சேர்ந்தது.

- பழங்குடியினர் பயன்படுத்தும் தொழில்நுட்பம் மிகவும் எளிமையானது. தொழிற்பகுப்பு என்பது செய்யும் தொழிலை ஆண்கள் செய்யக் கூடியவை, பெண்கள் செய்யக்கூடியவை, முதியோர் செய்யக்கூடியவை, வாலிப வயதினர் செய்யக்கூடியவை, சிறுவர்கள் செய்யக்கூடியவை எனப் பாகுபடுத்துதல்.
- உறவுமுறையினர் சேர்ந்து உணவு ஆதாரத்தைத் தேடுவார்கள். பாதீடும் பண்டமாற்றமும் அடிப்படையான கூறாகச் செயல்படும். இந்நிலையில் இந்த நான்கு முறைகளும் வேட்டையாடி உணவு சேகரித்தல், ஆயர் வாழ்க்கை, நாடோடி வாழ்க்கை, வேளாண்தொழில் ஆகிய உற்பத்தி முறைகளில் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என இங்குச் சுருக்கமாகக் காண்போம்.
- ஏனெனில் உற்பத்தி முறைகள் பற்றிய செய்திகள் சமூக அமைப்புகள், தொல்குடி அரசுமுறைகள் என்னும் அத்தியாயங்களிலும் இடம் பெறுவதால் இங்குச் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆதலின் பரிமாற்றமும் பகிர்ந்துகொள்ளுதலும் பற்றி இந்த அத்தியாயத்தில் விரிவாக எழுதப் பெற்றுள்ளது.

வேட்டையாடி உணவு சேகரித்தல்

- வேட்டையாடுதல், மீன்பிடித்தல், காட்டில் கிடைக்கும் காய்கனிகள், கீரை வகைகள், கிழங்குகள், கொட்டை வகைகள், தேன், பிற உண்ணும் பொருள்களைச் சேகரித்தல், மரப்பட்டைகள், நார், பிற காடுபடு பொருள்கள் போன்றவற்றைச் சேகரித்து மற்ற மக்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களிடமிருந்து

தேவையான பொருள்களைப் பெற்று உணவுத் தேவைகளை ஈட்டும் முறையே வேட்டையாடி உணவு சேகரித்தல் (hunting and food-gathering) முறையாகும். உணவுத் தேவை களை ஈட்டும் முறைகளில் இதுவே மிகவும் எளிய முறையாகவும் முதன் முதலில் ஏற்பட்ட முறையாகவும் உள்ளது.

- உலகில் எங்கெங்கெல்லாம் இவ்வகைச் சமூகத்தினர் உள்ளனர் என்பதை இந்த அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்தில் கண்டோம். இவ்வகைச் சமூகத்தினர் சிறு குழுக்களாகப் பிரிந்து தங்கள் உணவுத் தேவைகளை ஈட்டுகின்றனர். இவர்களின் வாழ்க்கைமுறை சமூக அமைப்புகள் என்னும் அத்தியாயத்திலும் தொல்குடி அரசுமுறைகள் என்னும் அத்தியாயத்திலும் இடம்பெறுவதால் அவற்றை மீண்டும் இங்கு விவரிப்பது இரட்டிப்பாகிவிடும்.

நாடோடித் தன்மையும் ஆயர் வாழ்க்கையும்

- ஒரு குறிப்பிட்ட வாழிடத்தைக் கொண்டு நிலையாக வாழாமல் பருவக் காலத்திற்கேற்பத் தொடர்ச்சியாக இடம் விட்டு இடம் சென்று வாழும் மக்களே அலைகுடிகள் அல்லது நாடோடிகள் (nomads). இவர்கள் இடம்பெயர்ந்து வாழும் முறை ஒரு முறைப்படுத்தப்பட்ட சுழற்சியாக இருக்கும். இதனாலேயே இவர்கள் இடம்பெயர்ந்து வாழ்பவர்கள் (migrated people) என்று குறிப்பிடப்படுவதில்லை. இடப்பெயர்ச்சி என்பது வாழிடத்தை மாற்றும்போது ஒரு முறையான சுழற்சி முறையைக் கொண்டிராது.
- நாடோடிகள் என்னும் சொல் வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும் நாடோடிகளையும் ஆயர் வாழ்க்கையை மேற்கொண்டுள்ள நாடோடி களையும், தட்டுமுட்டுச் சாமான்களைச் செப்பனிடுதலையும் வாணிகம் செய்தலையும் மேற்கொண்டுள்ள நாடோடிகளையும் குறிக்கும். கைவினைத்

தொழில் செய்பவர்கள், கலைத் தொழில் செய்து பிழைப்பவர்கள் என நாடோடிகளில் இன்னும் பல வகையினர் உள்ளனர். விரிவுக்குக் காண்க: பக்தவத்சல பாரதியின் பாணர் இனவரைவியல் (2012), தமிழகத்தில் நாடோடிகள் (2017).

- வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும் நாடோடிகளின் வாழ்க்கை பலவாறு வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள கலகாரிப் பாலைவனத்தில் வாழும் புஷ்மன் (Bushmen) மக்களைப் போன்ற பல இனக்குழுவினர் நாள்தோறும் இடம்விட்டு இடம் சென்று வாழ்பவர்களாக உள்ளனர்.
- அந்தமான் ஓங்கே (Onge) பழங்குடியினர் போன்ற சில குடியினர் நீண்ட இடைவெளி கொண்டு இடம்பெயர்ந்து உணவு சேகரிக்கின்றனர். கேரளத்தில் நிலம்பூர் பள்ளத்தாக்குகளில் வாழும் சோலைநாயக்கப் பழங்குடிகளும் பருவ காலத்திற்கேற்ப இடம்பெயர்ந்து உணவு சேகரிக்கின்றனர்.
- தமிழகப் பகுதியில் வாழும் நரிக்குறவர்கள் நாள்தோறும் இடம் விட்டு இடம் சென்று பொருளீட்டுகின்றனர். மேற்கூறிய பழங் குடியினர் அனைவருமே பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று கொண்டே யிருந்தாலும் அவர்கள் மீண்டும் பழைய இடத்திற்கு வந்து சேருவர்.
- அதோடு அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளிலும் ஏறக்குறைய பழைய முறையிலேயே பல இடங்களில் சுற்றித் திரிந்து மீண்டும் தொடங்கிய இடத்திற்கே வந்து சேருவார்கள். வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும் பழங்குடிகள் பெரும்பாலும் தனித்தனியான சிறு குழுக்களாகப் (isolated bands) பிரிந்து செல்வார்கள். அவர்களைச் சுற்றியுள்ள காட்டுப் பகுதிகளில் எங்கெங்கு நீர்க்குட்டைகள் உள்ளன, என்னென்ன மரவகைகள், விலங்கினங்கள் உள்ளன என்பதை அறிந்திருப்பார்கள்.
- ஆயர் வாழ்க்கை மேற்கொள்ளும் நாடோடிகள் கால்நடை வளர்த்தலையே முதன்மைத் தொழிலாகக்கொண்டுள்ளனர்.

வாழுமிடங்களைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் ஆண்டு முழுவதும் கால்நடைகளை வளர்க்க வேண்டியிருப்பதால் பருவ காலத்திற்கு ஏற்பவோ சீரான இடைவெளி கொண்டோ இடம்விட்டு இடம் பெயர்ந்து மேய்க்கின்றனர்.

- ஆப்பரிக்க நூயர்களும் அரேபியக் கால்நடை வளர்ப்போரும் கால்நடை வளர்த்தலை மையமாகக்கொண்டே வாழ்கின்றனர். நீலகிரித் தொதவர்கள், ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடிகள், திபேத்துப் பழங்குடிகள், இமயமலை அடிவாரப் பழங்குடிகள் இவ்வகைக்கு மேலும் சில எடுத்துக்காட்டுகளாவர்.
- ஆயர் நாடோடிகள் கால்நடை வளர்த்தலை முதன்மைத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தாலும் சிலர் குறைந்த அளவில் வேட்டையாடி உணவு சேகரித்தலையோ, வணிகம் செய்தலையோ மேற்கொள்கின்றனர்.
- தென்மேற்கு ஆசியப் பகுதிகளிலும் வடக்கு ஆப்பிரிக்காவிலும் வாழும் சில நாடோடிகள் கால்நடை வளர்க்கும் தொழிலோடு பிற தொழில்களையும் செய்கின்றனர். ஒரு முதன்மைத் தொழிலையும் ஒன்றிரண்டு துணைத் தொழில்களையும் செய்வது ஓர் உலகளாவிய போக்காக உள்ளது. ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட பொருளியல் ஆதாரங் களைப் பெற்றிருந்தால் அதனைக் 'கலப்புப் பொருளாதாரம்' (mixed economy) என்பதுண்டு.
- சில நாடோடிகள் மேற்கூறிய தொழில்களில் ஏதோ ஒன்றை முதன்மையாகக் கொண்டுள்ளதுடன் சில துணைத் தொழில்களையும் செய்கின்றனர். குறிப்பாக, மழைக் காலங்களில் குறைந்த அளவில் வேளாண்மை செய்யும் போது இவர்கள் ஓரிடம் தங்கி வேளாண் பணிகளைக் கவனித்துவிட்டு மீண்டும் நாடோடி வாழ்வில் ஈடுபடுகின்றனர். இவ்வகையான மக்கள் நாடோடி வாழ்வில் முழுமையாக ஈடுபடாததால் இவர்களை அரை நாடோடியினர் (semi-nomads) எனலாம்.

- இவர்களின் வாழ்க்கைமுறை வேளாண் தொழிலோடு இணைந்த ஆயர் வாழ்க்கை (transhumance) என்று கூறப்படும். சில ஆயர் நாடோடியினர் தோட்டப் பயிர்களை மிகுதியாக விளைவிப்பவராக உள்ளதால் மானிடவியலார் இவர்களைத் தோட்டப் பயிரிடுவோர் (horticulturists) எனக் கூறுவர். நிலையான வேளாண் தொழில் செய்யும் சமூகத்தினரிடமிருந்து இவ்வகை மக்களைத் தனிமைப்படுத்தும் பொருட்டு இவ்வாறு வகைப்பாடு செய்வார்கள்.
- இருபதாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே முழுமையான நாடோடித் தன்மை வெகுவாகக் குறைந்து வருகிறது. இதற்குப் பொருளாதார, சமூக, அரசியல் மாற்றங்களும் தொழில்துறை வளர்ச்சிகளும் காரணமாகும்.

வேளாண்முறை

- மானிடவியலர்கள் வேளாண்முறையைத் தோட்டப் பயிர் வேளாண்மை (horticulture) என்றும், வேளாண்மை (agriculture) என்றும் இருவகைப்படுத்துவர். தோட்டப் பயிர்கள் பெரும்பாலும் சிறு நிலங்களில் பெண்களால் பயிர்செய்யப்படுவதாகும். உழுது பயிரிடாமல் எளிய கருவிகளைக்கொண்டு நிலத்தைக் கொத்தித் தோட்டப் பயிர்களை விளைவிக்கின்றனர்.
- இவர்கள் பெரும்பாலும் தோண்டுகழி (digging-stick) பே எளிய கருவிகளை முதன்மையான கருவிகளாகப் பயன்படுத்துவார்கள். தோட்டப் பயிர்செய்யும் குடியினர் அதனை ஒரு முழு நேரத் தொழிலாகக் கொள்ளாமல் ஒரு துணைத் தொழிலாகவே செய்கின்றனர். உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் இன்று தோட்டப் பயிர் விளைவிக்கும் குடியினர் பெருகி உள்ளனர்.
- வேளாண் முறை என்பது உழும் கருவிகளைக்கொண்டு பெரும் பரப்பில் பயிர்களை விளைவிப்பதாகும். இன்றைய நவீன

சமநிலங்களில் செய்யும் வேளாண் முறையானது தொடக்கத்தில் காட்டெரிப்பு வேளாண் முறையாக (slash and burn cultivation) இருந்து வளர்ச்சி பெற்றதாகும். இம்முறையை இன்றும் பழங்குடிகள் செய்து வருகின்றனர். இவ்வகை வேளாண்மையில் காட்டுப் பகுதியில் வாழும் பழங்குடியினர் அவர்களின் குடியிருப்புக்கருகில் ஓர் இடத்தைத் தேர்வுசெய்து அங்குள்ள காட்டை அழித்து வெட்டிய மரங்களைத் தீயிட்டுக் கொளுத்துவார்கள். இவ்வாறு கொளுத்துவதால் கிடைக்கும் சாம்பல் நிலத்திற்கு உரமாக அமைந்து நல்ல விளைச்சலைத் தரும் என நம்புகின்றனர்.

- அறிவியல் ரீதியாக காட்டெரிப்பு செய்யும்போது மண் சூடேறி பூமிக்கு அடியில் உள்ள நைட்ரஜன் சத்து மேலே வரும். இவ்வாறு தயார் செய்யப்படும் நிலத்தில் மூன்று முதல் ஐந்தாண்டுகள்வரை பயிரிடுவார்கள். அதன்பின் வேறொரு புதிய இடத்தைத் தேர்வுசெய்து மீண்டும் பழையபடியே காட்டை அழித்து அதனை எரித்து அங்குப் பயிரிடுவர். இவ்வாறு குறிப்பிட்ட ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை இடம்விட்டு இடம்பெயர்ந்து பயிரிடுவதால் இவ்வகை வேளாண்மை 'இடம் பெயரும் வேளாண்மை' (shifting cultivation) எனப்படும்.
- இதனை உலகளாவிய நிலையில் இனவரைவியலர்கள் பலவாறு குறிப்பிடுவார்கள். 'காட்டெரிப்பு வேளாண்மை' (slash-and-burn cultivation), இடம்பெறும் வேளாண்மை (fallow of shifting cultivation), 'மில்பா வேளாண்மை' (milpa agriculture), 'ரோசா வேளாண்மை' (roza farming) எனப் பலவாறு கூறப்படும். 'Swidden' எனும் பழைய ஆங்கிலக் கிளைமொழிச் சொல்லுக்குத் 'தீயிட்டு எரித்து உருவாக்கும் இடம்' என்பது பொருளாகும். 1955இல் ஏக்வால் (E. Ekwall) எனும் அறிஞர் இச்சொல்லைக்கொண்டு காட்டெரிப்பு வேளாண் முறையை விவரிக்கத் தொடங்கினார் (காண்க: Yogesh Atal 1983).

- இந்தியப் பழங்குடிகளும் இவ்வகை வேளாண்மையைப் பெருமளவு செய்தனர். இப்போது இது குறைந்துவிட்டது. வடகிழக்கு மாநிலங்களில் வாழும் நாகர்கள் இவ்வகை வேளாண்மையை 'ஜூம்' என்றும், மத்தியப்பிரதேச மரியர்கள் 'பெண்டா' என்றும், ஒரிசாவில் வாழும் கோந்த்கள் (Khonds) 'பொடு' என்றும், பெய்கர்கள் 'பீவார்' என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.
- வட ஒடிசாவில் வாழும் பூயியா பழங்குடியினர் காட்டிலுள்ள அனைத்து மரங்களையும் வெட்டி எரித்துப் பயிர்செய்யும்போது அதனைத் 'தகி' எனவும், புதர்கள், சிறுசெடிகள் ஆகியவற்றை மட்டும் எரித்துப் பயிர் செய்யும் போது அதனைக் 'கொமன்' எனவும் குறிப்பிடுகின்றனர் (மஜூம்தார் & மதன் 1961: 197).
- காலனி அரசு இங்கிலாந்தில் கப்பல் கட்டவும், ரயில்வே தண்டவாளங்களுக்கு அடியில் போடவும் இந்திய வனங் கனைத் தம்வசம் கொண்டுவந்தனர். அதனால் இவ்வகை வேளாண்மையை 1952இல் ஒரு சட்டமியற்றித் தடை செய்தது. சட்டத்தின் மூலம் அதனை உடனே முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை. காலப்போக்கில் இது குறைந்து வருகிறது.
- இடம்பெயரும் வேளாண் முறை இந்தியாவில் மட்டுமல்லாமல் தெற்கு யுக்காடன், ஆஸ்திரேலியா, நியூகினி, பர்மா, சுமத்ரா, போர்னியோ, அமெரிக்கா, பசிபிக் கடற்பகுதி, ஆப்பிரிக்காவில் சில பகுதிகள் போன்ற இடங்களில் உள்ள பழங்குடியினரும் செய்கின்றனர். நியூகினியில் வாழும் செம்பகாமாரிங் (Tsembaga Maring) பழங்குடியினர் காடுகளை அழித்து வள்ளிக்கிழங்கு, சேனை, கரும்பு போன்ற பயிர்களை விளைவிக்கின்றனர். அமெரிக்காவில் வாழும் எனமாமோ (Yanamamo) பழங்குடியினர் இடம்பெயரும் வேளாண்மை மூலம் வாழையைப் பயிர் செய்கின்றனர்.
- காட்டெரிப்பு வேளாண்மையை விடுத்து இன்று சமநிலத்தில் உழவு வேளாண்மை (plough cultivation) செய்யும் பழங்குடிகளும்

உள்ளனர். முண்டர், ஒராவ்ன் போன்றோர் சமநில உழவு வேளாண்மையைச் சிறப்பாகச் செய்கின்றனர். ஆந்திரப் பிரதேசத் திலுள்ள கோயர்கள் மலைச்சரிவுகளில் அணைகள் அமைத்து நீர்ப்பாசனத்தைச் சிறந்த முறையில் நிர்வகிக்கும் திறன் பெற்றுள்ளதால் இவர்களைச் சிறந்த நீரியல் பொறியியலார் என்று மானிடவியலர்கள் சிறப்பித்துக் கூறுவார்கள்.

- இவ்வாறே பிலிப்பைன்சில் உயர்ந்த மலைச் சரிவுகளில் பல மைல்கள் தலைக் குத்தூசி வடிவில் வளைந்து கால்வாய்களை அமைத்துப் பயிர் செய்யும் பழங்குடியினரும் உள்ளனர்.

பரிமாற்றமும் பகிர்ந்துகொள்ளுதலும்

- அனைத்துச் சமூகங்களிலும் மக்கள் தங்கள் தேவைகளை நிறைவு செய்துகொள்ளும் பொருட்டுப் பொருள்களையும் செய்யும் பணிகளை யும் (services) பரிமாறிக்கொள்கின்றனர். இவை பரிமாற்றம் (reciprocity), மறுபங்கீட்டு முறை (redistribution system), சந்தை அல்லது அங்காடி முறை (marketsystem) ஆகிய மூன்று நிலைகளில் நடைபெறுகின்றன.
- சமூகத்தின் அமைப்பிற்கேற்பவும், உற்பத்தி முறைக்கேற்பவும், நுகர்வுத் தேவைக்கேற்பவும், அரசியல் முறைக்கு ஏற்பவும் இம்மூன்று முறைகளில் ஏதாவதொன்று முதன்மையாக ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் செயல்படுகிறது. ஒவ்வொரு முறை குறித்தும் இங்குக் காண்போம்.

பரிமாற்றம்

- பரிமாற்றம் என்பது சமதகுதி உள்ளோர் பணத்தைப் பயன்படுத்தாமல் ஒரு பொருளைக் கொடுத்து வேறொரு பொருளைப் பெறுவதைக் குறிக்கும். இதில் மூன்றுவகைப் பரிமாற்றம் இடம்பெறுகிறது. அவை: பொதுப்படியான

பரிமாற்றம் (generalized reciprocity), சமச்சீர் பரிமாற்றம் (balanced reciprocity), எதிர்மறைப் பரிமாற்றம் (negative reciprocity).

- இவற்றிற்குள்ள வேறுபாடுகள் பரிமாறிக் கொள்பவர்களின் சமூக இடைவெளியைப் (social distance) பொறுத்து அமைகிறது. பொதுப்படியான பரிமாற்றம் கடப்பாடு எண்ணம் மிகுந்த நெருங்கிய உறவுக் கூட்டத்திற்குள் நிகழ்கிறது. சமச்சீர் பரிமாற்றம் நண்பர்கள் வட்டத்திலும் ஒருவரை ஒருவர் நன்கு புரிந்து கொண்ட இரு வேறு பழங்குடிகளுக்குள்ளும் நிகழ்கிறது. எதிர்மறைப் பரிமாற்றம் முன்பின் தெரியாத புதியவர்களுடனும் பகைமை உணர்ச்சியுடன் வாழும் இருவேறு குழுக்களுக்கிடையேயும் நிகழ்கிறது என்கிறார் ஷாலின்ஸ் (1972).

பொதுப்படியான பரிமாற்றம்

- இவ்வகைப் பரிமாற்றத்தில் உற உறவினர்கள் மற்றவர்களுக்குப் பொருள் களைக் கொடுக்கும்போது கணக்கு வைத்துக்கொண்டோ உடனே அதற்கு ஈடான வேறு பொருள் கிடைக்க வேண்டுமென்றோ எண்ணுவதில்லை. இவ்வகைப் பரிமாற்றம் தன்னலம்சாராத நிலையில் அமைவதால் பரிமாறிக்கொள்வோருக்குள் மன அளவில் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கடப்பாடு மிக்கவர்கள் என்பது புலனாகிறது.
- தமிழ்ப் பண்பாட்டில் திருமணத்தின்போது மண மக்களுக்கு நெருங்கிய உறவினர்களும் நண்பர்களும் அன்பளிப்பு களைத் தருகின்றனர். இது அன்பின் அடிப்படையில் அமைகிறது. இதற்கு ஈடான ஒரு பொருள். உடன் கிடைக்கும் என எண்ணிச் செய்வதில்லை. இவ்வகை அன்பளிப்பு மிகத் தொடக்கக் காலத்தில் நிலவிய ஒருவகை உதவி முறையிலிருந்து தோன்றியதாகும்.
- இன்றும் பல பழங்குடிகளிடம் பூப்பு நீராட்டு விழா, திருமணம், இறப்பு போன்ற இன்றியமையாத நிகழ்ச்சிகளின் போது

நிகழ்ச்சியை நடத்தும் குடும்பம் இன்னலுக்குள்ளாகக் கூடாது என எண்ணி நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்ள வரும் மிக நெருங்கிய உறவினர்கள் அவாவரிடம் உள்ள பொருள்களைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பர்.

- இதனடிப்படையிலேயே திருமணம் செய்யும் குடும்பத்தின் பொருட் செலவை ஓரளவாகிலும் ஈடுகட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் உறவினர்கள் அன்பளிப்பு வழங்க முற்பட்டனர். அது நாளடைவில் மெல்ல மாறி அன்பளிப்புப் பரிமாற்றமாக (gift exchange) வளர்ந்துள்ளது.
- இன்றைய நிலையில் இது பொதுப்படியான பரிமாற்றமாக இல்லாமல் சமச்சீர் பரிமாற்றமாக மாறியுள்ளது. ஒருவர் அவருடைய உறவினரின் திருமணத்தின்போது கொடுக்கும் அன்பளிப்பு அவர் தம் வீட்டில் நடக்கும் நிகழ்ச்சியின்போது வந்து சேர வேண்டும் என எண்ணுகிறார்.
- வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும் சமூகங்களில் பொதுப்படி யானப் பரிமாற்றம் பெரும்பாலும் உணவுப் பொருள்களைப் குழுவினர் வேட்டையாடிப் பெற்ற இறைச்சியை அவர்களின் உறவினர்களுடன் சமமாகப் பகிர்ந்துகொள்வார்கள் அல்லது உறவு நெருக்கத்தின் அடிப்படையில் பகிர்ந்துகொள்வார்கள்.
- மலாயாவில் வாழும் செமாய் (Semai) பழங்குடியின வேட்டைக் நகுழுவானது பெரிதும் திரிந்து இறுதியாகப் பெரிய காட்டுப் பன்றியை வேட்டையாடும். அதனைக் குடியிருப்புப் பகுதிக்குக் கொண்டு வந்தவுடனேயே அக்குடியிருப்பைச் சேர்ந்த அனைவருக்கும் சமமாகப் பகிர்ந்துகொடுப்பர்.
- ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கும் இறைச்சி பருவமடைந்த இரண்டு ஆண்கள் மனநிறைவுடன் உண்ணுமளவிற்கு இருக்கும். ஒவ்வொரு கூறிலும் பன்றியின் அனைத்து உறுப்புகளும் இருக்குமாறு பகிர்ந்து கொடுக்கப்படுகிறது (நந்தா 1980: 163).

கலகாரிப் பாலைவனப் பகுதிகளில் வாழும் குங்புஷ்மன் (Kung

Bushmen). வட துருவத்தில் வாழும் எஸ்கிமோக்கள் ஆகியோரும் இவ்வகைப் பரிமாற்ற முறையைக்கொண்டுள்ளனர். சில பழங்குடிகளில் வேட்டை யாடியவருக்கு எனச் சில பகுதிகள் ஒதுக்கிவிட்டு மற்றதைப் பகிர்ந்துகொடுப்பார்கள்.

- வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும் சமூகம் என்பது நேருக்கு நேர் (face-to-face) உறவுடைய உறுப்பினர்களைக்கொண்டதாகும். ஒரு குடியிருப்பில் வாழ்வோர் அனைவரும் ஒரே குலம், கால்வழி அல்லது கூட்ட அமைப்பில் மிக நெருங்கிய உறவினர்களாக இருப்பார்கள்.
- இதனால் ஒரு வரை ஒதுக்கிவிட்டு மற்றவர்கள் வாழமுடியாது என்பதால் அனைவரும் கிடைக்கும் பொருள்களைப் பரிமாறிக் கொள்வர். இவ்வகைச் சமூகத்தில் தகவமைப்பே முக்கியமான செயல்முறையாக (adaptive mechanism) உள்ளது. இவர்களின் சமூகத்தில் உள்ள விதிமுறைகள் நிலையானவையாக உள்ளன; அனைவராலும் பின்பற்றக்கூடியவையாக உள்ளன.
- இதனால் ஒருவர் கொடுக்கும் பொருள் ஏதோ ஒரு நாள் வேறொரு பொருளாக அவருக்குக் கிடைக்குமென்பது உறுதி. இதனால் ஒருவர் அவர் வேட்டையாடிய இறைச்சி முழுவதையும் வேட்டைக்குச் சென்றவனுடைய குடும்பத்தினர் ஒரே நேரத்தில் உண்ண முடியாது. இரண்டாவது, மீதமுள்ள இறைச்சியைப் பக்குவப்படுத்தி வருங் காலத்தில் பயன்படுத்தும் முறை அவர்களிடம் இல்லை.
- மூன்றாவது, பதப்படுத்தும்முறை தெரியாதவர்களாக உள்ளதால் வீணாகப் போகும் இறைச்சியை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்வதால் அவர் களிடமிருந்தும் ஒருநாள் இறைச்சியைப் பெற்று உண்ணலாம் என எண்ணுகின்றனர். இதனால் ஒருவர் உடல்நலக் குறைவு அல்லது வேறு காரணங்களால் வேட்டைக்குச் செல்லாத காலங்களிலும் அவருக்கு உணவு கிடைக்கிறது.

சமச்சீர் பரிமாற்றம்

- சமச்சீர் பரிமாற்றத்தில் (balanced reciprocity) ஒரு பொருள் கொடுத்தால் அதற்கு ஈடான பொருள் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் கிடைக்க வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு நிலவுகிறது. பழைமைப் பொருளாதாரத்தில் தானியங்களும் உணவுப் பொருள்களும் இவ்வாறு பரிமாறிக்கொள்ளப்பட்டன. இவ்வகைப் பரிமாற்றம் சில நேரங்களில் செய்யும் பணியைப் பரிமாறிக்கொள்ளவதாகவும் அமையலாம்.
- தமிழக ஊரகப் பகுதிகளில் இன்றும் 'மாத்துஏர்' என்ற முறை இருந்து வந்தது. இது சமச்சீர் பரிமாற்றத்திற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும். ஒரு குடும்பத்தின் வேளாண் பணியில் சில நேரங்களில் மிகவும் நெருக்கடியான உழவுப்பணி ஏற்படும்.
- அவ்வாறான காலத்தில் அக்குடும்பத்துக்கு வேண்டியவர் தனக்கு வேலையில்லாமல் இருந்தால் தன்னிடம் உள்ள எருதுகளையும் கலப்பையும் கொண்டு வந்து அவர்களின் நிலத்தில் உழுவார். ஒவ்வொரு நாளும் உழும் உழவு 'ஒரு ஏர்' எனப்படும். இவ்வாறு பணி அளவிற்கேற்ப 'பல ஏர் உழுதுவைப்பார். பின்னர் இவருக்குத் தேவைப்படும் காலத்தில் இவர் உழுத ஏர் கணக்குப்படி அவருக்கு உழவு செய்து கொடுக்கப்படும்.
- இவ்வகை மாத்துஏர் உழவு முறை பெரும்பாலும் ஒரே சாதியைச் சேர்ந்தவர்களிடம் மிகுதியாக நிகழ்கிறது. மாற்று ஏர் உழவு முறையில் உழவு செய்ய வருபவருக்கு அவருடைய காலை உணவு அவருடைய வீட்டிலிருந்து வந்தால் அதற்கு ஈடுசெய்வோரும் அவர் உழும் நாளில் தம் வீட்டிலிருந்தே உணவு கொண்டுவரச் சொல்வார். அவ்வாறு இல்லாமல் மாற்று ஏர்க்காரருக்கு நிலத்துக்காரரர் உணவு கொடுத்தால் ஈடு செய்யும் போதும் அவ்வாறான முறையே பின்பற்றப்படுகிறது.

- உலகளாவிய நிலையில் பார்க்கும்போது புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் கள்ளர் சமூகத்தில் 'மொய் விருந்து' மிகவும் தனித்துவ மானது. வாழ்வில் இக்கட்டான கட்டத்தில் பணம் தேவைப் படுபவர்கள் மொய் விருந்து (அசைவ உணவுடன்) ஏற்பாடு செய்து அதனைச் சுவரொட்டிகள், பதாகைகள், அழைப்பிதழ்கள் மூலம் உறவினர்களுக்குத் தெரிவிப்பார்கள். உறவினர்கள் அனைவரும் வந்து விருந்துண்ட பின்னர் பெரிய அளவில் மொய் (பண உதவி) எழுதிச் செல்வார்கள்.
- அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு வாழ்வாதாரத் திற்கான தொழிலை மேம்படுத்திக்கொள்வார்கள். பின்னர் மொய் எழுதியவர் விருந்து வைக்கும்போது தான்பெற்ற பணத்தை மீண்டும் மொய் எழுதிவிடுவார்.
- ஒரு சமூகம் தன்னளவில் சார்ந்து செயல்படும் இத்தகைய முறை வேறெங்கும் இல்லை. 2018இல் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் 2000 பேர் நடத்திய மொய் விருந்தில் 500 கோடி ரூபாய் வசூலாகியது (இந்து தமிழ், 18.8.2018). மொய் -விருந்து சமச்சீர் பரிமாற்றத்தின் வகையில் அடங்கும்.

குலா பரிமாற்றம்

- பரிமாற்ற முறைகளிலேயே இது மிகவும் வியப்பானது. இதுவரை மானிடவியலர்கள் கண்டறிந்த அனைத்து வகையான பரிமாற்ற முறைகளைக் காட்டிலும் ட்ரோபிரியாண்டுத் தீவுப் பழங்குடிகளிடம் மாலினோஸ்கி கண்டறிந்த குலா பரிமாற்றமே (kula exchange) மிகவும் புகழ் பெற்றதாக விளங்குகிறது. ட்ரோபிரியாண்டுத் தீவுக் கூட்டத்தில் சிதறிக்கிடக்கும் பல தீவுகள் உள்ளன. இந்தத் தீவுகளில் பல்வேறு மொழி பேசும் பல பழங்குடிகள் வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவருக்குமிடையே நிலவும் பரிமாற்றமே 'குலா பரிமாற்றம் எனப்படும்.

- குலா பரிமாற்றத்தில் இருவகையான மதிப்புமிக்க பொருள்கள் பரிமாறிக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஒன்று: சிவப்பு கிளிஞ்சல்களால் செய்யப்பட்ட கழுத்தணிகள் (neclaces). இது 'சௌலவா' (soulova) எனக் கூறப்படுகிறது. இரண்டு: வெள்ளைக் கிளிஞ்சல்களால் செய்யப்பட்ட கைக்காப்புகள் (arm bands).
- இது 'இம்வாளி' (mwali) எனக் கூறப்படுகிறது. இவற்றுள் கழுத்தணிகள் வலத்திசையிலும் கைக் காப்புகள் எதிர்த்திசையிலும் பரிமாறிக்கொள்ளப்படுகின்றன. இவற்றுடன் உணவுப் பொருள்களும் பிற பொருள்களும் பரிமாறிக் கொள்ளப்படுகின்றன (மாலினோஸ்கி 1920: 97-105).
- ஒருவர் தம் பொருளைப் பரிமாறிக்கொள்ள பல்வேறு தீவுகளில் உள்ளோரைக் கூட்டாளிகளாக வைத்திருக்க வேண்டும். இவர்களை திடீரென ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியாது. நீண்டகாலத் தொழில் கூட்டாளிகளாக வைத்திருக்க விரும்புவதால் ஒருவர் தம் தொழில் கூட்டாளிகளை மரபுவழியில் பெறுகின்றனர். பழங்குடித் தலைவனுக்கு நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கூட்டாளிகள் இருப்பார்கள்.
- சாதாரண மனிதர்கள் குறைந்த எண்ணிக்கையுடைய கூட்டாளி களையே வைத்திருப்பர். இதனால் குலா பரிமாற்றம் கூட்டாகச் சேர்ந்து பரிமாறிக்கொள்ளும் ஒரு முறையல்ல. ஒவ்வொருவரும் மற்ற தீவுகளில் உள்ளோருடன் நட்புறவை ஏற்படுத்தி அவர்கள் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் கூட்டாளியாகவே இருக்கும் வண்ணம் தொழில் உறவு வைத்துக்கொள்வார்கள். காலகதியில் கூட்டாளிகளின் எண்ணிக்கையை வளர்த்துக்கொள்வார்கள்.
- ஒவ்வொரு தீவிலும் கிளிஞ்சல்கள் பல கிடைக்கின்றன. இவற்றால் செய்யப்படும் கழுத்தணிகளும் கைக்காப்புகளும் பல வகைகளாக அமைகின்றன. இதனால் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு மதிப்பு உள்ளது. ஒருவன் தன்னிடமுள்ள மதிப்புயர்ந்த பொருளைத் தன் தொழில் கூட்டாளிக்குக் கொண்டு சென்று

கொடுப்பதன் மூலம் அவனுக்கு அதற்கு ஈடான மதிப்புமிக்கப் பொருள் கிடைப்பதற்காக ஒரு வலுவான உத்திரவாதத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்கிறான். ஒருவன் தன்னுடைய தொழில் கூட்டாளி தன்மேல் தொடர்ந்து அன்பாகவும். தொழிலில் நம்பிக்கையுடன் செயல்படவும் வேண்டி கூட்டாளியைச் சந்தித்தவுடன் நறுமணப் பொருள்களாலும் தைலங்களாலும் வாசனையூட்டுவான்.

- பின்னர் இருவரும் வாசனையைச் சிவப்பாக்கிக் கொள்வார்கள். தோலில் படர்தாமரை போன்ற வடுக்களைச் சுத்தம் செய்து தோலை வழவழப்பாக்கிக்கொள்வார்கள். இவ்வாறு இருசாராரும் செய்துகொள்வதற்குக் காரணம் அவர்களின் தொழில் உறவும் நட்பும் நெடுங்காலத்திற்கு நிலைபெறுவதற்காக ஆகும் (மேலது-27-105).
- குலா பரிமாற்றப் பயணம் அவரவர் மீன்பிடிக்கச் செல்லும் தோணிகளில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. தயார் செய்யப்பட்ட உணவுப் பொருள்களையும் பரிசுப் பொருள்களையும் (கழுத்தணி அல்லது கைக்காப்பு) பிற பொருள்களையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கின்றனர். படகில் ஏற்றுவதற்கு முன்னர் படகின் சொந்தக்காரனும் அவனுடைய மனைவியும் சில மந்திர உச்சரிப்புகளைச் செய்கின்றனர்.
- எடுத்துச் செல்லும் பொருள்களை மூடப் பயன்படுத்தும் பாய் மதிப்புமிக்க பெரும் பொருள்களுடன் மூடிவர வேண்டுமென வசியம் செய்யப்படுகிறது. கணவனின் பயணம் பெரும் வெற்றியாக அமைய வேண்டுமென மனைவி வசியம் செய்கிறாள்.
- தன் கணவனின் வருகையைப் பற்றியும் அவன் கொண்டு செல்லும் பொருள்களைப் பற்றியும் தொழில் கூட்டாளி கனவுகாண வேண்டுமென்றும் கூட்டாளி பரிமாற்றத்தில் ஊக்கமாக ஈடுபட வேண்டுமென்றும் வசியம் செய்கிறாள். எல்லா

ஏற்பாடுகளும் முடிந்தவுடன் கடற்காற்று பயணத்திற்கு ஏற்றதாக இருந்தாலும் உடனே கிளம்புவதில்லை.

- அன்றைய பொழுதைப் பெண்கள், குழந்தைகள், நாய்கள், அன்றாட நடவடிக்கைகள் தொடர்பில்லாத, மனிதன் குடியேறாத ஒரு பகுதியில் கழிக்க வேண்டுமென்ற மரபு உள்ளது. அப்போது ஒரு சடங்கைச் செய்கின்றனர்.
- ட்ரோபிரியாண்டுப் பழங்குடிகளில் பெரும்பாலோர் சிறந்த மாலுமிகள். பயணத்தில் ஒவ்வொரு இரவிலும் பவழப் பாறைகளில் இறங்கிவிடுகின்றனர். நீண்ட அமைதிக் காலங்களில் பயணம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. பயணம் தொடங்கும் போது பல காற்று வசியங்களைச் செய்கின்றனர். தாழை இலைகளால் செய்யப்பட்ட அவர்களின் கப்பற் பாய்களை மணந்துகொள்ளுமாறு கடற்காற்றைக் கேட்டுக்கொள்கின்றனர்.
- தன் கணவனை யாரும் திருடிப்போகாமல் இருக்கவும், தவறு செய்யும் குழந்தைகளை (படகில் செல்வோர்) அணைக்கவும். காற்றைப் பெண்பாலாகக்கொண்டு வேண்டுகின்றனர். வாழ்க்கையில் நடைபெறும் ஒவ்வொரு செயலைப் போலவே காற்றையும் மந்திரத்திலிருந்து உண்டானதாக நம்புகின்றனர். போய்ச் சேர வேண்டிய தீவில் இறங்கியவுடன் உடலை அலங்காரம் செய்து கொள்வார்கள்: பல மந்திர உச்சரிப்புகளைக் கூறிப் பயண வெற்றிக்காகத் தங்களிடம் ஆற்றலை வரவழைத்துக்கொள்வார்கள்.
- ட்ரோபிரியாண்டுப் பழங்குடிகள் பரிமாறிக்கொள்ளும் மதிப்பு மிக்க கழுக்கணிகளையும்க்காப்புகளையும் நீண்ட நாள்கள் அவர்களிடம் வைத்துக்கொள்ள முடியாது. குறிப்பிட்ட சுற்று வழியில் அவை ஒருவரிடமிருந்து தொழிற் கூட்டாளிகள் மூலம் வேறொருவருக்கு மாறிக்கொண்டேயிருக்கும்.

- இவ்வாறு பொருள்கள் மாறிக் கொண்டே செல்வதால் பல கழுத்தணிகளுக்கும் கைக்காப்புகளுக்கும் நீண்ட வரலாறு அமைவதுண்டு. அவ்வளையம் பல ஆயிரம் மைல்களைச் சுற்றியதாக இருக்கும்; பலர் கை மாறியதாக இருக்கும்; பல சிறப்புச் சடங்குகளில் பங்குபெற்றதாக இருக்கும்; இவை போன்ற இன்னும் பல பெருமைகளைப் பெற்றதாக இருக்கும்.
- பொதுவாக ஒரு பொருள் அது கிளம்பிய இடத்திற்கு வந்துசேர இரண்டிலிருந்து பத்தாண்டுகள் வரை ஆகலாம். குலா பரிமாற்றத்தில் பொருள் மதிப்புப் பற்றிப் பேசுவதும், பேரம் பேசுவதும் கிடையாது. ஒருவர் கழுத்தணியையோ கைக்காப்பையோ தன் தொழிற் கூட்டாளிக்குக் கொடுத்தவுடன் உடனேயே அவரிடமிருந்து பொருளை எதிர்பார்க்கவில்லை.
- ஆனால் அவருக்கு அவ்வகைப் பொருள் கண்டிப்பாக வந்து சேரும். இவ்வகைப் பரிமாற்றம் சிதறிக் கிடக்கும் தீவுக் கூட்டத்தில் ஒரு சங்கிலித் தொடராய் மேற்கொள்ளப்படுவதால் இது குலா வளையப் பரிமாற்றம்' (Kula ring exchange) எனவும் கூறப்படும் (மேலது: 97-105).

குடிஊழிய முறை

- இந்திய ஊரகச் சமூகம் சாதி அடிப்படையிலானது. இதில் இதில் ஒவ்வொரு சாதியின் தொழிலும் தூய்மை, தீட்டு போன்ற சுருத்தாக்கத்தின் அடிப்படையில் சமூகப் படிநிலையில் ஒரு குறிப்பிட்ட படியில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு சாதியும் ஒரு மரபுநிலையில் இருந்தாலும் அனைத்துச் சாதிகளும் தொழில் உறவுகொண்டு கூட்டாகச் செயல்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு சாதியும் ஒரு தொழிலில் தேர்ச்சி பெற்று விளங்குகிறது.
- எடுத்துக்காட்டாக, துணி வெளுத்தல், இரும்புவேலை, மரவேலை, தோல்வேலை, மயிர்வெட்டுதல், வேளாண் பணி, புரோகிதப்பணி

போன்ற பணிகளில் தனிப்பட்ட சாதியினர் தேர்ச்சி பெற்று விளங்குவதால் அந்தச் சாதியினர் தங்கள் தொழிலை மற்ற சாதியினருக்கு ஊழியமாகச் செய்கிறார்கள். அந்த ஊழியத்தைப் பெற்ற சாதியினர் அவர்களுக்குள் கைம்மாறாக உணவுப் பொருள்கள். பணம், துணி வகைகள், இன்னும் பிற உதவிகளை ஆண்டுதோறும் செய்வார்கள். இவ்வகையில் ஒவ்வொரு சாதியும் தங்களுடைய தொழிலை மற்றவருக்கு ஊழியமாகச் செய்துகொள்ளும் பரிமாற்றத் தொழில் உறவே 'குடிஊழிய முறை' (jajmani system) எவப்படும்.

- ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஆண்டை யார். குடிமக்கள் யார் என்பது வரையறுக்கப்பட்டதாக இருக்கும். பெரும்பகுதி நிலவுடைமை பெற்ற சாதியினரே ஆண்டை நிலையை அனுபவிப்பார்கள். இவர்கள் அந்த ஊரில் மிகுந்த செல்வாக்காகவும் ஆதிக்கச் சாதியாகவும் விளங்குவார்கள்.
- நிலவுடைமை மூலம் அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் ஓங்கியவர்களாக இருப்பதுடன் அந்த வலிமையைப் பயன்படுத்தி கிராமப் பஞ்சாயத்து, அரசியல் ஆகியவற்றில் செல்வாக்காகவும் ஆதிக்கம் மிகுந்தவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இந்நிலையில் மற்ற சாதியினர் அவர்களுக்குக் குடிமக்களாக இருந்து ஊழியம் செய்கின்றனர்.
- ஊழியம் செய்யும் சாதிப் பணியாளர்களில் வேளாண் பணிகளைச் செய்வோர் முதன்மைப் Mank பணியாளர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். தமிழகத்தின் வட மாவட்டங் களில் இவர்கள் 'படியாள்' எனப்பட்டார்கள். இதனால் மற்றவர்களின் ஊழியம் குறைத்து மதிப்பிடுவதாகாது. ஆண்டைக்கு ஒவ்வொரு சாதியினரும் முக்கியமானவர்கள்.
- குடிஊழிய முறையில் ஆண்டை-சாதிப் பணியாளர் (ஊழியம் செய்யும் சாதியினர்) உறவு ஒரு நல்லிணக்க அடிப்படையில் அமைகிறது. ஆண்டைகள் ஊழியம் செய்வோருக்கு நாள்தோறும்

கூலி தருவதில்லை. பல மாதங்களுக்கு ஒருமுறை படியாக வழங்குவார்கள்.

- வேளாண் தொழில் செய்யும் சாதிப் பணியாளருக்குத் தன் நிலத்தில் சிறு பகுதியை அவனுக்குப் பயிரிட ஒதுக்குவர். சாதிப் பணியாளர்கள் ஆண்டைகளின் எருதுகளைக்கொண்டு உழுதும், அவரின் மோட்டாரைக் கொண்டு நீர் பாய்ச்சியும் அவர்களுக்கு உரிய நிலத்தில் விளைவித்துக்கொள்வார்கள். விதை, உரம் போன்றவையும் சில சமயங்களில் இலவசமாக வழங்கப்படும். சில ஆண்டைகள் இத்துடன் திற்காமல் பணியாளர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள இடமும் கொடுப்பர். வீடுகட்டுவதற்கும் பழுதுபார்ப்பதற்கும் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வர்.
- ஆண்டைகள் தங்கள் சாதிப் பணியாளருக்கு ஒவ்வொரு அறுவடையின் போதும் களத்தில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்குவர். வீட்டில் நடக்கும் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளின் போதும், ஆண்டிற்கு ஒருமுறை முறைப்படியாகவும் பணியாளர்களுக்குத் துணிமணிகளும், பணமும், பிற அன்பளிப்புப் பொருள்களும் கொடுத்து மகிழ்விப்பார்கள்.
- பணியாளர்களுக்கு வேண்டிய பிற உதவிகளையும் தயங்காமல் செய்வார்கள். அவர்களின் பிள்ளைகளின் படிப்பு, பூப்பு நீராட்டு விழா, திருமணம், வளைகாப்பு, இறப்பு போன்ற பல சடங்குகளின் போது தானியங்களும் பணமும் கொடுத்து உதவுவர். சுருக்கமாகக் கூற வேண்டுமானால் ஆண்டைகள் தத்தம் சாதிப் பணியாளருக்கு இயன்ற அளவு உதவிகள் செய்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருப்பார்கள்.
- ஆண்டைகளின் தொழிலுறவு இவ்வாறிருக்க சாதிப் பணியாளர் களின் ஊழியம் அதற்கும் மேல் அமைகிறது. ஆண்டை வீட்டுக்குச் செய்ய வேண்டிய அவனது ஊழியத்தைச் செய்வதுடன் ஆண்டை வீட்டின் அனைத்து இன்ப துன்பங்களிலும் பங்குகொள்கிறான்.

- பிள்ளையைப் பேருந்துக்குப் பாதுகாப்பாகக் கொண்டுவிடுதல், ஆண்டை வீட்டார் ஊருக்குச் செல்லும்போதும் திரும்பிவரும் போதும் சுமைகளை எடுத்துச் செல்லுதல், அடுப்புக்கு விறகு வெட்டிக் கொடுத்தல், நீர் இறைத்தல், கால்நடைகளைக் கவனித்தல், மாட்டுக் கொட்டகையைச் சுத்தம் செய்தல், விழா நிகழ்ச்சிகளின்போது பந்தல்போடுதல், முக்கிய செய்திகளை மற்ற ஊர்களுக்குச் சென்று சொல்லுதல் போன்ற எண்ணற்ற குடும்பப் பணிகளையும், வேளாண் பணிகளையும் கைவேலைகளையும் (எடுபிடி வேலைகள்) பணியாளர்கள் செய்வர்.
- இவர்களின் பணி இதோடு நின்றுவிடுவதில்லை. ஆண்டை ஈடுபடும் எந்த ஒரு விவகாரத்திலும் அவருக்கு உறுதுணையாக நிற்பார்கள். ஆண்டை பிற குடும்பங்களுடன் சண்டை சச்சரவுகளில் ஈடுபட்டால் இவர்களும் ஆண்டைக்கு ஆதரவாக நின்று அந்தக் குடும்பங்களுக்கு எதிரியாகச் செயல்படுவர். அவ்வாறே ஆண்டை களும் தத்தம் சாதிப் பணியாளர்கள் விவகாரங்களிலும் உறுதுணையாய் இருப்பர்.
- ஓர் ஆண்டை தன்னுடைய சாதிப் பணியாளர்களின் பணியில் நிறைவடையாவிட்டால் அவர்களைப் பணிநீக்கம் செய்து வேறு பணியாளர்களை அவ்வளவு எளிதில் நியமிக்க முடியாது. அவ்வாறே பணியாளர்களும் அவர்களுடைய ஆண்டையின் கீழ்ப்பணிபுரிய விருப்பமில்லாமல் திடீரென விலகிவிட முடியாது.
- இவ்வாறான சிக்கல் ஏற்படும்போது ஆண்டை சாதியைச் சேர்ந்த மூத்தவர்கள் பேசி முடிவு செய்வர். குடிஊழிய முறையில் ஒவ்வொரு சாதியும் செய்யும் ஊழியத்தைச் சொத்தாகக் கருதுகின்றனர்.
- எடுத்துக்காட்டாக ஓர் ஊரைச் சேர்ந்த வண்ணான் அவன் ஊழியம் செய்யும் உரிமைபெற்ற ஆண்டைக் குடும்பங்கள்

என்றும் அவனுக்கு மட்டுமே உரியன. ஊரிலுள்ள வேறு வண்ணாரக் குடும்பங்கள் அந்தக் குடும்பங்களுக்கு ஊழியம் செய்து பொருளீட்ட முடியாது.

- ஆகவே ஒவ்வொரு சாதிப் பணியாளரும் அவர்கள் செய்யும் ஊழிய உரிமையைச் சொத்தாகக் கருதுகின்றனர். ஒரு சாதிப் பணியாளன் தன் சொந்தக் காரணங்களால் வேறு ஊருக்குக் குடிபெயரும்போது வேறு ஒருவனுக்கு விற்க அவனுக்கு உரிமை உண்டு என வட இந்தியாவில் ஆய்வுசெய்த ஆஸ்கார் லூவி (1958) கூறுகிறார்.
- குடிஊழியமுறை இன்று நவீனமயமாக்கத்தாலும், நகர மயமாக்கத்தாலும், தொழில்மயமாக்கத்தாலும், இடப்பெயர்வாலும், கல்வி வளர்ச்சியாலும், மரபுவழிப் பஞ்சாயத்து முறைமாறி பஞ்சாயத்து ராஜ் சார்புடைய பஞ்சாயத்துமுறை ஏற்பட்டதாலும், மாறிவரும் சமூக முறைகளாலும், பணப் பொருளாதாரம் பெருகி வருவதாலும் பல பத்தாண்டுகளுக்கு முன் இருந்த வலுவான நிலையில் இன்று இல்லை. இது வேகமான மாற்றத்திற்கு இலக்காகியுள்ளது.

நீலகிரி கூட்டுவாழ்க்கை

- நீலகிரி மலைத்தொடரில் வாழும் தொதவர்கள், கோத்தர்கள், படகர்கள், குறும்பர்கள், இருளர்கள் ஆகியோர் அங்குள்ள சுற்றுச் சூழலுக்கேற்ப மிகவும் தகவமைந்து வாழ்கின்றனர். அவர்களுக்குள் நிலவும் கூட்டு வாழ்க்கை (symbiosis) அவர்களின் தேவைகளைத் தன்னிறைவு செய்கிறது. தொதவர்கள் மலையின் மிக உயரமான பகுதிகளில் ஆயர் வாழ்க்கையை மேற்கொண்டுள்ளனர்.
- கோத்தர்கள், தொதவர்கள் வாழும் பகுதியைக் காட்டிலும் சற்று உயரம் குறைந்த பகுதியில் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் தினை, சாமை போன்ற பயிர்களை விளைவிப்பதுடன், இரும்பு வேலை,

தச்சர் வேலை, தட்டார் வேலை, கைவினைப் பொருள்கள் செய்தல். தோல்பொருள்கள் செய்தல், இசைக்கலைஞராகப் பணிபுரிதல், குயவர் வேலை போன்ற பல தொழில்களைச் செய்கின்றனர்.

- கோத்தர்கள் வாழும் பகுதிக்குக் கீழுள்ள அடர்ந்த காட்டுப் பகுதிகளில் இருளர்கள் வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும் தொழிலைச் செய்கின்றனர். இடம்விட்டு இடம்பெயரும் வேளாண்மையும் நிலையான வேளாண்மையும் ஓரளவு செய்கின்றனர்.
- குறும்பர்கள் மந்திரம் கூறுதல், மருத்துவம் செய்தல் போன்றவற்றிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக விளங்குகின்றனர். குறும்பர். காடுபடு பொருள்களைச் சேகரித்தும் வேட்டையாடியும் கின்றனர். படுகர்கள் மலைப்பகுதிகளில் ஆங்காங்கு உள்ள சமநி பகுதிகளிலும், அடுக்கு நிலங்களை அமைக்கும் வசதியுள்ள இடங்களிலும் வேளாண்மை செய்கின்றனர். இவர்கள் மற்றவர்கள காட்டிலும் வளமிக்கவர்கள். நீலகிரி மலைப்பகுதியில் வெவ்ே உயரப் பகுதிகளில் வாழும் இவர்கள் வெவ்வேறு தொழிலை கொண்டவர்களாக இருப்பினும் அனைவரும் அவரவரிடம் பொருள்களைப்/பணியை மற்றவர்களுடன் பரிமாறிக்கொள்கின்றன
- தொதவர்கள் எருமைகளிடமிருந்து பெறப்படும் பால், பொருள்கள், இறந்த கால்நடைகள், சடங்கு நிகழ்ச்சிகளில் படைக் படும் இறைச்சி ஆகியவற்றை மற்ற நால்வருக்கும் கொடு அந்த நால்வரிடமுள்ள பொருள்களைப் பெற்றுக்கொள்கின்றன அவ்வாறே மற்றவர்களும் அவர்களிடமுள்ள பொருள்களை கொடுத்து அதற்கு ஈடானவற்றைப் பெற்றுக்கொள்கின்றன இவ்வகையான கூட்டுப் பரிமாற்ற முறை மானிடவியலுக்குத் தெரி வரை உலகின் பிற பகுதிகளில் மிகவும் அரிதாகும். இத்த. முறையே பின்னாளில்

சாதியச் சமூகத்தின் குடிஊழிய முறை (jaimani system) வித்திட்டது என்று மானிடவியலர்கள் சி. கருதுகின்றனர்.

மெலனீசியரின் பன்றி விருந்துப் பரிமாற்றம்

- மெலனீசியத் தீவுகளில் வாழும் பழங்குடியினர் அவர்கள் தேவைக்கும் மிகுதியான இடங்களில் மரவள்ளிக் கிழங்கு வகைகள் விளைவிக்கின்றனர். ஏனெனில் இயற்கையின் விளைவால் எதிர்ப வகையில் இவர்களுக்குப் பஞ்சகாலம் வந்துவிடும். ஆகவே குறை அளவு உணவானது கிடைக்கவேண்டுமெனப் பரந்த அளவு வள்ளிக்கிழங்கைப் பயிரிடுகிறார்கள்.
- சில ஆண்டுகளில் எதிர்ப வகையில் மிகப் பெருமளவில் கிழங்குகள் விளைந்துவிடு மிகுதியானவற்றை நெடுநாள்கள் சேமிக்க முடியாததால் அவற்றை பன்றிகளுக்கு உணவாக்கிவிடுவார்கள். சில ஆண்டுகளில் தொடர் அதிக விளைச்சல் ஏற்படும்போது அவற்றைப் பன்றிகளு உணவாக்கிவிடுவதால் பன்றிகளின் எண்ணிக்கை மிக உயர் அளவை எட்டிவிடும்.
- இவ்வாறு பெருகிய பன்றிகளை நீண்டகாலம் வைத்திருக்க முடியாது. ஏனெனில் வரும் காலம் பஞ்ச காலமாக மாறிவிட்டால் அவற்றிற்கு உணவு போட முடியாது. ஆகையால் மிகுதியானப் பன்றிகளை விளைச்சல் இல்லாமல் வாடும் அண்டைய கிராமங்களில் உள்ளோருடன் பகிர்ந்து கொள்வார்கள்.
- இதற்கு ஒரு விருந்துச் சடங்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். இதனை யார் செய்வது என்ற தகுதி பல கால்வழிக் குடும்பங்களிலிருந்து பன்றிகளைப் பெற்று அண்டைய கிராமத்தவர்களின் பங்கேற்பை ஒருங்கிணைத்துச் செய்யும் ஆற்றல் உள்ளோருக்குக் கிடைக்கும். இவர் 'பெரிய மனிதர்' (big man) எனக் கூறப்படுவார்.

- இத்தகுதியை அடைவதில் போட்டிகள் ஏற்படும். இந்தப் போட்டியில் பெறும் வெற்றி பின்வரும் அடிப்படையில் நிகழ்கிறது: பல கால்வழிக் குடும்பங்களுடன் நல்லுறவு பெற்றவராக இருத்தல் வேண்டும். அவர் விருந்துக்கு வரும் அண்டைய மக்களை ஒருங்கிணைக்கும் திறனைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.
- பஞ்சம் ஏற்படும் காலத்தில் விருந்து உண்ட அண்டைய கிராமத்தவர்களிடமிருந்து சம அளவு விருந்து கிடைக்க ஏற்பாடு செய்பவராக இருத்தல் வேண்டும் போன்ற பல காரணிகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. (ஹோபல் & ஃபிராஸ்ட் 1979: 257-58).

விரயச் சடங்கு

- வடமேற்குப் பசிபிக் கடற்கரைப் பகுதியில் வாழும் அமெரிக்க இந்தியப் பழங்குடிகள் தங்கள் தகுதியை நிலைநாட்ட பெரும்விருந்துச் சடங்கு களை நடத்துகின்றனர். இது அம்மக்களால் 'போட்லாட்ச்' (Potlatch) எனச் சிறப்பாக வழங்கப்படுகிறது. விருந்து கொடுப்போர் விருந் தினருக்கு மதிப்புமிக்க உணவை வழங்குவார்கள்.
- போர்வைகள், செப்புத் தகடுகள், தோணிகள், பிற அன்பளிப்புப் பொருள்கள் ஆகியவற்றையும் கொடுப்பார்கள், அவரின் தகுதியை நிலைநாட்டு வதற்குப் பெரும் பொருள்களை விருந்தினர்கள் முன் எரித்துக் காட்டுவார்கள். சில காலம் கழித்து விருந்திற்கு வந்த குலத்தவர்களுள் ஒருவர் அவருடைய தகுதியைக் காட்ட விருந்து கொடுத்தவருக்கும் மற்ற குலத்தவருக்கும் விருந்து கொடுப்பார்.
- ஆங்கிலேயரின் வருகைக்குப்பின் போட்டி மனப்பான்மை பெருகிவிட்டது. அவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய ரோமானிய நாட்டுக் கம்பளிகள், பல்வேறு வகையான ஐரோப்பியப்

பொருள்கள் இவர்களின் அன்பளிப்புப் பட்டியலில் இடம்பெறலாயின. 19ஆம் நூற்றாண்டுவரை தகுதி காட்டுச் சடங்கு அவர்களிடம் சிறப்புப் பெற்றிருந்தது. இன்று இது வழக்கிழந்து வருகிறது. இதற்குக் கனடா அரசின் குறுக்கீடும் காரணமாகும். தகுதிகாட்டுச் சடங்கின் இன்னொரு வகை, சமூ அமைப்புகள் என்னும் அத்தியாயத்திலும் இடம் பெற்றுள்ளது.

- மத்திய கலிபோர்னியாவில் வாழும் போமோ இந்தியர்கள் (Pom Indians) அவர்தம் சமூக நன்மதிப்பை ஒருவகைச் சமச்சீர் பரிமாற்றம் மூலம் பெறுகின்றனர். மக்காச்சோள விளைச்சலையும் மிக உயர்ந்த அளவு மீன்பிடிப்பையும் பெற்ற கிராமத்தினர் அண்டைய கிராமத் வரை விருந்திற்கு அழைப்பார்கள்.
- விருந்தில் கலந்துகொள்ளும் கிராமத்தவர் ஒவ்வொருவரும் அவருடைய கிராமத் தலைவனிடம் மணிவகைகளைக் கொடுப்பர். மணிகளைக் கொடுத்த குடும்பத்தவ மட்டுமே விருந்துக் குழுவில் இடம்பெற முடியும். ஒவ்வொருவருட எவ்வளவு மணியை அவர்கள் தலைவனிடம் கொடுத்தார்கள் எனக் கணக்கிடாமல் விருந்து கொடுப்பவர் விருந்துக்குப் பின்ன. அவர் பெற்றுக்கொண்ட மணிகளுக்கு ஈடாக மக்காச்சோளமும் மீனும் விருந்தாளிகளிடம் கொடுப்பார் (எம்பர் & எம்பர் 1977:253).
- ஆப்பிரிக்க நூயர் (Nuer) பழங்குடியினர் முக்கியமான வாழ்வியல் சடங்குகளின் போது கால்நடைகளை அன்பளிப்பாகக் கொடுப்பார்கள் கொடுத்தவர் பெயராலேயே அக்கால்நடைகள் அழைக்கப்பெறும் இவ்வாறான சமச்சீர் பரிமாற்றங்கள் உலகின் பிற பகுதிகளிலுட பல வகைகளில் நிகழ்கின்றன.

மௌனப் பரிமாற்றம்

- ஒரே பகுதியில் வாழும் இரு தனிப்பட்ட இனக் குழுவினரிடையே பகைமை நிலவும்போது அவர்களின் பொருளியல் தேவைகளை

நிறைவு செய்துகொள்ளும் பொருட்டுப் பகைமையை மனதில் கொள்ளாமல் மௌனப் பரிமாற்றம் (dumb barter or silent trade என்னும் முறையைக் கையாளுகின்றனர். மலாய் நாட்டில் வாழுப செமாங் (Semang) குள்ளர்கள் காட்டுப் பகுதிகளில் வேட்டையாடியும் உணவு சேகரித்தும் வாழ்பவர்கள்.

- இவர்கள் சமநிலப் பகுதிகளில் வாழும் சகாய் (Sakai) என்னும் வேளாண் மக்களோடு நீண்ட காலமாகப் பகைமை உணர்வோடு வாழ்ந்துவருகின்றனர். இதற்கு சில வரலாற்றுப் பின்னணிகள் காமாகும்.
- இவர்களிடையே பகைமை உணர்வு நிலவினாலும் செமாங் பழங்குடியினர் முன்பின் தெரியாத அயலாரிடம் பொருள் பரிமாற்றம் செய்வதைவிட, தெரிந்த எதிரியே மேல் என்னும் கொள்கையில் வேளாண் மக்களோடு பொருள்களைப் பரிமாறிக்கொள்கின்றனர்.
- செமாங் பழங்குடியினர் காடுகளில் சேகரிக்கும் பொருள்களை வேளாண் மக்களின் கிராமங்களுக்கு அருகில் இருவரும் நெடுநாள் களாகப் பரிமாறிக்கொள்ளும் பழக்கப்பட்ட இடத்தில் வைத்து விடுவார்கள். பின்னர் சில மணி நேரம் கழித்துச் சென்று வேளாண் மக்கள் வைக்கும் பொருள்களை எடுத்துக்கொள்வார்கள். வேளாண் மக்கள் பெரும்பாலும் செமாங் பழங்குடியினருக்குத் தேவைப்படும் உப்பு, பாசிமணி வகைகள், இரும்புக் கருவிகள் போன்றவற்றையே வைப்பர் (சர்வீஸ் 1966: 107).
- செமாங், சகாய் மக்களுக்குள் நிலவும் உறவைப் போன்றே இலங்கையில் மலைப்பகுதிகளில் வாழும் வெத்தர்கள் வேட்டை யாடிய விலங்குகளைச் சமநிலப் பகுதிகளில் வாழும் சிங்களக் கருமான்கள் வீட்டின் முன்வாசலில் இரவில் வைத்துவிடுவர். மறுநாள் இரவு மீண்டு மீண்டும் அவ்வாசலுக்குச் சென்று கருமான்கள் வைக்கும் பொருள்களை எடுத்துச் செல்வர்.

ஹெரோடாட்டஸ் கார்த்தகீனிய (Carthaginian) வணிகர்களுக்கும் ஆப்பிரிக்காவின் வடமேற்குக் கடற்கரையில் வாழும் பழங்குடிகளுக்கும் இடையே நடைபெற்ற மௌனப் பரிமாற்றம் குறித்து எழுதுகிறார்.

- கப்பல்களில் வரும் இந்த வணிகர்கள் அவர்களின் பொருள்களைக் கடற்கரையில் வைத்துவிட்டு கப்பலுக்குள் சென்று புகையை அடையாளமாகக் கிளப்பிவிடுவர். இவ்வடையாளத்தைக்கொண்டு பழங்குடியினர் தங்கத்தை அந்த இடத்தில் வைத்துவிட்டு அவர்கள் வைத்த பொருள்களை எடுத்துக் கொள்வார்கள் (ஹோபல் & ஃபிராஸ்ட் 1979: 263).
- இன்றைய நவீன வழக்கில் மௌனப் பரிமாற்றம் பல நிலைகளில் நடைபெறுவதாகக் கூறலாம். இன்று நம் நாட்டில் நடைபெறும் கள்ளச் சாராய மது வகைகள் பரிமாற்றமும் ஒருவகை மௌனப் பரிமாற்றமே. இதனை ஓர் எடுத்துக்காட்டோடு காணலாம். அர்கன்சாஸ் (Arkansas) பகுதியில் ஓசார்க் (Osark) மலைப்பகுதியில் வருவாய் அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாமல் மக்காச்சோள மதுவகை ஒன்று இரவுப் பொழுதில் பரிமாறிக்கொள்ளும் குழுவினருக்குத் தெரிந்த இடத்தில் வைக்கப்படும்.
- காலையில் அந்த இடத்திற்குச் சென்று மது பெற்றுக் கொண்டவர் வைத்துச் சென்ற டாலரை எடுத்துக் கொள்வார்கள். நம் நாட்டில் இன்று கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவோருக்கும் அதனைப் பெற்று வணிகம் செய்வோருக்கும் இடையே இவ்வகைப் பரிமாற்றம் சில இடங்களில் நடைபெறுவதாகத் தெரிகிறது.

அன்பளிப்புப் பரிமாற்றும்

- தொல்குடிப் பண்பாடு தொடங்கி இன்றைய நவீன தொழில்துழை பண்பாடு வரை அனைத்து வகைப் பண்பாட்டிலும் காணப்படு பரிமாற்ற முறை இது குழந்தை

பிறப்பு, பெயர்சூட்டல், பூப்புநீராட ஏற்புச் சடங்கு செய்தல், மணஒப்பந்தம் செய்தல், திருமணம், கரும போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் மக்கள் பலவகையான பொருள்க அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கின்றனர்.

- இத்தகைய அன்பளிப்ப பரிமாற்றம் என்பது வாழ்வியல் சடங்கு என்னும் நிறுவனத்தே மட்டும் தொடர்புகொள்ளாமல் அன்பு, சமூகத் தகுதி, உறவின் பங் (kin role), செல்வத்தின் அடையாளம், மற்றவருக்கு உதவுதல் போ எண்ணற்ற கூறுகளோடும் தொடர்புடையது.
- இன்று மிகவும் எளிய பண்பாட்டைக்கொண்ட சில குடிகளு ஒருவராகக் கருதப்படும் அந்தமான் பழங்குடியினர் வாழ்வி அன்பளிப்புப் பரிமாற்றம் மிகவும் சிறப்புப் பெற்றதாகும். இ நண்பர்கள் பல நாள்கள் சந்திக்காமல் முதல்முறையாகச் சந்திக்கு போது அவர்கள் செய்யும் முதல் வேலை ஒருவருக்கொரு அன்பளிப்புகளைப் பரிமாறிக்கொள்வதாகும். இளையவர்கள் பெண் இருபாலரும் முதியோர்களைச் சந்திக்கும்போது ஏதாவதெ பொருளை அன்பளிப்பாகக் கொடுப்பார்கள். இதற்கு ஈடாக பொரு எதையும் அவர்கள் எதிர்பார்ப்பதில்லை.
- ஆனால் சம வயதுடையே சந்திக்கும்போது ஒருவர் கொடுக்கும் பொருளுக்கு ஈடாக வேறெ பொருளை அவரிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பர். ஒரு பகுதியைச் சேர் குழுவினர் அண்டையப் பகுதியைச் சேர்ந்த குழுவினருடன் சி முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் முன்னிட்டுச் சந்திக்கும் போது அன்பளிப்ட பரிமாற்றம் முக்கியமான ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.
- இவர்களை ப விரிவாக ஆராய்ந்த ராட்கிளிஃப் பிரௌன் (1922: 42-43) இவர்களிட நிலவும் அன்பளிப்புப் பரிமாற்றத்தைக் குறிப்பிடும் போது ஒவ்வொரு அந்தமான் பழங்குடியினரிடமும் உள்ள பொருள்கள் பகைமாறி வந்த அன்பளிப்புப் பொருளாகத்தான் இருக்கும் என்கிறது.

- திபேத்துப் பகுதியில் வாழும் ஒரு பழங்குடி இனத்தவர் காலையில் முதன் முதலாகச் சந்திப்போருக்குத் தன் கழுத்தில் உள்ள துண்ன மற்றவர் கழுத்தில் போடுவார். அவரும் அவ்வாறே தன் துண்ன ஈடாக அவருக்குப் போடுவார். காலையில் தொடங்கும் இவ்வ அன்பளிப்புப் பரிமாற்றம் பின்னர் பகல் பொழுதில் பலவகை பொருள்களைப் பரிமாறிக்கொள்வதிலும் தொடர்கிறது.

மறுபங்கீட்டு முறை

- மறுபங்கீட்டு முறை (redistribution system) என்பது ஒரு சமூகத்தின் வினைபொருள்கள் அனைத்தும் தலைவரிடம் சேர்க்கப்பட்டு அவர் மூலம் மீண்டும் மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கும் முறையாகும். இவ்வகை முறை தரநிலைச் சமூகங்களில் காணப்படுகிறது. பல ஆப்பிரிக்கச் சமூகங்களில் ஒரு பழங்குடியின் வாழிடப் பிரதேசம் முழுவதும் அப்பழங்குடித் தலைவன் கையில் இருக்கிறது.
- அப்பிரதேசத்துக்குள் பல தரப்பிரிவுகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் அந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்த ஒருவன் தலைவனாக இருப்பான். அரசன் நிலத்தை அந்தப் பிரிவுத் தலைவனுக்கு ஒதுக்கித் தருவான். அதனை இரண்டாம் தலைவன் அவனது பிரிவைச் சேர்ந்தோருக்குப் பிரித்துத் தருவான்.
- நிலத்தில் விளையும் அனைத்துப் பொருள்களும் மூத்த தலைவனிடம் கொடுத்துவிட வேண்டும். அவர் மைய நிர்வாக அமைப்பு மூலம் அதனை ஒவ்வொரு தரப்பிரிவிற்கும் மீண்டும் பகிர்ந்தளிப்பார். வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும் பொருளாதார முறையிலிருந்து தோட்டப் பயிர் வகைகளை

(horticulture) விளைவிக்கும் பொருளாதாரம் வரை இவ்வகை மறுபங்கீட்டு முறை ஏற்படவில்லை. பலதரப் பிரிவுகள்கொண்ட சமூகமுறை (rank soci-ety) தோன்றிய பின்னர்தான் மறுபங்கீட்டு முறை ஏற்பட்டது.

- மறுபங்கீட்டு முறை பற்றி ஓர் எடுத்துக்காட்டுடன் அறியவும் தரநிலைச் சமூகமுறையின் அமைப்பு என்ன என்பது பற்றி அறியவும் 'சமூக அமைப்புகள்' என்னும் அத்தியாயத்தில் 'தரநிலைச் சமூகங்கள்* என்னும் உட்தலைப்பைக் காண்க. கோயில் திருவிழாக்களில் நல்ல விளைச்சல் கண்டவர்கள் தானியங்களையும் பிற பொருள் களையும் கொண்டுவந்து இறைப்பார்கள். அங்காளம்மன் மயானக் கொள்ளை விழாவிலும் இவ்வாறு கொண்டுவந்து போடுவார்கள். இது பண்டைய மறுபங்கீட்டு முறையின் தொடர்ச்சி எனலாம்.

பணப் பொருளாதாரமும் அங்காடி முறையும்

- மக்கள் தங்கள் சொந்தத் தேவைகளுக்காக உணவு சேகரித்த நிலையிலிருந்து விடுபட்டு உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் நிலைக்கு மாறியபோது உற்பத்தியில் தொடர்ச்சியாக உபரிப் பொருள்கள் மிகுந்தன. தேவைக்கும் மிகுதியான பொருள்களை வீணாக்காமல் அவற்றைக் கொடுத்துவிட்டு வேறு பொருள்களைப் பெற வேண்டுமென விரும்பினர்.
- நேருக்கு நேரான மக்களிட அவ்வகை உபரிப் பொருள்கள் விளைந்துள்ளதால் ஒரு மைய இ தேடி அயலின மக்களிடம் அவற்றைக்கொடுத்துவிட்டு அதற்கு ஈட பொருள்/பணம் பெறத் தலைப்பட்டனர். தொடக்கத்தில் இன்ன செலாவணி முறையோ பண அடிப்படையிலான வணிகமுறை ஏற்படவில்லை.
- மெலனீசியப் பழங்குடிகள் தங்களிடமுள்ள உபரிப் பன்றிக கொடுத்துவிட்டு மதிப்புமிக்க கிளிஞ்சல்களைப் பெற் கொண்டனர். அவர்களின் அண்டையப் பழங்குடிகள் அவர்கள்

உபரிப் பொருள்களைக் கொடுத்துவிட்டு கிளிஞ்சல்களைக் கேட் பெற்றனர்.

- இவ்வாறு ஒரு பரந்த பகுதியில் வாழ்ந்த ஒன்றுக் மேற்பட்ட குடியினர் பொதுப் பொருளை மையமாகக்கொ பரிமாறிக்கொண்ட முறையே தொன்மைப் பணமாகக் கருதப்பட்ட கிளிஞ்சல்கள் உலகின் பல பகுதிகளில் பணமாகப் பயன்படுத் பட்டுள்ளன.
- பசிபிக் கடற்பகுதிகளிலும் ஆப்பிரிக்காவி சிப்பிமீன் வகையிலிருந்து பெறப்படும் ஒரு வகைச் சோழி பணமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. கலிபோர்னியப் பகுதி: வாழும் இந்தியப் பழங்குடிகள் ஒருவகை இரட்டைச் சிப்பிகை (dentalium) பணமாகப் பயன்படுத்தினர்.
- அமெரிக்கக் கிழக்குப் பகுதியில் வாழ்ந்த இந்தியர்கள் மக்களுடன் ஒருவகைச் சோழியைப் (Wampum) பணமாகப் பரிம கொண்டனர். அஸ்தெக்குகள் (Aztec) ஒருவகைப் பீன்சைப் (CE beans) பணமாகப் பயன்படுத்தினர். இவை தவிர சில ஆப்பிரி பகுதிகளில் இரும்புக் கருவிகளும், வடமேற்கு பசிபிக் கடற்க இந்தியர்களிடம் கம்பளிப் போர்வைகளும் பணமாகக் பயன்படுத்தப்பட்டன.
- ஆடுகள், மாடுகள், அம்புக் கருவிகள் போன்றவற் தொன்மை மக்கள் மணப்பெண் பணமாகப் பயன்படுத் நிகழ்ச்சிகளையும் இங்குத் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கலாம்.
- ஜார்ஜ் டால்டன் (1965: 44-65) என்னும் பொருளியல் மானிடவியலார் பணத்தைப் 'பொது நோக்கப் பணம்' என்றும் சிற நோக்கப் பணம்' என்றும் வகைப்படுத்துகிறார். கிளிஞ்சல் இரும்புக் கருவிகள், அம்புகள், கம்பளி, கால்நடைகள் போன்ற சிறப்பு நோக்கப் பணம் என வகைப்படுத்துகிறார்.
- அங்காடி முறை பயன்படுத்தப்படும் பணமுறையைப் பொது நோக்கப்ப என்கிறார். சிறப்பு நோக்கப் பண்மென்பது தொழில்

பண்டைய காலத்தில் சில குறிப்பிட்ட பொருள்களைச் சில நிகழ்ச்சிகளில் மட்டுமே பரிமாறிக்கொள்ளவேண்டியிருந்தது. அப்போது அவர்களால் விலைமதிப்புமிக்க பொருள் எது எனக் கருதப்பட்டதோ அதைப் பணமாகக் கருதிப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். அவ்வகைப் பரிமாற்றம் தொடர்ச்சியான உபரிப் பொருள்களைப் பரிமாறிக்கொள்வதன் அடிப்படையில் நிகழவில்லை என்கிறார் (டால்டன் 1965: 44-65).

- அங்காடி முறையின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரை தொடக்கத்தில் நிறுவன அமைப்பில்லாத அங்காடிமுறை பழங்குடி மக்களிடம் தோன்றியது. எடுத்துக்காட்டாக, ட்ரோபிரியாண்டுத் தீவு மக்கள் முறையான அங்காடி அமைப்பைக் கொண்டிராதவர்கள். இருப்பினும் இவர்கள் ஒரு பொதுவான இடத்தில்கூடி சிறப்பு நோக்கப் பணத்தைக் கொண்டு பொருள்களைப் பரிமாறிக்கொள்கின்றனர் அல்லது பொருள்களைப் பண்டமாற்றம் மூலம் பகிர்ந்துகொள்கின்றனர்.
- இவர்கள் 'தாப் கிளிஞ்சல்கள்' (dap shells), 'கோ கிளிஞ்சல்கள்' (ko shells) என்னும் இரண்டு வகைக் கிளிஞ்சல்களைச் சிறப்பு நோக்கப் பணமாகப் பயன்படுத்தினார்கள். இவற்றுள் தாப் கிளிஞ்சல்கள் 22 மதிப்புத்தரமும் (22 main values), கோ கிளிஞ்சல்கள் 16 மதிப்புத்தரமும் கொண்டதாக விளங்குகின்றன. ஒருவன் புதிய மனைவியை வாங்கவேண்டுமானால் அவன் அந்தப் பெண்ணின் தகுதிக்கேற்ப கிளிஞ்சல் பணத்தைக் கொடுத்தே வாங்க வேண்டும்.
- பணச் செலவாணியைக் கொண்டு நகர அங்காடியில் பொருள் களைப் பரிமாறிக்கொண்ட முறை கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டில் ஏதென்ஸ் நகரில் தோன்றியது. இது 'அகோரா' (agora) எனச் சொல்லப்பட்டது (பார்னவ் 1979: 228). தோட்டக்கலைப் பயிர் வகைகளின் வளர்ச்சி நிரந்தர வேளாண் முறைக்கு வழிகோலியது. இத்தொழிலில் ஏற்பட்ட உற்பத்தி நிலையான

உபரியை ஏற்படுத்திய போதுதான் அங்காடிமுறை நிறுவனமுற்ற அமைப்பாக உருவெடுத்தது.

- இங்குப் பொருள்கள் தேவைக்கும் அளிப்புக்கும் (supply) இடையே நிலவிய இடைவெளியின் அடிப்படையில் விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டு விற்கப்பட்டன. அங்காடி ஒரு திறந்த பரிமாற்ற இடமாகும். இங்குப் புதியவர்கள் வந்து பொருள்களை விற்கலாம்; பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற முறை தோன்றியது. இதன்பின்னர் படிப்படியா ஏற்பட்ட தொழிற்புரட்சியால் ஏற்பட்ட அங்காடிமுறை மிகவும் சிக்கல்வாய்ந்த (complex) பல அமைப்புகளைத் தன்னுள் ஏற்றுக் கொண்டது.
- அதனால் பழங்குடிகளின் பரிமாற்ற முறைகளையும் நவீன மக்களின் அங்காடி முறையையும் ஒரே கொள்கையாக்கத்தின் அடிப்படையில் ஆராய முடியாது என மானிடவியல் அறிஞர்களில் ஒருசாரார் கூறுகின்றனர். இவர்களில் ஆங்கிலேயப் பொருளியல்சார் மானிடவியலார் கார்ல் பொலான்யி முன்னோடியாகக் கருதப்படுகிறார்.
- மேற்கத்திய தொழில்துறை சார்ந்த மக்களின் உற்பத்தி, அங்காடி அமைப்பு, வணிகமுறை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்ட இன்றைய பொருளியல் துறையினரின் கோட்பாடு மூலம் பழங் குடிகளின் பொருளியலை ஆராய முடியாது என்கிற அடிப்படைவாதக் கருத்தை உடையவர் (substantivist) பொலான்யி.
- இதற்கு மாறான முறைசார்ந்த பொருளியல் கருத்துடையவர்கள் (formalists) 'பருநிலைப் படுத்தல்' (maximizing), 'பொருளியலாக்கம் (economizing) போன்ற பொருளியல் கருத்தாக்கங்களைக் கொண்டு தொன்மைப் பொருளியலையும் (primitive economics) ஆராய இயலும் எனக் கூறுகின்றனர்.

சொத்துரிமையும் வம்சாவளி மரபுரிமையும்

- மனிதப் பண்பாட்டில் சொத்துரிமையும் மரபுரிமையும் ஓர் உலகளாவியக் கூறாகத் திகழ்கிறது. மக்கள் சொத்தினைத் தனிப்பட்ட உடைமைகளாகவோ அவர் சார்ந்த குழுவின் உடைமையாகவோ, மொத்தச் சமூகத்தின் உடைமையாகவோ கருதுகின்றனர். இங்குச் சொத்து எனக் கூறப்படுவது நகரும் பொருள்களையும் நகராப் பொருள்களையும் குறிக்கிறது. வேட்டை வாழ்வுமுறையில் ஒவ்வொரு குழுவும் அதற்கென்ற நிலப்பரப்பைக் கொண்டுள்ளது.
- ஆஸ்திரேலிய முதுகுடிகள், ஆப்பிரிக்க புஷ்மன், அந்தமான் ஓங்கே போன்ற எண்ணற்ற வேட்டுவக் குடியினர் அவர்களுக்கென்றே நிலப்பரப்பைக் கொண்டுள்ளனர். இப்பரப்பு அவர்களின் உட்பிரிவு களுக்கு (குலம், கால்வழி போன்றவை) ஏற்ப மேலும் பகுக்கப் படுகிறது. வேட்டைக் கருவிகள். வீட்டுப் பொருள்கள், பிற பொருள்சார் கூறுகள் தனிமனிதர் சொத்தாகக் கருதப்படுகின்றன.
- ஆயர்குடிகளிடமும் இவ்வாறான முறை உள்ளது. மேய்ச்சல் நிலம் பொதுச் சொத்தாகவும் கால்நடைகள் தனிமனிதர் சொத்தாகவும் விளங்குகின்றன. இந்தியப் பகுதியில் வாழும் தொதவர், போட்டியா, ஆப்பிரிக்கப் பகுதியில் வாழும் தோதோத்து (Dodoth), நூயர். ஜிய் போன்ற குடிகள் இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாவர்.
- சமூகப் படிமலர்ச்சியில் குழுவாகச் சேர்ந்து நிலத்தை உரிமை கொண்டாடும் முறை மனிதர் குலக்குழுக்களாக (bands) வாழ்ந்த நிலையில் தொடங்கியது. இந்தத் 'தொன்மைப் பொதுவுடைமை' (primitive communism) வேட்டைப் பண்பாடு, ஆயர் பண்பாடு ஆகியவற்றோடு அற்றுவிடுகிறது.
- காட்டெரிப்பு வேளாண்மையிலும் தொன்மைப் பொதுவுடைமையின் தொடர்ச்சி காணப்படுகிறது. பெரும்பாலான சமூகங்களில் காட்டெரிப்பு வேளாண்மை குடும்ப அளவிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

- கலிபோர்னியாவில் வாழும் யூரொக்குப் (Yurok) பழங்குடியில் தோணி (cance) வைத்திருப்பது தனிமனிதர் சொத்து. இருப்பினும் பொருள்களை ஏற்றிச் செல்ல அழைக்கும்போதும் அவர் உதவ வேண்டும். தோணியில் பயணம் செய்யும் போது தோணி ஓட்டுநருக்குக் காயங்கள், விபத்து ஏற்பட்டாலோ அவருடைய வீடு எரிந்து விட்டாலோ, இதுபோன்ற எந்த ஒரு விபத்து ஏற்பட்டாலோ தோணியில் பயணம் செய்வோர் ஈடுகட்ட வேண்டும்.
- ட்ரோபிரியாண்டுத் தீவினரிடமும் தோணி தனிமனிதன் சொத்தாக இருந்தாலும் அவன் கால்வழியினரும் அதைப் பயன்படுத்தும் உரிமையைப் பெறுகின்றனர். ஒரு கால்வழியைச் சேர்ந்தோர் தோணியாளனுடன் சேர்ந்து மீன்பிடிக்கச் செல்வர். அதனைத் தோணியாளன் மறுக்க முடியாது. தோணியின் உரிமைக்காக அவன் மற்றவர்களிடமிருந்து பிடிக்கும் மீனில் ஒருபகுதியைப் பெறுவான். இது விதிமுறை சார்ந்த பங்கல்ல. அவரவர் விருப்பப்படி கொடுப்பதையே தோணியாளன் பெற்றுக்கொள்வான்.
- இந்தியச் சமூகத்கில் குடிஊழிய முறையில் ஊழியம் செய்யும் குடும்பங்களின் மை இதே அத்தியாயத்தில் இடம்பெறும் குடி ஊழியமுறை என்னும் உட்தலைப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது.
- மறுபங்கீட்டு முறையைக்கொண்ட தரநிலைச் சமூகங்களில் சொத்தும் மரபுரிமையும் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதைச் சமூக தொல்குடி அரசுமுறைகள்' என்னும் அத்தியாயங்களில் காண்க. பழங்குடிச் சமூகங்களில் ஆண்வழியிலும், தாய்வழிச் சமூகங்களில் பெண் வழியிலும் சொத்துரிமை வருகின்றது. இவ்வகைச் சமூகங்களில் மரபுரிமை புரிமை மூத்த மகனுக்குக் கொடுக்கும் முறையும் (primogeniture) இளைய மகனுக்குக் கொடுக்கும் முறையும் (ultimogeniture) காணப்படுகிறது.

உசாத்துணை

Sahlins, Marshall. 1972. Stone Age Economics. Chicago: Aldine.

பொருளியல்சார் மானிடவியல் துறையில் ஈடுபடும் ஒவ்வொருவரும் படிக்க வேண்டிய நூலிது. படிமலர்ச்சிக் கருத்துகள் தொடங்கி தொன்மை மக்களின் பொருளியல் முறைவரை விளக்கும் பல கட்டுரைகள் இந்த நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

Weber, M. 1964. The Theory of Social and Economic Organization. New York: Free Press.

மனித சமூகத்தின் சமூகப் பண்பாட்டு முறைகளின் தோற்றம், வளர்ச்சி, மாற்றம் ஆகிய மூன்றும் இடத்தாலும் காலத்தாலும் வெவ்வேறு பரிமாணங் களில் உருப்பெற்றன. இவற்றைக் கோட்பாட்டுப் பார்வையில் அலசுகிறது வேபரின் இந்த நூல் மானிடவியல் நவீனத்துவம் அடைந்த காலத்தில் எழுதப்பட்ட நூல், மானிடவியல் கோட்பாட்டு வளர்ச்சிகளை அறிய விழைவோருக்கு இந்த நூல் புதிய வெளிச்சங்களைக் காட்டும்.

Mauss, Marcel. 1954. The Gift: Forms and Functions of Exchange in Archaic Soci-eties, Glencoe, Illinois: Free Press.

தொன்மை மக்களிடம் நிலவும் பரிமாற்ற முறைகள் குறித்துப் பிரெஞ்சு மானிடவியலர் குழுவுக்கே உள்ள தனித்தன்மையுடன் ஆராயும் நூலிது.

Nash, Manning. 1966. Primitive and Peasant Economic Systems. San Fransisco: Chandler Publishing Co.

தொன்மைப் பொருளியலையும் அதன் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சியையும் குறித்து அனைவராலும் பாராட்டப்படும் மேலுமொரு நூல் இது.

Dalton, George (ed.) 1967. Tribal and Peasant Economics: Readings in Economic Anthropology. New York: Natural History Press.

பழங்குடிப் பொருளியலையும் அதற்கடுத்த உழவு வேளாண்மை பொருளியலையும் பற்றி முன்னணி அறிஞர்கள் பலர் எழுதிய கட்டுரை களின் தொகுப்பே இந்த நூல்.